

മന്ത്ര റണ്ട്

(മന്ത്രവാദവിഷയം.)

ഭാരതവിലാസം അട്ടക്കിട്ടും,
തൃപ്പൂഡിവപേരും.

കാര്യരംഗം

(മനുവാദവിഷയം.)

ചുന്നപ്പേരിനവി

നീലക്കണ്ണങ്ങംവവർക്കളട ശിഖാനം

ഭരതവിലംസമ്പദ്യകനമായ

ഡി. സി. പരമേന്ദ്രൻ മുസ്തതവർക്കളട-
മേൽനോട്ടോന്തരംടം

അമ്മവോപന്യംസത്രാജ്യം

1126.

വില 1ക. 4അ.

പാക്സ്പ്രൈകാംഗ ടി. അച്ചടിത്തിലേക്കെല്ലാതാഴനം.

അറുമ്പോപ്പാന്മാസം.

നവീനപരിജ്ഞാരികളുടെ ഇടയിൽ, ഹിന്ദുക്കളുടെ പ്രംഖീനഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ ശാരിച്ചും അവയിൽ അട ണ്ണിയിരിക്കുന്ന അത്യുത്തമങ്ങളായ അന്വേഷകതരം അ മെയ്ഩങ്ങളുടെ ശാരിച്ചും അതിയായ അനംദരം, കടിയേ റിക്കാണ്ണനാണക്കിലും, അവരിൽത്തനു ചിലർ അ വക വിഷയങ്ങളിൽ എണ്ണക്കുതന്നുണ്ടെന്ന ദൈവന ത്യാട്ടേഴ്സിപതിപ്പിക്കുകയും, അതോടുകൂടി അവയുടെ സാരംശങ്ങളുടെ എക്കദേഹമെങ്കിലും മനസ്സിലാവുകയും, അപ്പോൾ തന്മാരിക്ക് അതുവരെ ഉണ്ടായിരുന്ന തൊറിഖംരണായക്കരിച്ചു പണ്ണാത്തപിക്കുകയും ചെ യുവതമാരുള്ളതു നമ്മുനുഭവവേദ്യമാകുന്നു.

കൈ മനസ്സുന്ന ഇനന്മുതൽ മരണംവരെ സം ഡിക്കേണ്ടതായ അന്വേഷകംഞ്ഞങ്ങളു നിസ്സ്വാസമാ യി സംഡിപ്പിക്കുന്നതും കൗണ്ഡ്യംദിക്കളുക്കുണ്ട് യം തൊഴ ഗ്രാമവും സിഖിക്കാത്ത പലവിധി വ്യാധി ബംധകളു അന്നംയാണേന്ന ദൃഢികരിക്കവാൻള്ള ഉപാ യങ്ങളുടെ നികേഷപദ്ധതിയുമായ മനുശാസ്ത്രത്തക്കരി ചും മേൽപ്പറത്ത പരിജ്ഞാരികളുടെ ഇടയിലുള്ള ച ഷ്ടരസം കട്ടംതന്നു അപൂർവ്വമല്ല. ഏകിലും ചില സ മയങ്ങളിൽ അവകം, മനുസിലി വന്നിട്ടുള്ള പല മ ധംപുത്രങ്ങന്നുണ്ടെന്നും ദ്രാജ്ഞാന്തപൂർവ്വകങ്ങളായ അത്യു രൂപരക്കമ്പങ്ങളിൽ ആദ്യമുള്ളപ്പെട്ടുകൂടുകയും, അതിലേക്ക് പാത്രങ്ങളായ തന്മാളുടെ പുത്രമിത്രംദിക്കർക്കുണ്ടാവുന്ന ക്ഷുദ്രരായിൽ മാറ്റുകയുംരാത്തനു ശരണം ഫൂപ്പി ക്കുകയും ചെയ്യുക പതിവില്ലെന്നില്ല.

ഇതുകൂടം പ്രാധാന്യമേറിയ മന്ത്രങ്ങളും പലവീ
ഡാക്ടറിൽ വിസ്തൃതമായി കീടക്കന്നതുകൊണ്ട് അല്ലെങ്കിലും
അനുഭവാക്കിയാണു അനന്തരായാണുസേന ഈ ശാസ്ത്രത്തിൽ അവ
ഗാഹം സിഖിക്കുന്നില്ലെന്നുള്ള നൃനത്രയെപരിഹരി
പ്പും വേണ്ടി അനേകഗാഹങ്ങളെല്ല പരിശോധിച്ചു
അവയിൽനിന്നും സാരംംഗങ്ങളെല്ല വേർ തിരിച്ചെടു
ത്തു സംസ്കൃതംനാണിൽജ്ഞവാരംം മലയാളികളുടെ ഉപ
ദോഹത്തിനായി ഒരു ഭാഷാവ്യാവസ്ഥാനും എഴുതി
ചെയ്തതും തയ്യാറാക്കിയുള്ളതാകന്ന ഈ തന്ത്രം.

ഈതിൽ മന്ത്രങ്ങളുപരിചയത്തിനുപയോക്ത്വം
ഈയ അനേകവിഷയങ്ങളിൽ മറ്റൊരു മഹാസകല്യംഭിക
ഈയ പല പല സാരങ്ങളായ പ്രമേയങ്ങളിൽ അടങ്കി
ഉണ്ട്. അവയുടെ വിവരം താഴെ ചേക്കുണ്ട്.

1. ഭ്രതഗ്രഹവിവരം.
2. അവയുടെ ലക്ഷണം.
3. മന്ത്രങ്ങൾ.
4. മന്ത്രങ്ങളിലെ ഘാ.
5. മന്ത്രജപക്രമം.
6. മന്ത്രസംസ്കാരം.
7. മന്ത്രസിഖിക്കുള്ള ക്രമം.
8. ശാചവിയി.
9. സ്ഥാനവിയി.
10. ഘൂജംങ്ങളും വിവരം.
11. ഘൂജാവിയി.
12. ദിനകളുടെ വിവരം.

13. ഹോമക്സിയക്രമം.
14. ഹോമവിധി.
15. റാന്തി വസ്ത്രാദികളിടെ വിവരം..
16. ഭാനക്രമം.
17. ഭാനസങ്കല്പം.
18. മഹംസങ്കല്പം.
19. ബീജംക്ഷരവിവരം.

ഇങ്ങിനെ ഇതിലെത്തഭിച്ച് വിംശയഞ്ചളിൽ തുംഗഗ്രഹം മീകയം ചിലതിനെ മാത്രം ഇവിടെ എടുത്തു കണ്ണിച്ച് എന്നമാത്രമേ ഉള്ളി. ഇന്നിയും ചില്ലറച്ചില്ലരായി അനേകം സംരാംഗങ്ങൾ ഇതിൽ തുട്ടിപ്പുത്തിട്ടുണ്ട്. തൈജിളിടെ ഈ ഉത്തരപരിഗ്രമതെതക്കണ്ഠിച്ച് നിജുക്കാപാതികളംയ മലയാളികൾ ആച്ചട്ടതാരകം നാഡിപ്പരയംതിരിക്കേണ്ടിപ്പുന്ന് പൂർണ്ണമായി വിശദസിക്കുന്നു.

എന്നു

പുന്നപ്പേരി നന്ദി നീലക്കൂർമ്മാനേവാസി
ടി. സി. പരമേശ്വരമാർമ്മം.

ഭാരതവിലംസ പ്രസാധകഃ.

തന്ത്രത്തംഗം

മരുവാദവിഷയം.

ശ്രീമഹാദൈവര്യ നഥഃ-

വഞ്ച വസാത്രപുന്നോഭിത്താരിതഭര-

ധപംസക്രത്യപ്രവീണം

ശ്രാംകാശം ദിഡാമപ്രഭവമദയനീ-

മണ്ഡിതംഗാവകാശം

ഗംഗാശ്രൂതോനിനംഗ്രേതിഭടമധുപ-

ധംനജംതപ്രമോം

മുഹംദ്യാരാധിതംഖ്യിപ്രയമിഭവദൻം

ശ്രേഷ്ഠസ വിംഗ്ലിരാജം.

1

ലക്ഷ്മീപ്രദംനസമയേ നവവിദ്രൂമാണം

വിദ്യാപ്രജാനസമയേ ശരദിംഗ്രത്താം

വിദ്രോഷിവർഗ്ഗവിജയപി തമംലനീലാം

ദേവീം ത്രിശ്ലാകജനനീം ശരണം പ്രപദ്യേ. 2

മരുവിദ്യാത്മിനംം സമൃദ്ധപകാരവിധിസയാ

തന്ത്രത്തമിംം ലിവേധ നംനാതന്ത്രസമംഗ്രഹതം. 3

സപ്ത്രംദ്യാനകവക്ഷിണാഗ്രിംഗ്രള്ളപ്രംചീനകമ്മണംം.

ഭോഗാധ ജനനാം നുണംം മേംക്കാംജംം ദഹന്ത്വാഃ. 4

ഭാഷ—പിന്നെയുംപിന്നെയും ദേഹത്തൊട്ട് വേർ
പെടുന്നരാധ മനഷ്യക്ക് സപ്ത്രംം മതലാധ ഭോഗങ്ങളിൽ
ടെ അനന്തവും മേതുവാധിട്ട് ചിലകമ്മണ്ണം നാഗിച്ചി
ട്ടി ചിലകമ്മണ്ണം നാഗിക്കാതെയും ഇണ്ടിനെ പ്രാചീ
നകമ്മണ്ണം നാഗ്നാഡുംയുംനാംഗ്നാഡുംയും വരുന്നേം

അന്തുക്കിങ്ക സപ്രൂം ഭതലായ അന്തവരെത ജനി
പ്രിപ്പം മതിയായ സാമത്യം ഇല്ലാ എങ്കിൽ അതു
കഴെ അന്തവിക്കാനായിക്കൊണ്ട് അവർ ചന്ദ്രഃ
ലോകത്തിൽ പിന്നെയും ജനിക്കുന്നു.

അതു തു പ്രീവിയം കമ്മ
പ്രാക്കമ്മനിജയത്താരാ
അന്ത്യസ്യാനഭവോമത്ര
ഉക്കേപച്ചാദ്യസ്യ സംക്ഷയഃ.

5

ഒ—ഈ ജനത്തിൽത്തന്നെ കമ്മം രണ്ടുവിധമാം
യിത്തീരുന്നു. മജ്ജനത്തിൽചെറു കമ്മവും, ഇപ്പോൾ
തന്നെ യത്രം മെത്രവായിട്ടാണെങ്കന്ന കമ്മവും ഇളി
നെ രണ്ടു വിധമാകുന്നു. ഇപ്പോൾ തന്നെ യത്രം മേ
ത്രവായിട്ടാണെങ്കന്ന കമ്മങ്ങളിടെ അന്തവം മരാരായ
ജനത്തിൽ വെിക്കം. മജ്ജനത്തിൽചെറു കമ്മങ്ങൾ
ഇപ്പോൾ അന്തവിക്കപ്പെട്ടുകയാൽ നശിക്കുന്നതുകഴി
മാകുന്നു. എന്നാൽ ‘അത്യുത്കരണഃ പുണ്യപംപവൈ
രിവഹവ മലമരംന്നതേ’ എന്നാളിൽക്കൊണ്ട് അതി
ഗ്രന്ഥിയായിട്ടുള്ള പുണ്യങ്ങളിലും പഠപങ്ങളിലും ചെറ്റായാൽ
അതിനെന്നു മലം ഇജ്ജനത്തിൽത്തന്നെ അന്തവിക്കു
മെന്നുള്ളുണ്ട്.

യമ്മാത്മകാമമേരക്ഷാന്നാ—
മാരോഗ്യം കൂലമരത്തമം
രോഗംസ്ത്രസ്യാപഹത്താരഃ
ശ്രദ്ധയേസം ജീവിതസ്യ ച.

6

ഒ—ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവനു യമ്മാത്മകാമമോ
ക്ഷാന്തിക്കാം ഉത്തമമായിരിക്കുന്ന കാരണം അരോഗ്യ
മാകുന്നു. ആ അരോഗ്യത്തെ നശിപ്പിക്കുന്നതു രോഗ

ഈളിം അകന്ന. അവതന്നെ സകല ശ്രദ്ധിനേയും
ജീവിതത്തെന്നും നാലിപ്പിക്കുന്നു.

രോഗാസ്തു ദ. റിവിയം ജ്ഞാനയം
നിജാഗ്രഹത്തുക്ക്ലേഡതഃ
നിജംശ്വാഗ്രഹത്തുകാശംപി
പ്രത്യുകം പേരിവിയാഃ പുനഃ. 6

ഭാ—രോഗങ്ങൾ നിജങ്ങൾ എന്നം ഏതുഗ്രഹത്തുക
ങ്ങൾ എന്നം രണ്ട് വകയംകുന്നു. ആ രണ്ട് വകയും പി
നു പ്രത്യുകം രണ്ട് പ്രകാരങ്ങൾ വെിക്കുന്നു.

നിജാസ്ത്രരീരച്ചിത്താത്മാ
ദിശ്യാദിശ്യനിമിത്തജാഃ
തമെമവംഗ്രഹത്തുകാശങ്ങാവം
വ്യംധയസ്തു പത്രവിയാഃ. 7

ഭാ—നിജങ്ങളായിരിക്കുന്ന രോഗങ്ങളിം ഏതുഗ്രഹത്തു
ക്കരോഗങ്ങളിം ശാരീരങ്ങളായിട്ടും മാനസങ്ങളായിട്ടും
ഉണ്ട്. ഇതുതന്നെന്നും, ചീലതു ദിശ്യനിമിത്തമായി
ടുക്കിയിട്ടും അദ്ദേഹത്തിൽ മായിട്ടുണ്ട്. അതു മേ
ൽവായിട്ടും മേൽപ്പറത്തു രണ്ട് വക രോഗങ്ങളിം രണ്ട്
വിധമായി നല്ല പ്രകാരങ്ങൾ വെിക്കുന്നു.

വാതപിത്തകമോർഭ്രതഃ
പുമകസംസ്ഫ്രജാസ്തുമാ
സന്നിപാതഭവാശങ്ങതേ
ശാരീരാഃ കീർണ്ണിതാ ഗാഃ. 8

ഭാ—വംതം ഷൈത്രവായിട്ടും, പിത്തം ഷൈത്രവാ
യിട്ടും, കമം ഷൈത്രവായിട്ടും, വാതപിത്തങ്ങൾ മേ
ൽവായിട്ടും, വംതകമുഖങ്ങൾ ഷൈത്രവായിട്ടും, പിത്തക
മുഖങ്ങൾ ഷൈത്രവായിട്ടും, വാതപിത്തകമുഖങ്ങൾ ഷൈത്ര
വായിട്ടും ഉണ്ടാകുന്ന വ്യാധികൾ ശാരീരങ്ങളാകുന്നു.

കൂദയസാധ്യപരശ്രാകാദി—

വേഗജാതംസ്തു മാനസഃ

ശാപംഭിച്ചാരഘംതാദി—

ജാതാ പ്രാജ്ഞനിമിത്തജാഃ.

അപ്രാജ്ഞഹേതുജം ഹ്രസ്വാ

ബാധകഗ്രഹസംഭവാ.

9

ഭാ—കോപം ദയം ദിവം ഇത്യാദികളിടെ വേഗം തീക്കൽ നിന്നാണെങ്കന്ന വ്യാധികൾ മാനസങ്ങ്ലിംക്കും. ദാപം മർണ്ണം അഭിച്ചാതം (വീഴ്ച മുതല്പായ തോ) ഇത്യാദി നിമിത്തമായിട്ടുണ്ടായ രോഗങ്ങൾം ദ്രഷ്ട് ഹൈത്രക്കളുംകൂണം. ഗ്രഹബാധകംണ്ടണം രോഗം അപ്രാജ്ഞഹേതുകളുംകൂണം.

രോഗാത്താനംമിഷ തു ബഹുധാ

കല്പ്യതേ രോഗഹേതുർ—

ശ്രദ്ധാവശ്യാർ ഗ്രഹതീവശാ—

പ്രാതപിത്താദികേംപംത

എത്തതദ്യും ത്രിവിധമാഡിതം

പ്രായഗ്രാഹസ്പീയപാപ്താ

രോഗാത്പത്രേഖവതി ഹി റണ്ണം

ഹൈത്രക്ക്രൂഡിയാ സ്വാതം.

10

ഭാ—ലോകത്തിൽ രോഗികളിടെ രോഗകാരണം പല പ്രകാരങ്ങാണ് നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടുണ്ട്. ശ്രദ്ധബാധ ഹൈത്രവാധിട്ടുണ്ടായതുകൂണം ഈ രോഗമെന്നും, ഗ്രഹചവാ രഭോഷ്യം ഹൈത്രവാധിട്ടുണ്ടായതുകൂണം ഈ രോഗമെന്നും, വാതപിത്താദികേംപം ഹൈത്രവാധിട്ടുണ്ടായതുകൂണം ഈ രോഗമെന്നും, വൃവഹാരമുണ്ട്. ഈ വൃവഹാരത്തിൽ അനൈക്രമ്പ്രകാരമിഷ്ട രോഗഹേതുകല്പന യും അടങ്കിയിരിക്കുണ്ട്. മുന്നാലുകാരം പരയപ്പെട്ടു

ഈ ഫോറുകളും മിക്കലും പരബാരിന്ത്രേന്നെന്ന എങ്കിലും ഒവ്വൊക്കും വേരംജണം. അതു പാപംതനെന്ന. അവരവരാൽ ചെഞ്ഞപ്പെട്ട പാപമംകുന്ന കന്നതനെ തു തന്നെന്നു ആവേദിപ്പിച്ചും ഗുഹചാരദോഷത്തു അസ്ഥാനിച്ചും തുംഭാശകാപത്തു ജനിപ്പിച്ചും രോഗ തുംഭാശകാപം കാരണമായിരത്തീങ്ങാതാകയാൽ അതുതനെ ദിവ്യകാശ കാരണമാകും.

അഭ്യർഥി പ്രതിക്രിയേണ്ണ നാന്തുലം ഹി ഭ്രാജം

തോ ഭ്രാജംനാം വീഞ്ഞംണി കരാറി ബലവന്തുവി.

ഭോ—രോഗിക്കാക്കി ഗ്രഹബാധയുള്ളപ്പോൾ കൂർജ്ജം പ്രണോഗിച്ചും പാലിക്കാതെവരും.. അതെ ഇംഗ്ലീഷിനും, എത്ര ബാലാമുള്ള കൂഷധയീഞ്ഞു കൂട്ടും മേരുപരഞ്ഞു ഗ്രഹങ്ങൾ നശിപ്പിക്കുന്നു. അതു ഫോറുവാധിട്ട് രോഗങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുന്നവാം രോഗി ആ സുസ്ഥിരകളും ഗ്രഹങ്ങൾ ബാനിപ്പുസ്ഥാനത്തുനി കൂട്ടും, ജനനകാലത്ത്^१ അനിഷ്ടസ്ഥാനങ്ങളിൽ നി ക്ഷേമി ഗ്രഹങ്ങളുടെ അശാച്ചരാഖികളോ എന്ന ജേദം സ്വീകൃതാരം അരിപ്പെടുത്തു ശാസ്ത്രപ്രകാരമുള്ള ജപഹ്രം മാദിക്കേണ്ട് ചെയ്യു ഗ്രഹപ്രീതി വരുത്തി രോഗിക്കും കാരിക്കാക്കി മുലകാരണമായിട്ടുള്ള മുജജുവാപാപങ്ങളുടെ ശാന്തിക്കൂട്ടായി സാധാരണം മുതലായ പ്രായങ്ങിത്തരു സ്ഥാനങ്ങളിൽ വിധിച്ചിരിക്കുന്ന ദൈനന്ദിനങ്ങളും അമാംഗ ക്രമി വൈദികമന്മാരണങ്ങൾ ചെയ്യു സന്ന്ദേശപ്പിച്ചും^२ അവരോടാണിസ്ഥിവാദി രോഗചീകിത്സ ചെയ്യുന്നതാകുന്നു. രോഗങ്ങൾക്കു പ്രയോഗക്കാരണങ്ങളിൽ അപ്പെട്ടു കാരണങ്ങളിൽ ഉണ്ടാകുന്ന മുഖിയിൽ പരിത്തിട്ടുണ്ടാക്കപ്പെട്ടും. അപ്രകാരംതന്നെ രോഗശാന്തിക്കും രണ്ടു കാരണങ്ങൾ^३ പാതിപ്പിക്കാൻ വിവരം രാഖും പരായനം ചെയ്യുന്നു.

യമാ കാഞ്ഞേഷ്യ സാമഗ്രി
ദിശ്ചാദ്രേശ്ചാഭ്യാത്മികം
തമേംക്രാ രോഗനാശേഷ
പ്രാധയുംഖരാശയാത്മികം.

12

ഓ—ക്രാ കാഞ്ഞേ ഉണ്ടുക്കണമകിൽ റണ്ടുപ്രകാരമുള്ള കാരണം ഉണ്ടായിരിക്കണം. ഫ്രോറൂടികളും റീഡന ഇന്ത്രിയന്നും കൈകാണ്ടു ഗഹിക്കപ്പെടുത്തുന്നതും ഇന്ത്രിയന്നും കൈകാണ്ടു ഗഹിക്കപ്പെടുത്തുന്നതും ഇന്ത്രിയന്നും കാരണം റണ്ടുവിധമായിട്ടുണ്ട്. രോഗനാശത്തോടൊപ്പം മേൽപ്രകാരം റണ്ടു കാരണങ്ങൾ ഉണ്ടായിരിക്കണം. അതുകൂലിൽ കന്ന പ്രാധയുംഖരാശയും മറോതും കണ്ണാശയും അകന്ന. പിന്നേയും—

ആസുരീ മംനാശീ ദൈവീ
ചികിത്സാ ത്രീവിധം മതം
ശബ്ദാഃ ക്ഷാരയൈഫോമാദൈപ്യഃ
ക്രമണാന്ത്യാസ്പദജിതം.

13

ഓ—രോഗ്നങ്ങൾക്കുതന്നെ ആസുരീ എന്നും, മാനാശീ എന്നും, ദൈവീ എന്നും മുന്നാവിധത്തിൽ ചികിത്സ വിധിച്ചുംഖരിക്കണം. അതുകൂലം എന്തെങ്കിനെ എന്നാൽ, ശ്രദ്ധാന്തം കൈണ്ടു കീഴുക്ക മിതലായ ചികിത്സ ആസുരീ, ക്ഷാരയാംബികളുടെ ക്ഷാരം ചികിത്സിക്കണാൽ മംനാശീ, ജപം ഹോമം മുയലംയതുകൈണ്ടു ശമിപ്പിക്കുന്നതു ദൈവീ, കട്ടവിലെംട്ടവിൽ പഠിത്തു കൂടിക്കു ശേഖുത്തുപം ക്രിട്ടിനാതംകന്ന. ഗ്രഹചാരങ്ങളും തന്ത്രികയുംനിന്നും, ബാധകമാണ് ജനിച്ചു രോഗങ്ങളെ ഉണ്ടാക്കുന്നതിനീൻ്നർ വിവരം താഴെ പറയുന്നു.

ഥിംഗ്രു മംരേ ഗ്രഹങ്ങാം ഭവതി തന്ത്രതാം
പീഡനം മുൻഗ്രഹണാം

ജായനേ തോന ഭോഷത്രിതയചാലനത—

സ്ഥിരവാം വ്യാധിഭോഃ

സ്വര്യമാമേവ തേഷം വല്ല നിജചുരിതം

പ്രാക്കനം ഷേത്രരേകഃ

പ്രായശ്ചിത്തംച തത്തക്കമിതമപി ചികി—

സംസ്കാരാഗ്രഹംപദ്ധതിന്റെ

14

ഒ—സൗത്രംഭീകളുനിശ്ചിഭാവങ്ങളിൽ സത്താർഥികനാ കംലത്തികൾ ഭാഗ്രവതമാർ മനശ്ചുരൂ ബാധിക്കം. എന്നാൽ വാതപിത്തകരുമണ്ഡി ഇളക്കം. അം ആ ഷേത്രവായിട്ട് അനന്തകരാഗ്രഹങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കം. ഏ ഫീം രോഗങ്ങൾക്കു പുരാതനമായ പാപംതന്നൊരു വ്യൂമംയ ഷേത്രവായി ദൈക്ഷനാ. അതു ഷേത്രവായിട്ട് പ്രായശ്ചിത്തംച ചികിത്സയും രോഗരാമനത്തെ ക്ഷറിച്ചു കാരണമാക്കുന്ന. എന്നാൽ ഗ്രഹബംധകൾ എന്ന പരിധിനതിൽ എല്ലാ ക്രതംവേഗങ്ങളിൽ അടങ്കുന്ന ക്രണങ്ങളിലും അതുകളിലുള്ള സംമാനപ്പേരുകളും, ബംധകൾ ദേഹത്തിൽ എവിടെ ഇത്തന്നപദ്ധവിക്കുന്ന എന്നുള്ള വിവരത്തെയും താഴെ പറയുന്നതുകൊണ്ടും അറിയപ്പെടുന്നതാക്കുന്ന.

പ്രസ്താവിന്നുമോ ചനാധാ

സീതേംഖിം പ്രാണിനാം യമാ

സുമണിം ഓസ്ത്രാംഗ്രാമ്യ

യമാദേഹങ്ങു ദേഹയുക്തഃ.

പ്രവിശന്തി ന ദ്രോഗനേ

ഗ്രഹാസ്ത്രപ്രക്ഷരിതിനാം.

15

ഒ ക്ലീംഡി ഇതലംയ നിമ്മലവസ്തുകളിൽ പ്രതിബിംബം കാണുന്നതുപോലെയും, സീതേംഖിം ക്രാനം ബാധിക്കുന്നതുപോലെയും, ജീവൻ

ഗരീരത്തിലാറിരിക്കുന്നതുചൂപാടോളം, റത്നങ്ങളിൽ
സൗജ്ഞ്യരഹ്യി പ്രകാശിക്കുന്നതുവോലെയും മുമ്പും
പ്രംബനനേടുചെന്ന് ശ്വാവേഗം ഉണ്ടാകുന്നു. എന്നാൽ
അതു ഗ്രഹങ്ങളുടെ സ്വപ്നചൂപം കാണുന്നില്ല. ഗ്രഹങ്ങാ
ധകൾക്കുള്ള പഴുതുകൾ താഴെ പറയുന്നു.

മീറ്റു പാപക്രിയാരംഭഃ
വാകോനിജ്ഞസ്യ കമ്മണഃ
എകസ്യ മുന്നേവസ്ഥാനം
ശ്രൂരാനാദിഷ്ഠ വാ നിതി.

16

ഓ—പാപകമ്മണ്ണളിടെ അതരംഭം, അശ്വാഡകക്കു
ത്തിനേൻ്റെ പരിപ്രാകം, മുന്നുമുഹത്തിക്കലേം ശ്രൂരം
നാഡികളിലോ രാത്രിയിൽ എകനാഡി സഖവരിക്കുക
ഈവ ത്രാവേദത്തിനുള്ള പഴുതാക്കന്നു.

സീധ്യതിസ്തുതിവിഭേദഃ
കമ്മ ഡാൾ കൂത്താമ്പുംഭം
പ്രജനാപരാധം തദ്ദീപ്യംതു
സവൃഷ്ടാശപ്രഞ്ചാപരനം.

17

ഓ—താൻ അരറിഖതിരിക്കുന്ന കാഞ്ഞത്തിൽ അ
റിവില്ലുന്നുള്ള നാട്യത്തേടുടി എത്തുപിടിയില്ലോ
തെ യാതൊരുശ്വാഡകക്കുത്തെ ചെയ്യുന്നവോ അതിനെ
പ്രജനാപരാധമെന്നു പറയുന്നു.

പ്രജനാപരാധസ്തരമം
തേന കുമംഡിജനനം
ഘൃത്യക്കുത്തംചുരംഃ
വൃജ്യംനപ്യതിവത്തംത.

18

ഓ— കാമക്രൂഡയലോഭമാനമദമാസസ്ത്രാദിക
ജ്ഞിത്തിനിന്നുത്തേഖിക്കുന്ന ഈ പ്രജനാപരാധംനിത്തം
സ്വപ്നക്കുംഭൂതം മുഹമ്മദ്ദുംബിനിത്യാചാരങ്ങളം നശി

ചുട്ടു പിറ്റുദവാഡി മരുഖാദിപുജ്യനംരേപ്പേ
പും വാഹനിക്കംത അതിക്രമിച്ച നടക്കന്താ
കനാ.

രം തമാ ഭിനാമയ്യം
പാപം തോപാലംതിനം
ദേവാദയോപ്പനാളിനി
ഗ്രഹം ക്രിലപ്രഹരിണാഃ. 19

ഭം— അദ്ദീനകളിലും വന്നേയും, അപ്രകാരംത
നേന കുത്യാക്രത്യവ്യവസ്ഥയില്ലാതെ അപമയ്യായോ
യി നടക്കന്നവന്നും, അത്മാവിനെക്കാം ചു
ശകാള്ളത്തെ പ്രവൃത്തിക്കന്നവന്നും, പാപിയേയും
ഒവാദിപ്രഹരണം ബാധിക്കുകയും ഹിംസിക്കുകയും
ചെയ്യും.

ഭിന്നാസസ്ത്രം ഗ്രഹാന്തിനാ
രഭരവിയിദ്ദിസവനം
ശ്രദ്ധിച്ചേട്ടവതാച്ചംഭി
പാരമുതകസംകരഃ. 20

ഭാ—നഞ്ചായിരിക്ക, മരവിനെ നീങ്കിക്ക
കു, അകാലത്തിക്കൽ വിധിവിരോധമായിട്ട് സുഖിസം
രം ചെയ്യു, കളിമുതലായ ഗ്രഹിയേംടുക്കിടാതെ ദേ
വയുജാദികൾ ചെയ്യു, പുല മുതലായ അത്രുഖിയേ
ടുക്കിയവരേംട് ചേന്നിരിക്ക, ഇവ ചെയ്യുന്നവരെ
പ്രധിഷ്ഠാ ബാധിക്കുന്ന.

അവമംന്നതുണം വൈരം
വിശ്വലിം ഭാഗ്യവിപത്തുഡി
ഇംഗ്രാരാജണം ച ലക്ഷ്യന്ത
കാരണം ഗ്രഹപീഡനേ. 21

ഭാ—ഗ്രഹംപ്രേരേയും അവരുടെ സ്ത്രാമിക്കു

കെയം അവമംഗിക്കുക, അവക്ക് കൊട്ടപ്പും നാളിതു കുറഞ്ഞാരതെ തുരിക്കുക, അവക്കുടെ കമ്മതിനു വിശ്ലീം വരുത്തുക, അവക്ക് വല്ലു സംഗതിവന്നാലും പുർണ്ണമായി സംഭവിച്ചു കിട്ടുന്ന ദൈവം തുവയും, തുംപേരകളും നായം ഗ്രഹബാധയ്ക്കു കാരണമാകുന്നു. തുകളിൽ തുംപേരകളുടെ ഏറ്റവും ജീവകമ്മാധീനമാക്കുന്നതു ഗ്രഹബാധയാക്കരുതും ദുഷ്ടമാണെങ്കിൽ എത്തപ്പും ജന്മന്തരം കളിൽ ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നവോ അതെത്തുക്കെയും തുംപേരകളുടെ ഏറ്റവും കുറവാണ്.

അന്നേൽ ബാധിക്കുവാദ വിവരം.

ലുഘ്യം ക്രൂരം ഭിയാർത്തം എഴിതമരിഗംം
പുവ്വും വെരുന്നാബാലും
നാശുദ്ധ്യം വിയുക്കതം പ്രതിക്രമമുള്ളവിം
പ്രിഡ്കലം സരോഗം
ഹാസാന്നം കംന്തദേഹം നിയിവിലയകരം
കാതരം ഭ്രംഗിതംഗം
രാത്രാവേകാകിന്നു സൃംഗമനഗണം—
സ്ത്രീ പുമംസം ഗ്രസന്തി.

22

ഓ— ശത്രവദാദായിരിക്കുന്ന ഭ്രതാഭിഭാവം, ലോകമേളിയവനേയും, ക്രൂരതയോട്ടക്ഷുട്ടിയവനേയും, ഭയം മേതുവായിട്ട് വിവരനംയവനേയും, ദാഖിച്ചവനേയും, വളരെ ശാംപുരിയുള്ളവനേയും, പുർണ്ണവെരുത്തേംടക്കുട്ടിയവനേയും, ധനനംഗം വന്നവനേയും, തുംഖനംഗം വേർ പിരിഞ്ഞിരിക്കുന്നവനേയും, തോററ വനേയും, അശ്രൂലിച്ചുള്ളവനേയും, രോഗതേംട കൂടിയവനേയും, അധികമായ ഹാസം നികുത്തമായി തന്നെടം വിട്ടവനേയും, മനോഹരമായ ദോഷത്തോടു കൂടിയവനേയും, നിയിശ്വരത്വവഴനും, ദൈയൻ.

തെരാട്ട സ്കാത്രവനേയും, അഭിരണ്ടാം ധരിച്ചവ
നേയും, റാത്രിയിൽ. സഹായം സ്കാത സഖ്യരിക്ഷ
നാവനേയും ബംധിക്കുന്നു.

തെലംഭുക്കരം പ്രസ്താമണിനവസ്തുരതാം

മദ്യപാനംനരകതാം

നശാമല്ലുനസത്പാം സ്വരംഗവിവരാം

മധ്യമാനം വിഹാരേഃ

മദ്യാന്തംശാടകസ്ഥാമുത്തസമയയതാം

പുംഖുലീം വം തന്ത്രീ—

മേകാന്താം കാന്തദേഹം സ്വീകരമപി വിഷമാം

മഹ്യകാസ്പസ്പന്നതി. .23

ഒ—മഹ്യക്രമങ്ങൾ എല്ലാ തേച്ചവള്ളേയും, അ
സവിച്ചവള്ളേയും, വിവാഹം കഴിച്ചിട്ട് വളരെക്കലെ
മാവാത്വവള്ളേയും, മദ്യപാനത്തിലംസക്തിയുള്ളവ
ള്ളേയും, മാർ മുതലംയറു മരഞ്ഞംതെ നടക്കന്നവള്ളേയും,
ഗംഭീരയേയും, കാമപീഡിതയായിരിക്കുന്നവള്ളേയും,
കുഞ്ചികൾ മേതുവായിട്ട് തളന്നവള്ളേയും, തെരവി
ലും നാൽക്കൊൽ പെതവഴിയിലും നിൽക്കുന്നവള്ളേ
യും, തീണ്ടംയിരിക്കുന്നവള്ളേയും, വ്യാദിചാരിണിയേ
യും, കരയുന്നവള്ളേയും, ആരും ഇല്ലാതെനടത്തു നിൽ
ക്കുന്നവള്ളേയും, സൗംഘ്രഥ്യവള്ളേയും, ബംധിക്കു
ന്നു. മഹാസ്ത്രം കുഞ്ചിവാസസ്ഥലങ്ങൾ ഇന്നി
നാവ എന്ന തംശേ വിവരിക്കുന്നു.

മഹാശ്രൂട്ടവശാലാഗ്രവനോപവനസംനാശ
സരിപ്പാപിസരഃക്ഷപതനംകോംനപ്രതാം തദ്. 24
സംശയം സരിംവതേൻ ഗോക്കലെ മുന്നുമന്തിരേ
എക്കുക്കേണ്ണ പിതാസ്ഥംനെ പ്രദാന്തു ദേവതാഗ്രഹം.

നിയിദ്ദേശ റാഷ്ട്രമന്ത്രി വിലപ്പാട്ട് ചാലുക്കുമേ
റാംസീമാനത്രോമാത്രാധാനേ ച ക്ഷേത്രതീർപ്പേണം.
ആരാമോദ്യാനഭാഗം സൗഖ്യപ്രാസാദാട്ടം കേൾച്ച് ച
ക്രീഡാചരാ വസന്തത്ര സ്ഥാനവേണ്ടതേണ്ടി
[ഗ്രഹം: 27]

ഭാ—ഗുരുരായിലും പഠം ത്രിട്ടരാജിലും മധ്യകളിലും
കാട്ടിലും കാടിന്നര സമീപത്തിലും മധ്യവരിവകളി
ലും പുഴവക്കര്ത്താം ചെടുകളുടീൻ കരഞ്ഞിലും ചൊല്ല
കരഞ്ഞിലും കിണറകരയിലും കടൽവക്കര്ത്താം പുഴയും
സൗദര്യം രജിൽ ചേരുന്നേടത്തും പുഴചുഴിയിലും വ
ളരു ചതുരകൾ മേയുന്നേടത്തും ആരം ഇല്ലാത്ത മുഹ
ങ്ങളിലും കരിഞ്ഞായ മരം നിൽക്കുന്നേടത്തും ചുടല
സെല്ലവാിലും നന്നന്താഴകിയ ദേവാലയത്തികലും
നിബിഡഭൂമികളും റസം വിളിയ്ക്കാ സെല്ലത്തികലും
ഇരുന്നാണുകുഞ്ഞി വഴിയിലും നാൽത്തുട്ടപ്പും വഴിയി
ലും ഗ്രാജാവസാനപ്രദേശത്തികലും മാതൃസ്ഥാനത്തി
കലും ക്രാങ്കുറ്റം പ്രകാശം ഇത്യാദിയായ പുണ്യസ്ഥാ
നത്തികലും തീരമുത്തികലും എഴുന്നിലമാളികയിന്നേ
ലും കൊത്തുള്ളത്തിനേലും ബാധകഗ്രാജാർ കളി
പ്പാൻ താല്ലൂക്കുള്ളേണ്ടാട്ടുട്ടിയവരായി വസ്തിക്കുന്നു.

ഭൂതലമണ്ണളിടു വിവരവും ലക്ഷ്യനാണളിം.

സേം ജൂഡേവിയോ ദേവദാനവംബിവിഭേദതഃ

ചേതുസ്ഥിരാജാക്കത്തെ തു സദ്യേപും വെക്കുതോമവർ.

ഭാ—ദേവകർമ്മ, ഭാനവന്മാർ, ഗസ്വ്യുനാർ, ഉര
ഗ്രാജാർ, യക്ഷാനാർ, ശ്രൂഹരാക്ഷസന്മാർ, രക്ഷസ്സു
കർമ്മ, പിശാചാനാർ, പ്രതാജാർ, ത്രിശ്ശംബാധികാരാർ,
കാവോദ്ധരാർ, മഹാകിരണനാർ, വേതാസ്ത്രഭാർ, പി

തുക്കം, ഇനികൾ, ഗ്രാമരി, വൃഥതയാർ, സീഡ
നം, ഇങ്ങിനൊ ഭ്രതങ്ങൾ പതിനെട്ട് പ്രകാരത്തിൽ
ഭവിക്കുന്നു.

ഭ്രതഗവിവരം തന്നെ വേണംവിധം.

പീഡകര യേ മനഃപ്രാണം ഗ്രഹാസ്ത്രം സപ്തവിശ്രതി:
അം ഷ്ടാംബഗമഹാന്തസ്ത്രം ഷ്ടാംബപ്രാബല്യം ഏ.

ഭോതമന്ത്രം ബാധിക്കുന്ന ഗ്രഹങ്ങൾ ഇരുപ
തേഴംകുന്നു. അവരിൽ ശക്രാം എറിയവർ പതി
നെട്ടു, ശക്രകുടിത്തുവർ കുവരു.

അമരാ അസുരാ നംഗം യക്ഷശാസ്ത്രംക്ഷസഃ
മേരുകഴുലനിസ്ത്രേജഭസ്തുകാഃ പീതരഃ ക്രംശഃ.

വിനംയകാഃ അലംപാന്തു
പിതാചാന്ത്യുജയോനിജഃ:
ഭ്രതാശ്വേതി സമാവ്യുംതാം
അം ഷ്ടാംബ മഹാഗ്രഹരഃ.

31

ഭോ—അമരഭാർ, അസുരന്മാർ, നാഗങ്ങൾ, യ
ക്ഷണാർ, ശാസ്ത്രാർ, രാക്ഷസന്മാർ, മേരുകണാർ,
കഴുലന്മാർ, നിസ്ത്രേജഭസ്തുകാർ, ഭസ്തുകണാർ, മുത്രങ്ങൾ,
ക്രംശാർ, വിനംയകന്മാർ, അലംപാന്തം, പിതാച
നം, അന്ത്യുജന്മാർ, യോനിജന്മാർ, ഭ്രതങ്ങൾ ഈ
ഐനെ 18 ശ്രീത്വാം.

അപസ്തൂംരേം ദ്രീജേം മുഹമ—
രാക്ഷസോ വന്ധിഭ്രപ്തിത്രഹം
മുഖലേം നീചചഥണ്ഡാല—
വ്യന്തരാഞ്ചു നവഗ്രഹഃ.

32

ഭോ—അപസ്തൂം, മുഹമരംക്ഷസൻ, മുാഹ
ണൻ, ക്ഷത്രിയൻ, വൈശ്യൻ, ശ്രദ്ധൻ, നീചൻ, ച
ണ്ഡാലൻ, വ്യന്തരൻ, ഇങ്ങിനെ 9 ശാന്തത്തിൽ ചേ

ന്നവർക്കും മഹാക്ഷേത്രങ്ങൾ. മഹ്യക്കമം യക്ഷകറ്റം റിക്തചിലർത്തനെ എന്ന ധരിച്ചുകൊംബക.

സത്യാജിത്തുചിരതിഭിവ്യമാല്യഗ്രന്ഥം
നിസ്ത്രീസ്ത്രപവിത്രമസംസ്ത്തത്രപ്രഭാഷി
തേജസ്പടി സ്ഥിരതയനേം വരപ്രഭാതാ
ഖ്യാത്യോദ്ദേശി നസ്തി വേജിജ്ഞഃ. 33

ഒ—എല്ലാ സമയത്തും സന്നേതംഷവം ശ്രൂദിത
അം ശരീരത്തിനു പഞ്ചഗ്രന്ഥവം ഉള്ളവനും, ക്ഷേത്രട്ടി
മഴിക്കുകയും സത്യം പരകയും സംസ്ത്തതഗ്രന്ഥങ്ങളെ പ
രകയും തേജസ്സും സ്ഥിരദിഷ്ടിയും ഉണ്ടായിരിക്കുകയും
അനുഗ്രഹം ചെയ്യും. ഖ്യാത്യാപ്രീതിക്കു ശ്രമിക്കുയും
ചെയ്യുന്ന മനഃപ്രാണം ദേവഗ്രഹപീഡിതനാകനു.

സന്നേപദി പ്രീജന്തദേവദാഷ്ടവക്താ
ജിവമാക്ഷാ വിഗതഭയോ വിമാന്ത്രിദിഷ്ടി
സത്യാജിത്തു ന ഭവതി ചാനാപാനജംതേ—
ശ്രൂഢാത്മാ ഭവതി സദൈവ ശത്രജ്ഞഃ. 34

ഒ—തലജ്ജു കംനമായി പിച്ചിണ്ടംഡിരിക്കയും,
ദദ്വഖ്യാത്മനാർ മുത്തിവരെ ദിഷ്ടിക്കയും, കോക്ഷേന്ദ്രം
യി നോക്കുകയും, ദയമില്ലാതെയും, ദേവദിജില്ലമം
ധമിരിക്കുന്ന വാക്കക്കം പരകയും, ഭക്ഷണസാധനം
മുത്തു കൊടുത്താലും തുള്ളി വരാതിരിക്കുകയും, ദിശുകാ
ഞ്ചം പ്രവർത്തിക്കയും ചെയ്യുന്ന മനഃപ്രാണം അസുരഗ്രഹ
പീഡിതനാകനു.

ശ്രൂഢാത്മം പുളിനവനാന്തരോപസേവി
സപാചാരഃ പ്രിയപരഗീതഗ്രന്ഥമംല്യു
രുത്യനേ പ്രമസതി ചാത ചാല്പുഗ്രന്ഥം
ഗ്രന്ഥഗ്രഹപരിപീഡിതോ മനഃപ്രാണഃ.

ഓ—മനസ്സിനു സന്തോഷവും, മനസ്ത്വിനു കാട്ട് ഇതുകളിൽ ഇരിപ്പാനാഗ്രഹവും, സഭചാരവും, പാട്ട് സുഗന്ധവും പുഞ്ജങ്ങൾം ഇവയിൽ അനുസന്ധിയുള്ളായിരിക്കുകയും, ആനന്ദത്തോടെ തുള്ളികയും, നല്ല വാക്കുകൾ പറഞ്ഞ ചീരിക്കുകയും, ഇവയാക്കണം ഗഡ്യത്തുറുചുപീഡിക്കുള്ളിവന്നേരും ലക്ഷ്യണം.

താമുക്കഃ പ്രിശതനരക്തവസ്തുധാരീ

ഗംഭീരോ ദ്രുതഗതിരല്ലവംകു സമീക്ഷഃ

തേജസ്പീ വദ്ധതി ച കിം ദോമി കണ്ണേ

ഡോ യക്ഷഗ്രഹപ്രാരിച്ചീഡിതേരു മന്ത്രഃ. 36

ഓ—ക്ഷുഡി ചുവന്നിരിക്കുകയും, നേരിയത്രും ചുവന്നതും ആയ വസ്തും ഉട്ടക്കായി, ദൈർഘ്യവാക്ക് പറകയും ക്ഷണിന നടക്കായി, അട്ടമായി പറകയും, സമന്വിച്ചിലവും തേജസ്സും ഉണ്ടായിരിക്കുകയും, വല്ലവക്കും വസ്തുതും കൊടുക്കാമെന്ന പറകയും, യക്ഷഗ്രഹപീഡിതനായിരിക്കുന്നവന്നേരും ലക്ഷ്യണമാക്കുന്നു.

പ്രതാനം സ ദിനത്രി സംസ്കരണശ്ച പിണ്ഡാം

ആന്താത്മാ ജലമച്ചിച്ചാപസവു വസ്തുഃ

മംംസശ്ചന്നിലവത്രായസംഭികമ-

സ്ത്രീക്കേരാ വേതി പിതൃഗ്രഹാഭിജ്ഞഃ. 37

ഓ—ഒംപ്ലബ്ലിൽ പ്രേതങ്ങൾക്കും പിതൃക്കരിക്കുകയും അയി പിണ്ഡം നൽകുകയും, വസ്തുംകൊണ്ടും ഉത്തരീയം അപസവ്യംചെയ്യു തപ്പിക്കായി, മാംസത്തിലും എഴും ശ്രേംരായിലും പായസത്തിലും ഇല്ലയാകയും ചെയ്യുന്നതു പിതൃഗ്രഹപീഡിതന്നേരും ലക്ഷ്യണമാക്കുന്നു.

ധസ്ത്രവ്യം പ്രസരത്രി സപ്തവർക്കാംചാരിൽ

സ്വകപിണ്ഡഃ വിലിക്കതി ജിഹ്വയാതെമെവ

കുംഡലമും യഗ്നിവസ്ഥശ്വർപായസേവം സ്മാ-

ദ്വിജേണ്ണയോ വെതി ഭജംഗമേന തീ സ്മാ: . 33

ഒ—സപ്പ് തത്തപ്പോലെ നിരഞ്ഞകയും, ചാവി
നെപ്പോലെ നാംവകൊണ്ടു ചുണ്ടു നന്നയും, കോപം
വരികയും, ശക്തര തേൻ ഇതുകളിൽ ഇഷ്ടയിണ്ടംകയും,
സപ്പ് ഗ്രഹ പീഡിച്ചുവരുന്ന ലക്ഷണമാകന.

മംസംസ്വഹപിവിധസ്വരാവികാരലിപം സ്മാ-

ന്നിപ്പ് ജ്ഞം ഭഗമതിനിഷ്ടരേംതിന്മുരഃ

കുംഡലമ്പിച്ചലബ്ബലോ നിറാവിഹംരീ

ശൈചദപ്പീരം വെതി സ രാക്ഷശസർഗ്ഗഹിതഃ.

ഓ—മംസവം ചോരയും വല പ്രകാരം ശ്രൂ
വും ക്ഷേപിപ്പാൻ ഇഷ്ടികയും ലജ്ജയില്ലായ്ക്കും നിഷ്ട
രതയും ശൈഖ്യവും കോപവും ഉണ്ണായിരിക്കയും, ശാ
ലം കാണിക്കകയും, റാത്രികാലങ്ങളിൽ സാഖ്യരിക്കു
യും, ശ്രൂചിയില്ലാതെ ഇരിക്കയും, രാക്ഷസഗ്രഹപീ.
ഡിതന്നെന്ന ലക്ഷണമാകന.

ഉഖസ്മാ: ക്രാപതംശശ്വിരപ്രലാപീ

ശ്രൂണ്ഡം ഭഗമഗ്രഹപിസ്മാതിലോലഃ

ബഹപാരീ വിജനവന്നന്തരോപസേവീ

വ്യാവേഷ്ടൻ ഭേതി അനീ പിരാചജ്ജ സ്മാ: . 40.

ഓ—തന്നെ കര്ത്തു താന്ത്രനെ പൊക്കകയും,
അരീരം ക്രമായും വരവരദ്ധുശ്രൂതംയമിരിക്കുകയും,
അധികം നേരം കരകയും, ശരീരത്തിൽ ശ്രൂണ്ഡം വ
രീകയും, അമംഗളമായിരിക്കുന്ന കാരണങ്ങളെ പ്രവ
ത്തികയും, പലപ്രകാരത്തിലും അനാപംനാഡിക
ശ്രീൽ തംല്ലഞ്ചുണ്ടംകയും, അതിക്ഷേപണാസക്തിയും
കൂടുന്നതമായി വന്നതിൽ താമസിപ്പും അനുഗ്രഹവും

ഉണ്ടാകയും, കിടന്നാൽ തുകയും കരണ്ണംകൊണ്ട് നടക്കികയും പിരാച്ചുവരുവെളിപ്പിതന്റെ ലക്ഷണമാകന്നു.

അമഹീഡിയാലക്ഷണങ്ങൾതന്നെ
വേരാത വിധം.

സ്വാതസ്യഗ്രാമ്യഞ്ജസ്ത്രി
ഒഴ്ചും വേവാലയേ രതഃ
അല്ലവംഗല്ലവിശ്വാത-
സ്വപ്ലിഖ്രതിരകോപനഃ
ഗ്രാമാല്പ്രാപ്രിയേംഡി-
സ്ത്രീമുദ്രാശ്വിസ്ത്രിന്ദരഹീ.

41

ഒ—കളിച്ച ചടനം മിതലായതു തേച്ച ദേഹ
തെത വാസനയുള്ളതാക്കി സന്നോജ്വന്തോട്ടക്രിയയ
നായി വേവാലയത്തിക്കൽ എല്ലാഞ്ചാഴം വസിക്കും,
വള്ളരെ പരായാതിരിക്കും, മലരുത്തും കിരാതത്തിരി
ക്കും, കേഷണം കുറക്കും, കോപിക്കംതെ ഇരിക്കുക
ഡിം, ഗ്രാമാല്പ്രാപ്രിയുള്ളിൽ പ്രീതി ഉണ്ടാകയും, ദൈഖ്യം
പും ദിശ്വിക്ക സൗഖ്യതയും ഉണ്ടായിരിക്കുകയും ഏപ
ജൂന്നതു വേവഗ്രഹബാധയുള്ളവന്റെ ലക്ഷണമാ
കണ്റു..

വേവൻ നിറൻ സ്ത്രീവൻ ദൈത്യനൻ
ബ്രഹ്മപ്രിശ്വിഷ്വലേംചനഃ
ദിശ്വാതമം നിഭ്യേം ദിശ്വേം
ഗ്രീഹാസീ സവിസ്തുയഃ
ദിദം ബജ്ഞൻ പ്രഭ്രതാഹീ
സകന്പംഗ്രാമ്യംറഗ്രഹീ.

42

ഒ—വേവനുംരെ നിറിക്കും, അസുരനുംരെ സ്ത്രീ
തിക്കുകയും, മൂളാമണാരിൽ ദേഹം ഉണ്ടാകയും, ദി
ശ്വിക്ക വളവു ഭവിക്കുകയും, ദമ്പന്ത്സായിരിക്കുകയും,

കയമില്ലാതെ അകുകയും, ശവ്യമണ്ഡംകയും, വളരെ ചീ
റിക്കകയും, അതുടർസ്ഥതോടുടർന്നിരിക്കകയും, മ
നുകളെ എക്കൊണ്ടു കാണിക്കകയും, വളരെ ഒക്സിക്സ്
കയും, ദേഹം വിറപ്പുകയും, അസൃതഗ്രഹബാധയുള്ള
വന്നു ലക്ഷണമാകന്നു.

പാനീയഗ്രഹഭ്യംദി—

പിചാസ്സുകപിണ്ണി ലിഹൻ
ഡിവി പ്രസ്ത്വീ രക്താക്ഷഃ
ക്രൂയംലുരചലേ വൻസൻ.

സകന്പാംഗോ ഉദ്ദൈന്താൻ
ചുഞ്ചുചുന്നന്നാഗപീഡിതഃ. 43

ഓ—പാനകം പാൽ ഇത്യാഭീകളിൽ താല്പര്യം
ഇഷ്ടവനായിരിക്കയും, ക്രൂട്ടിട ചുണ്ണിരുന്നു അവസം
നക്കാഗംഡലെ അനക്കകയും, അവിടവിടെ എല്ലും സ
മയവും സത്വരിക്കകയും, കണ്ണകൾ ചുകന്നിരിക്കക
യും, കോപം വളരെ ഉണ്ടാകയും, പദ്ധതത്തിനേക്കൽ
ഇരിക്കകയും, ദേഹം വിറപ്പുകയും, പല്ലു കടിക്കകയും,
പുക്കളിൽ പ്രീതിയും നാഗരഗ്രഹത്താൽ ബാധിക്കു
ന്നുട്ടവന്നു ലക്ഷണമാകന്നു.

അല്പവംഗ്രഹമാല്പുംദി—

പ്രിയസ്സംഗീതന്ത്രത്തുൽ
ചുള്ളിനംബേജവസൻജാനൻ
പരോക്ഷം മവുവംദ്യത്രം.

പിബേതു കുറിം ഹസൻ കുഡിയൻ
ചുഞ്ചും ഗന്ധവ്യപീഡിതഃ. 44

ഓ—വളരെ പരയാതെ ഇരിക്കയും, ഗന്ധമം
പുംബിക്കുളെ ലഭിച്ചും സന്തോഷിക്കയും, പഠക
യും, മുത്തംവെപ്പുകയും, വെള്ളത്തിലെ മണ്ണയ്ക്കര.

യീനേൽ ഇരിക്കയും, മറവിൽ ഇരിക്കുന്ന കാഞ്ഞങ്ങളെ
തന്നെ അറിക്കയും, മുഖക്കണ്ണ വാദ്യലൂപത്തി എറ
പ്പെടിയിക്കയും, വളരെ ചുൽ കടിക്കയും, ചീരിക്ക
കയും, ഗൈവഗ്രഹപീഡിതന്റെ ലക്ഷണാക്കന്മാക്കനു.

പ്രധാവനംത്തോംസാനി
വാദനദ്യൂപസ്വാം പിബുൻ
ഗ്രന്ധരാമേംഷിതസ്താന്ത്രോ
നിസ്ത്രേജാനിഷ്ടരസ്സതം.
ശൈചപേഷി നിശാചാരി
ബലവംന് രാക്ഷസഗ്രഹി.

45

ഓ—കാട്ടകയും, തന്റെ ശരീരത്തീകർക്കു കടിച്ച
മംംസം തിന്നുകയും, മദ്യത്തെയും രക്തത്തെയും കടി
ക്കയും, ഏതുമില്ലാതെടുത്ത് ഇരിക്കുകയും, ചെമ്പി
നേരു നിറംപേംബലു ഉള്ള നിറത്തെംട ത്രടിയവനാക
യും, ലജ്ജയേംട ത്രടാത്തവനാകയും, കൂരനംകയും,
കൊപ്പത്തെംട ത്രടിയവനാകയും, ഗ്രഹി അല്ലാത്തവ
നാകയും, രാത്രിയിൽ സഞ്ചാരിക്കയും, ബലവംനാ
യിരിക്കയും, രാക്ഷസസ്ത്രഭാംഘ ഉള്ളവന്റെ ലക്ഷ
ണമംകനു.

അപ്പരംസൃംഗേരമവഃ കണ്വി—
ദപ്പാദാനാമാഖ്യാകഃ
ജാനന്ധന്ധരിരഃ ക്രൂ—
ദഖ്ഷിംഗ്രാഹി നരഃ.

46

ഓ—ചീരിച്ച മുഖം താഴ്ത്തി ആരോധ്യും കംണാ
തെ കയ്യിനേരു വിരലുകൾ മടക്കി കൈപ്പുടരെതു കാ
ണിക്കാതെ മരച്ച വൈക്കകയും, മട്ടിനേരു തല വൈ
ച്ചിരിക്കകയും, കൂരപ്പിംഗ്രായിരിക്കകയും, അഹ്സ
ഗ്രഹം ബാധിക്കുപ്പുടവന്റെ ലക്ഷണമംകനു.

കലപകാഡി ലിപ്പാംഗോ നിലക്കുംചേരാ ഭസ്ത്രായനാഃ
അന്നുമാസിന്റെ സ്ഥിരയോദ്യുന്നിൽ മീറ്റാശംഗം ജന്മം സഞ്ചാരം
സംഭവിക്കുന്നതിനു പ്രാജ്യാസക്തിയും വസ്ത്രം
പരദ്വാഹനവാരിവ കോപിംഗ്രാ മിതഭാഷണം
ജായേത കഴുലാവിംഗ്രൂഹം കുളം സ്ഥാപിക്കുന്നതിനു സ്ഥാപിക്കുന്നതിനു.

മലം ചുളി ഇത്യാദിക്കളെ വാരി മേൽ തേക്കൈ
യും, ശ്രേഷ്ഠത്വത്വം ത്രിടംത്രവനാകയും, ഭസ്ത്രത്തിൽ
കീടക്കൈയും, കരജുകയും, ചിരിക്കൈകയും, സുരീക്കളെ
ദ്രോഹിക്കൈകയും, ഊർമ്മകളെ ദ്രോഹിക്കൈകയും, എ^{ണ്ണ}
ഡ്രോഹിക്കൈകയും സമയത്തികളും ഭക്ഷിക്കൈകയും, കലപക്രൂഢിയനാ
യിരിക്കൈകയും, കാരാരോ പദാന്തമന്ത്രങ്ങളിൽ രാഗം വ
ശ്വിക്കൈകയും, അനൃത്യനാത്ത അപഹരിക്കൈകയും, കേര
പം വശിക്കൈകയും, വള്ളര പരിധാതിരിക്കൈകയും, ക
ഴുലഗ്രഹപീഡിയുള്ളവൻറെ ലക്ഷണം.

നിസ്ത്രേജാവിഹപലഃപദ്മഃ—

നിന്നിമേഷണമഞ്ചവൻ

പരിഹാസിതവൈദ്യുത്യ

നിസ്ത്രേജഗ്രഹബാധിതഃ.

47

ഓ—തേജസ്സില്ലാതെയും, പരവരനായും, മിച്ചി
കൾ അന്നങ്ങാഥരെയും, സംസാരിക്കാതെയും വൈ
ദ്യം ചെയ്യാൻ വന്നവനെ പരിഹസിക്കൈകയും, നി
സ്ത്രേജഗ്രഹബാധയുള്ളവൻറെ ലക്ഷണം.

അസംഗതാന്തമ്വാദേപാഖീ

നീതാംഗസ്ത്രിശ്ശുഗ്രഹിക്ഷണഃ

ഉക്താവത്രൂതഃ മുഖ്യാംഗോ

നിക്കംലോ ഭസ്ത്രഗ്രഹീ.

48

ഓ—തമിൽ ചേരാത്തതായ അത്മതൈതാച്ച ത്രി
ടിയ വാക്ക പരകയും, കയത്തനെന്നറേയും കയ വ
സ്ത്രികളും പ്രീതിയില്ലാജ്ഞയും, ദേഹം തണ്ട്രം കര.

ആമരിക്കയും, പ്രാളി വിനാഞ്ചരാഖിലാകയും, ഭക്ഷി
ചുംബക്ക് തൃപ്പി ഇല്ലാജ്ഞയും, ഫോറമംബിന്മൈത്ര തീടംതെ
ഇരിക്കണ്ടും ഭൂക്കരുഹത്താൽ ബാധിക്കപ്പെട്ടവൻറെ
പക്ഷണാം.

ദാഖലു നിവർപ്പനം പിണ്ണിയൻ

മേരാനാം സോദകത്തിയഃ

രിച്ചമാംസമുള്ളിനി

കാക്കവൻ ശാന്തഃ പിതുഗ്രഹി. 49

ഓ—ഒംപ്പുണ്ട് വിരിച്ച മരിച്ചവക്ക് പിണ്ണിയം
വവക്കകയും, ഉക്കക്കുരിയ ചെള്ളയും, എജ്ഞി^o മാംസം റേ
മീര ഇത്യാദികളെ കാംക്ഷിക്കായും, ശാന്തനായിരിക്കു
ക്കഴും, പിതുഗ്രഹബംഡ ഉള്ളവക്കൻറെ ലക്ഷണം.

എകാന്തവാസി ശ്രൂപ്പാംഗഃ

പ്രധാവൻ ദാതാനിയപനിഃ

പുണ്ണോ ന വ്യാഹരൻ ത്രക്കത്തു

ന തുച്ഛതീ കുശലഗ്രഹി. • 50

ഓ—വിജനപ്രഭാഗതികലിരിക്കകയും, കാട്ടക
യും, ശരീരം ഉണ്ണാത്തകയും, ദയകരമായിരിക്കുന്ന റേ
ജ്ഞാനത്തു പുരപ്പെട്ടിയിക്കകയും, വല്ലേംനിനെ ചേര
ബിച്ചും ഉത്തരം പറയാതെ ഇരിക്കകയും, ഭക്ഷി
ചുംബക്ക് തൃപ്പിയില്ലാജ്ഞയും, കുശലഗ്രഹബംഡയുള്ളവക്കൻറെ
പക്ഷണാമംകനാ.

മാഞ്ജൻ പാരേജേം മുഖവൻ

മുത്തകംരം മദ്ധ്യന സദം

നേനാൻ കടകകംയൻ യ—

സ്ത്രി ഗ്രഹസ്യാദ്ധിനായകഃ. 51

ഓ—കംലിനേലുള്ള പൊടി തുട്ടുകയും, ‘ക്രൂര’
എന്നാളും ശമ്പുരതെ പുരപ്പെട്ടിയിക്കയും, എല്ലാ സക
ഷ തതികലും മദ്ധ്യികയും, കടകട എന്നാളും ശമ്പും ഹരം

പ്രപും പല്ലുകടിക്കുകയും, വിനാശകഗ്രഹബാധ
ജ്ഞാവൻറെ ലക്ഷണമാകുന്നു.

ഒഞ്ചൻ ശാന്താണി ശ്രൂപ്യംഭാഗം
രുത്യുൻ സപ്പമല്ലുക്കുഖസൻ
ബഹുഭാഗം ബഹുഭാഷിച
പ്രലംബഗ്രഹപീഡിതഃ. 52:

ഒ—തന്റെ ശരീരാവധിവശങ്ങളെ താന്തരണാ
ഗ്രിലംബികൾക്കൊണ്ടിടിച്ചു ചത്യുകയും, ശരീരം വര
ണ്ടിരിക്കുകയും, രുത്രം വെള്ളുകയും, ചിലപ്പേരം ചിരി
ക്കുകയും, വളരെ ഭക്ഷിക്കുകയും, വളരെ പഠയുകയും
പ്രലംബഗ്രഹബാധയജ്ഞാവൻറെ ലക്ഷണമാകുന്നു.

വരക്രൂക്കുസ്തരഭൂതന്മാനിപ്പേരുവീപ്രലംബകഃ
ഭർത്താധുചില്ലോലഃ പിംബചഗ്രഹപീഡിതഃ.

ഒ—കച്ച ഗ്രഹമായിട്ടും കൂരമായിട്ടും ഇരിക്കു
യും, അനന്തവാക്കുകളെ പറക്കുകയും, ദേഹത്തിനു ഭൂത്
സ്ഥാനങ്ങളുകയും, അതുല്യനായിരിക്കുകയും, തുളിക്കു
ക്കോട്ടുടക്കിയവനംകയും, പിംബചഗ്രഹബാധയജ്ഞാ
വാൻറെ ലക്ഷണം.

താജ്ജയൻ ലേഡാരക്താക്ഷാം
ലുണ്ണോ വിംബപക്ഷലേപകഃ
ബഹുഭക്ഷ സാന്ദരക്കവശു
ദിനവാഗന്ത്യാഗ്രഹി. 54

ഒ—പ്രാണിരാജം നിന്തിക്കുകയും കൂളികൾ തു
ഷക്കത്തോട്ടും ചുവപ്പേരോട്ടും ത്രടിയരുകളായി വേഖിക്കു
യും, ലുണ്ണനാകയും, മലാവും ചെള്ളിയും വാരീ മേൽ
തൈക്കുകയും, വളരെ ഭക്ഷിക്കുകയും, കൈകാൽ വിം
ബ്രൂക്കുകയും, വാക്കിന ദീവാര ഭവിഷ്യക്കും, അന്ത്യജ
ഗ്രഹബാധയജ്ഞാവൻറെ ലക്ഷണം.

വെള്ളക്ക ചിന്തിതം ജാനൻ
പിരിതംഗീ ചലക്കണം
നിക്കുംഗാദോ മേഖഗണം
സമിരാംഗോ യോനിജഗ്രഹി.

55

ഓ—വളരെ ഭക്തിക്കകയും, അനൃതന്നർ മനസ്സിലുള്ള
തിനെ തുൽ പരയാതെ അറീയകയും, മാംസത്തെ
ക്കുട്ടിക്കകയും, കണ്ണകമിങ്ക് ലളിക്കമുണ്ടാകയും, മനും
യില്ലാതെയാകയും, ആട്ടിന്നൻറെ ശന്യമുണ്ടാകയും, അം
ഗദം ചിലപ്പോൾ സൂംഭിക്കകയും, യോനിജഗ്രഹ
ബാധയുള്ള വന്നൻറെ ലക്ഷ്യാം.

പ്രഹരൻ ജനമാരോഹൻ
പുക്ഷംനച്ചപരമ്പരാവരക്ക്
സവാനകാഞ്ച വിക്രതോ
ഭവേത്തുത്രഗ്രഹി നരഃ.

56

ഓ—അടച്ചതു ചെന്നവരെ അടിക്കകയും, മര-
ന്തിയെൻ കരേരകയും, ചീതവംക്കക്കലെ ഉറക്കപ്പുറ
കയും, കതതന്നു കണ്ടിയതുപോലെ കാട്ടകയും, പഠനതു
രുചേപാലെ പറകയും, സ്പദവം വേരെ ഒരു വിധമാ
കയും, ത്രത്രഗഹബാധയുള്ള വന്നൻറെ ലക്ഷ്യാം.

മേനോന്തംഗാരീ വിരുത്തംക്കോ
നിസ്സംജ്ഞാപതിതോ ഭവി
സങ്കാചയൻ കരാംആദാനീൻ
പീതംഗോ ദശനാൻ ദശൻ.
ഉഖ്യാസംജ്ഞാ ചുന്നസ്ത്രിസ്ത-
സ്വാപസ്ത്രവാൻ നാരഃ.

57

ഓ—വായിത്തനിന്ന നരവരികയും, കണ്ണകമാവ
ടംതിരിക്കകയും, ബോധംകെട്ടവീഴ്ക്കയും, ഏയുംകാ-
ഷും മടക്കകയും, ശരീരം മണ്ണാളിക്കകയും, പണ്ടു കടി

കിഴം, വോയർജ്ജായാൽ സ്റ്റീസ്ട്രേച്ച് ലഭിക്കുക യും, അപസ്ഥിതിബാധയുള്ളവർക്ക് ലക്ഷണം.

അപസ്ഥിതി നാലുനേരം എക്കിലും അതു 12 മുകളിൽനിന്നും കുറവാണ് ആവാന്തരത്രയാളിക്കുന്നത്. അതിനാൽ അതു വിവരം താഴെ കാണാം:

വിശ്രൂതിയാംഗഃ പതതിസഹംസാ ഭത്തലനം ഷ്ടുസംജ്ഞഃ
വേദനോൽഗാരീ രസതിപദം സന്നകായയും രായ
വ്യംഗ്യത്വാക്കും ദശതിഭ്രംഗം പീത വണ്ണഃ പ്രമംബീ
തോയാസക്താ വിക്രൂതവദനഃ സ്വംപസ്ഥാരഫുകഃ.

ഇ—ഭഞ്ജ്യലന്നാക്കയും, വോധമില്ലംതെ വീഴുക
യും, നര ചട്ടിക്കുകയും, മുരമായി ശ്വേതക്കയും, വ
ളരെ നേരം തളിന്ന് കിടക്കയും, വട്ടത്തിൽ മിഴിച്ച
നോക്കുകയും, പണ്ണു കടക്കുകയും ദേഹം മഞ്ഞല്ലുകയും,
പ്രമംബീ വരികയും, വെള്ളത്തിൽ ശത്രുസക്തനാകയും
അപസ്ഥിതിലക്ഷണരൂപങ്ങൾ.

അപസ്ഥിതിക്കാർ ഒരു ഗ്രന്തിശോരിയും ഫേൻ.

ഗ്രസനാ മലിനാ നില്വം

ജ്വംഭികാന്ധനാ തമാ

ത്രാസിനീ മോഹിനീ ചംമ

രോഭിനീ ക്രൂഡിനീ തമാ.

59

തംപിനീ ശ്രാഷിനീ ചെവവ

യപംസിനീ ചെവവ കീത്തിത്രം

ഭൂതേദു പ്രാഥര വിവ്യുതം

അപസ്ഥിതിസ്വാസുപ്രിയഃ.

60

ഇ—ഗ്രസനം, മലിനാ, നില്വം, ജ്വംഭികം,
അന്ധനാ, ത്രാസിനീ, മോഹിനീ, രോഭിനീ, ക്രൂ
ഡിനീ, തംപിനീ, ശ്രാഷിനീ, യപംസിനീ, ഇക്കാ
ന അപസ്ഥിതിയിൽ 12 ഭത്തിമംഡ വൈക്കുന്ന. മെത്ത

പറയപ്പെട്ട അപസ്ഥാനം കന്നതനെ തുച്ഛന്തരങ്ങൾക്ക് എക്കെല്ലാം മുതലാവെന്നു അംഗീകരിച്ചു തനിക്കുള്ള ഫലത്വാട്ടരുടെ മുതിമംരര പരഞ്ഞയ്ക്കുന്ന.

എതാല്ലൂമല്ലാ വ്യസ്തവാ സംഗ്രഹനി നരം കില സ്വാവൃംഗാനാമവർത്തീചേഷ്യം തന്ത്രഭാവിവ്യജയനി

[ച. 61]

ഓ—മേൽപ്പറയപ്പെട്ട മുതിമാരല്ലാവരം കൂടി ഭ്രാ ചിലർക്കുടിയോ കരിയ്ക്കു മനസ്യരഖാധികം. ദ്രുനാംതി അവർ അവരവരുടെ പേരിന്റെ അത്മ തത്ത അനന്തരിച്ചുള്ള ചേഷ്യയെ കാണിക്കായംചെയ്യും. ഗ്രേസനം ഗ്രാസത്തെ ഉണ്ടാക്കം. മവിന മലിനത ഏയ ഉണ്ണാക്കം. നിലുംനിലും ഉണ്ണാക്കം. ജുംബികാ കോട്ടവായ ഇടവിക്കം. അനന്തനാ കേഷിക്കാതെ ഇങ്ങ തന്നും. ഗ്രാസിനീ ഭാഗത്തെ ഉണ്ണാക്കം. മോഹിനീ ബോധായന്ത നശിപ്പിക്കം. രോദിനീ കരയിക്കം. ഒക്രാധിനീ കോപാത്തതെ ഉണ്ണാക്കം. തംപിനീ പനി പ്പുംകിക്കം. ശ്രോഷിനീ ശരീരശോഷത്തെ ഉണ്ടാക്കം. ധ്രാന്സിനീ ശരീരത്തെ നശിപ്പിക്കം.

ശ്രൂതിമാല്യംബരാഭീഷ്മഃ

പംസ് വേദാന്ത ക്രാഡിയുക

വിപ്രംനജ്ഞാനത്തുള്ളഭേദം

ഭജൻ ദേവാന്ത പ്രിജഗ്രഹീ

പ്രായസ്ത്രല്യുക്തിയോ വിപ്ര-

ഗ്രഹണ മുഹരാക്ഷസഃ.

62

ഓ—വൈഴ്ത്ത പ്രംജ്ഞനാഭാകാണ്ടിണ്ടംക്കാപ്പെട്ട മഹാ ശരയിലും വൈഴ്ത്ത വസ്തുതിനേലും താല്പര്യമണ്ഡാക്കും, വേദത്തെച്ചുംലുകയും, ഉംപ്പുലു മതലംയത്രുക കഴി ധരിക്കുകയും, മുഖമനാചാരത്തെ ചെപ്പുകയും, മു-

ഈനായി വേഗം കുറഞ്ഞിരിക്കുന്നതാണ്, മുഖം മനസ്സിലെ ബാധയുള്ളവന്റെ ലക്ഷ്യമാക്കുന്നതാണ്. മുഹമ്മദ് സാിദ് പ്രായം വിശ്വരൂപത്വത്താണ് തുല്യതുണ്ടായി കാണിക്കുന്നത്.

രക്തവുജ്ജാദിയും നിത്യം

യാവൻ വർത്തനൾ ഹസൻ ലിവൻ

സഹിയ്യാഃ ക്ഷിതുചേഷ്യം പുരം

സംയോ ഗജ്ജൻ രൂപരഹ്മി.

63

ഒ—ചുവന്നപുസ്തം ദിതലംയതിനാ ധരിക്കുകയും
എല്ലും സമയവും കാട്ടകയും, പാടകയും, ചിരിക്കക
യും, വരങ്ങുകയും, രൈതാള്ളാടികളെ സഹിക്കു
യും, ക്ഷത്രിയവേദ്യകളെ ചെല്ലയും, പാടകയും,
ഇംകൈ റബ്ബിക്കുകയും, ക്ഷത്രിയഗ്രഹബാധയുള്ളവ
ആണ് ലക്ഷ്മാമാകുന്ന.

ജീവന്മാനം ഹസൻ കുമ-

നീംകുറാഗൻ കയ്യുകോ വണിക്ക

രൂത്യനാവംച്ചുവംക്കൈപ്പുന്ന്

കുവിനീതോ വിഗാതരഃ.

64

ഓ—കേരളവാസരിട്ടകയും, ചിരിക്കകയും, നി
ചവിളിക്കകയും, ശപിക്കകയും, തുഞ്ചിപ്പറയ്ക്കു
നും നും പോലെ ചിലതു കാട്ടകൾ, കച്ചവടപ്പറയ്ക്കു
നും പോലെ ചില കാട്ടകൾ, മുത്തുവാലുകൾ, പഠങ്ങ
തുറത്തു വരക്കുന്നതു പഠിക്കുകയും, കൊച്ചിക്കകയും, വി
നയത്തു വെടിയുകയും, ഒവയുപയോഗമായുള്ളവ
നും ലക്ഷ്യനാക്കൻ.

വിജ്ഞാനിക്ഷേപ

സാമ്പത്തിക വിവരങ്ങൾ

വിദ്യാർത്ഥിക്കൾക്കുള്ള പ്രശ്നങ്ങൾ

കവി:സ്യോദ്ധുമാരുഹി.

۲۷

ഓ—മലരുത്രംബിക്കെളു ഭക്ഷിപ്പിക്കകയും, വാക്കി നാ വ്യക്തിയില്ലാത്തയാകയും, ലിംഗത്തെ സ്വർഖിക്കകയും, കരായകയും, ചിരിക്കകയും, ശ്രാഹണരെ ദേശികകയും, സുരികളിൽ പ്രേമഭണ്ടകയും, ഗരീരം വിംജ്ഞകയും, ശ്രദ്ധഗ്രഹബാധയുള്ളവന്റെ ലക്ഷണമാകന്നു.

മിറുചിഹ്നഃ സ്മാതം നീച—

ചണ്യാലവ്യന്തരം ഗ്രഹഃ

മഞ്ചംമി കിഞ്ചി ഭേദീതി

ശ്രൂവൻ ഗംഗൻ ഹസന്മുഖഃ.

ന മഞ്ചംമിതി വാഗാത്മാ

പ്രഹത്തം പരിഷം വദൻ.

66

ഓ—നീചൻ, ചണ്യാലൻ, വ്യന്തരൻ ഇം ടു നാ ഗ്രഹങ്ങൾ ബാധിച്ചും മേൽപ്പറത്തെ ലക്ഷണങ്ങളിൽ പലതും സമ്മിറുന്നുംയാണെന്നും. തൊൻ വിട്ടപോകും, വല്ലതും കിട്ടണം എന്ന പരകയും, പാടകയും, അല്ലെങ്കിലും ചിരിക്കകയും, സൗമ്യഗ്രഹത്തിന്റെ ലക്ഷണമാകന്നു. തൊൻ വിട്ടപോകയില്ല എന്ന പരകയും, തന്നെത്തരം അടക്കകയും, വാക്കിനു പാജഷ്ടുണ്ടെകയും, കൂർഗ്ഗ്രഹബാധയുള്ളവന്റെ ലക്ഷണമാകന്നു.

മേൽപ്പരിശീലനം ദേവാദിഗ്രഹങ്ങൾക്കും പല പ്രകാരത്തിലുള്ള അനുഗ്രഹത്തോടുടർന്നു മനസ്യൈരെ ബാധിക്കുന്നു. അനുകൂളിടെ ഭേദം പരിധിനാഃ—

ബാധകരു ഹസ്തകാമാഃ കതിച്ചന കതിച്ചി—

ദ്രോവരാ ഭോക്തൃകാമാഃ

പുനാരീ രഹസ്യകാമാഃ പുനരവി കതിച്ചി—

തനാസു യാ ഹസ്തകാമാഃ

ംപ്പും ത്യും വരുത്താം മഹീതപാ നാവിനാവിവിസ്തി
ന്ത്യുമു യാ ഭോക്ത്വകാമാ
രാശം യാ ബാധമാണ അച്ചിച്ച ബാലിഗരെത്
ഒന്ന് വരുത്തുന്ത്യുജന്തി. 67

ഭാചില ദേവതമാർ സുരീകളേണ്ണം പുഞ്ചാഖരാം
രേണ്ണം കൊല്ലുവാനാണ്ണുണ്ടുണ്ടു ബാധിക്കാനു. മേരെ
ചിലർ ബലിക്കുമ്പത്തെ ഉദ്ദിക്കാനുമെന്നു ഇല്ലായോടുള്ള
ടിയവരംചിട്ട് ബാധിക്കാൻ. പിന്നെയും ചിലർ സു
ഭോഗേപ്പോ മേരുവാധിട്ട് ബാധിക്കാൻ. മേൽപ്പുകരം
ബാധിക്കാനവരായ ഗ്രഹങ്ങളിൽ കൊല്ലുവാൻവേണ്ടി
ബാധിച്ചവർ കൊല്ലും. ബാലികുമ്പത്തെ ആറുഹിച്ച
ബാധിച്ചവർ ബാലിവെ എക്കൊണ്ടു ദേഹത്തെ വി
ഴുപാകം. സംഭാഗപ്പോ മേരുവാധിട്ട് ബാധിച്ച
വർ എത്ര ബാലികുമ്പങ്ങളെ ചെയ്യാലും വിട്ടുകയില്ല.

ബാലഗ്രഹലക്ഷിണം:

പുരാ ഗ്രഹസ്യ രക്ഷാംഡം നികുതിഃ മുലചാണിനാ
മനാശ്ചവിഗ്രഹഃ പഞ്ച സംഖ്യ സുരീവിഗ്രഹഃ ഗ്രഹഃ.

ഭാചണ്ട സുഖ്യമണ്ഡപിൽ രക്ഷയ്ക്കാണ്ണുണ്ട്
പരമേശപരാനാൽ പുഞ്ചാത്രപികളായി അഞ്ചു ഗ്രഹ
ങ്ങളിം, സുരീത്രപിണികളായി ഏഴു ഗ്രഹങ്ങളിം നികുതി
ക്കുപ്പെട്ടു.

സൂര്യോ വിനാശോ മോഷാസ്യ
പ്രഗ്രഹഃ പിത്രസംജ്ഞതികഃ
ശകനിഃ പുതനാ ശൈത്ര_
പുതനാ പ്രജ്ഞിപുതനാ.

മുഖ്യമണ്ഡലികാ തദ്ദേശം

ദ്രോവതീ ശ്രൂപരേവതീ.

3

ഭാ—സ്ത്രിയൾ, വിശാവൻ, മേഖാസ്യൻ, ശ്രദ്ധ ധർമ്മൻ, പിതൃഗ്രഹം ഇങ്ങിനെ പുജ്ഞാഗ്രഹങ്ങൾ അംഗവും. ശകനി, പുതനാ, ശീതപുതനാ, പ്രജ്ഞിപുതനാ, മുഖ്യമണ്ഡലികാ, രേവതീ, ശ്രൂപരേവതീ ഇങ്ങിനെ എഴുപ്പ് ശ്രീഗ്രഹങ്ങൾ.

സാമാന്യത്വാനുഭവമന്ത്രാസഃ ജ്യംഭാട്ടേക്ഷപദീനതാഃ

ബഹുന്നുംവോഭംപദ്മഭാഗ്നിഷ ദന്തദംശപ്രജാഗരാഃ. 4

ഭാ—ബാലൻ ശ്രൂപാശ്രൂപം കരയുകളിം, അതിനാജ്ഞാരമ്മാകളിം ചെയ്യും. ശ്രേഷ്ഠക, ശരിനിവാസക, പുരികക്കൊട്ടികൾ ഇള്ളങ്ക, ശൈലാം, വായിരംപുടിനാവരിക, മേഖപ്പുംഞ്ച നോക്കക, ചുണ്ടകടികക, പാലിരജ്ജക, ഉറക്കമില്ലംപ്പു ഇവയാക്കണാ സാമാന്യത്വം പദ്ധതി.

ഭാദനം ശ്രീജനം സ്ത്രീവിദ്വാശഃ സപരബൈക്രംഘം നാശവരക്കുംഡാത്തപ്രതിരാം സപധാത്യംഗവിലേബനം.

ഭാ—കരയുക, ശ്രീരാത്രുക, മുലകടിയാജ്ജീ, കച്ചുമംറിപ്പോക, അഹേതുവായിട്ട് താൻറു ദേഹത്തിലും മുലകടിക്കുന്ന അംബയുടെ ദേഹത്തിലും മാന്ത്രക ഇങ്ങിനെയും കാണാം.

ക്ഷണാംഭപ്രിജതേ ബാലഃ ക്ഷണാൽ ഗ്രസ്യതീ രോദി
[തി

നബവദ്ദിഗത്തിന്റെയതി ധാത്രീമാത്രാനമേവ ഹ. 5
ഉജല്പം നിറീക്ഷതേ നേതാൻ വാദേൽ ശ്രീജതജ്ഞംഭതേ
ഭ്രാവശക്ഷിപതിഭന്നോജ്ജീ ഭേദനംവാമതിചുംസക്തി.

ക്ഷുമോതി നിശി ജാഗത്തി മൃനാംഗേം ഭിനവിം

[വരഃ

മംസശ്രാണിതഗസ്യിശ്വ ന ചാദ്രാതി യമംപുരം.

സാമാന്യം മഹാശ്ശാംഗാം ലക്ഷണം സമംപ്രഥമം. 9

ഓ—ബാലഗംക്ക് എത്തെക്കിലും ഉപദ്രവമണം
യാൽ ക്ഷണത്തിൽ ദയപ്പുടക്കയും, തൈക്കയും, കരക
യും, നവംകേരണം പല്ലുകൊണ്ടും തന്നെത്താൻ എക്കി
ലും തള്ളിയെ എക്കിലും മാന്ത്രകയും, കടികയും, ഒരു
ബോട്ട് നോക്കയും, ചാല്പുകടികയും, തെരുങ്ങുകയും,
കോട്ടവായിടകയും, ദിവസേന വായിത്തനിനു നാര
വരികയും, രാത്രിയിൽ ഉറങ്ങാതെ ഇരിക്കയും, അം
ഗം ചീക്കകയും, മലം അയകയും ശരീരത്തിനും പര
പരദ്വാണാവുകയും മാംസരക്തങ്ങളിടെ നംബരം വരിക
യും പതിവുപോലെ ഉള്ളാതെ ഇരിക്കയും ചെയ്യും. ഈ
തു സംമാന്യം ലക്ഷണമാകന.

എക്കെന്നതും ഗാത്രസ്യ മ്രൂവസ്സുന്നക്കവനം

അല്ലെല്ലാ നിരീക്ഷത വകുംസേപ്പും രക്തഗസ്യികൾ.

ഉത്താൻ വാദത്തി വിസ്തൃഷ്ടി സൂന്ധനം നെവംഭിന്നപ്പതി
സ്സുന്നരുച്ചയുമീതംനാം രോഗന്നബ്യാല്പുമേവ ച. 11

ഓ—ബാലഗംക്ക് ഒരു ക്ഷുഭിതനിനു നീർവ്വാഹി
കയും, ശരീരത്തിനും ഇളിക്കുവാം വിരയലും, അല്ലെല്ലാ
പ്രീകൊണ്ട് നോക്കകയും, മാവം വള്ളത്തിരിക്കയും, റ
ക്തഗസ്യവം, പല്ലുകടികയും, ശരീരം അലഞ്ഞതപ്പോൾ
ലെ ഇരിക്കയും, മലകടിക്കാതെ ഇരിക്കയും, അല്ലെല്ലാ
യ കരച്ചിലും ഉണ്ഡായാൽ സ്സുന്നരുച്ചയുമീതലക്ഷണാ
മാകന.

നഘ്നസംജ്ഞനാ വമേൽ ശമനം സംജ്ഞനാവാനതിരോ
[ഭിത്തി

ചുയഗ്രാണിതഗസിത്രം സ്മാപസ്മാരലക്ഷണം.

ഓ—ബോധമില്ലാത്തസമയം നര മദ്ധിക്കയും, സംവഡാനമംഡാൽ അധികമായി കരയുകയും, ശരീരത്തിൽ ചലത്തിന്റെയും രക്തത്തിന്റെയും ഭൂർജ്ജം വരികയും ചെയ്യും. ആശു സ്മാപസ്മാരലക്ഷണമാകന്ന.

സ്മാംഗ്രാ ഭയചക്രിതേം വിഹംഗഗനാസി

സ്മാവല്ലാപരിപീഡിതസ്മമന്താൽ

ഭ്രംജനടയു പ്രചിതാതസ്മാലാഹപംഖക—

വ്രീജ്ഞന്യോ ദൈതി ഗിരുഃ ക്ഷത്ര്യകന്ധം. 13

ഓ—പക്ഷിബാധയാഭാക്തിൽ ശരീരം മെല്ലിക്കയും, ദയംകൊണ്ട് എടുത്തു് എറിഞ്ഞപോലെ തെള്ളകയും, “പക്ഷിഭന്യം ഉണ്ടകയും, പ്രണമണംയി അതിൽ നീനു് ലൈഖകയും, ശരീരമെംകൈയും വോഷിയപോലെ ചൊന്തിപ്പുഴു ചുട്ടുകച്ചിലും ഉണ്ടകയും ചെയ്യും.

മുണ്ണാഃ ഭ്രംജനടയുംിതം ഗാത്രം പംകഗനധമസ്മക
[സ്വേത
ഭിന്നവദ്ധം ജ്പരീ ഭാഷി ഭേദത്തീരുഹലക്ഷണം. 14

ഓ—ശരവതീരഹം പരിഡിച്ചും ശരീരത്തിൽ പ്രണം ഉണ്ടകയും, ചൊഷ്ടിലുണ്ടാകയും, അതിൽക്കൂടി രക്തംസ്വികരയും, ചെളീഡോലെ നാടകയും, ശരീരത്തിനു ചുട്ടു പകച്ചിലും ഉണ്ടകയും ചെയ്യും.

ശതിസാരോ ജ്പരസ്തുണ്ണാ തിഞ്ഞക്ഷേപക്ഷണരോദനം നഘ്നിപ്പുതോവ്യഗ്രഃ സ്മാപ്പുതനയാഗിത്രഃ. 15

ഓ—പുതനഗ്രഹം പീഡിച്ചാൽ വയറിളക്കവും...
ജ്പരവും, തുല്യിയും, വകുദ്ധിയും, കരച്ചിലും, ഉറക്ക
മില്ലംജ്ഞയും, വ്യാകലതയും, ശരീരം മെലിയകയും
ചെയ്യും.

മദ്ദിഃ കാനോം ജ്പരാസ്ത്രിം വസംഗണ്യംതിരോന്നും
സ്ത്രീപേപ്പോതിസംരയും അന്യപുതനയാം ഭവേത്.

ഓ—അന്യപുതനന്മാഗ്രഹം പീഡിച്ചാൽ മദ്ദി
യും അധികം കരച്ചിലും മുല കട്ടിക്കാജ്ഞയും അതിസാ
രവും ഉണ്ടാകും.

ഒവപത്രേ കംസതേ ക്ഷീണാം നേത്രരോഗി വിശസി
മദ്ധ്യതീസാരയുക്കായും ശൈത്യപുതനയാം തീരും. [തഃ

ഓ—ശൈത്യപുതനന്മാഗ്രഹം പീഡിച്ചാൽ പ്രിയ്യു
യും, ചുമഞ്ചയും, ക്ഷീണാംശാകയും, ക്ലീകർക്കുക രോ
ഗമുണ്ടാകയും, ശരീരം നാടകയും, വയറിളക്കവും, മഹ
ദ്വിയുമുണ്ടാകും.

പ്രസന്നവർഗ്ഗവദനസ്സിരാഭിരിവ സംപ്രതഃ
മുത്രഗസ്സിയും ബഹപാശി ഭവമണ്ണികയാം ഭവേത്.

ഓ—ഭവമണ്ണികാരഗ്രഹം പീഡിച്ചാൽ ഭവം നല്ല
തേജസ്സായിരിക്കയും, ശരീരത്തിനെന്നും കാന്തി അ
ധികമായിരിക്കയും, ശ്വരസ്യക്കലൈക്കണണ്ണു പരിപൂണ്ണ
മായി തോന്നകയും, ശരീരത്തിനു മുത്രഗസ്സമുണ്ടാക
യും, അധികം ഭക്ഷിക്കയും ചെയ്യും.

മദ്ദിപ്പുദാക്കണ്ണംസ്യ ശ്രാഷ്ടുർ ക്ഷീഡവിശസിതഃ:
ഉംഖപം പാശ്യുമാശേഖരതാൻ നെനകമേയറുഗ്രഹം വ—
[ദേശ. 18]

ഓ—കാകണനവും വിരയലും കണ്ണവും വായും ഉ
ക്കാഞ്ചുകയും മുർക്കയും മുർസാവും മേല്ലുംകു നേംകൈക

ഈ പല്ലു കടിക്കിയും ചെങ്ങുംത് എനക്കേയരുഹബു
ധയശനാറിക.

അപസ്താരംദേശഭക്ഷണാ-

സ്ത്രീപായമപസ്താരം
അമമം സംപ്രചക്ഷതേ
പതനംനന്നരം യസ്ത
അദോദശ ജംയതേ റണ്ണാ..

20

ഭാ—സസ്യംസമയത്തികൽ നടക്കകയോ ഇരി
ക്കകയോ ചെള്ളിതനവർ അമേതുവംഡിട്ട് വല്ലേട്ട
വും വീണാ ഭവംധതേരംട കൂടംതെ കീടക്കനവന്നയി
കണ്ണംതു അത് കനാമതെത അപസ്താരമെന്നാറിഞ്ഞ
കൊംാക്കയും വേണം.

സംദഃസ്താനംഭിലാഷയു
സ്താനംച്ച ഗ്രാമച്ചന്നുനെന്ന
ഉദരേ വേച്ചച്ചന്നുഞ്ഞണ്ണ
മോഷയു പതനം കൂച്ചിൽ.
അസ്യംത മേനസ്യ സംസ്യംവേം
നാഭേതചുള്ളനത്തപ്പി ച
ലക്ഷ്യനേത യസ്യ തം വിദ്യാ—
ദ്രീതിയംപസ്തേ: പദം.

21

ഭാ—ഗരീരത്തിന തളച്ച്, എല്ലംസമയവും കളി
ക്കണമെന്നാളു അതുഹം, കളിച്ചാൽ ഗരീരം ചീക്ക
ക, വയര വീക്കക, ഭവംധതേരംട കൂടംതെ ചില സ
മയം വീഴുക, അപ്പുംഡ വായിൽനിന്ന നര ചാടക,
പൊക്കിം വീക്കക ഇതു രണ്ടാമതെത അപസ്താരംല
ക്കണം.

പതനം ന ചുസംജ്ഞത്തപ്പാ
ദേശവാർത്തലാദാരണം

വിശുദ്ധനിർമ്മാണതീ
ചതുരണ്ട് യസ്യ ദ്രോഗതേ.
തുതീയംപസ്തിഗ്രസ്തം
തം വിഭിത്പാത്രം നാവനം
കള്ളംചപസ്ഥിതേം ഏവദ്യഃ
സവബന്നനാവഗന്തഷ്ഠബ്യഃ.

23

സബബന്നനാവഗന്തഷ്ഠബ്യഃ. 24

ഓ—അഹേതുവായിട്ട് വീഴക, ബോധകഷയം,
നാലം കരക, മലക്കുദാം പോക തുരു മുന്നാമത്തെ
അപസ്താരലക്ഷണമാക്കും. അതിനും ഉടനെ നസ്യം
ചെങ്ങുണം.

ഭഷ്ടിപ്രമോഡ്യം സാധിയ്യം
ഈതാം ബോധവിഷ്ടവഃ
വക്രതപദ്യ ധനസ്തുല്യം
ഈയന്തേ യസ്യ ഭേദിഃ. 25

ഓ—കരരോഗരോ വസ്തുക്കബ്ലൈക്കംണന്ന സമയം
ഹേതുക്കംതെ കണ്ണകാണംതെയും അപ്രകാരംതനെ
ചെവിക്കേരിക്കുതെയും ആയിത്തീരക, വീഴക, ബോ
ധം നാരികക, വില്ലപോലെ വള്ളക തുരു നംബം
തെത അപസ്താരലക്ഷണം.

ദേഹം വച്ചുണ്ടി സദ്ധ്യത
ദ്രശ്യംതദ്ഗ്രാത്തതം കഷതിഃ
സംജ്ഞതായാഃ പതനം പദ്മാൽ
സദ്ധ്യംഗ്രാഡഃ ച വേപാട്ടഃ.
ഹസ്തയോഃ പദ്മയോന്തുംപാഡി
സ്ത്രാമതാ ച ദ്രോമംഗതം
ജംയന്തേ പദ്മമേനാപ—
സ്ത്രാരോഗാത്തസ്യ ഭേദിഃ. 26

26

സ്ത്രാരോഗാത്തസ്യ ഭേദിഃ. 27

ഭാ—അംഗങ്ങൾ ചുട്ട നീരക, കണ്ണകൾ അയിക
മായി വിടൻ വട്ടമിടക, വേംയം കെട്ട വീഴക,
സ്വംഗങ്ങളിൽ വിംജക, കയ്യും കരലും കരങ്കക, ശ
രീരസന്ധികൾ അയഞ്ഞിരിഞ്ഞ ഇത് അപ്പാമത്തെ
അപസ്ഥിരലക്ഷണം.

യസ്യ ജപരോക്ഷിഷ്ടിഷ്ടിപ്പടം

എദയസ്യ ച നിന്ദിതാ

സംജ്ഞാനംനാഡ്യു തം വിദ്യുത്തം

ഷയ്യാപസ്ഥിരപീഡിതം. 28

ഭാ—പനി, കണ്ണകൾ സ്കംഡികൾ, എദയം കഴി
ഔക, വേഴ്യക്കേട് ഇത് ആറാമത്തെ അപസ്ഥിര
തിന്നേര ലക്ഷണമാകന.

ഉച്ചത്രം ജംരം യസ്യ

ജിഹ്നപംസ്യംവെലക്ഷയെ

സംജ്ഞാനേരംഡ്യു തം വിദ്യുത്തം

ശസ്ത്രമംപസ്ത്രതേഃ പദം. 29

ഭാ—ആദിയിൽ വയറ വീര്യു ത്രട്ടുകയും, നം
വിനം സ്കംഡ്യുതയും, ബലഹംനിയചണ്ടകയും, ഉടൻ
ദിവാധമഡയം ഉണ്ടാവുകയും ഇത് എഴാമത്തെ അവാ
സ്ഥിര ലക്ഷണം.

നേത്രയോഃ സ്കംഡ്യുതാ രാത്രേശ

ജപരസ്ത്രാംഗസ്നാതം

ത്രംഭപേഷഃപ്രലംപയു

സംജ്ഞാനാഗ്രഹപി ചാന്തിമഃ. 30

ജംയന്ത യൈംഷിതേം യസ്യാഃ

പ്രംസാ യസ്യ ച തേ ശദഃ

ജ്ഞാദയേംതിസക്തിയു

സുപ്രീഖി-കാഴ്ച പ്രധാവരം. 31

പതനം ബുദ്ധിനാശയു

താദുക്കണ്ണചാജ്ഞമാദ്ധ്യിതേരം. 32.

ഓ—ക്ലൈക്കൾ ഇളക്കാതെ നില്ലു, രാത്രിയിൽ പറി, സ്വീംഗം തളച്ചു, ഭർത്താവിനോട് വെരും, അസംഖ്യാസ്വചനങ്ങൾ, ചീല സമയങ്ങളിൽ ദ്രോയക്കേട് ഇവ സുപ്രീകരിക്കും, റംഗ്രിയിൽ പറി മിതലായ മേൽപരംതു രോഗങ്ങളും, സുപ്രീകളിൽ അതി താണ്ടിയും, മേരു കുടാതെ കാടുകയും വീഴുകയും, ദ്രോയക്കേടും ഇത് പുതിയനം എടുക്കാതെ അപാസ്യാർലക്കുണ്ടാകും.

ഒപ്പരുൾക്കൊ ശീര്ഷത്തുലഃ സംതത്യും നഷ്ടസംഘതനരികംപയ്യു കുക്കിഡോ ക്ലൈപ്പു റപയമ്പംതസ്സുനോഃ..
ഉപ്പുത്രരക്തതന്നെന്തുപരമാസ്യാത് മേരാംസ്യനിർത്തുമഃ
അസ്യസ്യസ്സും വിജാനീയാനവമംപസ്സുതേഃ പദം.

ഓ—പനി ഇന്ത്രിയ സാദം തലനോവും ഇവകൾ വിടംതെയും, ചീല സമയങ്ങളിൽ ദ്രോയക്കേടും, അ സമയങ്ങളിൽ വലതേതക്കു വിരിയ്ക്കും, കംല കുമേണ ശരീരത്തിൽ ഇടത്തുഭാഗം വീഞ്ഞുകയും, ക്ലൈക്കൾ ചുവന്ന വട്ടമിടുകയും, വായിൽനിന്നു നീരയും ചോരയും വെയ്യേരെയെ കൊയിട്ടും ചാടുകയും ഇതു കൂപ്പതാമതെത അപസ്യാർലക്കുണ്ടാം.

ഓഹോജ്ജാഗരാലസ്യഃ സംതത്യും നഷ്ടസംഘതനരാജ്യനേ ബുദ്ധിമംസ്യവു ഭരമാപസ്സുതേർന്നുണ്ടാം.

ഓ—ചുട്ട നീറിൽ, ശരീരത്തിനു ചൂടും, ഉറക്കം വരാജു, ഇവ ഇടവിടംതെ നില്ലും. ചീല സമയം ദ്രോയക്കേടുണ്ടാകും. ഇവ പരതോമപസ്യാർലക്കുണ്ടാം.

അവാച്യാനാർക്കാദ്രിഃ വചനം റിരസാ ഭ്രം
പതനം സന്നാദം ശസ്ത്രയന്മാച്യവാഭവേൽ. ശ്രീ
വിരാവസ്സകർസൈവ വദംനാല്ലേവനം ഭ്രവി
വേഗതേരിതേംഗസാദയു സൃതരാം യസ്യതംനരം. 37
എകാദശാചസ്ത്രതിഹം വിജ്ഞാദത്യന്തപീഡിതം.

ഭം—പഠിതതാത്ത വകയായിം അത്മതോട്ടു
ഡാത്തവഡായിം ഉള്ള ബഹുവാസകൾ പറയുക, തല
തിരിയുക, വീഴുക, തന്നെന്നാവ് താന്ത്രനൊ കടി
ക്കി, അധ്യാത്മവമംയി കിടക്കുക, പനിയുടെ ശ്രദ്ധം
പോലെയുള്ള ശ്രദ്ധത്തെ ചുരപ്പേട്ടിയ്ക്കു, ഇവം നില
ആശയുക, ദേഹവേഗം ശമിച്ചാൽ അധികമായ തല
എ, ഇവ പതിനൊന്നാമത്തെ അപസ്ഥിര ലക്ഷണം.

മലസ്യാഹേവം പ്രദാഹേവം ഹത്കംപസ്ത്രിരസാ ഭ്രം
പതനം നഷ്ടസംഖ്യതപമാസ്യാർഹനവിനിത്രീകരിക്കുമഃ.

ദന്തവ്യ ദാന്തമാധ്യാദ്ദേശം
ദേശസ്തലംല്ലോം ക്ഷിതിംവഹി
നവൈരുല്ലേവനം ഭ്രമോ
സപദേഹ വാ ഭവന്ത്യമീ.

അപാദരാചസംത്രിഗ്രസ്സ്യാത്രസ്യവിശ്രാംതഃ. 38

ഭാ—മഥ്യാഹത്തികലേം സന്യാസമയത്തീക
ലേം ഹദയകവവും, തലതിരിച്ചലും, വീഴ്യും, വേം
ധക്കേടും, വായിത്തനിനു നരയുടെ പുറപ്പേട്ടും,
പല്ലുകടിയും, ശൈക്ഷപ്പുട്ടമം പരത്തി നിലത്തടിയു
ഡും, എപ്പോറകൊണ്ടുനിലന്തും തന്നെ ശരീരത്തി
കലേം മാനുകയും, കണ്ണുകളിൽ ചുവപ്പും പന്ത്രണ്ടം
പസ്താരലക്ഷണമാകനു.

യസ്യസവ്യംപ്രണയുന്നി ചേഷ്ടാസ്ഥാപാംഗസംഗ്രഹം
സംജ്ഞതാഹാനിയു മേനസ്യ നീറ്റുമണ്ഡ പ്രജായതേ.
അഞ്ചാദശാപസ്താരസ്യ വിദ്യോന്യം പദവീംഗതം.

ഓ—സവ്യാംഗങ്ങളിടെയും ചേഷ്ട നാലിക്കയംൽ
ചലനം ത്രികാതെയുള്ള കിടപ്പും, ബോധക്കേട്ടും, വാ-
യിൽനിന്ന് നാരപുരപ്പെട്ടുകയും, പതിമൃന്മാമത്തെ
അപസ്ഥാരലക്ഷണം.

പാശ്ചാത്യ പതനം യസ്യ ഗീവായയു വിവർത്തനം
പാരസ്യരേണ ദന്താനാം സന്ദരംഭഃ മേനനിസ്ത്രമഃ. 41
ഉദ്ധോഷത്തേനതാംഗാനം മാക്ഷാപദ്യംന്തരംന്തരാ
ജായന്തേപസ്തിം തസ്യ വിജാനിയാച്ചത്രംത്രം. 42

ഓ—കയാംഗത്തെക്ക പരിഞ്ഞവീഴുകയും, അ
പ്രകാരംതന്നെ കിടക്കുകയും, കഴുത്⁹ കയാംഗത്തെക്ക
തിരിക്കുകയും പല്ലുകൾമിൽ കൊക്കുകയും, നര ചെ
ട്ടിക്കയും, കണ്ണുകൾ ഉത്കു വട്ടമിടുകയും, ഇടയിൽ ഇ
ടയിൽ കയ്യുകളേയും കാലുകളേയും ഉയര്ത്തി അന്നോട്ടു
മിഞ്ഞാട്ടമിടുകയും, ഇവ പതിനാലാമത്തെ അപസ്ഥാ-
രലക്ഷണം. എഴുഡിവസത്തിനുകും ചികിത്സിച്ചില്ലും
എക്കിൽ മരിക്കും.

പാദാംഗ്രാഖാർ സമാരഭ്യ ദക്ഷിണാദ്യസ്യ ജായതേ
സവ്യാംഗവ്യാപിനീസ്തിഃ പതനം ച വിചിത്രതാ.
അപസ്തിം പദ്യദശീമവാപ്പേസ്യംപജായതേ.

ഓ—വലത്തെക്കാലിന്റെ പെതവിരലിനേൽ
നിന്ന് തുടങ്ങുന്ന തരിപ്പു ചുറ്റം വ്യാപിച്ചു മേൽപ്പേം
ടുക്കരെകയും, വീഴുകയും, ബോധക്കേട്ടും പതിനാലാം
തത്തെ അപസ്ഥാരലക്ഷണം.

നിദ്രംയാം നെസംലഹേം ഭീഷ്മവസ്തുനിരീക്ഷാണം
വിക്രതസ്യ സ്പര്ശസ്യാചത്രൻിർ്ധമം നഷ്ടസംജ്ഞാ
[താ. 44]

ദ്രശ്യായു രക്തത്തെത്തണി ജായന്ത യസ്യ ഭേദിനഃ.
ഹേംഡാപസ്തിഗ്രസ്യം തം വിദ്യംനാിചണാ ഭി
[ചക. 45]

ഓ—ഉറക്കത്തിൽ പള്ളകട്ടികയും, ഭയക്കരണാളി
യിരിക്കുന്ന വസ്തുക്കളെ കംക്കയും, അതുമേൽക്കുവായിട്ട്
ഡയപ്പെട്ട് ഉറക്ക നിലവിളിക്കയും, ഭോധകാട്ടം,
കണ്ണകളിൽ ചുവപ്പുണ്ടാകയും, പതിനാറാമത്തു അം
പസ്തംരലക്ഷണം.

അതിതുജ്ഞംഗസംഭവു കണ്ണയേം കേപ്പളനം തയേം
ആയസ്മാവുത്തപ്പബു നിദ്രയാം മലനിർ്ധമഃ. 46

അാലിജ്ഞം ഭോധമാനനിയു വദനംചു കമ്മരുവഃ
കക്ഷേരം ലൗംനമംഗ്രേഖഃ സേപാദോക്കസമുത്തഗമഃ. 47
ശ്രോധയു റണ്യയേംചു ജായന്ത തം വിനിത്രി
[ഗ്രഹം
സപ്തദശ്യം സമംവിജ്ഞ മപസ്ത്യം ചികിത്സകഃ. 48

ഓ—അധികമായ തണ്ണീർദംഹരിം, ശരീരത്തി
നാ തളച്ചുയും, ചെവികൂളകയും, അനന്തരം ചെവി
കംക്കം അടവും, ഉറക്കത്തിൽ അറിയാതെ മലരുതു
ഞംപോകയും, വളരെനേരം നിൽക്കുന്ന ഭോധകാ
ടം, വായിൽക്കിന്ന കമം ചാടകയും, വയുവിപ്പം,
മല്ലം അംഗങ്ങളിലും കൂടിയോ കരേ അംഗത്തിൽ മു
തേക്കമായിട്ടോ വിയപ്പുംജണംകയും, പതിനേഴാഡ്
തത്ത അപസ്താരലക്ഷണം.

ഹാതുസാദേ വിവിക്കംഗഃ ശയാഞ്ചാപ്യുഡ്യാ ദിവാം
ച്ഛാഗലേപനം ദൈനന്ദരകസ്താഖ്യംസരോനം. 49
അപ്പൂദഗാപസ്താരോന ബംധിതസ്യ പ്രജായതേ.

ഓ—ഗരീരം തള്ളകയും, ആരമില്ലാത്തിട്ടു്
ഇരിപ്പാൻ ആറുഹവും, അധ്യാത്മാധ്യകിടപ്പും, പ
ണ്ടുകരിക്കാൻ നിലം കംജകയും, ചിലസമയങ്ങളിൽ
കരച്ചിലും, ബോധക്കേടും പതിനെട്ടാമതെത അപസ്തും
രലക്ഷണം.

പക്ഷിപീഡാവിവരം.

സ്ത്രാഭിഷ്യ വിനിശ്ചിഷ്ടഃ ശകനീഃ കസ്യ ചിന്തേ
ഭിഡ്യതേ തൽപ്രകാരങ്ങു സംക്ഷപ്പേണാഭിധീയതേ.

ഓ—സ്ത്രാഭികളംകന ബാലഗ്രഹങ്ങളിൽവെ
ച്ച ശകനിറുഹം നാനംവിധമാകന്ന എന്ന ചിലതു
ടു പക്ഷം. ഏങ്ങിനെ നാനംവിധമായി എന്നും നാ
നാവിധമായതിനാൽ ഗ്രഹിക്കപ്പെടുമ്പോൾ ലക്ഷണം ഒ
ദ്ദേശം ഇന്നപ്രകാരമെന്നും പറയുന്നു.

സ എങ്ങ ശകനീഃ പക്ഷി ചതുഖ്മാസേണ ച ഭിഡ്യതേ
വസ്യാ സ്ത്രീ പുത്രങ്ങഃ സ്ത്രീവു ഇതി ലക്ഷ്യ ച ഭിഡ്യതേ.

ഓ—ശകനീ എന്നതു പക്ഷിയാകന. വസ്യയും
സ്ത്രീയും പുത്രങ്ങരം നഘംസകവും ഇങ്ങിനെ പക്ഷിയു
മം നംബ്യവിധമാകന. നംബിനും ലക്ഷണങ്ങൾ
വെള്ളേരെയാകന.

വസ്യാലക്ഷണം.

വസ്യാപീഡിതാബംലേം ജ്പരവംനതിസംരവാം
പിപംസംസ്തുന്നവിപ്പേഷ ക്ഷുദ്രി മുർക്കും സമന്വിതഃ
കാതരോ ജാഗ്രതകയു ബലിഭാഗാഭിസ്ത്രുമം. 53

ഓ—വനി, അതിസാരം, ഭാഹം, മുലകടിക്കാജ്ഞ, മെലിച്ചിൽ, ചട്ടി, മോഹാലസ്യം, ലൈട്ടൽ, ഉക്കമീല്യാജ്ഞ ഇവ വാസ്യംപീഡിതലക്ഷണമാകന്നു. ഈ തു ബബ്പിഡാനം മതലായവ ചെയ്തു ശ്രദ്ധിക്കും.

സുപീപിഡിതലക്ഷണം.

സുപിയം ഗ്രഹിതോ ബാലസ്യാർത്ഥ
സൂന്ദപ്പുജ്ഞാവനാമവാൻ
നിന്ത്രുല്ലം ജപരക്ഷ്യദ്വി—
തുജ്ഞാതിസരണാനപ്രിതഃ..

54

ഒ—കഴുത്തു പുജ്ഞം നിരക ഇവ കഴിത്തെറിക്കുക
അം പനി ചട്ടി ഭാഹം അതിസാരം ഇവയ്ക്കാകയും
സുപീപിഡിതലക്ഷണമാകന്നു.

പുതഞ്ചപീഡിതലക്ഷണം.

പുതഞ്ചേണ മുഹീതസ്യം നിന്ത്രുല്ലം ക്രമംനപ്രിതഃ
മക്ക്യതിസാരംമാഡ്യഃ സൂന്ദപ്പേഷി ച ബംലകഃ.

ഒ—നെരകയിൽ തംഴ്ത്തു തള്ളുച്ച് ചട്ടി അതിസാരം ചെട്ടിനീംതു മുലകടിക്കാജ്ഞ ഇവ പുതഞ്ചഗ്രഹ പീഡിതന്നീര ലക്ഷണമാകന്നു.

സുപീവൈപീഡിതലക്ഷണം.

സുപീവൈപ പീഡിതോ ബാലഃ
സൂന്ദപ്പുജ്ഞാവനാമവാൻ
സുപ്പേജ്ഞദഃ ക്രൂവക്രൂഡ്യ
സ്യാച്ച ക്രമ്പ്യതിസംരവാൻ.

55

ഒ—സൂന്ദപ്പുജ്ഞങ്ങളിൽ തംഴ്ത്തു, ഉരസ്സും കൂംവക്രൂഡും ഇം സ്ഥാനങ്ങളിൽ ശ്രോഷവും, ചട്ടി അതിസാരം ഇവയും സുപീവൈപ്രഹപീഡിത ലക്ഷണമാകന്നു.

ഈതി പ്രമാണഭ്യാസഃ.

അമർപ്പിയോദ്ധ്യാധികാരി

ബാധകളിട ഉപദാനം നിവാരണം ചെയ്യു
ണ്ടതു മനുപ്രസ്തിക്കളുണ്ടെങ്കയാൽ ഇനി മനു
ഡാഡിട ദേശത്തെയും മറ്റൊരു വാരിയാണ്:—

മനുഡാഡി വൈദിക്കാദാരം എന്നും താന്ത്രികാദാരം
എന്നും രണ്ടുവിധമായി വിഭാഗിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു..
വൈദികാദാരം എന്നതു സംഘടിതാദികളിൽ വിവരി
ച്ചിരിക്കുന്നതുകളിലും, താന്ത്രികാദാരം എന്നതു താന്ത്രി
സമാജത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതുകളിലും അടുക്കുന്നു. ഒരു
തിൽത്തന്നെ പെശരാണികമനുഡാഡി അടക്കാരിയിരി
ക്കുന്നു. എന്നാൽ താന്ത്രികാദാഡിയിരിക്കുന്ന അതു
കൂടിതന്നെ പലപ്രകാരത്തിൽ ഉണ്ട്. ഇതിന്റെ വി
വരം താഴെ പറയുന്നു:—

ശാകത്തെപ്പുംവോ വൈഖീവാദു
സൗഹ്യംബന്ധപത്രംയാഃ
നാനംമനുഡാഡി യന്ത്രാണി
സിഖ്യപംഖാന്യുദൈക്കരഃ.

1

ഓ—ശക്തിയെ (മംഡലേ) സംബന്ധിച്ചും, ശീവ
സംബന്ധമംഡും, വീജ്ഞസംബന്ധമംഡും, സൂത്രസംബ
ന്ധമംഡും, ശബ്ദത്തിസംബന്ധമംഡും ഇതുകൂടി അരുണി
യായി പലപ്രകാരത്തിൽ മനുഡാഡി യന്ത്രാഡാഡി സി
ഖിങ്കായിട്ടുള്ള ഉപാധനകളിലും ഉണ്ട്. ‘മംത്രകാവിഖ്യാ
ദേശദേശ സ്ഥാപ്യ മനുഃ പ്രജാജീവേ’=ശക്താരംഡിയായി
അന്പത്തൊന്നുക്കുറഞ്ഞാളിൽനിന്നും എല്ലാമനുഡാഡി
ജനിച്ചു.

കലെം തന്ത്രാദിതാ മനുഃ
സിഖം സ്ഥാപ്യ പ്രജാപ്രദം:

ശസ്ത്രഃ ക്ഷമഃ സദ്യോ

ജപയജനത്രിയംബിഷ.

2

ഒ—കലപിയഗത്തിൽ തന്ത്രങ്ങളിൽ പഠണ്ടിരി ക്ഷനാ മന്ത്രങ്ങൾ സിഖണ്ടി, വേഗേന മലംതെ കൊട്ടക്ഷനാത്രകളി, ജപം ധാരം ക്ഷമം തുടങ്ങിയുള്ള വയിൽ മുണ്ടുകൂടാക്കന്. മന്ത്രങ്ങൾ സാമാന്യനു മുന്നവിധമാക്കന്.

ബീജമന്ത്രംസ്ത്രം മന്ത്രം

മംലംമന്ത്രംസ്ത്രംപ്രഭര

ത്രിഡം മന്ത്രഗണഃ പ്രോക്താ

ബുദ്ധേയരംഗമവേദിഭി�.

3

ഓ—ബീജമന്ത്രങ്ങൾ എന്നം മന്ത്രങ്ങൾ എന്നം മംലംമന്ത്രങ്ങൾ എന്നം മുന്ന് പ്രകാരത്തിൽ അതുഗമഞ്ചന നംബായിരിക്കുന്ന വിദ്യാനംബരം (ജ്ഞാകളാൽ) പഠാപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അതുകളിൽ ഒരേ താഴേപറയുന്നു.

ബീജമന്ത്രം ദഹംശ്രംഗതം—

സ്ത്രോ മന്ത്രം നവാവധി

വിംഗത്യൈകവശ്രം യേ

മംലംമന്ത്രാസ്ത്രം തേ സൗമ്രതംഃ.

4

ഓ—നന്നാരിതൽ പത്രവരെ അക്ഷവരുളുള്ള മന്ത്രങ്ങൾ ബീജമന്ത്രങ്ങൾ എന്നം, ഇത്പത്രവരെ അക്ഷവരുളുള്ള മന്ത്രങ്ങൾ എന്നം, ഇത്പത്രതിൽ അധികം അക്ഷവരുളുള്ള മന്ത്രങ്ങൾ മാലാമന്ത്രങ്ങൾ എന്നം പരായപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

ബാലേ വയസി സിഖ്യുന്നി ബീജമന്ത്രംഉചാസിത്രഃ മന്ത്രാസ്ത്രിഖാ യേഉവരേ തു മംലംമന്ത്രാന്താ വാഞ്ചികേ. ഏ

ഭാ—ഉപാസനചരിത്രങ്ങളും ബാല്യകാലത്തിൽ പിജമന്ത്രങ്ങളിൽ, ചെറുവന്നതിക്കൽ മന്ത്രങ്ങളിൽ, വാദ്യക്യർത്തികൾ മാലാമന്ത്രങ്ങളിൽ സിലബിവജനാതാക്കന്നു.

ചുമ്പും നപ്തംസകാഃ ഫ്രാക്കാം

മനവസ്തുവിധാ ബുദ്ധേയഃ

വാശധനം മഹാസന്തായു

പുമാംസേം മനവഃ ഗൃതാഃ. 6

വവശമിസപാഹംനതകം നാഞ്ചിം

ഹ്രംനമോന്തം നപ്തംസകാഃ. 7

ഭാ—മന്ത്രങ്ങൾ പ്ല്ലിംഗം, ഗ്രീലിംഗം, നപ്തംസകലിംഗം തുടർന്നെന്നും വിഭാഗങ്ങളിൽ വിഭാഗങ്ങൾ റാൽ പരയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. വശമം_മർമ്മം_എന്നാളും അക്ഷരങ്ങൾം അവസാനത്തിൽ വരുന്നതായിട്ടുള്ള മന്ത്രങ്ങൾ പ്ല്ലിംഗമന്ത്രങ്ങളിൽ, വവശമിസപാഹം_നുത്രകൾ അവസാനമായിവരുന്ന മന്ത്രങ്ങൾ ഗ്രീലിംഗങ്ങളിൽ, ഹ്രം_നമഃ_ത്രം_നുത്രകൾ അവസാനമായിട്ടുള്ള മന്ത്രങ്ങൾ നപ്തംസകലിംഗങ്ങളിൽ എരുകുന്നു.

വശ്രൂംചുട്ടാനരോധേഷ്യ

പുമാംസസ്ത്രീഖിഡായകാഃ

ക്ഷുദ്രകമ്മ തജം നാഗേ

ഗ്രീമഗ്രാഫ്രീലുസിഖിഡാഃ. 8

അഭിചാരേ സൗത്രഃ സ്തീബാ

എവനേ മനവസ്തുധിം. 9

ഭാ—വശ്രൂം, ഉച്ചാടനം, സ്ത്രിംഭനം തുടക്കൾക്ക് പ്ല്ലിംഗമന്ത്രങ്ങളിൽ, ക്ഷുദ്രകമ്മംഗാന്തിക്കം രോഗശമനത്തിനും ഗ്രീലിംഗമന്ത്രങ്ങളിൽ, അഭിചാരത്തിക്കൽ നപ്തംസകമന്ത്രവും ഇപ്പേഖാഗിക്കേണ്ടതംകുന്നു.

ചീനത്പാദികദാശം യേ
പഞ്ചാഖമരുസംസ്ഥിതാ�
തത്ത്വം ദഹണ്ടുകലെവ്യാഹ്യം
മരാവസ്തുക്കോട്യഃ.

10

ഭാ—മരുങ്ങമിക്ക ചീനത്പാം അലിയായി ഒരു വാത്ര ദോഷങ്ങൾ ഉണ്ട്. അതു ദോഷങ്ങളോടുകൂടിയ എഴു കേടാറി മരുങ്ങളുണ്ട്. അതുകളിൽ വിവരം താഴെ പറയുന്നു. ‘ചീനാദിച്ചജ്ഞാ മരുംഞ്ഞ പഠായന്തിന് സാധകം.’ ഇത്യാദിപ്രമാണവരാൽ മേലുറങ്കു ചീനത്പാം ദോഷങ്ങളോടുകൂടിയ മരുങ്ങൾ സിഡിക്കാത്തതും സാധകനു ഗ്രാമിപ്പാത്തതും അകുന്നു.

ചീനോ തദ്ദേശക്കിഹീനഃ പരംദാമവ ഉദീരിതഃ
ബാധിരോ നൈത്രഹീനയു കീലിതസ്തംഭിതസ്തമാ. 11
ഡേശസ്ത്രം ഭീതയു മലിനയു തിരസ്തഃ

ഭേദിതയു സുഷ്പുംശ്വ മദ്ദോന്നത്തശ്വ മുർച്ചമിതഃ. 12
ഷ്വതവീഞ്ഞശ്വ ഹീനശ്വ പ്രഖ്യപണ്ണാ ബാലകസ്തമാ
ക്കമാരയു ഘവാരപ്രശ്വേശാ ഗുഖേശാ നിസ്തീംഗകസ്തമാ.
നിബാജസ്തുഖിഹീനയു മരഃ ത്രിതസ്തമാ ഘനഃ

നിരംഗകസ്തപഹീനഃകേകരോ ബീജഹീനകഃ. 14
ധൂനിതാലിംഗിതെതസ്യാതാം മോഹിതസ്തു ക്ഷയാന്തർ—
അതിദ്വേഷാംഗഹീനസ്യാതാം ത്രിഖസ്തുമീരിതഃ. [കഃ
അതിക്രൂരയു സത്രീയസ്ത്രാന്തമാനസ ഏവ ച
സ്ഥാനത്തും വികലാഫ്രുംതിപ്രഖ്യഃ പ്രകീർത്തിതഃ. 16
നിസ്തുമഃ പീഡിതയാപി വക്ഷ്യാമേധാവുല—

[ക്ഷണം. 17

ഭാ—ചീനൻ, തദ്ദേശൻ, രക്തിഹീനൻ, ധരാ
ജ്വവൻ, ബാധിരൻ, നൈത്രഹീനൻ, കീലിതൻ,

സൂംഡിതൻ, ഒഡൻ, ഗ്രസ്സ്, ലീതൻ, മലീനൻ, തീര സ്കൂതൻ, ഫേറിതൻ, സുഷ്പർസ്റ്റൻ, മഡംഗതതൻ, മുർച്ചി തൻ, എതവീഞ്ഞൻ, ഹീനൻ, പ്രലപസ്സൻ, ബാല കൻ, കമാരൻ, യുവാവ്, എലുഡൻ, പുലൻ, നി സ്കൂംഗൈകൻ, നിബീജൻ, സിലുഡീനൻ, മനൻ, സ്കൂ ടൻ, നിരംഗൈകൻ, സത്പച്ചീനൻ, കേകരൻ, ബീജ ഹീനൻ, യുമിതൻ, അലീംഗിതൻ, മോഹിതൻ, ക്ഷയ ധാത്തൻ, അതിദ്വൈതൻ, അംഗഹീനൻ, അതിക്രൂരൻ, അതിക്രൂലൻ, സമ്പ്രീഡൻ, ശാന്തമാനസൻ, സ്ഥമാ നഭ്രജ്ഞൻ, വികലൻ, അതിപുലൻ, നിശ്ചൂഹൻ, പീഡിതൻ തുതുകളാട ലക്ഷണത്വത പരായന.

മനേംഡ്യസ്യുദിമദ്യാന്തे—

ഷപനിഡിം ബീജമധ്യതേ
സംഘക്തം വം വിശ്വക്തം വം
സ്പരാക്രാന്തം ത്രിയാ പുനഃ.

18

ചാത്രശാ പദ്ധതി വാമ സമന്ത്രഃ ചരിന്നസംജ്ഞകഃ. 19

ഓ—മഹുണ്ണാളിട അരബിയികലും മദ്യത്തികലും അവസംന്തതികലും വംഡിബീജം (ഡം) കകാരാഡിക ഷൈംട്ടുടീട്ടോ ത്രികാതെയേം പ്രയോഗിച്ചുകാണനാരാ യ മനുണ്ണരാ ചരിന്നമനുണ്ണാളാകനു.

അരബിമദ്യാവസംനേഷ ഭബീജലപ്രപാലാജതരിതഃ തലുമനുസ്സ വിജ്ഞേതയേം ക്രക്കിമുക്കിവിവജ്ജിതഃ. 20

ഓ—മഹുണ്ണാളിട അരബിയിലും മദ്യത്തിലും അ വസംന്തതിലും ഭബീജം(ല) എന്ന അക്ഷരങ്ങൾ ഇ രണ്ട് പ്രയോഗിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അതു തലുമനുമാകനു. അ മനുത്തെ സേവിച്ചാൽ സുവത്തിനാംമോക്ക തതിനാം വിരോധമാകനു.

ശംയംത്രിതതപ ഗ്രീവീജ രാവഹീനയു യോ മനഃ
ശക്തിധീനസ്സു കമിതോ യസ്യ മദ്ദേശന വിദ്യതേ-
കംമബീജം മുഖേ മായാ ശിരസ്സുങ്കർമ്മേവ ച
അഭ്യന്തര പരാഞ്ചിവഃ ഫ്രൂംക്കേരാ ഹകാരോ വിന്ദ-
[സംഘതഃ. 22]

ആദ്യനമദ്ദേശ്യാംഗപ്രിന്ദിപ്പം

ന വേവൽ ബാധിരഃ സംശ്വതഃ. 23

ഭാ—മനുത്തിനീറം മദ്ദേശത്തികൽ ‘ഗ്രീം’ എ
നം ‘കെംം—ഗ്രീം’ എന്നം ചേരാത്തതായിട്ടുള്ള മ
നും ശക്തിധീനമാകന്നു. മനുത്തിനീറം മുഖത്ത്
‘ഗ്രീം’ എന്നം ശിരസ്സിൽ ‘കെകും’ എന്നം ചേന്നി
ടില്ലേക്കിൽ പരാഞ്ചിവാക്കുന്നു. മനുത്തിനീറം അതു
ദിമദ്ദേശ്യാംവസാനങ്ങളിൽ ഹകാരമേം വകംരമേം ചേ
ന്നിട്ടില്ലേക്കിൽ ബധിരന്ന് ആകുന്നു.

പണ്വവണ്ണം മന്ത്രഃ സ്വർദ്ധാഹൈന്ദവിവജ്ജിതഃ
നേത്രധീനസ്സു വിജ്ഞാനയും ഭാവഗ്രാഹകാമയല്ലാഃ. 24
ആദ്യമിശ്യാംഗസംനേഷ്യ ഹംനഃ പ്രംസംവേശവേശ
ഹക്കരേം വിന്ദമാൻ ജീവോ രാവഞ്ചുവി ചാതുജ്ജുലാഃ.
ശംയം നമംമി ച പദം നാസ്തി യസ്തീന് സ കീലവിതഃ.

ഭാ—മനും അഭ്യുക്ത്യരമായിട്ടും റ. വ. മ. ഇം
അരക്ഷരങ്ങൾം ചേരംതെയും ഇതന്നാംത് നേത്രധീനമം
കന്നു. ആ മനുത്തത സോവിച്ചുംത് രോഗഭേദഭാരികൾ
ഞന്നാവീക്കം. മനുങ്ങളുടെ ആദിമദ്ദേശ്യാംവസാനങ്ങൾ
ളിൽ സഃ. എഎം. മ. ഗ്രീം. നമഃ. ഇം അരക്ഷരങ്ങൾ
ചേന്നിട്ടില്ലേക്കിൽ കീലിതന്ന് ആകുന്നു.

എക്കം മദ്ദേശ പ്രയം മുർജ്ജീ യസ്തീനസ്ത്രൂപ്തരന്നരോ
വിദ്യതേസതു മനുസ്സാൽ സ്ഥംഭിതസ്സിഭിരോധകഃ—

ഓ—മന്ത്രത്തിന്റെ മഹ്യത്തിങ്കൽ എപ്പി എന്നു
കൊം മുഖ്യാവിക്കൽ ല എന്നു രണ്ടും ഇല്ലെങ്കിൽ സ്കു
ഡിതനാകന്നു. അതു മന്ത്രം സിഖിക്കുന്നതല്ല.

വഹനിവായസമായക്കോ യസ്യമന്ത്രസ്യ മുഖ്യനി
സപ്തയാ ദ്വാരയേ തം തു ശ്രദ്ധം മന്ത്രീതമന്ത്രവിൽ. 28

ഓ—മന്ത്രത്തിന്റെ മുഖ്യാവിക്കൽ റം. യം. ഇം
അക്ഷരങ്ങൾ ഉണ്ടായിരിക്കും അതു എഴു സംഖ്യ
യാഥിട്ടും കണ്ണാൽ അതു ദശമന്ത്രമാകുന്നു. അതു
സിഖിക്കുന്നതല്ല.

അമ്പും പ്രാഭ്യം ത്രിശ്ചിഞ്ചയം—
രഷ്ട്രിർദ്വാരതേക്കവരൈ:

അവളുംഭിന്നിതേം യസ്യ
മിവേ ന പ്രണവഃ സ്ഥിതഃ. 29
രീവോ വാ ശക്തിരമവാ
ഭീതംവ്യസ്തം പ്രകീർത്തിതഃ.

ഓ—മന്ത്രങ്ങളിൽ രണ്ട് മുന്ന് അത്രും എടുക്കു അം
ക്ഷരങ്ങൾക്കു കഴിയുന്നോടത്തു ഫലം എന്ന ചേന്നിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ ത്രസ്തു
കുന്നും തു അതു മന്ത്രത്തിന്റെ മുഖ്യത്തു പ്രണവം
ഇല്ലോതെയും അതു ശ്രീം ഇം അക്ഷരങ്ങൾ ഇല്ലോതെയും.
കാണാനാതു ഭീതനാകുന്നു.

അഭിമഹ്യംവസാനേഷ്യ
ഭവേനംണ്ണചതു ഷ്ടായം
യസ്യ മന്ത്രസ്തം മലിനോ
മന്ത്രവിത്തം വിവർജ്ജയേൽ. 31

ഓ—മന്ത്രത്തിന്റെ അഭിയിലും മഹ്യത്തിലും അ
വസാനത്തിലും നന്നാലു മകാരം ചേന്നിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ
അതു മലിനനാകുന്നു.

ഈസ്യ മലേഡ ദകാരോ വാ
ക്രോധേം വാ മുഖ്യനി പ്രീയം
അന്തും തിരുത്തി മന്ത്രം
സ. തിരുപ്പത ഇംഗ്രീതിഃ. 32

ഓ—മന്ത്രത്തിന്റെ മഹ്യത്തിക്കൽ കൊരമോ ക
കാരമോ ഉണ്ടായിരിക്കയും മുഖ്യവിക്കൽ ‘മദി’ എ[ം]
ന രണ്ടും ഉണ്ടെങ്കിൽ അതു മന്ത്രം തിരുപ്പതനാകന്നു.

ഭ്രോദ്യം എദയും ശീഷേ
വാശിം വെഞ്ചിം ച മലുതഃ
അസ്യംസൈ ഭേദിതോ മന്ത്ര—
സ്ക്രൂജപ്പുബിശിഷ്ട സുതിഭിഃ. 33

ഓ—ഭ്രോ എന്ന രണ്ടും ല എന്നും ശിരസ്സികളും,
വാശിം വെഞ്ചിം എന്നും മലുത്തിലും ഉണ്ടെങ്കിൽ
അതു ഭേദിതനാകന്നു. അതിനെ തൃജിക്ഷണംതൊണ്ടു.

ത്രിവഭ്രോ ഹംസഹീനോ യ—
സ്വഷപ്പുമഭാവതഃ:
മന്ത്രം വാ പ്രധാവം വിഭ്രോ
സ്വാംധികദശാക്ഷരഃ
ഹദിക്കാരപത്രാകംഡിഞ്ഞം
മദോന്നത്ത ഉദീരിതഃ. 34

ഓ—മുനക്കാരമംയിട്ടും സ എന്നും ഇല്ലംതെയും
ഉച്ചിതു സുഷ്ടുപ്പനാകന്നു. എഴിലധികമായിട്ടും പ
ത്രംയിട്ടും കനാ മതതു അഞ്ചുവരെ മദി എന്നാക്കാരം
ചെന്നാിട്ടുമായ മന്ത്രം മദോന്നത്തനാകന്നു.

തപേഭ്രും സ്ഥിതം മലേഡ—
അസ്യ മന്ത്രസ്സ മർമ്മിതഃ
വിരാമസ്ഥംനഗം യഃ സ്യാ—
ശുത്വവീഞ്ഞു കമ്പ്രതേ. 35

ഓ—മല്ലുത്തിക്കൽ മദം എന്ന ചേന്നിട്ട് ഞെ
ക്കിൽ മുൻ ഹിതനാകന്ന. വിരാമസ്ഥാനത്തെ മും
പിച്ചിട്ടിട്ടെങ്കിൽ എതവീളുന്നംകന്ന.

ആദേശ മല്ലു തമാ മുൻസ്സി
ചതുരസ്യംതോ മനഃ

ജനാതവേദം ഹീന ഇതേധി

യഃ സ്യാദഖ്യാദഗ്രഹക്കാരഃ. 36

എക്കാനവിംശത്യശ്ലോ വാ

യഃ സ്യാദോകാരസംഘതഃ

എല്ലവാംകശബ്ദീജാധ്യ-

സ്സം പ്രധപ്പണം പ്രചക്കാതേ. 37

ഓ—ആദിയികലും മല്ലുത്തികലും മുഖ്യവിക
ലും ‘ല’ എന്ന അക്കർം ചേന്നിട്ടിട്ടെങ്കിൽ ഹീനനാ
കന്ന. പതിനെട്ടുക്കാരമായിട്ടും പത്താമ്പത്കാരമാം
ഡിട്ടും താംകാരങ്ങേണ്ടുകളുടീട്ടും ‘ഗ്രീം’ എന്നം കുറം
എന്നം ചേന്നിട്ടുകളും മനും പ്രഖപ്പണ്ണനാകന്ന.

സ്ഥാവശ്ലോ മനസ്സാലഃ

ക്ഷാരോഷ്യാക്കാരഃസ്ഥുതഃ

ശ്വാസഗ്രാശ്ലോ ധ്വാ പ്രശ്നഃ

നൗതാരിംശല്ലിച്ചിക്കനഃ. 38

ത്രിംശദശ്ലോശ്വരഃശശ്വി—

വശ്ലോ മനുസ്തതാക്കാരഃ

ചതുരസ്യംകാരന്മാപി

പ്രഖ ഇത്യുണിയീയതേ 39

ഓ—എഴുക്കാരമുള്ള മനും ബാലനംകന്ന. ഏ
ടുക്കാരമുള്ളതു ക്രമാരനാകന്ന. പതിനാറുക്കാരമുള്ളതു
മുവാംവാകന്ന. ഇതുപാത്രിനാലക്കാരമുള്ളതു പ്രശ്നഃ
നാകന്ന. മുപ്പുത്തിരണ്ട് അരവത്തിനാലും നൂറും നം

ഈ ഇതു അക്കഹരണം മനുഷ്യരാജ്യത്വവിഭാഗത്വം ആക്ഷണിക്കാൻ.

നവാക്കഹരോ യുവാക്കഹരോ
മനസ്സിന്റെ ഇഷ്ടതിൽ
അസ്യാവസാനേ എന്തും ഉള്ളം ശിരോമന്ത്രം മല്ലതഃ.
ശിവി വന്ന് ച ന സ്യാത്രം * ദയാലു
വെച്ചാണു മർബകൾ എവ വം
ശിവഗ്രഹത്യാക്കാനേ വം
സ നിവീജ ഇതീരിതഃ. 41

ഭാ—കവതക്കഹരമായിട്ടും കാക്കംരം ചേന്നിട്ടും ഉം
മനും നിന്റുംനും അക്കാനും. മനുത്തിന്റെ അവ
സാന്തതിൽ ചാ എന്നും മല്ലത്തിൽ അ— ഇ—, ഇതു
കമം ഇല്ലാത്തതും വെച്ചാണു മർബ ശ്രീം എന്ന ചോ
ന്നിട്ടില്ലാത്തതും അതു മനും നിവീജനാക്കാനും.

എഴു സ്ഥാനേഷ്യ മർബക്കാരഃ
ഓശാധാ യസ്തിന് പ്രദയ്യതേ
സമന്തല്ലിഖിഹീനഃസ്യാത
മനഃ പംക്ത്യക്കഹരോ മനഃ. 42

ക്രീട എകാക്കഹരോ മനു—

സ്ത്രീ എവോക്കേതാ നിരംഗകഃ. 43

ഭം—രിച്ച പരഞ്ഞ സ്ഥാനങ്ങളിൽ മർബ എന്ന
ചേന്നിട്ടില്ലെങ്കിൽ സിഖിഹീനനാക്കാനും. പംക്ത്യ
ക്കഹരമായിട്ടില്ലെങ്കിൽ മനും മനനാക്കാനും. ഒ എന്നക്കാ
രം ചേന്നിട്ടില്ലെങ്കിൽ മനും നിരംഗകനാക്കാനും.

പ്രിവണ്ണിസ്തപചീനഃസ്യാച്ചത്വാഘ്നിയു കേക്കരഃ
ശാധകഹരോബീജഹീനസ്താല്ലിപ്പാക്കഹരോമനഃ. 44

സാലോ പ്രാംഗവണ്ണം വാ യുമിത്രസു തു നിങ്ങിതഃ
സാംഖിജന്മുയസ്തപദ്ദേകവിംഗതിവസ്തുകഃ. 45

ഭാ—രണക്കഹരമംഗിളിച്ചിഷ്ടു സതപഹീനനം, നാ
ലക്ഷരമിഷ്ടതു കേകരനം, അരക്കഹരമിഷ്ടതു ബൈജഹീന
നം, അല്ലംകഹരതെതാടക്കി എഴക്കഹരമിഷ്ടതു. അപ്ര
കാരം പന്നുണക്കഹരമിഷ്ടതു യുമിതനം, അതു നിന്മി
തനമാകനം. അപ്രകാരം മുന്നാക്കഹരമിഷ്ടതു ഇത്പ
തെതാനാക്കഹരമിഷ്ടതു. അതലീംഗതനാകനാ.

പ്രാതുംഗരക്കഹരോ മന്ത്രം

മോഹിതഃ പരികീർത്തിതഃ

ചതുര്യുംഗതിവണ്ണം യ—

സുപ്പവിംഗതിവണ്ണകഃ..

46

ക്കയംത്രസു തു വിശ്വനയ—

ഘത്രുംഗതിവണ്ണകഃ

എകാദശരക്കഹരോ വാപി

പഞ്ചവിംഗതിവണ്ണകഃ.

47

ആയോവിംഗതിവണ്ണം വാ

മന്ത്രം ദിപ്പ ഉദാഹരിതഃ.

ഭാ—മധുതതിരണക്കഹരമിഷ്ട മന്ത്രം മോഹിതനം,
ഇത്പവത്തിനാലും ഇത്പവത്തിൽ അക്കഹരണമിഷ്ടതു ക്ക
യംത്രനം, മധുതതിനാലും പതിനെന്നാനം ഇത്പവത
ഞ്ചം ഇത്പവത്തിമുന്നം അക്കഹരണമിഷ്ട മന്ത്രം ദിപ്പനാം
അക്കന്ന.

ഷഡ്പിംഗത്യക്കഹരോ മന്ത്രഃ

ഷംത്രാതുംഗപ്പണ്ണക്ക്ഷുതഃ

ത്രിംഗരേകോനവണ്ണം വാ—

പ്രംഗമീനോടിയീയതേ.

48

ഭോ—ഹരപത്താരം മധുത്തരാരം ഹരപത്താന്വ
ആം അക്ഷരങ്ങളിൽ മനും അംഗമീനനാകന.

അം പ്ലാവിംഗ്രേത്യക്ഷരോ യ
എക്കത്രിംഗമോപി വം
അതിക്രൂരസ്സു കമിതോ
നിഡിത്സ്യവുകമ്പണം.

49

ഭോ—ഹരപത്തച്ചം മധുപത്താനം അക്ഷരങ്ങളിൽ
മനും അതിക്രൂരനാകാം. അത് എല്ലാ കമ്പങ്ങൾ
ളില്ലം നിഡിക്കപ്പെട്ടതാകന.

ത്രിംഗക്ഷരകോ മനു—
സുഖസ്സിംഗമോപി വം
അതിക്രൂരസ്സു കമിതോ
നിഡിത്സ്യവുകമ്പണം.
ഉംചചതപാരിംഗദാസ്സ്—
സ്സാത്രിംഗമോപി വം
കാഡയന്ത്യതിരിക്കാം തം
മനും മനുവിശാരദം.

50

ഭോ—മധുത്രം മധുപതിരുനാം അക്ഷരങ്ങളിലിൽ മ
നുവം അതിക്രൂരനാകന. മധുപത്താൻപത്രം മധു
പത്രാളം അക്ഷരങ്ങളിലിൽ മനും അതിരിക്കാനാകന.

ചതപാരിംഗകമാരഡ്യ
പെഡിഷാജ്ഞിഞ്ഞുംവദംപതേത
നാവത്സംവ്യം നിഗരിതോ
മനുസ്സുപ്രീഡസംജ്ഞകി:
പാദപാഷണ്ണുക്ഷരാ യേ സ്കൂ—
ക്രൂരാണ്ണു ശാന്തരാനസം:
എക്കാനഗതപദ്ധതം
പാദപാഷണ്ണുക്ഷരാദിതഃ.

52

പി

യേ മനുഃസ്നേഹിഗവിതാഃ

സ്ഥാനദ്വീപഹപയാ ബുദ്ധാധഃ.

54

ഓ—നാല്പതു മിതൽ അരംപത്തിരണ്ട് വരെ അക്കാർത്ഥദളിഷ്ഠ മനും സമുദ്രിയന്നം, അരംപത്തിനുവരുമിള്ള തു ശാന്തമാനസന്നം, അരംപത്തിനു മിതൽ തൊണ്ടു ചെറാൻവത്രവരെ അക്കാർത്ഥദളിഷ്ഠതു സ്ഥാനദ്വീപനമാകന്നു.

അയോദ്രോക്ഷരം യേ ത്ര മനുഃ പണ്വദഗംക്ഷരം
വികലാസ്നേഹിയീയനേ ശതം സാഖ്യഗതം തമാ. 55

ശതദ്രാഗിപതി—

രേകഫീനോമവംപി സഃ

ശതത്രായം വാ യത്സംവ്യാ

നിശ്ചൗമാശ്നേ സമീരിതാഃ.

56

ഓ—പതിമൃന്മാ പത്രിനഭ്യു അക്കാർമിഷ്ഠ മനും
വികലന്നം, നുരു നുരാവത് ഇതന്നുരു നുരാവല്ലുത്
മനും അക്കാർത്ഥദളിഷ്ഠ മനും നിശ്ചൗമാകന്നു.

ചതുപ്പുതാന്ത്യമാരഭ്യ

യാവപേണ്ടി സമാന്തം

അതിപ്രിഥവ്യസ്ത യേംഗൈഷ്യ

പരിത്യാജ്യസ്താ ബുദ്ധാധഃ.

57

സമാന്താണ്ഡാധികാ മനുഃ

മണ്ണക്കാഃ പീഡിതാഹപയം.

58

ഓ—നംനുര മിതൽ ആയിരം വരെ അക്കാർത്ഥ
ദളിഷ്ഠ മനും അതിപ്രിഥവന്നം ആയിരത്തിലധികം അക്കാർത്ഥദളിഷ്ഠ മനും പീഡിതനം ആകന്നു.

പേരിസമാന്താക്കരം മനുഃ

വണ്ണശസ്ത്രയാ കൃതാഃ

ജനറൽ വ്യൂസ് സ്കൂളാത്തരുപാണസ്റ്റ്

മല്ലോ യേ തെ യമാസ്മീതം?

၁၃၅

ഒരു നിലയിൽ അക്ഷരങ്ങളുടെ മനും സ്വരായി
കുറഞ്ഞിട്ടു കാരാറോ ഉദ്ദേശിക്കി ഉപയോഗിച്ച്
കൊള്ളണം.

അംഗീകാരവിജ്ഞായ യോ മന്ത്രാല ഭജതേ ഇവിടുമെല്ലാം ക്രാന്തിക്കുന്ന ശായിത്തേ തസ്യ ക്ലൂക്കോടിന്റെതെരവി. 60.

ഒരു മേൽച്ചരണത ദോഷിന്ത്യക്ഷേമ മന്ത്രം എന്ന് അറിയപ്പെടുന്നതു സേവകിക്കുന്ന ഏകിൽ അവന്നു എത്തുകാണ്ടം ചെന്നാലും സിദ്ധി വരുത്താൻ.

ହୁଣି ମନ୍ତ୍ର ଦୋଷବିଳାଗେ ନାମ ପିତୀଯେବୁଜୁଣେ ।

ଅମ ଗୁରୀ ଯୋଗ୍ସ୍ୱା ଯ : .

മന്ത്രശപബന്ധാനം.

മണ്ണംതുമോ മണ്ണവെച്ചതന്നും

രേഖ ന ജാനംതീ സാധകഃ

ഗതലക്ഷ പുജപ്പോൾ

തസ്യ മരുമും ന സിലവ്യതി.

1

ഒം—മഹുത്തിന്റെ അത്മത്വയും മഹുചൈത്രയും അറിയാതെ കൃവൻ മഹും എനിക്കു സിലി വരണ്ണമെന്നുള്ള വിചാരത്തോടുകൂടി ഇരുലക്ഷ്യം ജപിച്ചുംലും അവനു മഹും സിലി വരുന്നതല്ല.

മനസ്സുണ്ടായാണോ ശ്രദ്ധചു

മെഴുന്നു മണ്ണാത്മകവിന്തനു

അവഗ്രഹപരമനിയോ

ജപസംപത്തിക്കേതുവാഃ.

2

ഓ—മനസ്സിനു സന്നേജാചവും വിധിപ്രകാരം
ഒഴുവും മെന്തവും മരുത്തിന്റെ അത്മവിചാര
വും വ്യൂഹത ഇല്ലാണ്ടും മട്ടി ഇല്ലാണ്ടും ജപസില്ല
എ യെതുക്കളാക്കും.

മനുഷ്യരിൽ ആദ്യമായി കാക്കാവിവരം പറയുന്ന്:

ଯୁଵଳୀର ଶୁଣ୍ଡିଲ ମୁହ
ବେଳୋଦିଶ୍ଚାରକେବ୍ୟାଃ
ପ୍ରଥମତେ ତ୍ରିମାତ୍ରୋପି
କାକାରେ ଜ୍ୟୁଂତିରାତିଃ.

ഭാ—കുക്കംരത്തിനു യുവം എന്നും താരം എന്നും
ആവിപ്പുത്തു് എന്നും മുഹം എന്നും.വേദംബീ എന്നും താര
കമെന്നും അവ്യയമെന്നും ഫ്രണവം എന്നും ഗ്രീമംതു്
എന്നും തൃടക്കാർ അന്നേക്കന്നാമങ്ങളുള്ളിൽത്തു് അന്നേക്കഗ്രാ
ചവാന്തമ്പിഷയങ്ങളുടന്നീടുള്ളിൽത്തു് അക്കന്ന.

അരക്കാരേണ ജഗത്തപരതാ സമ്പദത്താ സ്വാധീകാരതഃ
മകാരേണ ജഗത്തസ്ത്രം പ്രശ്നവാനത്മ ഉദ്ദോഷിതഃ. 4

ഒന്ന്—അക്കരംകൊണ്ടു ജഗത്തപാലകനെന്നും ഇക്കരംകൊണ്ടു സംഹരാരകത്തിലെവന്നും മക്കരംകൊണ്ടു ജഗത്തസ്വയ്യീ കത്താവെന്നും അത്യമാക്കും.

മനുശെച്ചതന്നുമേതരു
തദയിഷ്ടാത്രവേവതാ
തക്കണ്ണം പരമിരാന
ഭക്താനം സീലിഭിഓയകം.

ഭാ—മന്ത്രാധിഷ്ഠാത്മിയാധിരിക്ഷന (മന്ത്രത്തിൽ അർഹിക്ഷന) ഒവത യാത്രാനാണ്” അതു മന്ത്രം ചെച്ചതുന്നും. അതിനെ അർഹിയുന്നതു മന്ത്രം ജപിക്ഷനാവക്ഷണിഖിതയെക്കാട്ടക്ഷന്നതാക്കന്നു.

അധിഷ്ഠാത്മി വിവരം.

അദ്ദോരതാർക്ക്ഷ്യഗ്രാഹ്യവ്യയക്ഷരക്ഷംഹിക്കിന്നരാഃ പിശാച്ചത്വദത്യൈന്നുസിലം കിന്ധുജഷംസ്വരം. 6

ഭാ—അറൻ, ശത്രൻ, താർക്ക്ഷ്യൻ, ഗ്രാഹ്യൻ, ഇക്ഷൻ, രക്ഷസ്സ്, സപ്തം, കിന്നരൻ, പിശാചൻ, ആതം, ദബത്യുൻ, സിലബൻ, കിന്ധുജഷൻ, അസ്വരൻ തു അദിനെ അധിഷ്ഠാത്മി ദേവതാർ. ഇത്തുകളിൽ ദേവതാരു ദേവതകൾ യുശനിക്ഷനം.

മന്ത്രം മാനസംപാദനം വാചിക്കേണാ.

യദ്യം നൃയതേശവന്നുസ്തു വാചികഃ സ്വം—
ഉപാംഗ്രം സംജ്ഞണാ നിജദേഹവേദ്യൈ
നിശ്ചിംപദനേതാഘനവാക്ഷരംണാം
യച്ചിന്തനം സ്വാദിഷ്ഠി മാനസാവ്യൈ. 7

ഭാ—അനന്ത്യഹാരം കേപിക്ഷപ്രൗഢ്യവാൻ തക്കവിധത്തിൽ ജപിക്ഷനാതു വംചികമന്ത്രങ്ങളിൽ, തനിക്ഷിതക്ഷന കേപിക്ഷത്തക്കവിധത്തിൽ ജപിക്ഷനാതു ഉപാംഗ്രമമന്ത്രങ്ങളിൽ, പല്ലുകളിൽ ചുണ്ണകളിൽ അന്നപാത ജപിക്ഷനാതു മാനസമന്ത്രങ്ങളുമാക്കന്നു.

വിധിയജന്മംജപയജ്ഞതേണ്ടം
വിത്രിശ്വാ ദശാഭിസ്ത്രുവാണഃ
ഉപാംഗ്രം സ്വാച്ചംതമ്രണാ—
സ്വാഹാശ്രൂം മാനസഃ സ്മാതഃ. 8

ഓ—വിധിയിൽനിന്നുത്തക്കളിൽ ജപം പത്തിട്ടി
നുണ്ടാകുന്നതാകനു. ജപംതന്നെ ഉപാംഗ്രഹിച്ചു
ബന്ധിക്കിൽ വരുമ്പ്രാണം, മാനസമാചിട്ടാബന്ധിക്കിൽ അം
ഗിരംഗ്രാണം എന്ന പരിപ്പേച്ചുവാ.

പരംഭിച്ചാരെ കില വംചികം സ്വാ—

ഭവാംഗ്രഹക്കോപ്യമ ശാന്തിപ്രശ്നം

മോക്ഷാഖം ജംപഃ കില മാനസാവ്യ—

സ്വംജനം ത്രിയാ പംപരാജ തദ്ദോക്തവാ. 9.

ഓ—ശത്രുക്കളിടെ അടിച്ചാരത്തിക്കൽ വംചിക്.

മനുംബളി ശാന്തിപ്രശ്നിക്കംക്ക് ഉപാംഗ്രഹംബളി
മോക്ഷത്തിന മാനസമനുംബളി ഉപയോഗിക്കേണ്ട
തുന്നു. പാപനംഗരത്തിനായ്ക്കും ഇം മുന്നു
വിധി വിധിക്കപ്പേട്ടിരിക്കുന്നു.

മനുംബൾ ജപിക്കുന്നതിന ശ്രദ്ധാസ്ഥിടെ ദേശം
അം അറിത്തിരിക്കേണ്ടതുംതുവയ്ക്കുമരകയംതു ശ്രദ്ധാ—
സ്ഫുരംബന്നതിക്കൽ ചിലതിനെ കണ്ണികുന്നു:—

ഇധാ വാമം ഭവേന്നാധി

സോമസ്വാക്ഷരസ്വാക്ഷിണം

പിംഗലാവ്യം സൂഷ്ട്രാവ്യം

മലഘുമംഗ്രഹിരീതാ. 10:

ഓ—ഇടത്തെ മുക്കിഞ്ചു സൂഷ്ഠിരമംകനു വദന—
തേതാംചുട്ടിയതായ നാഡി ഇധാ എന്ന പേരോചുട്ടി
ടിയതാകനു. അതിഞ്ചു ദേവത ചഞ്ചൻ. അല്ലെങ്കിൽ
രം പാതതു മുക്കിഞ്ചു ദ്രാർമംകനു നാഡി പിംഗല
ല പ്രൂണ പേരോചുട്ടിയതും അതിഞ്ചു ദേവത നു
ഞ്ചു അക്കനു. ഇധാപിംഗലക്കളിടെ നട്ടവിൽ ഒരു
സൂക്ഷ്മനാധിയിണ്ടും. അതിഞ്ചു പേര് സൂഷ്ട്ര എന്നാക്കനു. അതിഞ്ചു ദേവത അശാഖിയാകനു.

ഇഡായാം ചരതേപ്പും ശീതാംഗ്രൂഹാലീ
തതോ വാമഭാഗതേതം സംപ്രദിഷ്ടം
വവിഃ പിംഗലായാം ചരതേപ്പും തസ്മാത്
വിഷം ക്ഷുഗ്നിണാ ഭാഗ ഉക്കോ ദനീംഗ്രേഃ. 11
ഈ—ഇവ എന്ന നംബിയിൽ ചാതുകൾ ശതി
യാകയാൽ ഇടത്തെ മുക്കിണൻറെ പ്രാരം അനുതമെന്നാം,
പിംഗലായിൽ സുംധരം ശതിയാകയാൽ വലത്തെ
മുക്കിണൻറെ പ്രാരത്തിൽ വിഷമെന്നം ഔഷികളാൽ
പരിപ്പൂട്ടിരിക്കുന്നു. മനുജപത്തിനു വിഷഭാഗ
തെ വായുതതി അറിയേണ്ടതും താഴെ പരിയന്നതു
കൊണ്ട് അതു വ്യക്തമാക്കുന്നതും അകുന്നു.

പുരകകംഡകരേചകംകൊണ്ട് ത്രതിഗ്രൂഹി മതലാം
അതു മനുജപച്ചജംഡിക്കംകും അവശ്യമാകയാൽ അ
തിന്റെ വിവരം പരിയന്നു:—

നംസികോർസ്യുഷ്ട ഉഷ്ടപ്രാസോ
ധ്യാതഃ പുരക ഉച്ചയേത
കംഡകോ നിയുലയുംസേം
മച്യുമാനസ്ത രേചകഃ. 12

ഒ—നംസികയിൽക്കുടി ശ്രാസം അക്കത്തെക്കു
വലിച്ചുംകൊണ്ട് ധ്യാനിക്കുന്നതിനു പുരകം എന്നം
ശ്രാസം പുരത്തെക്കു കളയാതെയും വലിക്കംതെയും
അക്കത്തെന്ന നിത്തികൊണ്ട് ധ്യാനിക്കുന്നതിനു കും
ഡകുമെന്നം സംവയാനത്തിൽ ശ്രാസം കരേപ്പേരു പുര
ആക്കളിലുന്നതിനു രേചകുമെന്നം പേരാകുന്നു.

പ്രാത്യിംഗതോ ചതുഷ്ടിഷ്ട്യു
ക്രാതു ഷാഖയുംസംവ്യും
ദേവാച്ഛായോഗ്രാതാപ്രാജൈക്കു
ത്രത്രൂഹിം സമംചരേത്. 13

ഓ—എപ്പുത്തിരണ്ട്, അവപത്തിനാലും, പതിനാറും ഈ സംഖ്യകൾ വരുന്ന പ്രണാവം ഷൂരകത്തിനാം കംഡകത്തിനാം രേചകത്തിനാം കുമ്മണാ ജപിക്കണാം.

പ്രാണാധാരം തത്ഃക്രഷ്ണത്ത് മുഖ്യന പ്രണവേന വാ മശ്യമാനമികാല്യം ച ദക്ഷഹസ്തസ്യ പാദ്യതി. 14 ദാമനാസംപുടം ധൂതപാം ദക്ഷനാസംപുടേന ച ഷൂരയേൽ പവനം മനും മുലമഷ്ടമിതം ജപം. 15

ഓ—മനുംയായിള്ളവൻ മുത്തികളിട മുലമനും എബ്ലൈക്കാണോ കാക്കരംഡക്കാണോ പ്രാണാധാരം ചെ ഇണം. അതും എന്തിനെന എന്നാൽ, വലതേക്കുള്ളി കുറം നടവിരലും അണിവിരലും കൂട്ടി ഇടത്തെ മുക്കി കുഞ്ഞ് പിടിച്ചു പതിനാറു കാക്കരമോ മുലമനുമോ ജപിച്ചുംകൊണ്ടു വലതെത്ത നാസികാദപാരത്തിൽക്കൂട്ടി ശ്രദ്ധാസം കയറരണാം. അതു ഷൂരകമംക്കാ.

അംഗ്രേഡജ്ജന ദക്ഷനാസാം

ധൂതപാം കംഡകയോഗതഃ

ജപോദ്പാത്രിംശതാപുത്രം

തതേം ദക്ഷിണനാസയം. 16

ഗരൈന്ത്രേഗരൈന്ത്രൈജേദ്ദംജും

ജപം ദശംഡഡയം മനം

വാമനാസംപുടേപ്പുവം

ഷൂരകംഡകരേചകം. 17

ഓ—പിനെ വലത്തുകയ്യിക്കുന്ന തമ്മിവിരൽക്കും കഴു വലതെത്ത മുക്കിനേൽ പിടിച്ചും ഷൂരത്തിരണ്ടു ജപാരതാചൂട്ടി ശ്രദ്ധാസം നിലനിർത്തണാം. അതു കംഡകമരക്കാം. പിനെ ഇടത്തെ മുക്കിൽക്കൂട്ടി പല

ക്ഷേപ്പിക്കുകയെ ശ്രദ്ധാസം കൂട്ടുന്നും. പതിനാറു ജീവിക്കുമുണ്ട് വേണ്ടാം. ഇതു രേചകമാനക്കും. ഇപ്പോൾ ശ്രദ്ധാസം കയറ്റുകയും നിത്യക്കയും കളകയും ചെയ്യുന്നതു വലത്തെ നാസികാദ്ദോരത്തിൽക്കൂടി ചെയ്യുന്ന പോലെതന്നെ ഇടത്തെ നാസികാദ്ദോരത്തിലൂടെ യും കുമേണ ചെയ്യുണ്ട്.

ഈ തന്നെ വേരു വിധത്തിൽ പറയുന്നു:—

തതസ്തി വംമനംസാധ്യം

യം ബീജം യുമുവണ്ണക്കം

സബ്രഹ്മണ്യ ഷുരയേതേന

വംഡം ഹോഡാഗ്രമാന്ത്രാധ്യം.

18

തേന പഠപഠനക്കം ദേഹം

ശ്രോധയേൽ സംധകാഗ്രാഡി:.

19

ഭാഗമന്ത്രി ഇടത്തെ മുക്കിൽക്കൂടി ശ്രദ്ധാസം അക്കു തൊഴ്യു വലിക്കുന്നും. യം എന്ന അക്കഡരത്തെ കരാതവണ്ണം എന്ന ധ്യാനനിച്ഛക്കുണ്ട് അഥ അക്കഡരംതെന്ന പതിനാറു ജീവിക്കുമുണ്ട് വേണ്ടാം. അതുകൊണ്ടു തന്നെ പഠപസ്പദ്ധവമർക്കുന്ന ദേഹം ശ്രോധിക്കും.

നംഭേ രം രക്തവണ്ണന്വ

ധ്യാതപാ തജജ്വാതവഹിനം

ചതുഷ്പിശ്ചപ്പം ക്ഷംഡകേന

ദേഹതു പഠപരതാം തന്നം.

20

ഭം നാഡിയിക്കൽ രം എന്ന അക്കഡരത്തെ ചുവാനു വണ്ണംമെന്ന ധ്യാനനിച്ഛ് അഥ അക്കഡരത്തെത്തന്നെ പതിനാറു ജീവിച്ചുകൊണ്ടു ശ്രദ്ധാസം വെള്ളിയിൽക്കളിയാതെ അക്കത്തുന്നെ നിത്യനാം. അതുകൊണ്ടു പഠപസ്പദ്ധവമർക്കുന്ന ദേഹത്തെ മഹിപ്പിക്കുന്നു.

വലാടെ വംശം ബീജം മുളിവണ്ണം വിചിന്തയും പാത്രിംഗതു രേഹകേന പ്ലാവയെമുതംഡനം. 21

ഒന്നെററിയിൽ വത്സബീജമംയ വകംം വെള്ളിനെ വണ്ണിക്കുന്ന ധ്യാനിച്ചുംകൊണ്ട് വം എന്ന അക്ഷരത്തെ മുപ്പുത്തിരണ്ട് ഉരു ജപിച്ചു ശ്രദ്ധാനം വെളിയിൽ കളിയണം. അപ്പേരിൽ പാപദേഹം ദഹിപ്പിച്ചിട്ടും അനുതജലംകൊണ്ട് കഴകി മുലസമാക്കി എന്നവരും.

മനുഷ്യർക്കു മേൽപ്പരിശത്ര ദോഷങ്ങളെ കളിയിട്ടിനായിട്ടും ജനനം, ഭീപനം, ബോധവനം, താഡ നം, അഞ്ചിശ്ചകം, വിമലീകരണം, ജീവനം, തഫ്ഫ് നം, ഗോപനം, അപ്പൂര്യനം ഇങ്ങിനെ പത്രം സംസ്ഥാരം ഉള്ളതിനെ രാശ പരിശീലനം. ഇതിൽ ജനനം എന്നതു അനുത്രുപ്പേണ കാണിക്കേണ്ടതാണോ. യാ മുന്നാദിലുണ്ടാണോ ഇം കനാംഭാഗത്തിൽ ചേത്തിട്ടില്ലെല്ലാം തത്തുകൊണ്ടും അതൊഴിച്ചു ശ്രോഷം നൽപത്രം പരിശീലനം:

ജപോ മംസപുസ്തസ്യംസ്യ സഹശ്രം ഭീപനം സൗതം നിശ്ചാരവഹിച്ചയുക്താംഗൾ സംപുടസ്യ ജപോ മനോ: സഹശ്രപത്രാകമിതോ ബോധവനം തത്തം സൗതം ദ്വാരാ

[ബൈഡി.

ഓ—മന്ത്രത്തിനും ദിവം മം-സ-ദ്രാഗം പി എന്ന മന്ത്രവും കുടക്കം സോഹം എന്നും ചേത്തം ജപിക്കുന്നും. ഉദാഹരണം:—“മംസഗ്രൂപ്പേവൈ നമഃ. സോഹം” ഇങ്ങിനെ 1000 ഉരു ജപിക്കുന്നും. ഇതു ദീപാം. പിന്നെ ശ്രൂകംഗാണി ചന്ദ്രബീജങ്ങൾ ചേത്തം അഞ്ചായിരം ജപിക്കുന്നും. ഇതു ബോധവനം.

സഹരും പ്രജപേദസ്തുപടിതം താഡനം ഹിതം
വാഗ്മിശംസതാരാരേജ്ജവൈറ സഹരും വാമവം മനം
അഭിഷിഞ്ചേത വാഗംഭദ്യരഭിഞ്ചേകായമീരിതഃ.

ഭാ—മന്ത്രത്തിന്റെ ദിവവ ധർമ്മ എന്നും പിണ്ട
മന്ത്രവും പിണ്ട ധർമ്മ എന്നും പെത്തു് അതയിരും ഒ
പിക്കണ്ണം. ഉദാഹരണം— “ധർമ്മ ചുണ്ണംയ നമഃ.
ധർമ്മ” ഇതു താഡനം. എന്നും ധർമ്മ കാം ഇന്ത്യിനെ
അതയിരും ഉരു വെള്ളത്തിൽ ജപിച്ചു് ആ വെള്ളംകൊണ്ട്
ഞു മന്ത്രം എഴുതി അതിനേരൽ അഭിഞ്ചേകം ചെയ്യ
ണ്ണം. ഇതു് അഭിഞ്ചേകം.

മരിയപ്പുന്നപ്രിതസ്താരീ വാജ്വസനോ ശ്രൂവാദികഃ
സഹരും തത്പടം ജപേശ വിമലീകരണം കന.

ഭാ—മന്ത്രത്തിന്റെ ദിവ ത്രോം_കരം_ത്രോം_വ
ധർമ്മ ഇന്ത്യിനെയും പിണ്ട മന്ത്രവും പിണ്ട വധർമ്മ
ത്രോം കാം ഇന്ത്യിനെയും പെത്തു് അതയിരും ജപിക്കണ്ണ
തു വിമലീകരണം ആകന്ന.

സ്വയംവാശി പടം ജപ്പൂതാശമരും ജീവനേ മനം
ക്ഷീരാജ്യയുതപാമോഭിസ്തുപ്പണേ തപ്പുയേനനും. 27
ജപേന്നായാപ്തം_മന്ത്രം_സഹരും ശ്രാവനം ഹിതം
ബാലാതാത്തിയബീജേന ഗഗനംദ്രോന സംപടഃ. 28
സഹരും പ്രജപേജാന്തുമതദംപ്യംയനും മതം
സംസ്കാരദശകം പ്രോക്തം മാനനംം ദോഷനാശകം. 29

ഭാ—മന്ത്രത്തിന്റെ ദിവ സ്വയം_വധർമ്മ_എന്നും
പിണ്ട മന്ത്രവും പിണ്ട വാജ്വം_സ്വയം_എന്നും_ചേ
ത്തു് അതയിരും ജപിക്കണ്ണതു ജീവനം. ഈ മന്ത്രം ര
ണ്ണ പാലും വെള്ളവും നെൽജും കൂട്ടി ജപിച്ചു് നൂറ്റു്

പ്രാവസ്യം തപ്പിക്കുന്നതു തല്ലിണം. മനുത്തിന്റെ ദിവം ശ്രീം-എന്നും പിന്നും അപുകംരം തന്നെ ശ്രീം-എന്നും ചേത്ത്¹ അയിരം ജപാക്കുന്നതു ഗ്രഹപതം. മനുത്തിന്റെ ഒരു ദിവം ഹസ്യഃ പിവം സൗഖ്യഃ മഹാജീവനു ചേത്ത്² അയിരം ജപാക്കുന്നതു അപ്യംഗനം. ഇക്കിടെ പത്രം സംസ്ഥാരങ്ങൾ മനുദോഷ ശാന്തി ക്ഷാണ്ഡാണ്ടു വിധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

മനുങ്ങൾ സിഖിവത്തുന്നതിനു സിഖംരി-ഭാഗമം ജ്ഞാനയന്നാധനം മുതലായ നേംകീഴു വേണമെന്നാണ്³. അതിൽ മിക്ക ഭാഗങ്ങളിൽ യന്ത്രങ്ങളിലാകയും അതുകൊള്ളണമില്ല ശ്രേഷ്ഠമാളിക്കിടെ താഴെ കാണിക്കുന്നു:—

സിഖാരിഭാഗങ്ങാം.

നാഭ്യാമഗ്രുസ്യ വബ്ല്ലുഡം ചതുംഭിവിഭജേത്സുധീഃ
പ്രകാശിഗ്രേഷ സിഖംദിക്രമം ഉന്നയം വിചക്ഷ-
[ബണ്ണഃ. 30]

ഭാ—തന്റെ പേരിന്റെ അക്ഷരങ്ങളിൽ മനു-
ത്തിന്റെ അക്ഷരങ്ങളിൽ കൂനായി കൂട്ടി നാലിൽ മ-
രിച്ചാൽ ശ്രേഷ്ഠം കൂദാ വരീകിൽ സിഖൻ; രണ്ടിനു
സാഖ്യൻ; മൂന്നിനു സുസിഖൻ; കൂമില്ലുകിൽ
അരി.

മുത്തിന്റെ എലം.

സിഖസ്സുഭ്യതി കാലേന സാഖ്യസ്തു ജപമോമതഃ
സുസിഖഃ പ്രാപ്തിമാന്ത്രുണ സാധകം ഭക്ഷയേദരിഃ.

ഭാ—സിഖനംഡാൽ കംലാംന്നരത്തിനാൽ സി-
ഖിക്കം. സാഖ്യനാഡാൽ ജപമോമാഭികൊണ്ടു സി-
ഖിക്കം. സുസിഖനംഡാൽ ക്ഷണത്തിൽ സിഖിക്കം.
അരിയാധാൽ മരണം എലമാക്കുന്നു:

നാമാദ്യക്ഷരമാരല്ല ധാവനഗ്രാമിമാക്ഷരം
ഗണയേനാതുകാദ്യസ്ത്രക്കുമേണ മുണ്ടെങ്കിൽ ഗ്രീഡി: 32-
വിഭക്ത സപ്തഭിറ്റിപ്പേജം നാമരാഗിക്കോരിതഃ
എവം മന്ത്രാണ്ടം മാരല്ല ധാവനാംബിമാക്ഷരം. 33
ഗണയിതൊ ഗ്രീഡിക്കതൊ വിഭജേത സപ്തഭിസ്യാഃ:
മന്ത്രരാഗിഃ സ്ത്രത്രസ്ത്രിശ്ചം ഘുഖ്യവത്ത ധനിതണ്ടം. 34

അ—തന്നീര പേരിന്നീര അദ്യക്ഷരം ത്രട്ടോ മ
ആത്തിന്നീര അദ്യക്ഷരം വരെ അകാരാഭി ക്രമേണ
എണ്ണിയാൽ ഉണ്ടെങ്കന സംഖ്യയെ മുന്നിൽ പെര
ക്കി എഴിൽ ഹരിച്ചും ശ്രഷ്ടം വരുന്ന സംഖ്യാജ്ഞ
നാമരാഗി എന്ന പേര്. അല്ലെങ്കംരം മന്ത്രത്തിന്നീര
അദ്യക്ഷരം ത്രട്ടോ പേരിന്നീര അദ്യക്ഷരം വരെ എണ്ണി
മേൽപ്പുകാരം പെരക്കി ഹരിച്ചു ശ്രഷ്ടം ഉണ്ടെ
ങ്കന സംഖ്യാജ്ഞ മന്ത്രരാഗി എന്ന പേര്. നാമരാഗി
സംഖ്യ അധികമായാൽ ആ മന്ത്രം സിലബി വരുന്നത
ല്ല. മന്ത്രരാഗി അധികമായാൽ സിലബിക്കം. ഇതി
നെത്തെന്ന ഔണിതോ_ധനിതോ_എന്നം പറയുന്ന. മന്ത്ര
പു പരഞ്ഞതിരിക്കുന്ന നാമരാഗി അധികമായി വ
നുംതു ആ മന്ത്രത്തിന താൻ ജപമേംമാഭികർ കൊ
ണ്ടു കടം വീഞ്ഞണ്ടെന്നെന്നം മന്ത്രരാഗി അധികമാ
യി വന്നുംതു ആ മന്ത്രം തനിക്കു സിലബിക്കൊണ്ടു കടം
വീഞ്ഞണ്ടൊന്നും പറയുന്ന.

എന്നുംതു താൻ ജപമേംമാഭികർ ചെയ്യുംതുണ്ടാ
ട തനിക്കു മന്ത്രം സിലബിച്ചില്ലെന്ന വ്യക്തമാക്കുന്നണ്ട്.
തനിക്കു മന്ത്രം സിലബിക്കുന്നതുംതു ആ മന്ത്രം സിലബി
ക്കു ചുമതലപ്പെട്ടു വരുന്നതിന്നീര യക്കി എന്നുണ്ടാണു

നൂൽ റേജി എണ്ടക്കിൽ താഴെ പറയുന്നതുകൊണ്ട് വധു
ക്രത്മാക്കി.

ഫോ മന്ത്രഃ പുര്ജനഷി
 സേവിതോ നാദാർത്ഥ മലം
 പാപാർത്ഥ പരംപക്ഷയേ ജംതെ
 മലംവാളിരനേഹസി. 35
 അത്യുഃക്ഷയാർത്ഥ ഗതോ നാശം
 സാധകേംസ്യ ഭവാന്തരേ
 ഔണിതപ പ്രംഘിമാംഗ്രൗണ
 മഹ്രൂംഡീംഘും പ്രയപ്പുതി. 36
 സമംംകൈ യദ്ദുഭേഖ രംഗീ
 തദാ സംസേവനാർത്ഥ മലം
 ധനീ മന്ത്രസ്ത സംപ്രംഘഃ
 മലത്യാധികസേവയം. 37

ഒരു ക്രമത്തിൽ മനുസ്തൈ സേവിച്ചിട്ട് പാപമെങ്കിലും മനുഷ്യായിട്ട് മനും സിഖി വരംതെ ഇരുന്നു. പാപം കൂദായിച്ചുപ്പേറി മനും സിഖിക്കേണ്ടതായി വരുന്നു. അതു സമയത്തു തന്നെ തന്റെ കമ്മക്കൂദായി ചേരുവായിട്ട് മരണവും സംബന്ധിച്ചു. അതു മനും പിന്നാത്തെ ജീവിതത്തിൽ അവനു കടം വീടേണ്ടതായി വന്ന കൂടും.

ഈ തരം അവൾ ഒരു വിധത്തിൽ.

யத்ரா மஹாகஷரமளையீடு-
 ஸபாவுள்ளிடமுறை:
 பூமகுடியூ பெரிமுளையே-
 வேங்கைத் தூயகாகஷவரை:
 தாழைகை சூட்டிழ்வைக்கு-
 ஹம்முராஸிதானமந்த:
38

എവം നാമാണ്ടി സംശ്ലോംപാ

പ്രീഖണിക്രത്യ യേംജിതഃ.

39

മനുവബ്ലണ്ടിരഷ്ടഭക്താ

നാമരാഗിഃ സ്മാദതാ ബുദ്ധേഃ

ജ്ഞാനിതം ധനിതം ചാത്ര

ചുമ്പ്രവൽ പരികീർത്തിതം.

40

ഭാ—മനുസ്താളിലെ അക്ഷരങ്ങൾ സ്വന്തങ്ങളം
യിട്ടും വ്യഞ്ജനത്താളംയിട്ടും ഉള്ളിത്രക്കളെ വെദ്യേരെ എ
ടിത്തം അതു സംബന്ധിച്ച ഇടടിച്ച തന്റെ പേരിന്റെ
അക്ഷരങ്ങളിട്ടും ത്രട്ടി എട്ടിൽ മരിച്ച ശ്രഹിക്കുന്ന സം
ഖ്യാ മനുരാഗി എന്ന പേര്. ഇപ്രകാരംതന്നെ പേ
രിന്റെ അക്ഷരങ്ങളിട്ടും എടുത്തും ഇടടിച്ച മനുംക്ഷര
ങ്ങളിട്ടും ത്രട്ടി എട്ടിൽ മരിച്ച റിഞ്ചുവരുത്തു നാമരാ
ഗി. എലാം മാനവത്തെപ്പോലെതന്നെ. സ്വന്തങ്ങൾ അം
നുട്ടങ്ങൾ 14. വ്യഞ്ജനം കു തുടങ്ങി പിൽ.

മനുംസിഡി ചെയ്യുന്നുക്കും വഞ്ജുന്നുകും.

വ്യറുതരംലസ്യനിജ്ഞിവ—

ക്രൂയച്ചംദ്രസംരണം

അനൃഥംഷംന്ത്രജേക്ഷാശ്വ

ജപകാലേ ത്രജേതം സ്വയീഃ.

41

സ്മീഞ്ചുദാംശണം നിന്ദം

താംഘ്നാലം രാധനം ദിവാ

പ്രതിഗ്രഹം തൃത്യഗ്രീതേ

കൈടാല്പ്രം വഞ്ജയേതം സദം.

42

ഭാ—വ്യറുതാ, അലബസ്യം, തുമ്പുക, കോപം,
കംൽ നീട്ടിക്കിരിക്കുക അനൃഥാരാട്ടം സംസംരിക്കു
ക്കുള്ളേയും അന്ത്യജന്മാന്തരെ ദർശാത്തയും സ്മീക

ക്രോട്ടം ശ്രദ്ധരോട്ടം ഉള്ള സംഭാഷണാത്തയും നീന്തേയും താണ്ടുലത്തെയും പകൽ ഉറക്കാത്തയും അന്തിമിക്ക കാരാത്തയും ഗ്രത്തം ശീതം ഇവയേയും കടിലതയേയും വജ്ഞിക്കണം.

മന്ത്രസിദ്ധി ചെയ്യാവൻ അനുഭ്ബവിക്കണാവ-

ഭ്രാഹ്മം ശ്രൂഹചയ്യം ച

രുക്കാലം ദേവതാച്ചനം

നൈമിത്തികംച്ചനം ദേവ-

സ്ത്രീം വിത്രപാസമംഗ്രായേൽ. 43

പ്രത്യുഹം പ്രത്യുഹം താവ-

നൈവം നൃനാധികം കപചിൽ

എവം ജവം സമംപ്രാന്ത

ദണ്ഡംഗം ഹോമനംചരേൽ. 44

ഒന്നിലത്തു കിടക്കായും ശ്രൂഹചയ്യത്തെ അനുഗ്രഹിക്കായും മന്ത്രദേവതയ്ക്ക് രുക്കാലപൂജയും നൈമിത്തികംച്ചനയും ദേവസ്ത്രിയും ദേവതയിൽ വിത്രപാസവം ഉണ്ണാധിരിക്കണം; യാതൊരു പ്രകാരം ദിവസനേതരം അനുഭ്ബവിക്കണാവോ അതിൽ കരയ്ക്കയും ത്രിക്കയും ചെയ്തുകൂടം. ഇപ്രകാരം ജവം കഴിത്തിട്ടുള്ള ജവസംഖ്യയുടെ പത്രികലാരംഗം ഹോമം ചെയ്യണം.

മന്ത്രസിദ്ധിസ്ഥലവിവരം.

പുണ്യക്ഷേത്രം നദീതീരം ശ്രമംപദ്ധതമസ്തകം
തീത്മപ്രദേശഃ സിസ്യനാം സംഗ്രഹഃ പാവനം പരം.
ഉദ്യാനാനി വിവിക്താനി വിലപ്രഫലം തടം ശീരേ
ദേവതായതനം ത്രിലം സമാസ്യ നിജം ഗ്രഹം. 46
സംധ്യനേശ പ്രശസ്യന്തെ സ്ഥാനാനൃതാനി മന്ത്രി
[ണാം.

ഭാ_വാര്ത്താസ്ഥാനി ചീഡംബരം മുതലായ പുണ്യ ക്ഷേത്രങ്ങൾ നദീതീര ഗ്രഹകൾ പബ്ലിക്കേഷൻ മുകൾ ഭാഗീരമീ തുടങ്ങിയിള്ള തീരമ്പ്രദേശങ്ങൾ നദീകൾ തുടി ചേതനാടം അൽപ്പം ഇല്ലാത്ത പുക്കംവ് തുവളിയു ക്ഷാമ്പളിക്കേണ്ട ചുവട് മലയുടെ താഴ്വര ദേവാലയം സമു പ്രതിനേക്കം തീരം തന്നേക്കം ഗ്രഹം ഇവ മനുസിഖിജ്ഞ പ്രധാനസ്ഥാനങ്ങളിനുകൂടു.

ഈ തന്നെ വേദരവിധം

പ്രധാനഗം പൂർണ്ണരം രമ്യം കേദാരം സേതുബന്ധനം ഗോക്കൺം എന്നമിശ്രാരണ്യം സദ്യപ്പീഖികരംതുണ്ടാം.

ഒ_പ്രധാനഗം പൂർണ്ണരം കേദാരം സേതുബന്ധനം ഗോക്കൺം എന്നമിശ്രാരണ്യം ഈ സ്ഥലങ്ങൾ ഉടനെ മനുസിഖിയെ ചെയ്യുന്നതാകുന്നു.

മനുസിഖി ചെയ്യുന്നവർ ക്ഷേത്രക്കേണ്ടവ.

ഒക്കെല്ലം ഹവിഷ്യം ശാകാനി വിഹിതരാനി മഹം [പദം കൂടാം സച്ചുത്തുവശ്വരത്തി ഭക്ത്യുംണ്ടരാനി മനുസിഖിഃ.

ഭാ_ ഒക്കെല്ലം ഹോമേരമീപ്പിത്തേയും ഈ പ്രകാരിയേയും കായകളേയും പാലിനേയും കിഴങ്കുകളേയും മലപ്പുംാടിയേയും യവധാന്യത്തേയും ഭക്ഷിക്കേണ്ടതുകൂടുകുന്നു.

മനുസിഖിയുടെ ലക്ഷ്യം.

മനഃപ്രസംദ്ദൂഢന്തംശഃഗ്രവണം ദ്രുഢിഖപരേഃ
ഗീതസ്യ രാജാശ്രദ്ധസ്യ ശസ്യംണാം സമീക്ഷണം.
സ്പതേജസ്തുത്യസംഘട്യ ക്ഷണം നിറ്റാ ക്ഷുഡ്യാജ്വപഃ
രമ്യാരാഗ്യ ശാംഭീയ്യമംവഃ ക്രൂയലോജയോഃ.
എവമാദീനി ചിഹ്നംനി യദാ പദ്മതി മനുവിൽ

സിലും മനുസ്യ ജാഹീരാദ്വൈതാധാരം പ്രസന്നാതരം തന്ത്രാജപോധികം ദത്തം പ്രകഥ്താർത്ഥ അഭാനലബ്ദ്ധാദ്വൈ-

ഡം—മനസ്സുണ്ടിനു തെളിവും സന്ദേശം ചെയ്യാം ബന്ധം ബന്ധം ദാളിത്താിന്റെ ശമ്പളവും പഠ്ഞം കേടിക്കാം എന്നും ഗവ്യവിന്ദരെകാണകയും തന്റെ തേജസ്സുണ്ടിനു നൂതനമാക്കും സാമ്പ്രദായം അല്ലെന്നിട്ടും വിശദ്ധിനു കൂടാം എന്നും സൗഖ്യവും ആരോഗ്യവും ഗാംഭീര്യവും ത്രോധാഭാനം മനസ്സിലാഭിവീച്ചു എന്നം ദേവത പ്രസംഗിച്ചു എന്നം അറിയണം. ഈ പ്രകാരം കണ്ണംപും അഭാനലബ്ദ്ധിക്കാഡിട്ട് പിന്നെന്നും മനും ജപിക്കണം.

മനുസിലിജ്ജാദ്വയ വിവരിച്ചിരിക്കുന്ന സിലും ദോധനം മനുഷ്യാദി ദാളിക്കാതെത്തന്നു ജപിച്ചാലും സിലും വിവരം മനുഷ്യാദി വിവരം—

യേജം മനുവം സിലും ദോധനം നംസ്തിതാൻ

[പ്രേജ്വ

എകവണ്ണംസ്തിവദ്ദം വാ പദ്മംദം രസവണ്ണക്കഃ..
സപ്താഭ്യം നവവണ്ണം തദ്രംദം രദനംക്ഷരഃ
കരംശംദം രംസമനുശ്യ കൂടേ വേദോദിതോ രൂവഃ..
സപ്താഭ്യഃ സ്തുിശാ പ്രംഭം മാലംമഞ്ഞാ രുക്കേസരീ
പ്രാസംദോ രവിമനുശ്യ വാരാഹോ മാത്രകംപരഃ. ഏ ത്രി
ത്രിപ്രാരകംമനുശ്യ അഭാനസിഖഃ പക്ഷിനായകഃ
ദബംബമനും എജനമനും ദൈവ സിലുംരിശ്രോ

[ധനം. 57

ഡാ—എകാക്ഷരം (ഹീം), അക്ഷരം, പദ്മാക്ഷ
രം, ചിഡാക്ഷരം, സപ്താക്ഷരം നവാക്ഷരം കരംശാക്ഷ
രം, ഏകാദശാക്ഷരം, ദ്രാത്രിംശാക്ഷരം, മംസമനും,

വൈദികമന്ത്രങ്ങളും, മാഹാമന്ത്രം, നരസിംഹമന്ത്രം, അഭിത്യമന്ത്രം, വാരാധി, ശാത്രകാമന്ത്രം, ത്രിപ്രാദേവീമന്ത്രം, കാമമന്ത്രം, ഗരാധമന്ത്രം, ബാഖാഖമന്ത്രം, ജൈനമന്ത്രം തുലുക്കിക്കു സിഖാരിഡേവനാം ആവഗ്യമില്ല.

കലിയുഗത്തിൽ ക്ഷണങ്കിൽ സിഖിക്കുന്ന ഉന്നവിവം.

സിഖിപ്രഭാകലിയ്യഗൈ
യേ മന്ത്രാസ്ത്രം വദംമൃതഃ
ത്രുണ്ട് എക്കംക്ഷരോനഷ്ടപം
ത്രിവിധേ നരകേസരീ.

58

എക്കംക്ഷരോജ്ഞാനോനഷ്ടപം
പെരിവിധസ്ത്രഗാനനഃ
ചിന്താമണിഃ ക്ഷേത്രപംലോ
ഭൈരവോ യക്ഷനായകഃ.

59

ദഗംപംലോ ഗജവക്രത്യ
ചേടകം യക്ഷിണീ തമം
മാതംഗീ സുജരീ ശ്രൂമം
താരം കണ്ണപിശാചിനീ.

60

ശബ്ദയ്യുക്കജടം വംമം
കാലീ നീലസരസപതീ
ത്രിപ്രഥം കംലരംത്രിയു
കലംവിശ്വല്പം ഹമേ.

61

ഓ—എക്കംക്ഷരമന്ത്രം, ത്രുക്ഷരമന്ത്രം, അനാശ്ചീ
പ്പായിട്ടുമന്ത്രം, മുനവിധം നരസിംഹമന്ത്രം, എക്കം
ക്ഷരമായിട്ടുമന്ത്രം, അജ്ഞനമന്ത്രം, രണ്ടുവിധത്താലുള്ള ഒ
ഡ്രീവമന്ത്രം, ചിന്താമണി(ക്ഷുരുഡേഹം,) ക്ഷേത്രപം
ലാമന്ത്രം, ഭൈരവമന്ത്രം, യക്ഷമന്ത്രം, ഗോപാലമ
ന്ത്രം, ഗണപതിമന്ത്രം, ചേടകാമന്ത്രം, യക്ഷിണീമ-

നും, മാതംഗീമന്ത്രം, സൗരീമന്ത്രം, ശ്രൂമാക്രമം, താ
രാമന്ത്രം, കണ്ണപിംഗചിനീമന്ത്രം, ശബരീമന്ത്രം, എ
കജടംമന്ത്രം, വംമാമന്ത്രം, കംളീമന്ത്രം, നീലസരസപ
തീമന്ത്രം, തൃപ്പരംമന്ത്രം, കാളരാത്രിമന്ത്രം തുടക്കം ക
പിയറത്തിൽ ഇഷ്ടപ്രാണ്ടിയെ കൊടുക്കുന്നതുകളം
കൂണ്.

ഈതി തുരീയോദ്ധ്യാഥഃ

—*—

അമ ചതുരത്മാദ്ധ്യാധഃ.

ജപഹോമാ ദ്രുതംഭികർക്കു വിധിപ്രകാരം ശ്രേ
ചസ്തംനാഭികർക്കു അവഗ്രൂഹങ്കയംതു അവയെ വിവ
രിക്കുണ്ട്:—

ഒ ശ ഉ ച ०

ശ്രേചേ യത്താസ്താ കാഞ്ഞഃ

ശ്രേചതുലേം പ്രിജോയതഃ

ശ്രേചാചാരവിഹീനസ്യ

സമസ്യം നിഷ്ടലം ക്രിയാഃ.

1

ഒ൦—ശ്രേചും മുലമായിട്ടംണും ബ്രംഹമണ്ടപ
ഒത്തു പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നതും. അതുമേതുവായിട്ട് ശ്രേ
ചത്തികൾ എല്ലംഫ്രോഴിം പ്രയത്നം ചെയ്യുണ്ടതുക
നു. ശ്രേചംചാരം ഇല്ലംത്തവന്നീരു സകല കമ്മ്റു
ളിം നിഷ്ടലങ്ങളുംകൂണു.

ദേശം കാലം തമാതമംനം

ദവ്യം ദവ്യപ്രയോജനം

ഉപപത്തിമവസ്ഥം ച

ജനാതപ്രാം ശ്രേചും പ്രകല്പയേൽ.

2

ഒ൦—ദേശത്തെയും കാലത്തെയും ദേഹത്തെയും
ദവ്യത്തെയും ദവ്യപ്രയോജനത്തെയും ഉപപത്തി

‘ദയയും അവസ്ഥയേയും അറിഞ്ഞതിട്ട ശരംചത്തെ കുള്ളിക്കണം. ശരംചം മലരുത്രവിസജ്ജനങ്ങൾ തുടങ്ങിയിള്ള പദ കാഞ്ഞങ്ങളിലായിട്ടുണ്ട് വിധിച്ചിരിക്കുന്നതു’.

വസാത്രുസ്തമസുദ്ദേശജാ—
മുത്രവിം കണ്ണവിംവബം
ദ്രോഷ്യാഗ്രുദ്ധാഷികാസുപദാ
പ്രാദശരൈതെ റണ്ണം മലം.

3

ഒ—വസം ശ്രസ്തം രക്തം മജാ— മുത്രം മലം ചെവിയിലുള്ള “അഴുക്ക്” നവം കഹം കണ്ണീർ കണ്ണിലെ അഴുക്ക് വിയപ്പ് ഇതുകളാക്കന്ന മലങ്ങൾ.

ദൈഹികാനം മദാനംവു
ഗ്രൂഖിശ്ച പ്രാദശരസപദി
ആരോഗ്യ മുദഃ പഞ്ച
ഷംസു ഷുദ്ധേശ്ച ഗ്രൂഖയേ.
ഉത്തരേശ്ച തു ഷംസപട്ടി:
കേവലംഭിവിഗ്രൂഖതി.

4

ഒ—മലരുത്രവിസജ്ജനഗ്രൂഖിക്ക വെള്ളിവും കണ്ണംകൂടി ഉപയോഗിക്കണം. മരംകൂലിവ പത്തിനും അഞ്ചിനെന തന്നെ എക്കിലും അല്ലോ വ്യത്യസം ഉണ്ട്. വസത്രടങ്ങി ആരുമലങ്ങൾക്കും അഞ്ചു മണിലേംടക്കൂടി യ വെള്ളിവും കണ്ണമലം തുടങ്ങി ആറിനു വെള്ളംതെന്നായും ഉപയോഗിക്കണം.

മാനാശാസ്ത്രിവസം വിജ്ഞാ—
മംത്രവം മുത്രരേതസീ
മജാനം ശ്രാണിതം വാപി
വരസ്യ യദി സംസ്ക്രേതം.

5

സൗംഖ്യപദ്മാജ്ഞ എലവാദീ—
നാമാജ്ഞ സ ശ്രൂച്ചിംഗവർ
താന്നേവ സ്പാനി സസ്ത്രാജ്ഞ
ചുനഃസ്യം പരിമാജ്ജനം.

7

ഭാ—ശന്മൂഹാത്മക അസ്ഥിയേയും വസയേയും
മലതേതയും ആത്രരക്തതേതയും മുത്രതേത
യും മഞ്ജയേയും രക്തതേതയും തൊട്ടാൽ വിധിപ്രകാ-
രം സൗംഖ്യാബികളം ശ്രീരാമ ശ്രൂച്ചിയെ ചെങ്ങിണം.
മെല്ലറഞ്ഞതതുകൾ തന്റെരത്തനെ തൊട്ടം തേച്ചു കൂ
ഴകിയാലും മതി എന്ന പക്ഷമിണ്ടു”.

തീരേഖാശ്രൂഷം ന കവിത
കവിതേംഖ്യതവാരിണം;
അല്ലാമലകമാത്രം വം
മുത്രംശ്രൂഷേ ത്ര മുത്തിക്കം.

8

ഭാ—ശ്രൂഷാശ്രൂഷാണം തീര്ത്തമൈജിലംബണ-
ക്കിൽ ഹംഞ്ചിയിതനാ ചെങ്ങുതതു”. വെള്ളം കോരി-
എടുത്തെ ചെങ്ങാവു. മുത്രംശ്രൂഷചത്തികൾ കയനെ-
പ്പിക്കയിൽ പക്തി മണ്ണം ചെറ്റുംകംഖ്യിണം.

മുത്രാത്ത ദ്രിംഖാംഗ്രഹി
മെമട്ടേന ഗ്രിംഖാം ഭവേത
യസ്തിന് തോയേ തു യതേതായും
യാ ച യതെന്നവ മുത്തിക്കം.
സൈവ തത്ര പ്രശ്നാം സ്യാ—
തത്യം ശ്രൂഷം വിധിയതേ.

9

ഭാ—മുത്രംശ്രൂഷചത്തികൾ പരഞ്ഞതിരിക്കുന്ന മ
ണ്ണിൽ രണ്ടിരട്ടി ശ്രൂഷാശ്രൂഷചത്തികളും മുന്നിരട്ടി
മെമട്ടേനശ്രൂഷചത്തികളും ഉച്ചയേംഗിക്കേണ്ടതംണു”

ഒരു ചത്തിനുപയോഗിക്കുന്ന വെള്ളം എടുക്കുന്ന സ്ഥലത്തുനിന്നും ഉപയോഗിച്ചുകൊള്ളണം.

സ്ഥാനവിധി.

അസ്ഥാതപാ നംചരേൽ കമ്മ

ജപഹോമമാഡി കിഞ്ചുന

ലംലാസേപദസമാകീണ് -

സ്രൂയനംഭൂതമിതഃ പുമാൻ.

11

സപ്തിഭ്യുന്തി ഹി സൗഷ്ഠവസ്യ

ഇന്ത്രിയംണി സ്രവന്തി ച

അംഗനി സമതം ധാന്തി

ചേംതമംന്യുദേമസ്തുഹ.

12

ഭാ—സ്ഥാനംചെയ്യാതെ ജപം ഫോമംമുതലായതോ കന്നം ചെയ്തുടാ. വിയപ്പു ത്രപ്പതു മിതലംയെതു കരി ഉറക്കത്തെം വെള്ളിയിൽ പുരപ്പേട്ടു് അതുചീ പ്പേടുന്നതും സ്ഥാനംകൊണ്ടു ശരീരത്തിനു ബഹിഭാഗ ത്രാഖിയും ഉണ്ടാക്കുന്നതുംകൂണ.

അത്യന്തമലിനഃ കംഘേം

നവഷ്ടിത്രസമനപ്രിതഃ

സ്രവത്രേവദിവാരാത്രം

പ്രംതഃ സ്ഥാനം വിശ്രായന്നു.

13

പ്രംതഃ സ്ഥാനം പ്രശംസന്തി

ദശ്വംഭഷ്ടവലം ഹി തങ്ക

സർവ്വമഹ്തി ത്രാഖം

പ്രാതഃ സ്ഥായീ ജപാഡികം.

14

ഭാ—മനഃപ്യൂതരട ദേഹം ഏററവും രൂഷിത്തതരം യിട്ടുള്ളതും കംപതു പ്രാരംബജൈംടക്കിയതും രാത്രിയും പാകലും ഉറക്കത്തെം വിശ്രാഖിച്ചും മേല്ലുവേണ ദ്രാര ക്ഷേത്രത്തിനിനു മലബാറിൽ ദ്രാരപ്പേടുന്നതും അക്കെട

ഒട്ടു അനുകൂലിക്കുന്ന ശ്രദ്ധിക്കായി പ്രാബല്യാനം ഏറ്റവും വിശ്വേഷമാക്കുന്നു. ദ്രോഹയിട്ടുള്ള മഹാശ്രദ്ധകാരവം സ്ഥാനത്തിന് താഴെപറയുന്ന ഗ്രന്ഥങ്ങളാക്കുന്ന അംഗീക്ഷയും ഉണ്ടാവാൻ സംഗതി ഉള്ളതാക്കുന്ന എടുപ്പം ചൂജ മിതലായുള്ള കാരണങ്ങൾ പ്രാതാസ്ഥാനം അംഗീവദ്യമാകുന്നു.

സ്ഥാനവിഷയത്തിൽ പ്രത്യേകം കന്നടി
വിവരിക്കുന്നു.

പുണ്യ ച ജനനക്ഷത്രേ
വ്യതീപാതേ ച വൈയുതേ
അമാവാസ്യാം നദീസ്ഥാനം
പുനംത്യാസപ്തം കലം. 15

ഒം—ചൂജം നക്ഷത്രം തന്നെ ജനനക്ഷത്രം വ്യതീപാതം വൈയുതി അമാവാസി മിതലായ റംഭാ കാലങ്ങളിൽ നദീസ്ഥാനം ചെയ്ത പിത്രദേവാദിത്തപ്പ് ബാം ചെയ്തുനാവെൻ്റെ ഏഴു രഘുരഞ്ജി പുണ്യം നില്ക്കുന്നതാണ്.

ചെത്തുംഖി ചതുംഖ്യാം
യഃ സ്ഥാനംപ്രീവസനിഡയാ
ന പ്രേതത്പരവാദ്ധാംതി
ഗംഗാധാന്തു വിശ്വേഷതഃ. 16

ഒം—യാവഹനംതതൻ മേടമാസത്തിൽ കരത്തു ചതുംഖിയിക്കൽ ശിവസനിധിയിക്കൽ സ്ഥാനംപരവും അവൻ പ്രേതത്പരത്തുപാപിക്കുന്നില്ല. അതു ഗംഗയിലാംശംതൽ അധികമാണെന്നു.

സ്ഥാനംപരവുല്യാ ത ശ്രദ്ധമംഘസ്യ സപ്തമി
ശ്രദ്ധാരണാഭയവലംഡം തസ്യാംസ്ഥാനംമഹംഹംഡം.

ഭു—കംഡമാസത്തിലെ വൈഴ്ദ്ധര സഹ്യമി സുജ്ഞ
ഗ്രഹണത്തോട് തുല്യമാക്കന്നു. അന്ന പ്രാതഃസ്നാനം
ചെയ്യാൽ പുണ്യമാക്കന്നു.

സമുദ്രേ പദ്മസ സ്നായം—

മേംയാന്ത്രവിശ്രേഷ്ഠതഃ

പാശചൈഷിമിച്ചുപ്പറ്റേ സബൈ—

രമംനേത സ്നാനമാചരേത്.

18

ഭാ—വൈഴ്ദ്ധരവംവകളിലും കരത്തവംവകളിലും
അവസംന്നാജളിലും സ്നാനംചെയ്യുന്നതു വളരെ ചു
ണ്യമാക്കന്നു.

ഭഗവാൻ ഭാഗവതിനേ സ്നാനം

സമുദ്രേ ച വിവളജ്ജയത്ത്

ഗ്രഹണംവിവംഭരേ ച

പുത്രേഷ്ട്രജന്ന തദാചരേത്.

19

ഭാ—വൈഴ്ദ്ധിയാഴ്ചയും ചൊല്ലുംഫുയും തൊയരാഴ്ച
യും ഗ്രഹണംവിവസത്തിലും സമുദ്രത്തിൽ സ്നാനം ചെ
യുംകൂളും. പുത്രേഷ്ട്രജ്ഞിവൻ ഇതിനെ ആചരിക്കേണ്ടതും.

ഭരുചസപ്രഭാവതോ മേഖല്യഃ

കിം പുന്ന്യപ്രാഥിതംപിതാഃ

ഭരതസ്തഃ പ്രശംസന്തി

സ്നാനമുഛ്ളിന വാരിണാ.

20

ഭാ—വൈഴ്ദ്ധം സപദാവനതന്നെന്ന ഗ്രൂഖമാക്കന്നു.
അതും അണിയാൽ ചുട്ടപിടിപ്പിക്കപ്പെട്ടുംത് എറ്റവും
ചും ഗ്രൂഖമംണം. അതുകൊണ്ട് ചുട്ടവൈഴ്ദ്ധത്തിൽ
ചെയ്യുന്ന സ്നാനം ഗ്രൂഖമംക്കനു.

സംക്രാന്ത്യും രവിവാരേ ച സഹ്യമും രംഗ്യംഭാനേ
ഭാരംഗ്യപത്രമിതുംതമീ ന സ്നാനംചുജ്ഞവാരിണം. 21

ഓ—സംകുംതി തായരാജ്യ സപ്തമീഗമണം ഈ[ം]
കാലങ്ങളിൽ ചുട്ടവെള്ളത്തിൽ കളിച്ചാൽ ശ്രദ്ധാദ്വൈ
ചതുരമിത്രാദികർക്കു നംബരമാകും.

അസാമത്മ്യംജ്ഞരീതിസ്യ
കാലസത്പദ്യവേപക്ഷയം
മഹാസ്ഥാനാദികം പ്രാക്തം
മനിഭിജ്ഞാനകാഡിഡി:.

22

ഓ—ശരീര ബലം കാലബലം മതലായതുകൊള്ളു
അപേക്ഷിച്ച ജലസ്ഥാനം തീടംതെ മഹാസ്ഥാനാദികർക്ക്
ശൈനകൾ മതലായുള്ള മഹാമംരംതെ കല്പിക്കപ്പെട്ടു
ടിരിക്കും.

പ്രാതഃ സ്ഥാതുമശക്തിസ്യ
രോഗംദേഹം ഭയംച്ച വം
ചുമ്പിവസ്തും പരിത്യജ്യ
ഗശണസ്ഥാനേന ശ്രദ്ധപ്പെട്ടി.

23

ഓ—രോഗാദികളായിരിക്കുന്നതുകൾ ഹൈവം
യിട്ട് സ്ഥാനം ചെയ്യുന്നതിനെ തന്മാദം വന്നാൽ മന്ദി
ധരിച്ചിരിക്കുന്ന വസ്തും കളിഞ്ഞു ഗശണസ്ഥാനംകൊ
ണ്ട ശ്രദ്ധിവത്തണം.

ആഗ്രഹം ഭസ്തുനാ സ്ഥാന—
മവഗാഹ്യ തു വാതണം
ആപോഹിജ്ഞേതി ച ശ്രൂഹം
വായവ്യം രജസാ ഗവം.

24

ഓ—ദേഹത്തിൽ ഭസ്തു തേജ്ജുനാത്രും ആഗ്രഹം
സ്ഥാനം, ജലത്തിൽ സ്ഥാനം ചെയ്യുന്നതു വംഡണം, ആ
പേരംഹിജ്ഞാ ഇത്യാദി മഹാം ജപിക്കുന്നതു ശ്രൂഹം, പ
ത്രവിശേഷ കളിഞ്ഞിൽ നിന്നണ്ണംകുന്ന പൊടി ദോഹ
ത്തിൽ സ്വർഖിപ്പിക്കുന്നതു വായവ്യസ്ഥാനം.

മന്ത്രഭ്രംബ വാസസം ചരംഗ—

മാഞ്ജനം കാചിലം സ്ഥതം

യത്ര സാതപവഹം ഹി

തൽ സ്ഥംഗം ദിവ്യമുച്യതേ. 25

സ്ലാനാന്യതംനി ചരപദ്മ

വ്യാധിതസ്യാദകം വിനം.

26

ഓ—നന്നതവസ്തുംകൊട്ട ദേഹം തൃടച്ച് അഴിക്കൂളിയന്നതു കാചില സ്ഥംഗം, വൈയിലുഷ്ഠ സമയത്രംബാകന മഴ ദേഹത്തിൽ എൻക്കന്നതു ദിവ്യസ്ലാനം ആകന്ന. ഇലസ്ലാനം കഴിച്ച് മറവഷ്ഠ സ്ലാനങ്ങെല്ലും രോഗംഡികൾ കൊട്ട സ്ഥംഗം ചെയ്യുന്ന് വിരോധമുഷ്ഠ സമയത്രാ വേണ്ടതാകന.

പുജ്യാജ്ഞ ചില പുജ്യങ്ങൾ ഹിതങ്ങളായിട്ടും ചില പുജ്യങ്ങൾ നിങ്ങ്യങ്ങളായിട്ടുണ്ട്. അതിനും വിവരം താഴെ പറയുന്ന.

തുരീയവനസംശ്രദ്ധതം

നാനാഗ്രാമങ്ങേററരം

അമരസസ്ത്രം പുജ്യം

ഗ്രഹതാമിദിത്തതമം. 27

ശ്രേതം ചീതം ഹരേരിഷ്ഠം

രക്തം രവിഗ്രണേരയോഃ. 28

ഓ—നല്ല കാട്ടിൽ ഉണ്ടായതുകളിം പല ഗ്രാനങ്ങളിം സൗഖ്യാജ്ഞവും വളരെ സൗരഭ്യവുമുഷ്ഠതുകളിം ആയ പുജ്യങ്ങൾ പുജ്യാജ്ഞം ഉപയോഗിക്കേണ്ടതാണ്. ഏഴുത്തനിറവും മഞ്ഞനിറവും ഉള്ള പുജ്യങ്ങൾ വിജ്ഞവിനം ചുമനാ പുജ്യങ്ങൾ ഗ്രാവതിജ്ഞം ആദിത്യനം ഇച്ചങ്ങളാകന.

നിസ്ത്രയക്കുകീടാദി—
ശ്വഷിതം ചേംഗരഗസകം
മലിനം തൃപ്പസംസ്ഥായി—
മാലുതം സ്വപ്നികാസിതം.

29

അംഗ്രൂദഭാജനാനീതം
സ്ഥാതപ്രംനീതയു യാച്ചിരം
ശ്രദ്ധാം പഞ്ചാംഗിതം കുണ്ഠാം
ഭ്രാഹം നാഘ്രയേൽ സുമം.

30

ഓ—ഗസമില്ലാത്തതുകളിം രഘുടി എഴു ഇത്യാ—
ചീകരിക്കുവണ്ട ഭണ്ഡിച്ചതും കാനിനഗസം ഉള്ളതും ദശി—
തതതും ഭേദത്തിൽ അടക്കിപ്പിടിച്ചതും മണത്തതും—
തന്നെത്താൻ കൈകൈവണ്ട വിടത്തിയതും അംഗ്രൂദപാ—
റുദാളിൽ എടുത്തതും കരുിൽ എടുത്തുംകൊണ്ട കളി—
ച്ചതും യംചിച്ചവാണിയതും ഉബാണിയതും തലേദിവ
സം കൊണ്ടവന്നതും കരത്തനീറമുള്ളതും താഴത്തുനി—
ന പൊക്കി എടുത്തതും ‘ചവകം കമലം തൃക്കപാ—
കലികമപി വജ്ജയേൽ’ എന്നാളുള്ളുകൊണ്ട ചവക
പ്പുവിന്നേറയും താമരസ്ത്രവിന്നേറയും മൊട്ടകരി കഴിച്ച
ഗ്രഹമുള്ള പുഞ്ചനാളിടു മൊട്ടകളിം ഉപയോഗിച്ചു—
ടാ. ‘കരണ്യകം കാഞ്ഞനാരം വജ്ജതേ ബ്രഹ്മതീയഗം—
ഇതിനാൽ പൊന്തകരത്തിപ്പുവംകാഞ്ഞനാരപ്പുവം വ—
ഴതിനരണ്ടിന്നേറയും പുക്കളിം ഉപയോഗിക്കുതു്’.

ചില ഇലകൾക്കൊണ്ട പുജിക്കാം; അതുകൂടി:

തുലസീ ബക്കളോ ഗുക്കശ്വംപക്കയു സരോജിനീ—
വിലപകൽമാരമനസ്തുമാ മരവക്കും ക്രാം:

32

ഭ്രംഗാകിവല്ലപംമംഗ്ര വിജ്ഞകുഞ്ഞ മനിദ്രുമം:

ധാതുരീയതംനാമേതേഷാം പഞ്ചരുഃ കർണ്ണാൽ സുരാച്ച്:

[നം. 33]

ഭം—തൃഷ്ണി, ഹലങ്കീ, ചവകം, താമര, ശ്രീ, സൈശഗസ്യികം, മണിക്കണജകം, കര, കരക, വെറീല, വലിയകടലടി, കൂളിക്കുന്നതി, അഗസ്തി, നെല്ലി ഇതുകളിടെ ഇലകളിൽ ഉപയോഗിക്കും.

കമലേ കരവീരേ ദേപ കരുദേ തൃഷ്ണിപ്രയം
ജംതീപ്രയം കേതകീപ്രേ കർമ്മംരം ചവകകോലുഡേ.

കമമരംരപ്പുനാഗ പാടലാനംഗചവകം

ആരഗ്രയം കള്ളികാരം പാരന്തീനവമാലികം.

സൈശഗസ്യികം സകേരണ്ണം പലാനാരോകമല്ലികം
യുദ്ധരം സഞ്ജകം വിലപമജ്ഞനം മുനിപത്രകം.

അനൃന്തരപ്പി സുതസ്യിനി പത്രച്ചജ്ഞാണി ദേഹി

[കൈകാശി. 36]

ഭം—തരമരപ്പുവ്, ഉമ്മത്തുരണ്ടിനെന്റെയും പുവ്,
അതുവൻ, തൃഷ്ണിരണ്ടിൽ പിച്ചിരണ്ടിൽ കൈതരണ്ടിൽ,
സൈശഗസ്യികപ്പുവ്, ചെങ്ങഴിനീർ, മല്ല, പാരിജം-
തം, പുന, തരത്തീ, നാഗപ്പുവ്, കെന്ന, കള്ളിക-
രം, ചെത്തി, മാന്യുവ്, പുംഗ്, അശ്രോകപ്പുവ്, മല്ലി-
കാ, ശ്രവളത്തില; അജ്ഞനം, അഗസ്തിയില, വേര-
നല്ല സൈശരഭ്യമംയിട്ടുള്ള പുഞ്ചങ്ങളിൽ ഇലകളിൽ പുഞ്ച-
ജിം ഉപയോഗിക്കാവുന്നതാണ്.

സുവണ്ണപച്ചംതൃഷ്ണി നെനവ നിക്കാല്പതം മുജേരു
അതഃ കരംവഹിമരു തൃഷ്ണിവില്ലയേനവഃ

നെനതേ നിക്കാല്പതം യറന്തി കുഞ്ചമാണാഃ പുനഃ

[ചുനഃ. 38]

ഭാ—സപബ്ലിനുംകൈരണ്ടിനുംകൈയതംയ പുഞ്ചങ്ങളിൽ
തൃഷ്ണിയിലയും നിക്കാല്പതംകന്നതല്ല എന്നാം ദംശ്വ
ടെ മുലമല്ലുംഗ്രാമജ്ഞിൽ ത്രിമുത്തികളിടെ വാസം ഉ-
ണ്ണേനാം അതു മേതുവായിട്ട് ദംശ്വം അണിയും മന്ത്ര-

വും തൃഷ്ണായിം ബ്രഹ്മണന്നം പത്രവും അത്രുഖിയോക
അില്ലെന്നും പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഇതുകളെക്കൊണ്ട്
പിന്നുയിം പിന്നുന്നും അപ്പത്തിച്ചുംലും അത്രുഖമില്ല
എന്നറിഞ്ഞെക്കംജ്ഞുന്നും. ഇതു സമാനന്ദവിധി.

ഒക്സ് പിണ്ണേയശ്വർ നീക്കാലേധാ ബ്രഹ്മണാഃ ഭ്രൂതഭേദങ്ങൾ^{[നേ}
മനുംനീ തൃഷ്ണാ നീചേ ചിതായാണു ഇതാണുന്നുഃ.

ഓ—പിണ്ണേയംവെച്ച ഒക്സ് ഭ്രൂതകമ്ഭേദങ്ങനും
ചെരുപ്പു ബ്രഹ്മണനും നീചൻ ജപിക്കുന്ന മനുവും നീ
ചനാൽ അഹരിക്കപ്പെട്ട തൃഷ്ണായിം പത്രവും ചുടല
യിൽ ഉള്ള അശ്വിയിം ശ്രൂഖമില്ലാത്തതാണുന്നു വി
ചാരിക്കുന്നും.

നാക്ഷത്രത്രഘ്യയേഡില്ലും ന തൃഷ്ണാ ഗണാധിപം
ന ദ്വാവായജേഥ്രും വിലപപാത്രതു ഭാസ്മം.

ഉന്നതതമർപ്പേജ്ഞും ച
വിജ്ഞുംവിജ്ഞും സദാബുദ്ധേയഃ
ന പക്ഷും ദ്രോണക്കുമുമെ—
ന് തമംലൈസ്ത്വരസപതീം.

ന ചെത്രവം മല്ലികാഡി—
ന് കേതക്കൃം സദാദിവം.

41

42

ഓ—ശാക്ഷതന്നെളുക്കുംണ്ട് വിജ്ഞവേയിം തൃഷ്ണാ
സിക്കാണ്ട് ഗണപതിയേയും കരകക്കുംണ്ട് ദ്രുംഭേ
വിയേയും ത്രിവളത്തിലകൊണ്ട് അതിത്യനേയും ഉമ്മ
ആം എരിക്കിന്റു ഇവകുംണ്ട് വിജ്ഞവിനേയും ചം
പക്ഷുകൊണ്ട് ലക്ഷ്മിയേയും പച്ചിലപ്പുകൊണ്ട് സര
സപതിയേയും മല്ലികപ്പുകൊണ്ട് ലൈവനേയും കൈ
തപ്പുകൊണ്ട് ശ്രീവനേയും പുജിക്കാത്തും.

പുജ്ഞാപചാരങ്ങളുടെ വിവരം.

എക്കം പണ്ണേ ച ശിഷ്ടാഖ്യും
ദശ ദ്രാവരേ ഷോധ്യരു
ചതുവിംഗതിസംബന്ധംകാ
പ്രാത്രിംഗദോ തദ്ദോധികം. 43

ശിംഗ്രിംഗദു ചതുശ്ശി-
അപചാരഃ പ്രകീർത്തിതഃ
തതപംഡിസംബന്ധം കാഞ്ഞം-
സ്നേഹി സാധാരണം ഇന്നേ. 44

ഒ—പുജ്ഞാപചാരങ്ങൾ കന്ന് അഭ്യും തന്ത്രം
മറ്റും പത്രം പത്രിക്കാം ഇദ്ദേഹത്തിനംലും
ചപ്പുത്തിരണ്ണു മച്ചപ്പത്താം അഭ്യദ്ദേഹത്തിനംലും ഇതു സം
ബന്ധകൾ ഉണ്ട്. ഉപചാരങ്ങൾ ജലഗന്ധപുഞ്ഞാഭികർണ്ണ
ആകുന്നു.

ക്രി മുത്തിയെ സകല്ലിച്ചുകൊണ്ടു ഭക്തിയോടുകൂടി
ടി ജലം തപ്പിക്കുന്നതും എക്കമായിരിക്കുന്ന ഉപചാര
മെന്നു വിചാരിക്കുന്നും. പിന്നു ‘ഗന്ധംദയേം നീ
വദ്യംന്തഃ പുജ്ഞം പാണ്ണേപചാരികം’ ഗന്ധം തുട
ങ്ങാണി നിഃവദ്യംവരെ ഉള്ള ഉപചാരങ്ങൾക്കു പാണ്ണേ
പചാരങ്ങൾ ഏന്നു പേര് പറയുന്നു. അതും ഗന്ധം
ചപ്പും ധൂപം ദീപം നെന്നവദ്യം ഇതുകൾ തന്നെ പ
ബ്രഹ്മങ്ങൾമെന്നു സാധാരണാക്കാനി പറയപ്പെട്ടുന്നു.
[അഭ്യു ധാരാക്കിലക്കുന്നും അഭ്യു ടിക്കിലായി വെ
ച്ചും അതിൽ ചപ്പുംകൂതുവും (അരി-ചപ്പു-നെല്ലും)
തിരിയും വെള്ളുന്നു പാണ്ണേലക്കാരപുജയാണുന്നു പ
ഴമക്കാരം ചീല മാന്ത്രികനംതും പറയുന്നതിനേൻ്റെ ച
ക്രാന്നും എന്താണുന്നറിയുന്നില്ല.]

പ്രാത്രിംഗദാ ശ്രാവണം വാ
ദഹിപ്പേണംപചാരകാൻ
താൻ വിജയ പ്രവക്ഷ്യാമി
കേ തേ തെതയു ക്രാന്തയു കീം. 45.

ഒ— അബ്ദം പത്രം പരിനാരം മധുത്തിരണ്ട്
ഇന്നു ഉള്ള ഉപചാരങ്ങളുടെ സാമാന്യങ്ങളേണ്ണാൽ
താഴെ പറയും.

അഖ്യാം പാദ്യാഖ്യാചമനം സ്ഥാനം വസ്ത്രസമപ്പണം
ഗന്ധാദയോ നിവേദ്യംനു ഉപചാരാ ദശ ക്രമംത്.
ആസനം സ്ഥാനത്തം ചാർഖ്യം പാദ്യമാചമനീയകം
മധുപക്കാസനസ്ഥാനവസന്നഭരണാനി ച. 47

സുഗന്ധസ്തുമനോ യുദ്ധോ ദീപാമനേന്ന ഭോജനം
മാല്യാനലേപനം ചെചവ നമസ്താരവിസ്തജ്ജനേ.

അഖ്യാം പാദ്യാഖ്യാചമനം മധുപക്കാപസ്ത്രം
സ്ഥാനം നിരാജനം വസ്ത്രമംചരമഭേദപവരീതകം. 48.

ചുനരംചമട്ടുഞ്ച ച പ്ല്ലിണംലേപകനം തതഃ

ഗന്ധപ്പജ്ജം യുപദീപവു നെവേദ്യത്വത്തഃ ക്രമംത്.
പാനീയം തോയമാചാരം ഹസ്തവംസസ്തതഃ പരം

താംബുലമനംലേപഭാവ പ്ലജ്ജംനം തതഃ പുനഃ. 51

ഗീതംവാദ്യം തമാന്ത്രത്തം സ്ത്രിബൈവവല്ലക്ഷിണം
പജ്ജംജ്ഞലിന്നമസ്ഥാരോ പ്രാത്രിംഗദാപചാരകഃ. 52

ഒ— അഖ്യാം പാദ്യം ആചമനം സ്ഥാനം വസ്ത്രം
ഗന്ധം പജ്ജം യുപം ദീപം നെവേദ്യം ഇതു ഭഗ്നഹപ
ചരംങ്ങളുടകനു. ആസനം സ്ഥാനത്തം അർഖല്യം ആ
ചമനീയം മധുപക്കം സ്ഥാനം വസ്ത്രം ആഭരണം ഗ
ന്ധം പജ്ജം യുപം ദീപം നെവേദ്യം മാല്യം അന
ലേപനം നമസ്താരം വിസജ്ജനം ഇതു ശ്രാവണംപ

ചംരമാകന്ന. അർധപ്രാം പാദ്യം ആചമനം മധുപ
ക്കം ഉപസ്ഥിതി സ്ഥാനം നീരംജനം വസ്ത്രം ആചാ
ശം ഉപവാതിതം പുനരാചമനം ഭ്രംശനം ദ്രോണത്തനം
ഗന്ധം പ്രജ്ഞം യൂചം ദീപം നൈവേദ്യം പാനീയം
തോഡം ആചാമം കരോദപ്രത്തനം തംബുലം അന്ന
ബേപറം പുജ്ഞാനം ഗീതം വാദ്യം റഞ്ചം സ്ത്രീ പ്ര
ക്ഷീണം പുജ്ഞാജലി നമസ്കാരം ഇതു പ്രാതിംശോ
പ്രചംരമാകന്ന. ഇപ്രകാരം അന്നേകവിധത്തിൽ ഉ
പചംരങ്ങളിൽ പൂജകളിൽ ഉണ്ട്. എന്നാൽ താൻ തങ്ങ
ദേവതയെ ഇന്നാഡിവസം ഇന്നാച്ചജ്ഞം ഇന്നാസാധനം ഇ
അ ഉപചംരങ്ങൾക്കാണു പൂജക്കാമെന്ന വിഭാഗി
ച്ചിട്ട് അപ്രകാരം പൂജക്കാരെ ഇന്നനാൽ ദോഷമാ
കന്ന എന്നാണു്. എക്കിലും മനഃപൂർവ്വമാണി വ്യത്യാ
സം വാത്രത്രക്കയോ മടക്കകയോ ചെയ്യുന്ത് ദോഷമു
ണ്ണേനാല്ലോതെ വല്ല വിംല്ലത്തംല്ലോ മടങ്ങിയുന്ത് ദോ
ഷം ഇല്ലോ ചില പ്രമാണങ്ങൾ ഉണ്ട്. അതു താ
ങ്ങൾ പരിഞ്ഞാതുകൊണ്ടു വ്യക്തമാകും.

പൂജ അംബുപ്രകാരത്തിൽ വിധിക്കുമ്പുട്ടിരിക്കും.

സംഖനാഭവനീ ഗ്രാസി
ബൗദ്ധന്യാധീ സൗതകീ തമം
ആതുരീ പബ്രയേംകതാസൗ
പൂജാ സെ കീത്തുതേ ക്രമാൽ.

53

ഒം—പൂജാസംധനങ്ങൾ ഇല്ലാത്തവൻ, ഭീതൻ,
അഹിവില്ലാത്തവൻ, പുലയിളിവൻ, രോഗി ഇങ്ങാണി
നൊഴിവാക്കു പൂജക്കാനുള്ള ക്രമത്തെ പറയുന്ന.

പൂജാസംധനവിന്റെ മംഡലാനന്ദാശിവ യം
പൂജാംഭസാഖാത്രാഖേന സാധനാഭാവിനി തു സാ. 54

അസ്സും പുജയേ ത്രവം
 യമാലം സ്ന്യാപചരിതരക്ഷഃ
 മനസ്സെസ്വാപി സം ത്രം സ്വി
 ജ്ഞതയാ സം പുണ്ണം സ്വിഖയേ. ഓ
 ബാലാ പുജ്യഃ സ്വിയോ മുർവ്വോ
 ഭം സ്ന്യാധാന്മുത്ത കുതാ ത്ര യം
 യമം ജന്മാനം പരാത്പാസ്വ
 ദൗഖ്യം സ്ന്യായീ കീത്തിതാ ബുദ്ധേയഃ. 53

ഒ—പുജംസംയന്നങ്ങൾ ഇല്ലാത്തവൻ മനസ്സ്
കൊണ്ടുതന്നെയോ ശ്രദ്ധമംഗലിരിക്കുന്നു. ജലത്തെക്കുറ
ഞട്ടുതന്നെയോ പുജിക്കാം. ഭീതൻ എന്തെല്ലം സം
ധനങ്ങൾ സ്വാധീനപ്പെട്ടുന്നവോ അതുകളെക്കുറ
ഞട്ടം കഴിയുന്ന ഉപചാരങ്ങളോടുകൂടിയോ മനസ്സുകൂ
ൾംകൊണ്ടുതന്നെയോ പുജിക്കാം. ബംലനുർ പുല
നുർ സ്രീകുർ അറിവില്ലാത്തവർ ഇവർ അവരവക്ക്
ഈ അറിവുപോലെ കേരിയോടുകൂടി പുജിച്ചുംല്ലം
മതി.

സുതക്കീ തു ചുനാ : സ്ഥാതപാ
സസ്യാഭ്യു മനസീം ചരേൽ
മനബൈവം ത്രയേൽ കാമീ
നിഷ്ടം മസ്യമം ചരേൽ .

ഒന്ന്—പ്രായിക്കുവൻ കൂട്ടിച്ചീട്ട് മനസ്സമന്വയംകൊണ്ട് സന്ധ്യാവന്നനംബിക്കാം ചെയ്തിട്ട് മനസ്സകൊണ്ടുതന്നെ പൂജിയ്ക്കണം. അഭിലാഷത്തോടുകൂടിയാണത്തവൻ എല്ലാം ആചരിക്കണം.

କେଉଁତକ୍କୁ ଖରାତୁରାରୋଗୀ ନିଷ୍ଠାଯାଗୀନାହୁଜୟେତ୍
ବିଲେଙ୍କୁ ମର୍ତ୍ତିରେ ଓ ବସ୍ତୁ ଯଦିବା ସୃଜନଶ୍ଵରଙ୍କାଳୀନଙ୍କରେ

സക്രിയലമനം ഇപ്പോൾ തന്റെ വൃജ്യം വിനിക്കുവോൻ
തന്ത്രം ദായി ശരിയായി നിർണ്ണയിച്ചു കൊണ്ട് ആണ്
[ജാൺ. 59]
വൃജാവിശ്വദാദാനം മെ മംസ്ത്രിതി പ്രാത്മയേത
[താൺ. 60]

ഭാ—രോഗിയായുള്ള വൻ കള്ളിക്കാതെ ദേവൻറ മണ്ണപ്പെടെത്തയോ സുസ്ഥിരമണ്ണല്ലെത്തയോ നോക്കി ക്കൊണ്ടു ഒരു പ്രാവഗ്രൂപ്പു മുതൽക്കൂലമന്ത്രത്തെ ജപിച്ചു പുജ്ഞും അച്ചുക്കണ്ണം. രോഗം സുവർഖാദാരിം വിധിപ്രകാരം കള്ളിച്ചു പുജാവില്ലപ്പോരു തനിക്ക് ഭോഷം സിഖിക്കാതിരിപ്പാൻ പ്രാത്മനയോടുള്ള ശ്രദ്ധ ക്കൊന്നാരെയും ശ്രാവഘണാരെയും ദൈനം മുതലായതുക്കിട്ടുകയുണ്ട് പ്രീതിപ്പെട്ടുത്തിക്കൊള്ളുണ്ട്.

കൈവേള്ളാച്ചീയുണ്ടാക്കിക്കഴിവ് വിവരം.

രണ്ടു വർഷം തഴുക്കിയുണ്ടോളിനെ വിനിയോ

[പാഠക്കാരൻ]

விஷ்டக்கூரை வரைக்குறையேயானது உமங்களை
விக்குற்றினங்கு சுப்பிரமணியர் நடைகிடுதல்
ஏதோ கூறும் தொழிலால் விஷ்டக்கூரை வரைக்குறையேயானது உமங்களை

ഓ—വിള്ളവിനു വിഷപക്കേന്നു്, ശരിവും ച
ണ്ണയപ്പരുന്നു്, അതിനു ചണ്ണംമു, ശബ്ദവതിള്ളു
വകുത്തണ്ണുന്നു്; മംഗലവിള്ളു ചാണ്ണംലാം ഇവരുകു
നു നീക്കംലുഡ്യംരിക്കും.

ഇതി ചര്ചയോദ്യാപകം.

അമ പദ്മഹോദ്ധ്രായഃ.

പുജാദേവ്യവിവരവും ഭാവക്ഷണങ്ങളും.

സന്ദാഷ്ടകം തന്ത്രിവിധം ശക്തിവിശ്വസ്തിവഠനകം
ചടനംഗതകപ്പുര ചൗകക്ക്ഷമരാചനഃ. 1

ജടംമംസീകപിയത ഗ്രൂഡേത്രൂഗ്യംജ്ഞകം വിഭഃ
ചടനംഗതക്രീബേര ക്ഷുക്ക്ഷമസേവ്യകം. 2
ജടംമംസീമരമിതി റിജ്ഞേംഘ്രൂഗ്യംജ്ഞകം വിഭഃ
ചടനംഗതകപ്പുര തമാലജലക്ക്ഷമം. 3
ഉഗീരം ക്ഷുസംയുക്തം ശൈവം സന്ദാഷ്ടകം വിഭഃ.

ഭാ—അഖ്യഗ്രാം ശക്തിവിശ്വസ്തിവപ്രധാനമാ
കീട മന്ത്രപ്രകാരം പറയപ്പെട്ടുണ്ട്. ചടനം, അകിൽ,
കപ്പുരം, കച്ചുരം, ക്ഷുമം, ഗ്രോരോചനം, ജടംമംബി,
രക്ഷചടനം ഇതുകൾ ശക്തിജ്ഞഗ്രാം. ചടനം, അ
കിൽ, ഇജവേലി, കൊട്ടം, ക്ഷുമം, രാമച്ചും, ജടംമം
ബി, സംഗ്രഹാണി ഇതു ശവിശ്വസ്തിജ്ഞഗ്രാം. ചട
നം, അകിൽ, കപ്പുരം, പച്ചുംബി, ഇജവേലി, ക്ഷുമം,
രാമച്ചും, കൊട്ടം ഇതു ശൈവാഖ്യഗ്രാം.

ലംജയുദ്ധനസീലഭാത്മ സ്നേഹംക്രാക്ഷതാഃ
വിക്രീരം ഇതി സദിംജം സ്നേഹംവിശ്ലേഖനംഗതനാഃ.

ഭാ—മലരം ചടനം കടക്കം ഭസ്തും കരക ദം അ
ക്ഷതം ഇതേഴും ക്രിയതിനാ വികിരമെന്ന പേര് ച
രയ്ക്കുന്നു. ഇവ യാഗംബികരകൾ മറ്റും വിശ്ലേഖനംഗതതി
നും ഉചിയക്ക്രമങ്ങളാക്കുന്നു.

സന്ദാപ്പജ്ഞംക്ഷതയവ ക്രാഗ്രതിലസശ്വേവഃ
സദാശിഷ്ട്രജ്ഞംവാനാ മേതദർഘ്യമഭീരിതം. 6

ഭാ—താസം പുണ്ണക്ഷതം യവം ദക്ഷപ്രശ്നം എഴു ആദി കടക് കരക ഇതുകൾ അന്ത്യോപയുക്തതുവും ശ്രാക്കന.

ശ്രൂമാകവിജ്ഞകുന്നതംജ്ഞ ഉച്ചം പാദ്യജലേ ക്ഷീപേൽ ലവക്ഷണത്തിനുകൊലം മുക്ഷിപ്യുചമനീയകേ. 7 പാശ്രൂ തു മധ്യപക്ഷിസ്യ ദശ്വാജ്യമധ്യ ച ക്ഷീപേൽ.

ഭാ—നാനീണ്ടി കുജ്ഞക്രൂരാ താമര കരക ഇതു കൾ പാദ്യജലേപയുക്തങ്ങളായിരിക്കുന്ന ഉവ്യുദ്ധം കുന. കരയാന്വു ഇംതിഞ്ഞ തക്കോലം ഇതുകൾ അത്ര മനീയോപയുക്തങ്ങൾ. തെരു^o നെങ്ഞു^o തേൻ ഇതു കൾ മധ്യപക്ഷത്വവുംപയുക്തങ്ങൾ.

ഇക്ഷവസ്സുക്തവേം റംഭം മഹാനി ചിപിടാസ്തിലാഃ മോഭകോ നംരികേളാനി ലാജാ ഉവ്യൂജ്ഞകം സ്ഥുതം.

ഭാ—കരിവു^o മലർപ്പൊടി പഴം അവിലു^o എ ആദി ദമാദകം (അട) നാളികേരം മലരു^o ഇതുകൾ ശ്രീ യതു^o അ ഷ്ടുദ്രവ്യും അക്കന്ന. അതു ഗണപതിക്ക മുഖിക്കരമാക്കാം.

പഞ്ചവണ്ണപ്പുംകികൾ.

പീതം ഹരിദ്രചുണ്ണം സ്വാത സിതം തണ്ണുലസംഭ കസുംഭചുണ്ണമതണം കുജ്ഞം ശ്രദ്ധപ്രശ്നകജം. [വം വിലപാദിപത്രജം ശ്രൂമമിത്യുക്തംപബന്ധകം. 11 .

ഭാ—മഞ്ഞനീറത്തിനു മഞ്ഞപ്പുംടിയും, വെള്ള നീറത്തിനു^o അരിപ്പുംടിയും, ചുവപ്പുംനീറത്തിനു കയമിൻപൊടിയും, കരപ്പുവണ്ണത്തിനു^o ഉമി കത്തി ചുത്തു^o, കുവളം മുതലായതുകളിട ഇല ചൊടിച്ചുതു പച്ചനീറത്തിനും ഇങ്ങിനെ വണ്ണും പഠപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

ഇന്ത്യാലക്ഷ്മണം.

ചുജ്ഞിവിനിയുടെ താംഗളെപ്പോൾ സംഘക്കൂട്ട് എഡി വിന്റു
[സേത്]

നിസ്താരജ്ഞിനി താദൈരു തു ശീരസ്യമാ ശിവാതലേ.

നിരംഗളുകനിപ്പേശ തു നിരംഗളുപ്പരേനിനി

ചുജ്ഞി പുമക്കുതെശ സ്ത്രീസ എഡനം വമ്പണി സൗത്രൈ
തജ്ജന്മാദിത്രയം നേരു തലാഭ്ലൂംടോസു ഇഷറിതഃ.

ഒ—കരും നേരു തജ്ജവിരൽ കഴിച്ച നംബ വിരു
ഡു ചുത്തുപിടിച്ച എദയത്തിൽ ചേരും പിടിക്കുന
തു എദയമറ്റാ. ചുണ്ണണിവിരൽ കഴിച്ച മരദജ്ജ വി
കലകൾ ചേരും പിടിച്ച ശീരസ്യിലും തന്തവിരലും
ചെരവിരലും ത്രിംതെ ശിവയും (ശീരസ്യിൽ പിരു
കൊട്ട്) തന്തവിരലും ചെരവിരലും കഴിച്ച മരദജ്ജ
വിരലുകൾ മടക്കി കൈമട്ടുകളിടു മുകളിൽ ചേക്കുന
തു കവചവും ചുണ്ണണിവിരലും നടവിരലും അണി
വിരലും നേരു നേരു നേരു നേരു നേരു നേരു നേരു
കരും നേരു നേരു (ഉജ്ജകരും) നടവിര
ക്കൈംണ്ടു തെന്തു തന്തവിരലിനേരു ചുജ്ഞവും ചേരും
തെരിപ്പിച്ച കാണിക്കുന്നതും അസുമദ്ദയം. ഇതുകൾ
ശ്വാസംഗ മിറകളാകുന്നു.

തതഃ കനിപ്പാംഗപ്പാംഗം ഗസ്ത്രോ പ്രദർശനകൾ
തജ്ജന്മാംഗളുംയാഗന ചുജ്ഞമല്ലാം പ്രദർശനകൾ. 15

ഓ—ചെരവിരലിനേരു മുലത്തിക്കൽ തന്തവി
രലിനേരു ചുജ്ഞും ചേരും കാണിക്കുന്നതു ഗസ്ത്രോ. ചു
ണ്ണണിവിരൽ തന്തവിരലിനേരു മുലത്തിക്കൽ ചേ
രും കാണിക്കുന്നതു ചുജ്ഞമദ്ദയമാകുന്നു.

തജ്ജനീമുലസംലഗ്നാംഗ്രഹിഷ്ടാഗ്രം ധൂമമരിതം.

മഹ്യമാംഗ്രഹിഷ്ടാഗ്രം ദീപം ദേവേ പ്രദർശിതം. 16

ഓ—ചുണംണിവിരലിന്റെ മുലത്തികയൽ തന്ത
വിരലിന്റെ അഗ്രം ചേത്തുകണണിക്കുന്നതു ധൂപദ്രോ.
നടവിരലിന്റെ മുലത്തികയൽ തന്തവിരലിന്റെ അ^{ഗ്രം} ചേത്തു കണണിക്കുന്നതു ദീപമട്ടുഫൂമാക്കണ.

ഒന്നവേദ്യുമാദ്രാമാംഗ്രഹിഷ്ടാനാമികാദ്യം പ്രദർശനയൽ. 17

ഓ—അണിവിരലിന്റെ മുലത്തികയൽ തന്തവി
രലുചേത്തു കണണിക്കുന്നതു നിവേദ്യുമാദ്രാമാക്കണ.

ഒന്നവേദ്യം പ്രാണാഹ്വതി ചെങ്കുന്നതിനു
പഞ്ചപ്രാണാദ്രാവിവരം.

കനിഷ്ടാനാമികംാംഗ്രഹിഷ്ടുമ്പ്രദോ. പ്രംണസ്യ കീത്തിതം

തജ്ജനീമല്യുമാംഗ്രഹിഷ്ടുപരവംനസ്യ തു സംസ്കൃതം. 18

അനാമം മല്യുമാംഗ്രഹിഷ്ടുപരനസ്യ ച മദ്ദികം

തജ്ജന്യനാമാ മല്യുമിസ്സംാംഗ്രഹിഷ്ടുപരത്തികം. 19

സവംഭിസ്സും സമംനസ്യ പ്രംണദ്യംഗൈ ദ്രശ്യംന്തപി

[താൻ
താരപുവം ഇപാൻ ദിനം പ്രാണാദ്രീനാം പ്രദർശനയൽ.

ഓ—അണിവിരലും ചെരവിരലും ചേത്തുപിടി

ച്ചും അതുകളിടെ മുലത്തികയൽ തന്തവിരലിന്റെ ച

ക്ഷും ചേത്തു കണണിക്കുന്നതു പ്രംണമട്ട. ചുണംണിവി

രലും നടവിരലും ചേത്തുപിടിച്ചു് അതുകളിടെ മുല

ത്തികയൽ തന്തവിരലിന്റെ ചക്ഷും ചേത്തു കണണിക്കു

ന്നതു അപാനമട്ട. നടവിരലും അണിവിരലും ചേ

ത്തുപിടിച്ചു് അതുകളിടെ മുലത്തികയൽ തന്തവിരലി

ന്റെ അഗ്രം ചേത്തു കണണിക്കുന്നതു ഉദാനമട്ട. ചു

ണകണിവിരലും നടവിരലും അണിവിരലും ചേത്ത്
പിടിച്ചും അതുകളെ മുലത്തികയൽ തന്ത്രികയിൽ
പൂർണ്ണമുണ്ട് ചേത്ത് കാണിക്കുന്നതു സമാനമാണ്. ഒം പ്രാ
ണാധ സപാഹം, അപാനംധ സപാഹം ഇത്യാദി എം
പ്ലാറിനം ചേക്കണം.

അനാമാരൂപസംഘംഗ്രാജാലിരീരിതാ
ദേവാഹപ്രാനകരീ ഏച്ചണം മിറാവാചനസംഭ്രിക്കം.

ഓ—രണ്ട് കയ്യും ത്രിക്കി തൊഴ്ത്തിട്ട് വിതര്ത്തി അ
ണിവിരലിൽ മുലത്തികയൽ തന്ത്രികയിൽ ചു
പ്പും ചേത്ത് കാണിക്കുന്നതു ദേവാവാഹനമാട്ടുയാക്കണ.
(ഈതു “അത്വംഹനമാട്ടുയോമ്പാബീ
സംസ്ഥാപിനീച്ചപാ” എന്നാണു വാക്കുപ്രകാരം മേൽ
പരാത്ത മിറതനെ കമ്മ്റ്റി കാണിക്കുന്നതു സംസ്ഥാ
പിനീച്ചലുയംകന്ന.

അക്ഷരന്മാസസ്ഥാനവിവം.

ലലാട്ട ഭാവലുരേഖാക്ഷീ—

ആവാരാനാഞ്ചു റണ്യങ്ങാഃ

കാഞ്ചയോദ്ധനപംക്രത്യുംശ്വ

മുള്ളി വാക്കു ന്യുസേൽ സപരാൻ. 22

ബാഖപ്രാസ്പസിഡ്യ സംശ്രദ്ധ

കചവദ്രൂശ ന്യുസേൽ സുധിഃ

നതവദ്രൂശ പാഡേസ്സപ്രത

പംശ്പരയാഃ പ്ലസ്മാശരാഃ

നാശം ക്രക്ഷാം പ്രവർദ്ധന്വ

എദം സംക്ഷിപ്ത രതഃ

ന്യസ്യക്രാംചത്രവംശാഃ—

എരാദിപ്രാംകണം തരേം ന്യുസേൽ.

23

24

ഓ—ഈ എന്ന നെറീയട മുള്ളിലും അ മുവ
അ മുറരിയം ഇ ഇ വലത്തു കണ്ണിലും ഇടത്തുകണ്ണി
ലും ഉ ഉ വലത്തു ചെവിയിലും ഇടത്തു ചെവിയി
ലും ഒ ഒ വലത്തു നാസികയിലും ഇടത്തു നാസികയി
ലും ഓ ഓ വലത്തുകവളിലും ഇടത്തു കവളിലും ഓ
ചെച്ചു മുകളിലെയും താഴെത്തെയും ചുമാകളിനേലും ക
കു രണ്ടുനിര പല്ലിനേലും അം റിരസ്സിലും അഃ വ
ക്രുത്തിലും ക എന്ന വലത്തു കയ്യട മുലത്തികലും വ
എന്ന മട്ടിലും ഗ കയ്യടത്തു? നെറു മുലത്തിലും ഏ വി
രദ്ദുകളിട മുലത്തികലും ഓ വിരലുകളിട അഗ്രത്തീ
കലും ച മ ജ ദൈ നേരുപ്പകാരം ഇടത്തു കയ്യട
ഡം സ എന്ന വലത്തു കാലിനെറു മുലത്തികലും ഓ മട്ടി
ലും ഡ മത്തുമത്തിലും ഡ വിരലുകളിട മുലത്തിലും
ഡ വിരലുകളിട അഗ്രത്തികലും ത മ ഡ ദ നേരു
പ്പകാരം ഇടത്തുകാലിനേലും പ വലത്തെ പാർപ്പ
ത്തികലും(പഞ്ച) മ നേരുപ്പകാരം ഇടത്തു വാ പുഞ്ച
ഭാഗത്തിലും ഒ നാഡിയികലും മ ഉദരത്തികലും ഡ എ
ത്തികലും റ വലത്തെ തോഴ്ത്തിലും ല ഇടത്തെ തോ
ഴ്ത്തിലും വ കഴുത്തിനെറു പിരകിലും ഗ വലത്തുകയ്യി
നെറു മുലത്തികയുന്നനിന്നു തുടങ്ങി അഗ്രംവരെയും ഡ
നേരുപ്പകാരം ഇടത്തുകയ്യിനേരെയും സ നേരുപ്പകാരം
വലത്തുകാലിനേലും ഹ അഗ്രകാരം ഇടത്തുകാലിനേ
ലും കു. എയേത്തികയുന്നനിന്നു തുടങ്ങി നാഡിവരേയും കൂ
ഹൃദയത്തികയുന്നനിന്നു തുടങ്ങി മവം വരേയും നൃസി
ക്കണ്ണം. ഇതംബാ” ലിപിന്മുസക്തമം.

ମୁହଁ ହାତୀ ପୁକରୀତି ହୋଇ ଦିଲ୍ଲୀରୁ ଯାଏ ମତି
ମହ୍ୟମଂଗାମିକଠିଷ୍ଟଯୋଗେ ଦିଲ୍ଲୀ ମହଁ ମତି. 25

ഹംസീതു കഷ്ടാ ഹീനംനാം

സദ്യംസംഭ ദ്രാജനെ മതം

സുകരീ കരസംകോച്ചേ

മുദ്രാലക്ഷ്മണമീരിതം.

26

ശാന്തം വദ്ദൈയുഗ്മി ഹംസീ

സ്ഥംഭനാഡിഷു സുകരീ.

27

ഭാട്ടനടവിരല്ലും അണിവിരല്ലും തന്തവിരല്ലും
ചേരുപ്പിടിക്കുന്നതു മുഗ്ധമദ്ദയം രണ്ടുകയ്യിന്നീരായും
ചേരവിരല്ലുകൾ മടക്കി ശ്രേഷ്ഠം വിരലുകൾ എല്ലാം
ചേരുപ്പിടിക്കുന്നതു ഹംസമദ്ദയം ഒരു കയ്യിന്നീരുമെ
ലെ ഒരുക്കെ വൈച്ഛ തന്തവിരൽ രണ്ടുകീഴ്ത്തുക്കാക്കി
തൊഴുപ്പിടിക്കുന്നതു സുകരീ എന്ന മറയുമാക്കുന്നു.
ശാന്തികമ്മണ്ണളിൽ മുഗ്ധീമദ്ദയം വദ്ദൈകമ്മണ്ണളിൽ
ഹംസീമദ്ദയം സ്ഥംഭനോച്ചാടനംബികമ്മണ്ണളിൽ സു
കരീ മദ്ദയം യേംജിപ്പുക്കേണ്ടതാക്കുന്നു.

ദേവചൂജാകാലവിശ്രേഷം.

മംഘക്രഷ്ണചതുര്ത്തിഗ്രൂം

വിശ്രേഷംക്ഷീവവുജനം

ശ്രൂഗ്രപിന്ധുദ്യുനവംഹേഷ്യ

ഭർം പുജ്യാ യമദവിധി.

28

ഗോപാലവുജയേപ്പിപ്പോ_

നാഭക്രഷ്ണംക്ഷുമീഡിനേ

വൈശ്വാവംദ്യചതുര്ത്തിഗ്രൂം

നരസിംഹം പ്രപുജയേൽ.

29

യദ്ജചംഗ്രുക്ഷുചതുര്ത്തിഗ്രൂം

ഗണേശം ഭാത്രഹംലയോ:

മഹാവക്ഷുരിം യദ്ജപ്പിപ്പോൻ

ഭാത്രക്രഷ്ണംക്ഷുമീഡിനേ.

30

കുംഘത്രുള്ളിസ്യ സപ്തമ്യം വിശ്വേഷം ദ്വിനന്നയകം
കാ കംചിൽ സപ്തമീ ശ്രൂരം രവിവാരയതാ യബി. 31
തന്മാം ദിനേശം സന്ധുജ്യ
ദദ്യാദർഹ്യം എന്നോടിതം. 32.

ഭാ—കംഭമാസത്തിലെ ക്രത്ത ചതുർശ്രിയിൽ
റീവപുജ്യാവിശ്വേഷമാക്കണ. (റീവരാത്രി) അഞ്ചൈ
നമംസത്തിൽ ആദ്യത്തെ ക്രവുഡിവസത്തിൽ (നവ
രംത്രി) ദ്രൂഢേവിപുജ്യാം ചിക്കമംസത്തിൽ ക്രത്ത
അഞ്ചുമിയിൽ ശ്രാവംലപുജ്യാം മേടമംസത്തിൽ വെ
ഴിത്തെപക്ഷത്തിലെ നവമിയിക്കൽ രംപുജ്യാം ഏടവ
മംസത്തിൽ ആദ്യത്ത ചതുർശ്രിയിക്കൽ നരസിംഹ
ശൂത്തിപുജ്യാം മകരം കംഭം ഇംമാസങ്ങളിലെ വെള്ളി
ത ചതുർശ്രിയിക്കൽ ശാന്പതിപുജ്യാം മകരമംസ
തതിലെ ക്രത്ത അഞ്ചുമിയിക്കൽ ലക്ഷ്മീവേവിപുജ്യാം
കംഭമംസത്തിലെ വെള്ളത സപ്തമിയിക്കൽ ആദിത്യ
പുജ്യാം വിശ്വേഷമാക്കണ. മേല്പുറത്ത വെള്ളത സ
പ്തമീ തായരാളുംബാക്കിൽ അന്നം ആദിത്യത്ത പു
ജിച്ച് സരമല്ലും കൊടുക്കണാം.

ഇതി പാഠമാല്ലും മുമ്മാനാഗഃ.

അമ പാഠമൊല്ലുംയഃ

ദ്രീതീയഭാഗഃ.

പുജാവിധി.

എജ ആദ്യത്തരമായിട്ടും ബാഹ്യമായിട്ടും വിധി
ക്രാപ്പുട്ടിരിക്കണ. ആദ്യത്തരം ഏന്നത് ഒരു വേവത്
ഔടക ധ്യാനത്തിൽ പരജത്തിരിക്കണന്നതായ അവയവ

അക്കം അയയ്യങ്ങളിലും സ്വിതികളിലും ധ്യാനത്രപ്പേണ മാറ്റുമ്പോൾ ഉപ്പിച്ച് അസനം കല്പിച്ച പ്രതിഷ്ഠിച്ച് ആഭിശേഷകം മുതലായ സകല കമ്മങ്ങളിലും മാനസപൂജയായിട്ടു ചെയ്യുന്നത് അദ്ദൈവത്രപൂജയാകനു. മുത്തിയാനം മനസ്സിലുണ്ടിപ്പിക്കേണ്ടതിനാൽ ഉദാഹരണം— ‘ഉദ്ഗ്രീനേത്രപരിചിം നിജഹസ്തപത്രങ്ങൾ പാശാങ്കാഡയെവരാൻ ദയതം ശജാസ്യം’=ഉദ്ദിച്ചുവരുന്ന അദിത്യന്നർ ശ്രോദ്ധേയപ്പോലെ ഇരിക്കുന്ന ശ്രോദ്ധേയാട്ട ത്രട്ടിയവനംഞ്ഞം തന്നെ ഏകകളിൽ കയറംതൊട്ടിയും വരമെന്നം അഭ്യേശമന്നം രണ്ടു ഏകകളെ കാണിച്ചിരിക്കുന്നവനംഞ്ഞം ഇരിക്കുന്ന ഗന്ധപതിയെ. ഇല്ലകാരം എല്ലാ മുത്തികളിൽനിന്നും ധ്യാനം എന്ന് അറിഞ്ഞെ കൊള്ളുന്നം. ബാഹ്യചൂജ്യം അദ്ദൈവത്രപൂജാ വേണ്ടാമെന്നാണ്. ബാഹ്യചൂജാക്രമം വരും.

മുംഗേ മുള്ളത്തിലുത്തായ
കുത്രപാ ശ്രേച്ചാദികം സ്വയീഃ
പരിധാനംബരം ശ്രൂഖം
മന്ത്രസ്തംം വിധാശ ച.

1.

ഭാ—മുംഗമായിരിക്കുന്ന മുള്ളത്തതികൾ എഴുന്നേറ്റം മലമുത്രവിസംജനംചെയ്തു വിധിപ്പുകാരം. ശ്രേച്ചം കഴിച്ച മന്ത്രസ്തംംചെയ്തു താഴേവരായും ധ്യാനദ്രോകം ജപിച്ച സ്ഥാനത്തിനായി പുരപ്പേട്ടണം. ‘ഒരുലേംക്കുചെതന്മുമയംദിവേ ശ്രീനാമവിശ്വാംവദാജ്ഞയെയവ | പ്രാതസ്യമത്യംയ തവല്ലിയാത്മം സംസാരയാന്തരംനവത്തയിശ്വേ. ജാനംമിഡക്കും ന ച മേ പ്രപുത്രിജംനാമൃദയക്കും ന ച മേ നിപുത്തി | കേനംപി ദേവേന ഹദിസ്ഥാനേന അമാശ്രാഡയേക്കുന്നു തമാ കരോമി..’

എത്തേറോക്കപ്പെയേനേഷ്ട് വേവതാം പ്രാത്മയേൽ ബുധൻ
ആംനാമവിശ്വാസമാനേ തു കണ്ണു ഉഞ്ചേഡാന്യജൈ
[വതേ. 2
വേവതാഗ്രഹനനാമാദി സ്ഥാനം സ്ഥാതുമമോ പ്രജൈൽ. 3

ഭാ—മെത്തപരിഞ്ഞ റണ്ടുഡ്രോക്കവും ചൊല്ലും
പോരി വിശ്വാസ് എന്നാളേട്ടത്തു താൻ പുജിക്കാൻ വിച്ചം
രിച്ചിരിക്കുന്ന വേവതയുടെ പേര്‌പരിഞ്ഞകൊള്ളിണം.
വേവതയുടെ ഗ്രഹത്തെയും നാമാദിക്കേള്ളും വിച്ചംരി
ചുംകൊണ്ടു കളിപ്പാൻ പോകണം.

സ്ഥാനമാന്തരബംഗ്രഹ്യംവും ട്രിവിയം കമിതം ബു
[ദൈയഃ
ബുഹണ്യാത്മാപ്പണം ദാത്തു സ്ഥാനമാന്തരരിക്കംസ്ഥിതം,

ഭാ—സ്ഥാനം അന്തരമാധിക്കും ബാഹ്യംധിക്കും ര
ണ്ടു പ്രകാരത്തിൽ വിധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ബുഹത്താി
കൽ അത്മാപ്പണംവയ്ക്കന്തു അന്തരസ്ഥാനം. അതു
കഴിച്ചു മത്തപരിഞ്ഞപ്പുരാം ജലതീരംദിസകല്ലും
ചെങ്കും—

എവം കുതപാന്തരം സ്ഥാനം സ്ഥായാദേപദേശമാർത്തഃ
അഘമഷ്ണാസുക്രാന്തു സ്ഥാരേജനശജലേ സുധിഃ. 5

ഭാ—ഇപ്പുകാരം അന്തരസ്ഥാനംചെങ്കും വൈദി
കവിയിപ്പുകാരം അഘമഷ്ണാസുക്രാന്തം ജപിച്ചും അന്ത
സ്ഥിവത്തി, പിന്ന മത്തസ്ഥാനവിവരം—

മത്തസ്ഥാനം തതഃ കയ്യാൽ തത്തപ്രകാരാധുനോച്ചുതേ
അഭിത്യുമണ്ണലംതീക്കാന്യാഹപ്പെയേൽസ്ഥാനിക്കുറയം.
മത്തത്യേണാംബുമഖ്യം ലിവിതേ തന്നന്തരയം. 7

ഭാ—ജലത്തിൽ തംശേ പരിയന്ന മത്തം മുന്നം ജ
പിച്ചും അക്കശമദ്ദുപിടിച്ചും തീര്ത്തമുള്ള അവാഹി

ചു" വം ഹം മഹി ഇത്യുംബിഖിജ്ഞങ്ങളെ ജപിച്ചു" ,അ
മാണ്ഡാദരതീത്മംനി കരേഃ സ്മാഷംനി തെ രവേ ।
തെന സത്യൈന മെ രേവ തീത്മം ദേഹി ദിവംകര.
ഗംഗേ ച യദിനേ ചെവവ ഗോഡവരി സരസപതീ ।
നമ്മേ സിസ്യകാവേരീ ജലേസ്തിൻ സന്നിധിം ക്ര.
ആവാഹയാമി തപം ദേവി സ്ലംഗംത്മമിഹ സ്വദ
രി । ഏഹി ഗംഗേ നമസ്ത്ര്യോ സമ്പ്രതീത്മസമന്പാ
തേ ."

ഉള്ളജ്യ സിഭേവത്ത് കം സാം

കുത്പാ കലഗ്രമദുയാ

ചുലേനനമ ചതുമ്മശ്രേണ്ട

രഭിഷിഭേനിജാം തനം.

8

ലിവൃതേ തേമ ചതപാരി

മന്ത്രഃ ശകരഭാഷിതഃ.

9

ഭാ—ക്ഷൈനിവന്നിട്ട കലഗ്രമലം ജപിച്ച കല
ഗ്രഹ പാടിച്ച താഴെ പഠന മന്ത്രം ചൊല്ലി തിര
സ്ഥിതി ജലം കഴിക്കണം. പരമേശ്വരനാൽ കല്പിക്ക
ചുപ്പട അതുകളെപ്പറയുന. 'സിസ്യക്ഷാന്നിഭിലം വി
ഗ്രഹം ദിവസ്ത്രിസ്തം പ്രജംപതേഃ । മാതരസ്ത്രം തംനാമം
പോ ദേവഃ ധന്ത്രം മം. അലക്ഷ്മിന്മലത്രപം യം
സമ്പ്രതേഷ്യ സംസ്ഥിതം । ക്ഷാളയന്തി നിജസ്ത്രം
ദാഹോ ദേവ്യഃ ധന്ത്രം മം. യന്മേ ക്ഷേരഷ്യ ദേശം
ഗ്രം സീമന്തേ യത്ര മുഖ്യനി । ലലാടേ കണ്ണായോര
ക്ഷാരാപസ്ത്രം എന്ത്രം ദോ നമഃ. ആയുരാരോഗ്യത്വം
സ്വാസ്ഥ്യത്വം ക്ഷാന്തിരം
സ്ഥിക്കും വിദ്യാ ഭവതു വോ നമഃ.'

ജലാദംനംഭികം മശ്രേണ്ട

വിഭാദ്യാദ്യശാഖിന്തഃ

ഇവം വള്ളംകെ വമ്മ

ଓଡ଼ିଆ ସାହିତ୍ୟରେ ଜଳଗୁମାଃ

10

ഒ—പിന്ന താഴെ പറയുന്ന മന്ത്രം ജവിച്ച്
ജലം എടുക്കണം. (മന്ത്രം) കും വജ്രോദകേ ഇം ഘർഭം—
‘താരംഡ്യാ വഹനിയംയാന്താ മാധംഗ്രീം ക്ഷംഖ്യയേൽ
സ്ഥതഃ.’ ഒരു പറഞ്ഞ ജലത്തെക്കാണ്ട താഴേപറ
യുന്ന മന്ത്രം ജവിച്ച് പാടക്ഷംഖ്യനും ചെയ്യണം. കാം—
ഗ്രീം_സപ്രഹം.

സാധ്യതയും ജലമാദ്ദേശം

ഒന്തുതേപംഡിമയ്യ് വ

രീതയുംഗമനി സവ്യസം

പ്രോക്ഷണയേതെന വാരിഞ്ചു.

11

ഈ—ജലമെട്ടതു ഗായത്രി ജപിച്ച തിരസ്സിലും അംഗങ്ങളിലും പ്രോക്ഷണം ചെയ്യുന്നു. പിന്നെ അതിനും അധികവും കൊടുക്കണം.

കവചന്യ അംഗിലേയമാ

മഹാരാഷ്ട്രയുടെ താഴ്വാനികൾ

ଶ୍ରୀମୁଣ୍ଡଳ ଦେଵତା ପାଠ

സവിശേഷമന്മാർ

12

ഈ— സൗഖ്യ നേരി ജീവിപ്പം ആണ്. മുഹമ്മദ്യീസ്. അനന്ത
ജീവം മനസ്സ്. ശ്രീസൂത്രം വേവതാ. ഇതുക്കളെ നൃസി
ശ്രീ എം ശ്രീസൂത്രം നമഃ. ഈ മന്ത്രംകൊണ്ടു മുന്ന
അംഗവിന്ദ്യം ജലം എടുത്തു അഗ്നിപ്പം കൊടുക്കണം.
പിരുന്ന ഒഴാറു പ്രവേശനം ചെയ്യും ശ്രീമന്മാര
ബാധിപതയേ നമഃ— ഈ ഷ്ടോവതാംഭ്രോ നമഃ— കലാഡ
വതാംഭ്രോ നമഃ— ഗ്രാമാഡവതാംഭ്രോ നമഃ— സ്ഥാനാഡ
വതാംഭ്രോ നമഃ— വാസ്തുഡവതാംഭ്രോ നമഃ— സംഭ്രോ
ദവതാംഭ്രോ നമഃ— സദ്വാംഭ്രോ മുഹമ്മദാംഭ്രോ നമഃ—

ക്രൂതക് കമ്പലുംനേവതാംഭ്യോ നമഃ_ ആദിത്യഃ
ബിനവഗ്രഹങ്ങേവതാംഭ്യോ നമഃ_ ഇഷ്ടിനെ ജപിച്ചു മു
ംഖിച്ചു° പിനെ—

പ്രഥാവോ രക്ഷയുഗ്നിം
ദീർഘവക്ഷാസ്ത്രംപ്രയം
നവവണ്ണന മഞ്ഞണ
കൃഷ്ണൻ ഭരമിവിശ്വായനം.

13

ഓ—താഴേ പരിയന മന്ത്രംകൊണ്ടു ഭരി
വിശ്വായനം ചെയ്യണം. ‘അപസ്ത്രിയ തേ ഭരാ
യേ ഭരാ ഭരമി സംസ്ഥിതാഃ । യേ ഭരാ വിശ്വകര്ത്താ
രണ്ണ നശ്യത്തു റിവാജ്ഞയം. അപക്രിയയു ഭരാ
നി പിശാചാസ്ത്രവത്തോ ദിരഃ । സദ്യുജ്ഞാമവിശ്വായേ
ന സദ്യുക്തം സമാരംഭിക്കുകും രണ്ടും
ജപിച്ചു°—

താരാന്ത സദ്യുവിശ്വകരം—
, താരയേതി പദം തതഃ
ശ്രംധരിസ്പംഹംഗ്രാണൈപ്രണ്ണാ
മനവിംശ്വനിവാരണേ.

14

ഓ—താഴേ പരിയന മന്ത്രം ജപിച്ചു വിശ്വകരി
വാരണം ചെയ്യണം. മന്ത്രം—കാം സദ്യുവിശ്വകരത്സം
രയ ശ്രംധരി സപ്രംഹം.

താരാപവിത്രവജ്ഞതി
ഭരമൈശ്വരന്ധരപ്രിയം
വഹിപ്രീയാമനാഃ പ്രോക്ഷാം
രാഞ്ഞാം ഭരമിമന്ത്രണേ.

15

ഓ—താഴേ പരിയന മന്ത്രംകൊണ്ടു ഭരി നിമ
ഞണം ചെയ്യണം. മന്ത്രം—കാം പവിത്ര വജ്ഞാമേ ശ്രം
സപ്രംഹം.

സമുക്തിപദ്ധതിരംഗരാജ്—

പുജ്യപ്രകരണങ്ങളിലെ വിശ

ପ୍ରାଚୀନ କବିତା ଓ ମହାକବି

സംഖ്യാപദ്ധതിയാം സമാരങ്ങലും.

16

ഒ—വഴിപ്പോലെ വുജാസംയന്മാരെ ഏല്ലാം
കുക്കി ഗ്രൂഖായിട്ട് വുജയ്യു് അരംഭിക്കുന്നു.

எவ்வாஜினக்கொண்டு-

గాసినం పారికళ్లు యెరు

തന്ത്രംപവിശ്യ ദേവസ്യ

സമുദ്ദേശ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ

17

ഓ—വസ്തു, തോല് കര ഇതുകളെക്കാണ്ട വഴി
പോലെ ആസനം കല്പിച്ച മുഖമാനസനായിട്ട് ഒ^ഡ
വന്നുറ സന്നിധിയിലിരിക്കണം.

സകളുമാദോ ക്രിസ്ത

സില്പത്തം കമ്മനാം സുയീഃ.

18

ഇത്യാദി പ്രമാണംനസാരേണ വൃജാസകല്ലും ചെ
ഞ്ഞണം. അതിന്റെ ധ്യാനം—‘സവ്യേഷപാരമ്പുകം
ശ്രേഷ്ഠ തയ്യാറിട്ടിവരെത്തരാഃ । ദേവാ ദിനങ്ങളും ന
സ്ഥിഭിംബവേച്ഛാനജനാദ്ഗനഃ.’ സകല്ലും—‘ഗൈമക
ഞ്ചവക്താ മഹാപുത്രഃസ്യ വിജ്ഞാനരാജത്തെയം പ്രവ
ത്തമാനസ്യ ആദ്യമുഹമ്മദണാ പ്രതീയപരംഖേം വി
ജ്ഞപദേ ശ്രീഗ്രേതവരംഹക്ക്ലേ വൈവസ്പതമഹാ
ന്തരേ കലിയഗേ കലിപ്രമമചരണേ ഭരതവണ്ണം ഭര
തവണ്ണേയ ഒന്നുപോലേ ദണ്ഡകംരണ്ണോധി ദേഹേ ഗോ
ഭാവംഃ ഉക്കിണേ ഉത്തരേ വം തീരേ ശാലിവംഹ
നശംക അമൃകനാമാസംവത്സരേ അമൃകായനേ അമൃ
കജാതാ അമൃകമാസേ അമൃകപക്ഷേ അമൃകതിമേഴ
കാമൃകവാസരേ അമൃകദിവസനക്ഷത്രു ശ്രംനാമധ്യേ

ഗെ ശ്രൂട്ടെന്നോ വിപ്പണ്ണമിൽ വർത്തമാനന ചങ്ങളും വിപ്പണ്ണമിൽ ശ്രീസൃഷ്ടിയും വിപ്പണ്ണമിൽ ഭേദഗ്രഹരാജു ഒരു ഷണ്മഹി ഗ്രഹം അമായമം രാശി സ്ഥാനമിൽ ഒഴിവാണ്. എന്നും ഏവാംഗ്രഹണമിലേക്കും വിശ്രിംഖായാം ശ്രൂട്ടെന്നു തിമേഴു മമ അത്തമനഃ പുരാണോക്കാവലപ്രാഘ്യത്മം അറുപ്പുംകും സകലംബാനാം. സപരിവാരാണാം പ്രവിച്ചെത്തുജ്ഞദസ്മിതാനാം ക്ഷേമബന്ധമയ്ക്കും ഭയായുരാംരേഖാഗ്രാംഭംഭിപ്പിലുഖ്യത്മം സമസ്തമംഗലാവാപ്പുത്തുത്മം സമസ്താഭ്യുദയത്തുത്മം ച ശ്രീ അമുകദേവതാപ്രീത്യത്മം യദിമാളിളിതോപചാരാദൈവ്യും ധ്യാനാവംഹനംബിശ്വാഡൈവദയാരേഃ (ഭഗവംപചാരേഃ—പാശേംപചാരേഃ—പംതുംഭഗവംപചാരേഃ)

വുജാം കരിശ്യേ തമാ മമ ഇഹജജുനി ജനാന്തരേശുച അവബന്ധസസ്താനാഗ്രാഭി മനോവാത്രിതകാമനം സിഖ്യത്മം അമുകദേവതാവുജനമഹകരിശ്യേ.' ഈ സകല്ലധ്യാനത്തിൽ അമുക എന്ന കാണിച്ചിരിക്കുന്നു ടത്തും മറ്റൊ ചില ഭാഗത്തും വുജാഡൈവലപ്പേര് വത്സരം അയനം നക്ഷത്രം തിമി മുതലംയത്തും വുജാംസമയത്തെ ഗ്രഹണമിതികളിം ഇന്നതാണെന്നറിഞ്ഞു പഠിക്കുകയുള്ളണം. ഉദാഹരണം—ഗോഭാവയ്ക്കുംഃ (ചുണ്ണിനദ്ദോഃ കാശീനദ്ദോ.) ക്ഷുഭിണോ ഉത്തരേവാ തീരേ ശാലീവംഹനശകേ വിശ്രാവസുനാമസംവത്സരേ ഉത്തരാധ്യാഃ വസന്തപ്രതീത വൈശാഖമംഞ്ചസ വുഠപക്ഷേ പെശണ്ണമംസ്യം തിമേഴു രാഹിണീനക്ഷത്രേ ചതുവാരേ വിപ്പണ്ണംഭനംമയോഗേ സുരഭികരണേ വുഡിസ്ഥേ മേഖസ്ഥിതേ ഭേദഗ്രഹരാജു കംബസ്ഥിതേ ശബ്ദനാശരേ മീനസ്ഥിതേ ഭൂമഖംതു ശ്രീസൃഷ്ടി ശ്രീമഹാദേവിവുജനമഹം കരിശ്യേ

ഇലുകാരം സകല്ലം ചെയ്തു കഴിഞ്ഞതാൽ മനു
ഭാട്ടത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ഭരത്രൂപസിമംതുകാന്മാർ
സം (ലിപിന്റുസം) ചെയ്തിട്ട്, ‘നൃസ്യാരൂപം കര
ഡേണസ്സാലത്രയം ദിഗ്രംബന്ധനം ചരേൽ’=താലത്രയം
ദിഗ്രംബന്ധം മിതലംയതു ചെയ്യണം. ദിഗ്രംബന്ധ
ത്തിനാ കംശ പറയുന്ന മനും ജപിക്കുണ്ടാം. മനും—
കാം നമസ്സദർഘനംയ അസ്ത്രാധികാരി. ‘സപവാമംഗ്രേ
ഹ ഷിംകോണവുത്തച്ചുവരവേഷ്ടിതം’=തന്റെ ദിവം
അസ്ത്രം ഇടത്തെങ്കിലും മാററി ഷിംകോണവുത്തച്ചത്രം ശ്രദ്ധാലുവാം
മായി തളിച്ചു മെഴുകി പുജ്യക്കച്ചത്താഞ്ചൂടിട്ട്—

സ്ഥാപയൈദ്രക്ഷിണി ഭാഗം

പുജാദ്രവ്യാജാം ഭേദികാഃ

സ്വവാസിത്രംബുസംപൂണിം

സവേദ കൂംം സ്വശ്രാംനം.

19

പ്രകഷംജ്ഞനംയ കരയോഃ

പബ്രഹം പാത്രം നിവേദയൈത്ത്

പ്ലതപ്രജപാലിതാൻ ദീപം

സ്ഥാപയൈത്ത് പരിത്രുഭാനം.

20

കുതാജ്ജലിപ്പട്ടം ഭ്രതപാം വാമക്ഷിണിപാർപ്പയോഃ

നതപാ ഗ്രാന്തംഗണ്ഠാനം ഭ്രത്രൂപസിമംചരേൽ.

ഭാഗം—പുജാസംധനങ്ങൾ വലത്തും ഭാഗത്തും ഇടത്തു
ഭാഗത്തും സുഗന്ധജലപാത്രവും അതിന്റെ ഇടത്തും ഭാഗത്തും
ശത്രു ചെത്തു കൈ കഴുകുന്നതിനും കയ ജലപാത്രവും
വെയ്യുണ്ടാം. നെയ്യും നിറച്ചു വിളക്കകൾ മുറിച്ച ഗ്രൂം
മായി ജപാലിപ്പിക്കുണ്ടാം. ഇടത്തും ഭാഗത്തും ഗ്രൂം
ഡം വലത്തും ഭാഗത്തും ശാഖത്തിയേറ്റും നമസ്കരിച്ചിട്ടും
ഭ്രത്രൂപസി ചെയ്യുണ്ടാം.

അ സൂക്ഷ്മാളിത്തമായാരം തന്റെ ദോഷങ്ങൾ ഒപ്പൻ
മാം വഹിമണ്ഡലായെതി തന്ത്രം ദശകലാത്തമനേ. 22
അമുകാശ്യവുന്നി പാത്രാന്ത സനായ നമ ഇത്യുപി.

ഓ—പിന്ന ശംഖം കഴുപ്പാല് അസൂയമർ എന്ന
മഹാം ജപിച്ചു കഴുകി മാം വഹിമണ്ഡലായ ദേവാശ്യ
പാത്രാസനായ നമഃ എന്ന ജപിച്ചു് ത്രികോൺത്തിൽ
വെച്ചു, ദേവാശ്യപാത്രാസനായ എന്നജോടിക്കരു തന്നെ
പുജിക്കാനംരംഭിക്കുന്ന മുത്തിയുടെ പേര് പറഞ്ഞ
കൊള്ളിണം.

സപമഹത്തുക്ക്ഷാളിതം ശംഖം സ്ഥാപയേന്നുമുച്ചുരൻ
അം സൗംഖ്യമണ്ഡലായാന്ത പ്രാദശേതി കലാത്തമനേ,
അമുകാശ്യവുന്നിപാത്രായനമാന്തസ്തുപുക്കിവണ്ണ് വാൻ.

ഓ—താഴേ പറയുന്ന മഹാംകരണ്ടു ശംഖു കഴുകി
അം സൗംഖ്യമണ്ഡലായ പ്രാദശകലംതമനേ ദേവാശ്യ
പാത്രായ നമഃ. ദേവ എന്നജോടിക്കരു പുജിക്കാനംരം
ഭിക്കുന്ന മുത്തിയുടെ പേര് പറഞ്ഞകൊള്ളിണം.

വരണ്ണായനമഃ പ്രോക്തപ്രാം ഉംഖപ്രമാംഡയയേൽ സുമം
ഉംഖപ്രാം മാനസപുജാഭവ കർമ്മിതാമുത്തമുറീകരം. 25
താളിത്രയംദീൻ കത്തവ്യമാക്കണ്ടപ്രതിബന്ധം തതഃ.

ഓ—ക്കൈ പുജ്ജും വരണ്ണായ എന്ന ജപിച്ചു മെൽ
പെംട്ടു് ഇട്ടു് ഈ മഹാംകരണ്ടു തന്നെ ജലഗന്ധാദി മറ്റു
കരാണ്ടു പുജിച്ചു വരണ്ണാനെ കമണ്ഡലവികലംവാഹി
ച്ചു ജലം നിംച്ചു ശംഖിൽ പകന്നു്, പിന്ന—
കലം പ്രാദശ സൗംഖ്യ ശംഖവാഹി യജേൽ ക്രമാൽ
തപിനീ താപിനീ യുത്രാ മരീപിജ്ജപാലിനീ ത്രിഃ.
സുഷ്പൂർണ്ണ ഭോഗദാ വിശ്വാ ഭവാധിനീ ധാരിണീ

[ക്ഷമാ]

അനാലോമവിലോമംഭ്രാം

കാദിഭാദ്യഭ്രാം

27

ഭാ—ശംഖിനീരം മുള്ളിൽ സുച്ചൻീരം പത്തിരാം കലകളേണ്ണം പുജിക്കണം. അതിനീരം ക്രമം—കം ഭം തപിക്കൊട്ടു നമഃ. വം ബം താപിക്കൊട്ടു നമഃ. ഗം ധം ധുമുംഖയെ നമഃ. ഘം പം മരീചെച്ചു നമഃ. ഷം നം ജ്പാലിക്കൊട്ടു നമഃ. ചം ധം തചെച്ചു നമഃ. മഹം ദം സുഷ്ഠൂഖയെ നമഃ. ജം മം ലോഗദാഖയെ നമഃ. തയം തം വിത്രപംഖയെ നമഃ. ഞം ണം ഭോംഡി കൊട്ടു നമഃ. ടം ഡം ധാരിക്കൊട്ടു നമഃ. റം ഡം കഫാമാഖയെ നമഃ. ഈ മന്ത്രംകൊണ്ട് ജലഗസ്പജ്ജയും പീപംഭികളായിരിക്കുന്ന ഉപചംരംചെങ്ങ്. ‘ഉർവ്വസ്ഥി മലപുണ്യരീക്ഷച്ചപിരാ ക്രൂരം ച വിസ്യുംതമികാ കം ശഭ്ദംഭയതോ യജംനി ദേതീ ശ്രേപതംബരംലംകു താ । ദശ്വാസ്യാജ്ഞാഗ്നിശൈവരംവിലനാഭീശ്വരാണാദിഭി ഫ്ലൂവിതം യേയ്യംവാപവിനംഗരിനീ മകരതാ ഭാഗീ ശമീസംധ്യക്കേഃ.’ ഈ ധ്യാനമന്ത്രംജപിച്ചു മനു സ്ത്രം നവിയിക്കിൽ പാംത്തിരിക്കുന്ന ‘മുഹാണ്യംദര’ ത്രുംഭി മുന്നമന്ത്രങ്ങളേയുംജപിച്ചു ശംഗയെ ആവംഹി ചു താഴേ പറയുന്ന മന്ത്രംകൊണ്ട് ജലഗസ്യാദി പുജി ക്കണം. മന്ത്രം—കാം നമഃഗ്രിവംഖയെ നംരാധാനൊട്ടു ദശമഹരാഖയെ ശംഗാഖയെ സപാഹാ. പിനേ വലത്തു ഓഗത്തു വിളക്കിനേൽ ഗണപതി പീംസകല്ലും ചെ മു താഴേ പറയുന്ന മന്ത്രംകൊണ്ട് ഗണപതിയെ പു ജിക്കണം. മന്ത്രം—കാം വക്രതുണ്യംയ ഈ. ജലഗസ്യ പജ്ജയുംപീപണങ്ങളുടെ മുട്ടകൾ കൊണ്ട് വിളക്കിക്കു പുജിച്ചു പുജാദ്വയുംരാ വിവരിച്ചുരിക്കുന്ന ഭാഗത്തു പാംത്തിരിക്കുന്ന അഞ്ചുദ്വയാദികൾ വെച്ചു നേന്തു

എം ചെങ്കു. ശ്രദ്ധപദ്മരകംരം അടച്ചു് പിന്ന മാറ്റ ദേവതയെ വുജിക്കണം. പീം ശ്രദ്ധിച്ചു് താഴേ പറയുന്ന മനും കൈമണ്ണു ജലഗസ്ത്യുപദീ പദ്മം മണിയേംടുക്കി ചെങ്കുണ്ടം. മനും—കും ഭി വ്യാസനായ നമഃ മനുാസനായ നമഃ പത്മാസനായ നമഃ. പിന്ന മുത്തിയുടെ ഷഡംഗാഭി ദേഹത്തിൽ നൃസിച്ച മുലമനും ജപിച്ച മുത്തിയെ ആവാഹി കണണം.

മുലമനും സമച്ചാഞ്ച്
സുഷ്ഠൂവത്താം സുധീഃ
ആനീയ തേജസ്സപ്രസ്ഥാനാ—
നാസികാരസ്യനിർത്തം.

28.

കരസ്ഥമാതുകാംഭോജേ ചെച്ചതന്നും പുഞ്ചസ്വയയേ
സംയോജ്യ ബ്രഹ്മരണ്യുണ്ടാ മുത്തിമാവാഹയേണ്ണയീഃ—

ഓ—പുഞ്ചക്ഷതതം എടക്കു തീവ്രമഗസ്യദാളേം തുടി താഴേ പറയുന്ന മനുംജപിച്ച മുത്തിയുടെ തേജസ്സിനെ സുഷ്ഠൂനാഡി വഴിക്കാഡി മുക്കിൽതുടി കരും ലിലിരിക്കുന്ന പുഞ്ചക്ഷതത്തിൽ വരത്തി മുലമനും ജപിച്ച പ്രതിമാണികളിൽ സ്ഥാപിക്കണം. മനുയും നം—‘ആഗ്നേയ ദേവദേവത തേജസ്സംരംഗേജഗല്പതേ ക്രൂയമാണാം മഡാ വുജം ഗ്രഹാഭാ സുരസ്വതതമ. അതു തമസംസ്ഥാജം ശ്രദ്ധം തപാമഹം പരമേശ്വര അരണ്യാമിവ ഹവ്യാഗം മുത്തിമാവാഹയാമുഹം. ശ്രീ അമുകദേവതാക്രോ ആവാഹനം സമപ്പിയംകി. ’ മുച്ചേരുകം രണ്ടും ജപിച്ചു് ആവാഹിച്ചു്—

വിധാധാവാംഹനം ചെത്തു—
മാവാഹന്നും സുമാറയാ
സംസ്ഥാപിന്നും സ്ഥാപയേത
മുലംനേത ചേരുകമുള്ളരേൽ.

29.

ഇ—മെത്രപ്രകാരം അവാഹനദിയോടുള്ള അവാഹന കഴിഞ്ഞിട്ട് സംസ്ഥാപിനി എന്ന മുദ്രയോട് പ്രിടി താഴെ പർശ്ചന ധ്യാനം ചൊല്ലുന്നു. ‘തവേയം മഹിമം മുത്തിസ്തുസ്യം ത്വാം സവിഗംപ്രഭേം ! ഭക്തി സ്നേഹസ്ഥാക്ഷം ദീപവൽ സ്വാപയാമുഹം. അനന്താ രവ ദേവേശ മുത്തിഗക്തിരിയം പ്രഭേം ! സാന്നിഖ്യം ക്രി തസ്യം ത്വാം ഭക്തംനാഗ്രഹതല്ലരഃ. അജന്താനംഭ്രമ്മനസ്ത്രം വൈകല്യംത്സംധനസ്യ ഹ ! യദപുന്നം ഭവേതം കൃത്യം തദപ്യുഭിമാഖേം ഭവ. ഒഹപീഡ്യഷ്വഷ്മിണ്യം ഘരയേന്നുജ്ഞവിശ്വരം ! മുത്തംവായജ്ഞസംപുത്രം : സ്ഥാനതോ ഭവ മഹശ്രൂരം.’ ഇം ദ്രോക്കം അമംകുമം സംസ്ഥംപനം മുതൽ സകലീകരണംവരെയുള്ള കമ്മങ്ങംക്രി ജപിക്കേണ്ടതംണം.

നൃസേതം ഹയംഗം ദേവരംഗേ സകലീകരണംസുധീഃ മുലദ്രോകം പഠം കംംഡവക്കൗം സുക്രാനം. 31

ഇ—മുത്തിയിടെ ഹയംഗം ജ്ഞാനിച്ഛനസ്കർം മുത്തിയിക്കൽതന്ന നൃസിക്കണം. ഇതു സകലീകരണം. ‘അഭക്തവാദമനവുക്കഥിഃ ശ്രേംത്രുദ്ധരംപി രഘുതോ ! സ്വത്രജഃപഞ്ചരണാന്തു വേഷ്ടിതോ ഭവ സവത്തഃ.’ ഇം ദ്രോകം അനുതീകരണംചെയ്യുവോം ജപിക്കണം.

ഇനി പ്രാണപതി ഷാമഗ്രം

പ്രാശം മായാം സ്പണിം പ്രോച്യാഡാദീൻ സഭാപ്രസം
[ഇതാം താരാനാപിതം നദ്ദുപ്പവല്ലമഗ്രം തതോ ജപന്. 32
മഹ പ്രാണ ഇഹ പ്രാണ മഹ ജീവ ഇഹ സ്ഥിതഃ
മഹ സദ്വേദ്രുതിയാണ്യുക്തപം മഹവാദമന ഇം രഘേത്.

ചക്രഃഗ്രാതല്ലാണവദാൽ പ്രാണം ഇഹ സമീക്ഷ ചാ
ങ്ങത്യു സുവിചച്ചായു ചിരം തിശ്ശതപിഠം വാരെ.
വഹിജായാന്തസ്ഥാന്മനുഭവനേ പുനവദ്ദേശം. 34

ഓ—ശത്രും— അംഗീം ക്രൂം യം റം ടാം വം
ഗം ഷം സം ഫോം കൊം കഷം സം ഹം സഃ ഗ്രീം കൊം
ഹം സഃ ഗ്രീഡേവ്യാഃ പ്രാണാ ഇഹ പ്രാണഃ— അം
ഗ്രീം ക്രൂം യം റം ലം വം ഗം ഷം ഫോം കൊം
കഷം സം ഹം സഃ ഗ്രീം കൊം ഹം സഃ ഗ്രീഡേവ്യാഃ ഒീ
വ ഇഹസ്മിതഃ. അംഗീം ക്രൂം യം റം ലം വം ഗം
ഷം സം ഫോം കൊം കഷം സം ഹം സഃ ഗ്രീം കൊം ഹം
സഃ ഗ്രീഡേവ്യാഃ സവേഗ്രിയാണീഹസ്മിതാനി— അം
ഗ്രീം ക്രൂം യം റം ലം വം ഗം ഷം സം ഫോം കൊം
കഷം സം ഹം സഃ ഗ്രീം കൊം ഹം സഃ ഗ്രീഡേവ്യാ വാ
ം”മനയുക്കഃഃ ഗ്രോതല്ലാണപ്രാണാഖംഗത്യുസ്വം
ചിരം തിശ്ശത സപാഹം— കൊം കഷം സം ഹം സഃ
ഗ്രീം കൊം. “എവം പ്രാണാൻ പ്രതിജ്ഞാവ്യ മാതൃകാ
ന്യാസമാവരേൽ” = ഇഞ്ചിനെ പ്രാണപ്രതിജ്ഞ കഴി
ച്ചിട്ടുത്തിയിക്കൽ ഒക്കുരന്നുസം ചെയ്യുന്നും. ഓ
ധാഗാദിശംവായു ദേവതാ ഏന്ന സ്ഥാനത്തു പുജ്യം
ഇട്ട് താഴെപ്പറയുന്ന മനുധ്യാനംചെംല്ലി പുജ്യാക്കഹരം
ഇടണം. ‘നാബാരതാസമംഘക്കതം കാർത്തസ്പരവിശ്വ
ഷിതം। ആസനം ദേവദേവദേഹപ്രീത്യത്തം പ്രതിശ്രൂ
ഹ്യതാം. ഗ്രീ അഭുക്കദേവതംഭ്യോ ആസനംത്തം അ
ക്കതം സമപ്പിയാമി.’ ഇഞ്ചിനെ ആസനം കല്പിച്ചു
കരപ്രക്ഷാളനംചെയ്തിട്ടും—

അമോവചുരാൻ കവിത മനുവിൽ സപാദാനാദി—

[കംബ്
സ്വാഗതം ക്രഹലപ്രയ്ദ്ദം നിഗദദ്രുതേം മുരുഃ.
പദ്മ്യം പാദംഭ്രജ ദദ്മംദ്വിസ്യ ഛദ്യംതുനാ. 35

ഓ—പിന്നെ സ്വാഗതം ഭത്തലായ ഉച്ചവംരങ്ങ
കൂടി ചെയ്യണം. സ്വാഗതത്തിനു താഴേക്ക് പറയുന്ന
ധ്യാനം ചെംപ്പി പുജ്യം ഇടണം. ‘അസൃ സ്മാരകിഷ്ട
ന്തി ദേവാസ്ത്രപാഠീശ്വരസില്ലയേ; തന്റെ ഒരു പരമേ
ശായ സ്വാഗതം സ്വാഗതത്തു മേ.’ പിന്നെ താഴേ
പറയുന്ന മനും ചെംപ്പി പുജ്യം ഇടണം. ‘ആതാഭാമാ
നഗ്രഹീതോസ്മീ സർവ്വലം ജീവിതം മമ; അതുതോ
ദേവദേവര സുഖാഗതമിദിര പുനഃ.’ പിന്നെ താഴേ
പറയുന്ന ധ്യാനം ചൊല്ലി മുത്തിയുടെ പാദസ്ഥാനം
സകല്പിച്ച പദ്മജലം വീഴ്ത്തുണം. ‘പദ്മജം ഗ്രഹാണ
ദേവദേവര സവുക്കേഷമസ്താനമാണോ; ഭക്ത്യാ സമപ്പിതം
ദേവ ഫലാകനം നഞ്ചാസ്ത്ര തേ. ശ്രീ അമൃകദേവതാ
ദ്യഃ പദ്മജം സമപ്പിയാമി.’ താഴേ പറയുന്ന ധ്യാനം
ചെംപ്പി ശബ്ദതീർത്ഥം വീഴ്ത്തുണം. ‘നമസ്കാരം ദേവദേ
വര നബസ്ത്ര യരണ്ണൈയരി; നമസ്കാരം ജഗദാധിരം അ
ഗ്രഹം നഃ പ്രതി ഗ്രഹ്യതം. ഗാഡപുജ്യാക്ഷവത്തെ
ക്രാന്തം മലഭൂതാവൃത്യസമനപ്രിതം; ഗ്രഹാണ തോരജംഗല്യം
തീർത്ഥം പരമേശ്വര വത്സല. ശ്രീ അമൃകദേവതാദ്യഃ
അഗ്രജം സമപ്പിയാമി.’ താഴേപറയുന്ന ധ്യാനം ചൊ
ല്ലി തീർത്ഥം വീഴ്ത്തുണം. ‘കപ്പുരവാസിതംതോയം മനം
കിന്ധ്യാസ്ത്രമാളിതം; ആചമ്പ്രതം ജഗന്നാം മധാ ദ
ക്രാന്തം ഹരി ഭക്തിഡഃ. അമൃകദേവതാജ്യ ആചമനം സമ
പ്പിയാമി.’ ഇങ്ങിനെ ആചമനം കഴിത്തെടുക്കു താഴേ പ
റയുന്ന ധ്യാനംകാണ്ട സ്ഥാനം സമപ്പിക്കണം. ‘ഗംഗം
സരസ്പതീരേവശപയോസ്മീ നമ്മാജലെലഃ; സ്ഥംപ്പി
തോസി മധാ ദേവ തത്പ്രാന്തിം ക്രയശ്ചപമേ.’ തീർത്ഥം
വീഴ്ത്തീടു താഴേപറയുന്ന ധ്യാനം ചൊല്ലി ശനേധാക
സ്ഥാനം സമപ്പിച്ച തീർത്ഥം വീഴ്ത്തുണം. ‘കപ്പുരാലും

സമംയുക്തം സുഗന്ധാദിവ്യസംയുതം । ഗണേഷാദക്ഷേന സ്ഥാനംതുമാം സ്ഥപനം പ്രതിഗ്രഹ്യതാം. ശ്രീഅമർക്കദേവ വത്താലോ ഗണ്യാദകസ്ഥാനം സമപ്പുയാമി.’ പിന്നെ പജ്ജം എടുത്തു താഴെ പറയുന്ന ധ്യാനം ചൊണ്ട് സ്ഥിര വസ്തും സമപ്പുചീഥു പജ്ജം തുടങ്ങം. ‘സവ്യാഖ്യാം ധിക്കേ സൈമൈ ലേംകലജിനിവാരണേ’ മയോഹ പാദിതേ തുഡ്യം വാസസീ പഠിഗ്രഹ്യതാം. ശ്രീ അമർക്കദേവതാലോ നമഃ വസ്തുയും സമപ്പുയാമി.’ താഴെ പറയുന്ന ധ്യാനംചെംപ്പി യജ്ഞത്വാപവീതം സമപ്പുചീഥു പജ്ജം തുടങ്ങം. ‘ദേവദേവ നമസ്ക്രിയ ത്രംഹി മാം ഭരാസംഗരാതം । മുഹമ്മുത്തും സോതതരീയം മുഹംഗം’ എന്നും പുരാഖ്യാതത്തമ. ശ്രീ അമർക്കദേവതാലോ യജ്ഞത്വാപവീതം സമപ്പുയാമി.’ അഗ്നിപ്രാഞ്ചംബികൾ വിധിപ്രകാരം കഴിച്ചിട്ടും—

ആഹാരംഓപ്പചാരേഷ്ട പ്രത്യേകം പജ്ജപാമസീ ദത്പാ പ്രക്ഷാള്യ ചകരാവുപചാരാന്തരം ചാരംത്. 36

ഭാ—ആവംഹന ദതലാഡ ഉപചരണമി ചെയ്യു ദോശാം തുടയിട്ടു പജ്ജത്തോട്ടുടക്കി തീര്ത്തം വീഴുകളും അവസ്ഥാനങ്ങളിൽ കൈ കഴുക്കുകയുംവേണം. യങ്ങൾ പവീതം കഴിഞ്ഞതാൽ യുപദീപാഡികൾ മണിയേംടക്കുടി ചെച്ചുണ്ടു്. അതിനെന്ന ക്രമം താഴെ പറയുന്നു—
യുപപാത്രസ്ഥിതംഗാര കുടിപ്പുംഗതവുരാഡിക്കം
പാത്രമന്ത്രണാസംപ്രോക്ഷ്യംദത്തഃപജ്ജം സമപ്പുഡേൽ.

ഭാ—യുപപാത്രത്തിൽ അണി തുടു അപ്പുഗനാം തുടു തീര്ത്തം എപ്പോ ഏനു ജപിച്ചുത്തുളിച്ചു കയ്യുകഴുകി നമഃ എന്ന പജ്ജം തുടു ‘യുപയേദക്ഷഹസ്ക്രിയ ദേവതാനാഡിദേഹതു്’ = വലത്തുകയ്യുടിൽ യുപപാത്രം എടുത്തു താഴെ പറയുന്ന ധ്യാനദ്രോകം ജപിച്ചു ദേവ

എൻറ നാട്ടിന്മാനത്തു യുപിക്കണം. അപ്പേരിൽ എട്ട് ത്രഞ്ചിയിൽ മണിയും വേണം. ‘വനസ്പതിരസംവേ ദത്തം ഗസാസ്യം സുമഹാഷ്ഠം । അത്രേഖ്യഃ സവാദ് വാനാം യുപോധം പ്രതിഗ്രഹ്യതാം. സരംഗാധ സ പരിവാരാധ ശ്രീമഹാഗണാധ യുപം സമർപ്പയാമി.’ മണി കരുംബിലെട്ടക്കാൻകാലത്തു ചെങ്ങുണ്ടന കുമം താഴെ പറയുന്ന—

തജജ്വാന്ത്യുദ്ധയോഗേന
ഘവണാഹദച്ഛ്വത്സ സപമന്തരഃ
ജയധപനീ മന്ത്രമംതാ
സപാഹംനാസ്പ ഭഗവക്ഷരഃ.
വാദയൻ വാമഹസ്തേന
കീർത്തിയൻ ദേവതാഗ്രാണൻ.

38

ഭാ—താഴെ പറയുന്ന മന്ത്രംകൊണ്ട് അംഗുള്ളത് ശജനികർക്കൊണ്ട് മണിയേ പുജിച്ച് ഇടത്തുകരും എട്ടുക്കുത്തു ദേവതയുടെ പേരിനേയും ഗ്രാഹതയും മണി ശമ്പുതേതാട്ടക്കുടെ ഉച്ചരിക്കണം. ദീപത്തിനും അപു കാരംതനും. മണിയേ അച്ചുക്കൊതിന്ത്തി മന്ത്രം ജ ശഖ—നീ മന്ത്രമാത്രം സാംഹം.

ഗംബംബു പ്രക്ഷിപേത്ത് ഭ്രമം
യുപചിദ്രാം പ്രദർശയേത്
ജലം പുഞ്ചാജ്ജലിം ദൈഹം
ദീപദാനമഹാപീഠം.

39

ഭാ—യുപം കാണിച്ചുകഴിഞ്ഞതാൽ മണിനാം വി ടാതെതനും വലത്തുകരുംകൊണ്ട് ജലം ഭ്രമിക്കിലച്ചി ചീട്ടു യുപചിദ്ര കാണിച്ചു കൈ കഴുകണാ. പിന്നു താഴെ പറയുന്ന മന്ത്രയ്യാനം ചെംപ്പിക്കൊണ്ട് മേൽ പ്രകാരം മുത്തിയുടെ ദംജുംബന്തു ദീപം കാണി

ചു മെത്രപുകാരം തീയ്മം തള്ളിച്ചു ദീപമട്ടു കംട്ടി കൈ
കഴുകണം. ‘സുലുകാശോ മഹാദീപസ്സുവ്യതസ്സിമി
രംപദഃ । സ ബാഹ്യാഭ്യന്തരം ജ്യൂതിത്രീപേംഡം
പ്രതിഗ്രഹ്യതാം.’ ദീപം കഴിത്തിട്ടു നെന്നേവദ്യു-
ചെയ്യണം.

സപ്രാണിഭാജനേ സംജ്ഞം

പംഡസം ശക്തരാഭികം

പരിവേഷ്യ ധമാശക്തി

ദ്രോക്ഷ്യ തെരസുമന്ത്രിതൈഃ. 40

ഒ—ചുജംദ്രവ്യംലട്ടത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കണം
കാരം തുടങ്ങിയിള്ളു നെന്നേവദ്യസാധനങ്ങൾ സപ്രാണം-
കിതലംയത്രകൾ കൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ പാതുക്കളിൽ എട-
ത്തിട്ടു മുത്തിയുടെ മുൻഭാഗത്തും ചുജ്ജ്വാഭികൾ മാറ്റി
തെള്ളിച്ചു നെന്നേവദ്യപാതയും വെച്ചും ഘർണ്ണ-
മന്ത്രം ജചിച്ചു തീയ്മം തള്ളിച്ചു കൈകഴുകി—

ദേവേ ചുജ്ജ്വാജ്ജലിം ദത്പാ

തേജോ ദേവമഭവോത്യിതം

വിചിന്ത്യ ധംഥംഗ്രഭോന

സ്വശ്രേണനേവദ്യഭാജനം.

ക്ഷുദ്രാണ്ഡു ജലം ധൂതപാ

മുല്ലേരോകം ശ്രീരഃ പംതു. 41

ഒ—ചുജ്ജ്വം നെന്നേവദ്യത്തിൽ കാണിച്ചു മുത്തി
യികലിട്ടു വേതയുടെ മിവത്തിൽനിന്നാണാക്കന്ന തേ
ജസ്സിനെ വിചാരിച്ചുകൊണ്ട് ഇടത്തുകയ്യുടെ തന്ത
വിരൽക്കൊണ്ടു നെന്നേവദ്യപാതയും തൊട്ടു കൈ കഴുകി
താഴേ പറയുന്ന മന്ത്രം ജപിച്ചു നെന്നേവദ്യത്തിൽ തീ
യ്മം വീഴ്ത്തണം. ‘സത്പ്രംഗ്രസിഖം സുഹവിത്രി
ശ്വിയംനേകക്കുണം । നീവേദയാമി ദേവശ നസം

നായ മഹാശ തൽ.' ജലഗസച്ചുജ്ജുപദിപ്പങ്ങൾ അതാരുളക്കേട്ടാട്ടുട്ടി പുജിച്ച താഴേപറമ്പന മന്ത്രം ജപിച്ച നെനവേദ്യത്തിൽ കാണിച്ച പുജ്ഞം ഇടനം. മന്ത്രം—ആധേരാഭല്ലേ: പരിത ഉതിഃസുപവി ചൈഷ്ടിന്മേതെല്ലുക്കും സിംഖപ്രലയകരയാസാദരം വീജ്യമാണഃ। മന്ത്രക്ഷപളിപ്രഹസനമുഖവ്യംപം വൻപംക്രിമല്യം ഭാക്തേ പാത്രേ കനകയടടിതേ ശി യുസം ശ്രീരമേഖഃ. ശാലീഭക്തം സുപക്രം ശിഗി രകരസിതം പായസംപുചസുപം ലോഹം പേരയു ചോഷ്യം സിതമമുതമലം പുരികാദ്യം സുവംദ്യം । അജ്യം അംജ്യം സഭോജ്യം നയനങ്ചികരം രാജി കൈലാമരീചസ്താജീജ്ഞാകരാജീചരികരമമുതാമം രജോഷം ജ്ഞശസ്ത്.' 'രമേശ' എന്നാഭ്രംടന്റും മററം മുത്തിയാട പേര് പരഞ്ഞൊക്കാളുണ്ടാണ്. പിന്നെ പ്രാണാഭികളായിരിക്കുന്ന അഞ്ചു ദിനകൾക്കൊണ്ട് നെന വേദ്യപ്രാണംഹ്രതിചെയ്യുന്നാം. 'നെനവേദ്യംഗം ത ഭ്ലിഷ്ടഭേജിനേ വിനിവേദങ്ഗത്' = നിവേദ്യത്തി നെരു ഉഷ്ടിഷ്ടഭേജികളായിരിക്കുന്ന ദേവതമംക്ക നി വേദിച്ച നിവേദ്യത്തിൽ പുജ്ഞമിട്ട നെനവേദ്യം മാ ററിത്തളിച്ചു മെഴുകി ശംഖതീയമ്മെട്ടത്ത്', ഹസ്തപു ക്ഷാളനം സമപ്പയംമി_ചവലപ്രക്ഷാളനം സമപ്പയാ മി_എന്ന തീതമം വീഴ്ത്തി മുഖവാസാത്മം പുകീഹ ലതാംബുലം സമപ്പയംമി_ സുവണ്ണപുജ്ഞദക്ഷിണാം സമപ്പയംമി_ എനം പുജ്ഞാക്ഷതമിട്ട നമസ്കരിച്ച താഴേപറമ്പന ധ്യാനം ചൊല്ലി പുജ്ഞം ഇടനം. 'ശ്രീ വണ്ണം ചന്ദനം ഭിവ്യം ഗസാധ്യം സുമനോഹരം । വിലേപനം സുരഘ്രേഷ്ഠ ചന്ദനം പരിനൃഹ്യതം_ ശ്രീ അമൃകദേവതാദ്യഃ ചന്ദനം സമപ്പയംമി.' പി

എന്ന താഴേപരായന യുറനം ചെംപ്പി പുജ്യം ഇടണം.
 ‘മാറല്ലുതയ്ക്കുമ്പണിഭിമ്മുക്കുമലവിരാജിതം । കണ്ണ
 സ്വ ഭ്രാംബാത്മായ പ്രീത്യത്മം പരിഗ്രഹ്യതം ॥ ശ്രീ
 അമൃകദേവതാഭ്യഃ കണ്ണസുത്രം സമപ്പ്രയംമി.’ ‘അല
 കാരം മയാ ദേവി സുവണ്ണന വിനിക്കിതം । പ്രീത്യ
 ത്മം തവ ദേവരീ ഭ്രാംബാ പ്രതിഗ്രഹ്യതം ॥ ശ്രീ
 അമൃകദേവതാഭ്യഃ സപ്പണ്ണഭ്രാംബാ സമപ്പ്രയംമി.’ തം
 ശേപരായന യുറനം ചെംപ്പി പുജ്യം ഇടണം. ‘നാ
 നാഭരണങ്ങളായും നാനാരത്നങ്ങളാപരങ്ങളിതം । അ
 പ്രീതിയൈ മയാ ദേവി തംലപത്രം പ്രഗ്രഹ്യതം ॥ ശ്രീ
 അമൃകദേവതാഭ്യഃ സമപ്പ്രയാമി.’ ‘ഒരും സ്ഥാപതേ
 നമസ്ത്രൂം നമസ്തേ വിത്പന്നപിണ്ണേ । നാ
 നാപരിമള്ളുവ്യം ഗ്രഹാണ പരമേശപരീ. ശ്രീ അ
 മുകദേവതാഭ്യഃ പരിമള്ളുവ്യം സമപ്പ്രയംമി.’ പുജ്യം
 ഇടണം. ‘സേവനതികാബകളുചവചകപാടലംബേജ്ഞഃ
 പുനാക്കജംതികരവിരസംലവുബേജ്ഞഃ । വിലപ്രപ
 വാളുത്തളസീഡലമംലികംഭിസ്ത്രാം പുജയംമി ജഗദ്ദീ
 പ്രപരി മേ പ്രസീദ. ശ്രീഅമൃകദേവതാഭ്യഃ പുജ്യം
 ഗാം സമപ്പ്രയാമി.’ എന്ന പുജ്യംഇടു മുലംകേംണ്ട ജ
 ലഗധ്യപുജ്യധീപദാർശി പുജിച്ചു മുഹമ്മപ്പണം
 ചെബ്രുണം. അതിനീറ കുമം താഴേപരായന.

ഇതഃ പുജ്യപ്രാണബുദ്ധി—

ദേഹയക്കാഡികംരതഃ

ജംഗ്രംസപ്പള്ളിസ്വപ്പള്ളിനേ—

വസ്ത്രംസ മനസം വദേത്.

42

വാചം ച പള്ളിം ഹസ്തംഭ്യം—

മിദരേണ ഗീബന്ധുതഃ

മേഖംനന്തംനപിതോയത്സു—

തം യദ്ധക്തണ്വ യത്ര കൃതം.

43

തത്ര സവ്യം ഫ്രോച്ചു മുഹമ്പ്—

ണം ഭവതപ്രശ്നിവല്ലും

മാംമദീയങ്ങാ സകലം

ഹരയേ തേ സമപ്പ് യേ.

44

താരസ്ത്രബിതി ഫ്രോക്കേതം

മുഹമ്പ് ണമനഞ്ചേരൈഃ.

ഭാ—മരുഃ— കംം. ഇതഃ ചുവ്യം പ്രാണബുദ്ധി ഒദ്ദേയക്കംഡികംറതോ ജംഗ്രതസപള്ളിഷ്ടപ്പുവസ്ഥാ സു മനസംവംശം ഹസ്തംഭ്യാം പത്ര്യംക്രിഡരേണ ശിറ്റാ യസ്തുതം യദ്ധക്തം യത്ര കൃതം തത്ര സവ്യം മുഹമ്പ് ണം ഭവതു സപാഹാ. മാം മദീയം ച സകലം ഹരയേ തേ സമപ്പ് യേ. കംം തത്രസത്ര. ഇം മരുംകൊണ്ട മുഹമ്പ് ണമംചെയ്തു എപ്പുംക്ഷതവും തീത്മവംകൂട്ടി എടുത്തു താഴെ പഠിക്കുന്ന ധ്യാനംചെംല്ലി എപ്പുംക്ഷതം ഇട്ട പീം തൊട്ട് മുലമരും ജവിച്ചു മുത്തിരെയുള്ള സിക്കണം. ധ്യാനം ‘മരുഹീനം ക്രിയാഹീനം ഭക്തി ഹീനം ക്രപാനിയേ । പൂജനം പൂർണ്ണതാമേതു പവിത്രതാംപ്പും തേനേ തേ.’ മുത്തിരെചെതന്നുതെത്തെ ഏയെ തെരികൽ ഉറപ്പുച്ചും പിന്നെ ഗണപതിയിടെ പീംചു ജവിയിപ്രകാരം തുറന്ന പൂജിച്ചു അഭിവംദ്യം ചെയ്തു കൊംബക.

ഇതി പാഞ്ചമോദ്ദ്യോധഃ.

അഥ വിഷ്ണുപ്രായഃ.

ഹോമവിധി — കണ്ണകല്ലറാ.
ചതുരശ്ചം ദ്യാനിമദം—
ചദ്രം ത്രയം സുവത്സം
ഷയസ്യം പക്ഷജാക്കാര—
മഷ്ടാസ്യം താനി ലാമതഃ.
യംവൽ കണ്ണസ്യ വിസ്താരം
വനനം താവദീരിതം
കണ്ണാനാം ധാദ്രഗം ത്രചം
മേവലാനംബു താദ്രഗം.

1

2

ഭോ — ഹോമകണ്ണം—നംലുക്കോണം°, ദ്യാന്യാക്രതി, അഖിംചക്രാക്രതി, മിഖാണം, വട്ടത്തിൽ, ആരക്കോണം°, താമരപ്പുവിന്നർ അക്രതി, എട്ടുകോണം°. ഈ ഒന്നെന എട്ട് വിധത്തിൽ വിധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. കണ്ണത്തിനു എറു വിസ്താരം ഉണ്ടോ അതു അളവു തന്ന ശ്രദ്ധയം വേണം. കണ്ണം എറുപ്പുകാരം ആക്കന്നവോ അഥപ്പുകാരം അതിന്നർ മേവലയം ഉണ്ടോക്കുണ്ടോ.

കണ്ണങ്ങളിലെ ഹോമസംഖ്യകൾ
മുഖ്യമാനുമിതം കണ്ണം
ശത്രാഖേം സംപ്രചക്ഷതേ
ശത്രാഹേംമേരത്തിമാനും
ഹസ്തമാനും സഹശ്രകേ.

3

പ്രീഥിമസ്യമയുതേ ലക്ഷ്മ ചതുർസ്ഥമദീരിതം
ശലക്ഷ്മ ത്ര ഷംഖരസ്യം കോട്യംമഞ്ചകരം സ്ഥതം. 4
എക്കഹസ്യമിതം കണ്ണമേകലക്ഷ്മ വിധീയതേ
ലക്ഷ്മംണാം ശശകം യംവൽ തംവദ്ദശസ്യന വാശ്യേരം—

ഓ—അവൻ സംഖ്യ ഫോമിക്കന്നതിനുള്ള കുണ്ടായതിന് ഒരു പിടി മുഴം വിസ്താരവും തംഴ്ചയും നും സംഖ്യ ഫോമിക്കന്നതിനു ചെവബിരത്താനും നീ ത്തിയ ഒരു മുഴവും അളവിരം ഫോമിക്കന്നതിനു കരി കോലും പതിനായിരത്തിനു റണ്ടു കോലും ലക്ഷത്തിനു നാലുകോലും പാത്രം ലക്ഷത്തിനു എത്രകോലും കോടിപ്പും എട്ടു കോലും ഒരലക്ഷം ഫോമിക്കന്നതിനു കുറിക്കോലും വിസ്താരമുള്ള കണ്ണം മതി എന്നും പത്രം ലക്ഷംമുതൽ ക്രമേണ കാരോകൊൽ വലിച്ചും എടക്കണമെന്നും പക്ഷം ഉണ്ട്.

ഒന്നുമുതിരു കണ്ണം കേടിഫോമേ വിധീയതെ സർവ്വസിലഭികരം കണ്ണം ചതുരാഗ്രമാളിതം. 6
ചതുപ്രഭം യോനികണ്ണമല്ലോപംഭം ശ്രൂദ്രപം.
ഗതുക്കയകരം ത്രുപ്പം വത്രുളം ശാന്തികമ്പനി. 7
ചൂഡമരണയോഃ കണ്ണം ഷഡ്യന്തം പത്രസന്നിഡം
ചൂഢുളിഡം രോഗാഗമനം കണ്ണമഞ്ചുംസ്രമീരിതം. 8

ഓ—പത്രാ കോൽ വിസ്താരമുള്ള കണ്ണം കേടി ഫോമത്തിക്കൽ യുക്തമെന്ന പരയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ചതുരാഗ്രം സർവ്വസിലഭിയെ ചെയ്യുന്നതും യോന്യാത്തി ചതുപ്രഭിയെയും അല്ലെങ്കുറഞ്ഞതി ശ്രൂദ്രതെയും ദുക്കോണം ശത്രുനംശതെയും ചെയ്യുന്നതും മുത്തം ശത്രീകമ്പനിക്കൽ ശ്രൂദ്രവുമാകുന്നു.

ഇത്തന്നെ വേരവിയം.

വിദ്യേഹണ ചാഭിചാരേ ച
ത്രിക്കോണം കണ്ണമിഷ്യതേ
ദ്വാരിമേഖലം കോണാമുഖ—
മസ്തകാന്ത്രം സവ്യതഃ. 9

ഒ—വിപ്രേഷത്തികലും അടിച്ചാരത്തികലും ച
ക്കാണും രണ്ടു മേഖലയോടുള്ള കരിക്കേംത് വിസ്താ
രവും അതു എല്ലംററിനും ശ്രദ്ധവമാകുന്നു.

ഉച്ചാടനത്തു നെന്നുത്തും

ശത്രുപക്ഷസ്യ കാരയേൽ

ഉസംബന്ധത്തു വായവും

ദേവാനംമഹി കാരയേൽ.

10

ശത്രുണാം താപനേ ശസ്ത്രം

ധ്യാന്യാവൃംഘാഡികൊണ്ടുകും

അഭ്യച്ഛയത്തു യംമൃംഘം

ശത്രുണാം മാരണേ ഇന്നേൽ.

11

ഒ—ശത്രുക്കൈലെ ഉച്ചാടനം ചെയ്യുന്നതിനു നീ
രുതി കോണിലും മാരണത്തിനു വായുകോണിലും ഇടം
ഒ— ഉണ്ടാകുന്നതിനായി അഥാഡികോണിൽ ധ്യാന്യാകു
തിയിലും മാരണത്തിനു തെക്കേ ദിക്കിൽ അഭ്യച്ഛ
പ്രാക്തതിയിലും ശ്രദ്ധമാകുന്നു. ഇത്തന്നെ വേരു വി
ധത്തിൽ—

ത്രികോണം നെന്നുതേ കണ്ണം

രിപ്പുണാം വ്യാധിവല്ലനം

ഓഹംയാഗ്നേ ച വിപ്രേഷം

കണ്ണം പുണ്ണ്ണുസന്നിഡം.

12

ചതുരംഗത്തു കത്തവ്യം

ദേപശാഖേ തു വിചക്ഷണാഃ

കണ്ണം സ്വലക്ഷണം കൃതപ്തം

തന്ത്ര കമ്മാണി സാധയേൽ.

13

ഒ—ത്രികോണകണ്ണം നീരുതികോണിൽ ശത്രു
ക്കാണുക്കു വ്യാധിയെ ചെയ്യും. അഥാഡികോണിൽ പുത്രം
ച്ചപ്രാതേത ഉണ്ടാക്കി. ചതുരംഗം വിപ്രേഷംബിക്കി

കും എന്നും പക്ഷമുണ്ട്. ‘മാനഹീനാദികം ദോഷാന്താസ്ഥി ക്രണ്യാഭിവാരകേ’ എന്നുള്ളതിനാൽ ആണി ചാരത്തിനുള്ള കണ്ണത്തിനും അളവു മതലംയതുകളില്ലാണുയാൽ ഉള്ള ദോഷം വിധിക്രമപ്പട്ടികില്ല. ഇതു കണ്ണകല്ലന.

ഡോമാഗിവിവരണം.

സുഞ്ജകാന്താദിസംശ്രദ്ധം
യദ്യം ശ്രൂരത്തിയഗ്രഹജം
ആനീയ ചാണിം വാഗ്രൗണി
ക്രവ്യംഭാംഗം പരിത്യജ്ഞൻ.

14

അമ്പ്രൂണാഭായ തത്പാത്രം വമ്പണംബാടയെത്തം...
അമ്പുമന്ത്രം നെന്നുതേയു ക്രവ്യംഭാംഗം പരിത്യ-

[ജ്ഞൻ. 15

ഒ— സുഞ്ജകാന്താദികളിൽനിന്നാണുകൊിയതോ—
വൈഭിക്കുംതുടങ്ങുമ്പോൾ ശ്രദ്ധയുണ്ടായതോ അതു
അണിയെ വാച്ചി അതിൽനിന്നും രാക്ഷസംശം കൂ
ണ്ടാണും. അതിനും വിവരം അണിയെ മർബ� എന്ന
ജപിച്ചു് ഏട്ടു ഇം എന്ന ജപിച്ചു് ഉല്ലാടനം ചെ-
യ്ക്കു് അമ്പുമന്ത്രംകൊണ്ടു നിറുത്തികൊണ്ടിൽ ‘ക്രവ്യാദം-
ഗം—മർബ� ക്രവ്യാദേഖ്യാ നമഃ.’

പരമാത്മാനലേനം
ജംബരണംപി വഹനിനം
സൂരനേനക്കും വഹനിബീജം
ചെതന്യും യോജയേതത്തരഃ.

16

ഒ—രം എന്നക്ഷരം ജപിച്ചു് പരമാത്മാവിക-
ലെ അണിയേംടും ജംബാണിയേംടും ചെതന്യുതു-
യോജിപ്പിച്ചു് ഡോമാഗിയിൽ ചേക്കണം.

ഈനി ഫോട്ടവിധിയെ പറയുന്ന.

തത്തക്കള്ളാഡിതെരർപ്പേവു—
സ്ത്രീയാനാധിഭീജ്ഞതേ
പ്രാണാധാരം ഓഡിംഗണ്ടാ
കൃതപാ മുലേന മനുവിൽ.

17

ഒ— അതാരു കല്ലുങ്ങളിൽ വിധിച്ചിരിക്കുന്ന കല്ലുവും സ്ത്രീകൾക്കുണ്ട് ഫോമം ചെയ്യുന്നും. പ്രാണാധാരം ഓഡിംഗണ്ടാ മിതലാധാരം ചെയ്തു വിധിപ്രകാരം തന്ത്രിപ്പുജയും കഴിച്ചിട്ടു ഫോമക്കുന്നും. ഒരു മുത്തിയും ഒരു സംഖ്യ ജപം കഴിച്ചിട്ടിട്ടുണ്ടോ അതിൽ പത്തിലൊരും സംഖ്യ ഫോമം ചെയ്യുന്നും. ഫോമത്തിൽ അധികാനമായി അണിജിപ്പു നിറിയുണ്ടോ.

അതിന്റെ വിവരം.

ഹിരണ്യം ഗഗനം രക്തം
ക്രിണിംഗ്രം സുപ്രഭാ മതം
ബഹുത്രംപതിരക്കം ച
സംതപ്പിക്കു യാഗക്കമ്മസു.

18

ഒ— ഹിരണ്യം ഗഗനം രക്തം ക്രിണിംഗ്രം സുപ്രഭാ ബഹുത്രംപം അതിരക്കം ഇങ്ങിനെ പ്രേതജ്ഞിതുകളായ അണിജിപ്പകർ സംതപ്പിക മുണ്ടേതാടി തുടിയതുകളിലും ധോന്തിനാപയുക്കരാഡിലും അരുകുന്നു.

പത്രരംഗം സുവർണ്ണംന്നം
തുതീയം ഭ്രാഹ്മണഹിതാ
ബ്രഹ്മിതനന്നുരം ശ്രേതം
ധൂമിനീ ച കരംജ്ഞികം.
രംജസ്സും രസനം വഹേ—
വിഹിതം കംമ്പുകമ്മസു.

19

ഭാ—പദമാഗാ സുവണ്ണം ഭദ്രലോഹിതം ശ്രേഷ്ഠ
താ യുഹിനീ കരാളിനീ ഇതുകർഡി രാജസഹഃസ്രായക്കുക
ചീംകുമ്മകമ്മകമ്മംകം ഉപയോഗിക്കേണ്ടതുകളിൽ അതു
കുറഞ്ഞു.

വിത്രചുര്തില്ലെലിന്തിന്നേം
യുദ്ധവണ്ണം മനോജവാ
ഭലാഹിതാന്നു കരാളാവും
കാലി താമസ്യ ഇംരിതാ. 20

ഭാ—വിത്രപരമ്പര്തി, സ്വലിംഗിനീ, യുദ്ധവണ്ണം, മനോജവാ, ഭലാഹിതാ, കരാളി, കാലി ഇതു താമസ
മനോജക്കളംകുറഞ്ഞു.

എത്തൽ സപ്ത നീഡിജുന്നേ
ക്രൂരകമ്മസു മന്ത്രിഭി�:
നാപസ്പർന്നാമസമരംഭാസ്യുഃ:
ജിഹപര് കല്പ്യംബന്നരേതസഃ. 12

ഭാ—ഈ ജിഹപകൾ എഴിം ക്രൂരകമ്മസുളിൽ ഉപഘടകകളാകുന്നു. അന്തുക്കിട്ടുകയും അതാംതിനു പഠം
ഭത്തിരിക്കുന്ന പേരിനു ശ്രദ്ധയായിട്ടുള്ള വണ്ണങ്ങളിൽ
അതുകുറഞ്ഞു.

സന്ധ്യസ്യാദ്ദേശംഗേ ദ്രുതകനകനിം—
കഷ്ണാഭേദഹിരണ്യാ
വൈവ്യൂദ്ധം ഷുപ്പംഗേ പ്രവേതി ഗഗനം
സ്നേഹനംഭേദ രസജ്ഞനം
രക്തം ബാലംക്ഷവണ്ണം ഇതവഹവിഭിഗി
ദേപഃശാംഭേദ പ്രശ്നണ്ണാ
ക്രൂഡാ നീലംബുജംഭം ദിഗി നേജപതേ—
മംരണേ സുപ്രശ്നണ്ണാ.

വാതാന്നേ സുപ്രഭം സം പ്രതിഭിഗി റസനം
ശാന്തികേ ശ്രാംകവണ്ണാ 22

ഹോമം ചംതിരക്കാ പവനദിനീ ഗംഗാ—

ചുട്ടേ സംപ്രയസ്താ

മദ്ദല്ല കണ്ണാസ്യ ചാനഃ പ്രഭവതി ബഹു—

പായമാത്മാഭിധാനാ.

23

ഒ—ആക്ഷം ദിതലായ ഹോമത്തിനും തും
ഹാന ഏകാണിൽ ഹിരണ്യാ എന ജിഹപയം സ്ഥംഭ
നം ദിതലായത്തിനു കിഴക്ക് വൈദ്യുത്തം. വൈദ്യു
ത്തുവള്ളുത്തിൽ ഗഗനാ എന്നം വിപ്രേഷണം ദിതലാ
യത്തിനു വഹിക്കേണിൽ റക്കം എന്നം മാരണം ദിത
ലായത്തിനു നീലവള്ളുത്തിൽ നീറ്റതിക്കേണിൽ കു.
ജ്ഞാ എന്നം ശാന്തികമ്മത്തിനു പട്ടിത്തൊരു ശ്രേണി
വള്ളുത്തിൽ സുപ്രഭാ എന്നം ഉച്ചടനത്തിനു സപ്തം
നിറത്തിൽ വംഡുകോണിൽ അതിരക്കാ എന്നം എ²
പ്രശ്നമുഖമാക്കം മദ്ദല തിൽ ബഹുപാ എന ജി
ഹപയം അതു³ എപ്പാ വള്ളുത്തോടുള്ളിയതും ആകന്ന.
അണിയുടെ ജിഹപക്ഷം പ്രത്യേകം ബീജങ്കാരങ്ങൾ
ഉജ്ജിതിനെ താഴെ പറയുന്ന.

ദീപികാനലവംയസ്തഃ:

സാദ്യാ വള്ളം വിലേംമതഃ:

സേനവസ്ത്രജിഹപാനം

സപ്തംനം ബീജതാം ഗതാഃ.

24

ഒ—ദീപികാഡികളംയിരിക്കുന്ന അക്ഷരങ്ങൾ
അന്നസ്വർണ്ണങ്ങളം ചേത്ത്⁴ അന്നലേംമവിലേംമങ്ങ
ജായിട്ട്⁵ ഉച്ചരിക്കുന്നം. അത്⁶ തുഠിൽത്തനു ബീജം
ക്ഷബ്ദങ്ങളം ചുട്ടുത്തിൽ നോക്കിയാൽ അക്ഷരവിവ

രം ഉണ്ടോകം. സുചും-സുചും-ഗുചും-വുചും-ലുചും-
അചും-യുചും- ഇതുകൾ ഹിരണ്യംഡി ജിമ്പകർക്കു
മേണ എടുത്തുകൊള്ളുന്നും. സുചും- മീരണ്യംനെയെന
മഃ. സുചും-ഗഗനം. ഇത്യുംഡി ഏല്പുററിലും ചേരുന്നു
കൊള്ളുന്നും.

അഗ്രിഷ്യംഗാഡി.

സഹസ്രാച്ചുംഡി എന്നും സപ്പും പുണ്ണംയ മസ്തകം
ഉത്തിജ്ഞ പുതഞ്ചംനേതി റിവംമഗ്രോധമീരിതഃ. 25

യുമാനേത വ്യുപിനേനു വഹ്മ

സപ്പജിമ്പംയ നേത്രകം

അസും ധനഭ്രംബനേതി

ശഡംഗാനി സമംചരേൽ. 26

ഭാ—സഹസ്രാച്ചുംഡി എന്നുംനേയ നമഃ. സപ്പും
പുണ്ണംയ റിരണ്ണേ സപ്രംഹം. ഉത്തിജ്ഞ പുതഞ്ചംനേയ റി
വായ വെശ്യർഥം. യുമവ്യുപിനേ കവചംയ ഇം. സ
പ്പജിമ്പംയ നേത്രത്രംനേയ വെശ്യർഥം. ധനഭ്രംബനേ
അസുംയ മർഥം.

ജ്ഞിചനേംവേതംസ്യ

ഭൂഗായത്രിപംവകം:

രം ബീജം റപ്രയം റക്തി—

പ്രവനേ വിനിശ്യേജന്നേൽ. 27

ഭാ—ഭൂ ജ്ഞിഃ. റംയത്രീ മരഃ. പംവകോ ദേ
വതാ. രം ബീജം. സപ്രംഹാ റക്തിഃ. മവനേ വിനി
ശ്യാഗഃ.

വൈദ്യപ്രസരംനേ ജംബത്തി

വേദാനേത സ്യുദിമംവഹം

ബേംഹിതാക്ഷവദംതസ്യ—

കമ്മംണ്ണനേത തു സാധയ.

28

വഹിപ്രിയാന്തോ മദ്രാസ്
ഷഡപിംഗരുക്കണ്ടാന് പിരി :

ഭോ—വൈഗ്രഹാനര ജാതാവേദ ഇഹാവയഹ ലോ
മഹിതാക്ഷാ സർവ്വക്കമ്മണ്ണി സാധ്യാ സപ്താഹ. മഹാ
ക്ഷാരസംഖ്യ ഇഷ്പത്താര്. വിധിലുക്കാരം നൃംഗം
ക്രമ്മിനാം മുതലായള്ള കഴിഞ്ഞാൽ കണ്ണാടിൽ വിറ
ക ശ്രീടി അണ്ണി ജപലിപ്പിക്കുന്നതിനു താഴെ പരാഘന
മന്ത്രം ജപിക്കണം.

ചീൽപ്പിംഗലഹനപ്രസ്തുതാം മെയ്യൻ പച്ചാട്ടായം
സവിശ്വാസാജ്ഞാപരസ്തംഹാ മ ശ്രൂഢേവള്ളജാക്ഷരഃ..

ഓ—ചിൽപ്പിംഗലഹനഹനമുഖ്യമായ പദ്ധതി
സവ്വക്കാശനാപയസ്താഹാ: ‘അണിം ഫ്രപ്പലിതം
വരേ അതവേദം ദ്രുതാരുനം । സുവണ്ണവണ്ണമലം
സമീചം വിന്റ.രതോഷ്ഠവം.’ നവഗ്രഹങ്ങോമത്തി
ഞ്ചം ചുമതകൾ—

അക്കഃ പലായഃ വദിരോഹ്യപാമംഗ്രശ്യു പിപ്പുലഃ
ഉളംബാരല്ലേഷി ദ്രവ്യാ ക്ഷണങ്ങ സമിയഃ ക്രമാൽ. 30

ഈ—എഴിക്കു് പുംഗു് കരിങ്ങംലീ വലിയകട
ഖാടി അരയാലു് അത്തി വഹി കരക ദം ഇതുകൾ
സുശ്രദ്ധിരുമ്മണ്ണപിക്കു് എടുത്തുകൊണ്ടുണ്ടാ.

ചമതകളിൽ മലം താഴേ പരയ്ക്ക.

ഓ—എത്തോ വ്യാധിയെ ശമിപ്പിക്കുന്നു. സൂര്യൻ എല്ലം അഭീഷ്ടത്തെല്ലം കൊടുക്കും. കരിങ്ങാലും ധനലാഭത്തെ ചെയ്യും. കടലാടി പുതുവാളും ചെയ്യും. അരയാൽ ശ്രദ്ധത്തെ കൊടുക്കും. അത്തിനു ധന തെത്തുക്കാടുക്കും. വഹനി ചംപാരാത്രതെ ചെയ്യും. കുടകു മംഗലപ്പത്തെ വല്ലിപ്പിക്കും. ഒട്ട പിറ്റുതുള്ളിയെ ചെയ്യും. ഇങ്ങിനെ ചമതകളിട ഗ്രാമം.

മുത്തുജ്ഞാഖ്യവന്നവിധി.

തീരുജ്ഞപരാഭിപ്രാരാഭിരാന്തിഽം റവനം മതം
മുത്തുജ്ഞയാവ്യമന്ത്രണാ ഏനവ കേവലമായാണ്. പീശി
ഓ— കരിനമായിട്ടുള്ള ജ്പരാദിരാന്ത്രണപംക്ഷം
ആട്ടിച്ചാരം മിതലാഡാതിനാം ശമനം വരുന്നതിനാം
യാ മുത്തുജ്ഞാഖ്യമന്ത്രംകൊണ്ടുള്ള റവനം പ്രത്യേകം മു
ണ്ടാക്കാം; അയസ്സിനു തന്നെയല്ല.

ജനങ്കേ ദശമേ തസ്താത പുന്നബൈക്കോനവിംഗകേ
ജ്ഞാദ്യസ്ഥാനാവല്യാസ്ഥാമിധ്യനുരംതുലാഃ. 34
സ രോഗാം സകലാം ശത്രും പരാജ്യ ശ്രീധാരതഃ
മോദതേ പ്രതുപൗത്രാബദ്യുദ്ധതവശംബാ സംധകഃ.

ഓ—ജനനക്ഷത്രം പത്രംനക്ഷത്രം പത്രതാം
പതാംനക്ഷത്രം ഇദ്ദീപനയുള്ള ദിവസങ്ങളിൽ അമു
രിവജ്ഞി നനംലുവിരൽ നീളത്തിൽ ഇരിച്ചിട്ട് മേഘ
മിക്കണാം. എന്നാൽ രോഗനാശം ശത്രുനാശം എത്ര
പ്രാണി ദീർഘാസ്ഥായിരിക്കു മിതലാധ വളരെ മുണ്ടാക്കണം.

സമിതിഃ ശ്രീമദ്വാതമാഭിഹോമസ്തുപത്തിസി—

[ഉദയ
പലാശത്തുജാഭിസ്തു മുഹമ്മദ്സമിഖ്യഃ. 35]

വദാതമാഡില്ലന്മുള്ളിഃ വംബിരാഭിസ്തു കാന്തയേ
തിലെവരധമ്നനാശായ സമ്പവദ്ധുതനജ്ഞയേ 37
പായസേന കുതോ മോമഃ കാന്തിഗ്രീകീത്തിഭായകഃ
കുത്യാത്തൃക്ഷയകരോ ദശസ്ത്രംപാദസിലബിഃ. 38
മോമസംഖ്യം തു സവ്യത്രംഘ്യതമാനേന കീത്തിതാ.

ഭാ—എവഴുക്കായകുണ്ട് മോമിച്ചും സവാളു
വല്ലന്മുള്ള പുംശു പേരംലു മിതലായതുകുണ്ട് ധന
പ്രംഭിയും കരിങ്ങംലികുണ്ട് കാന്തിയും എല്ലളികും
ണും അധക്കംനാശവും കടകകുണ്ട് ശരുനാശവും
പായസംകുണ്ട് കാന്തി എടുപ്പെട്ടും കീത്തി ഇത്തുകൾ
കും മുണമംകുന്ന. കുത്യ അപമുത്യു മിതലായതിനാം
മോമസംഖ്യാദസിലബികുണ്ട് നാശം വരുന്നതാകുന്ന.
എല്ലും ദ്രവ്യങ്ങളുകുണ്ട് ചെയ്യുന്ന മോമം പതി
നായിരം സംഖ്യ വേണമെന്നും ഉത്തമപക്ഷമംകുന്ന.
അംഗുംതരരഹതം ചുവ്യാത്രികമോമംദ്രജാം ക്ഷയഃ
സപചനദിവസേ ദസ്തു പായസെനമ്യുരംനപിതെതഃ.
ഈമോതി തസ്യ വല്ലഭേ കമലംരോഗ്യകീത്തയഃ
മുള്ളചീബകളോത്യാഡിസ്സമിതിപിർവ്വനം സ്രീണാം. 40
ജനതാരന്ത്രയേരോഗാൻ മുത്യം ചാപി വിനാശിയേൽ.

ഭാ—ഈമുന്നാത്തട്ടിയ കരകകുണ്ട് റൂറെറട്ടും ഉത
മോമം ചെയ്യാൽ രോഗശാന്തിയും ജനനക്ഷത്ര
ത്തിൽ പായസംകുണ്ട് മോമിച്ചും ഗ്രീയും ഒരു
രോഗ്യവും കീത്തിയും വല്ലിക്കുന്നതാകുന്ന. അനുത്യ
ഇലഞ്ഞി ഇത്തുകൾകുണ്ട് ജനനക്ഷത്രത്തിലും അന്ന
ജനനക്ഷത്രത്തിലും മോമിച്ചും രോഗം മിതപായ
അ നാരീക്കുന്നതാകുന്ന. അനജനനക്ഷത്രം എന്നതു

ഞശപതിനാളിൽ ജനിച്ചവൻ മകവം മുലവും. ഒരണിക്ക പുരം പുരാടം ഇങ്ങിനെ എല്ലംററിനും.

പ്രത്യുദം ജ്ഞാനാസ്ത്വം അപദൂതക്കുവിന്നുയേ

കിം ബഹുക്രൈന സദ്ഗ്രാഹം പ്രയച്ചതി ശീവോ

[ഇണാം. 41]

ഭോക്കുക്കാണ്ടു ദിവസംതോദം ഫോമിച്ചുംകു
അപദൂതക്കുഡോഷം നശിക്കുന്നതും എന്നാശവണ്ട എല്ലാ
ഉഖ്യപ്രാപ്തിക്കും ഈ ഫോമം മുണ്മാക്കും. കുതുംജയ
മന്ത്രഃ— ‘കം ത്രുംബകം യജമാനേ സുഗന്ധിം പഞ്ചി
വല്മനം ഉദ്ധാരകമിവ വാസനാസ്ത്രത്യുമംകുശിയ
മന്ത്രതാൽ സ്വാഹാ.’

ഖ്യാംഗാലി.

താരോ ഓമോ ഭഗവത്തേ

അദ്ദോയതീ പദാനപ്രിതംന്

‘മുലംഭിനവവശ്രംഘ്യം—

‘നക്തപാ ക്ഷത്യംകു ഖ്യാംഗകം.

42

‘മുലംഭനേ പാണയസ്ത്വംഹാ

മുഖാന്തുംനേ നിയോജയേൽ

അന്തുതാഭനേ മുത്തയേ മം

‘ജീവയേതീ ശീരോന്തിമം.

43

‘ശാബംഭനേ ചക്രശീരസേ

‘ജടിനേ വഹനിവല്ലം

‘ത്രിപ്രഥാന്തകായ മം ത്രീം

കവചംഭനേ മനഃ സ്മൃതഃ.

44

ഭോക്കം വഹം കം ജ്ഞം സം ഭർഖവഃസ്തഃ ത്രും
ജ്ഞാനം കാം നമോ ഭഗവത്തേ അദ്ദോയ മുലപാണയേ
സ്വാഹാ. മുദയായ കാം യജമാനേ കാം അന്തരുതക്കും

യേ മാം ജീവയ ദിരിം കാം സുഗസ്യിം ചുണ്ടിവല്ലനും
കാം ചപ്പറഗിരസേ ജടിനേ സ്ഥാഹാ. ദിവായ കാം ഉ
ദ്ധാതകമിവ ബന്ധനാൽ കാം ത്രിചുരംന്തകായ ഫാം
അനീം കവചായ കാം ഫഹാം മുത്രോമ്മക്ഷീയ കാം ന
മോ ത്രിലോചനായ ജ്ഞാജ്ഞസ്വാമമരും നേതുത്രയാ
യ കാം ശ്രൂ മാതൃതാൽ കാംനമോ അണിത്രയായ ജ്വ
പരായ മാം രക്ഷ കാം അഭേദാരാസ്വായ അസ്വംയ.
ഈ ഷഡംഗമരുവംകൃദിഷ്ഠിട അവസന്നിശ്ചളിൽ
പ്രദയാദി തംഴ പരിയന അക്ഷവരണം ചേരുത്തുകൊ
ഞ്ഞാം. ‘നമഃസ്തംഹാ വജ്രം ഹ്രം വൈശഖം ഫർം.’

വാമദേവകഹോലാവ്യ വസിപ്പിക്കുമന്ത്രങ്ങംസ്യ തു
മരാംസ്ഫക്താനിതദ്രോന പംക്താിസ്ത്രായത്രുനഷ്ടഭഃ.
സദാഗ്രിവഹാമുത്രുജയത്രുസ്യ ദേവതാഃ
മായാഗ്രഹി രമാബീജം വിനിയോഗംത്രംസിഖയേ..

ഭാ— വാമദേവകഹോലാവ്യസിപ്പി ജ്ഞാശയഃ. പം
ക്തിസ്ത്രായത്രുനഷ്ടപ്പോമദഃ. സദാഗ്രിവഹാമുത്രും
ജയത്രുദേവതാനെയ നമഃ. അനീം ശ്രേക്കത്രു നമഃ.
അനീം ബീജം നമഃ. ധ്യാനം— ‘ഹസ്തംഭോജയുഗ
സ്ഥകംഭയുഗളാഭലുത്രു തോയം ദിരസ്സിവൈത്തം കര
ണ്ണായ്മഗ്രഹ ദയതം സപ്താങ്ക സക്തംഭഭു കരെ | അ
ക്ഷഃസ്പദംമുഹസ്തമംബുജഗതം മുഖ്യസ്ഥചപ്രസ്വവത്
പീഡയോന്നന്തനം ഭജേ സഗിരിശം മുത്രുംജയം ത്രു
വകം.’

ഹോമാഗ്നിലക്ഷണാം.

സപ്താംഗസിന്ത്രവാലംക്രക്ഷമക്ഷൗദ്രസന്നിഭഃ
സ്വബന്ധംരേതസോ വബന്ധപ്രോഭനഃ പരികീർത്തിതഃ..

ഓ—ഹോമാഗി സ്വപ്നത്തിന്റെയും സിസ്തരത്തിന്റെയും ബാലാദിത്യത്തിന്റെയും ക്ഷേമത്തിന്റെയും തേനിന്റെയും വർഗ്ഗമുണ്ടായാൽ അതു ഹോമം ശ്രദ്ധിച്ചകമാകും.

ഈത്രത്തെന്ന വേദവീഡിയം.

സംഹതായത്തുത്തിസ്തിസ്തിനന്നതാത്തിയു ദീപ്തിമംസ് പ്രക്ഷിണഗതിസ്തിസ്തിശ്വകവഹിനോ ഭവേഷ്ടിയേ. 48 ദേരീവാരിശമസ്തീസ്തിസ്തിപടനിപ്പഹേഷ്ടിഭാവഹഃ.

ഓ—വള്ളര ഉയൻക്രത്തുകയും വള്ളര ദീപ്തിയും മഹവനസമയത്തു വലത്തുവരം ചുറരകയും ശ്രദ്ധവും വിംഡിലും ഇല്ലാതെയും ഉള്ള അഞ്ചി ശ്രദ്ധമാകും. ചെണ്ടയടക ശ്രദ്ധംപോലെയും മേഘത്തിന്റെ ശ്രദ്ധം പോലെയും അനന്തരക ശ്രദ്ധംപോലെയും നാദമുണ്ടായാൽ ശ്രദ്ധമാകും.

നാഗചവകചുനാഗപാടലായുമെകാനിഃ:

പദ്മമൈവരകത്താരസപ്തിസ്തിത്തിലുസനിഃ. 49 പാവകസ്യ ശ്രദ്ധഭാഗസ്തു ഗസ്യ ഇത്യുക്തം തന്ത്രവേദിഃ ക്രമേന്ത്യവള്ളായുമോ വഹേഃപ്രാക്തം ശ്രദ്ധാവഹം.

ഓ—നാഗപ്പുവും ചെവകപ്പുവും പുനപ്പുവും പാതിരിപ്പുവും അബിഷപ്പുവും തമരപ്പുവും സൗഗസ്യികപ്പുവും എങ്ങും മരത്തുലി. ഇതുകളിടെ ഗസ്യംപോലെ ഉള്ള ഗസ്യം ഉണ്ടായാൽ ശ്രദ്ധം. പുക്കണ്ണും ചതുരന്റെയും ദിപ്പിപ്പുവാനിന്റെയും നിരംപോലെ ഉള്ള നിരം കണ്ഠാൽ ശ്രദ്ധം അതുകും.

ശ്രംകകമ്പിവരം.

ശാന്തിവശ്യപ്പുംഭനാനി വിദ്രോഹംച്ചാടനം തമം മംഗലാന്താനി ശംസനി ശ്രംകകമ്പണിമനീശിണഃ.

ഒ—ഗാന്തി, വദ്യം, സ്കൂണനം, വിദ്വാഷം, ഉച്ചംനം, മാഹണം ഇങ്ങിനെ ആരക്കമ്പണം മധ്യാൾ കരി കല്പിച്ചിരിക്കുന്നു.

രോഗക്രത്യാഗ്രഹംദീനം
നിരാസപ്രദാന്തിരീരിതഃ
വദ്യം ജനംനം സദ്യുഷം
വിധയതപ്രദീരിതം.

52

പ്രവൃത്തിരോധസ്ഥാവ്യഘം
സ്കൂണനം സമഭാവതം
സ്ത്രിശംനം ദേപഘജനനം
മിമോവിദ്വാഷണം മതം.

53

ഉച്ചംനം സപദേഹംഡേ
അംഗനം പരിക്കീത്തിതം
പ്രാണിനം പ്രംബമരണം
മംഗണം സമഭാവതം.

54

ഓ—ഗ്രഹാദികളുടെ രോഗക്രത്യാഗ്രഹ അടക്കനാതിനു ഗാന്തി എന്നം എല്ലും ജനങ്ങളെല്ലാം മറരം വദ മംകണ്ടാതിനു വദ്യമെന്നം എല്ലാവരുടേല്ലും പ്രവൃത്തി ഏയത്തുടക്കനാതിനു സ്കൂണനമെന്നം അനൈപ്പാന്ത്യം സ്കൂ മിച്ചിരിക്കുന്നവരെ ദേപഘിപ്പിക്കുന്നതിനു വിദ്വേഷമെന്നം താൻറെ ദേഹത്തിക്കൽനിന്നോ ഗ്രാമത്തിക്കൽനിന്നോ അക്കലെക്കലെയുന്നതിനും ഉച്ചംനമെന്നം പ്രാണികളുടെ പ്രാണാനെ കളയുന്നതിനു മാരണമെന്നം പറയുന്നു.

ഷഠകമ്പദവത്തൊർ.

രതിവ്യംണി റമാ ജേയ്യും മുന്നും കാളി യമാക്തമാൽ
ഷഠകമ്പദവത്താഃ പ്രുംക്രതാഃ കമ്മാദേശ താഃ പ്രവൃജ-
[യേൽ. 55]

ഒ— രതീ വാൺ രമാ ജ്യേഷ്ഠാ ഭർത്താ ദ്രോഹി ക്രമണ പിംകമ്മംവേവതമാരംകനാ. അതാതുകമ്മാ ദിയികൽ അതാതു വേവതമാരെ പൂജിച്ചുകൊള്ളണം. ശാന്തികമ്മത്തിനു രതീദേവിപുജ. വസ്ത്രത്തിനു വാണിഡേവി. ഇലുകാരം എല്ലംററിനും.

സിതാങ്ഗാഹരിപ്രാം മിഗ്രഗ്രാമിള്ളുസരം:

പ്രപുജയേത കമ്മംദോ സപവബണ്ണഃ കസുമെ?

[ക്രമംത്. 56]

ഒ—വൈഴിപ്പു്, ഇംഗ്രേസ്വവപ്പു്, മഞ്ഞത്തുടിക്ക ഉന്നതു, കരപ്പു്, മഞ്ഞനിംതേരട്ടുടിയ വൈഴിപ്പു് കുമേണ ഈ വണ്ണം താഴിളി പുഞ്ചലിക്കൊണ്ടു പൂജിച്ചു കൊള്ളണം. ശാന്തിയ്യു വേള്ള. വസ്ത്രത്തിനു ഇംഗ്രേസ്വവപ്പു്. ഇസൈനെ എല്ലംററിനും.

ശിവസോമേന്റനിറതിപവനാശിഡിഃ ക്രമംതു തത്തതകമ്മംണി കര്പ്പീത ജപം തത്തദ്ദിശാഖവം. 57

ഓ— ഇംഗ്രാനകോണു് വടക്കു കിഴക്കു നിറ്റതീ കോണു് വാങ്ങകോണു് അശികോണു് ക്രമേണ ശാന്ത്യംദിക്കംക്കു മേൽപ്പറത്ത ദിക്കുളിൽ അലിമവമം യിട്ടു കമ്മം ചെയ്യണം. ഇംഗ്രാനകോണിൽ ശാന്തികമ്മം. വടക്കു വസ്ത്രം. ഇലുകാരം എല്ലംററിനും.

ശ്രദ്ധപക്ഷേ പ്രീതിയം ച സപ്തമീ പഞ്ചമീ തമാ തുതിയംബുധജീവംഡ്രാം യുതം ശാന്തിവിഡേശ മതം.

ഓ— ശ്രദ്ധപക്ഷത്തിൽ പ്രീതിയ സപ്തമീ പഞ്ചമീ തുതിയാ ഇംഗ്രീക്കളും ബുധനാഴിയും വ്യാഴാഴിയും ശാന്തികമ്മത്തിനു വിഹിതമംകനാ.

ചതുത്മീ നവമീ ഷാസ്ത്രീ ത്രയേംഗ്രീതിമീസ്ത്രമം. ജീവസോമയുതം ശസ്ത്രാ വരൈകരണകമ്മണാ. 58

ഓ—ചതുര്മീ നവമീ സാധ്യീ ത്രഞ്ചാദഗീ ഈ
തീമികളിം വ്യാഴാളും തികളാളും വശീകരണക
മന്ത്രിനാം നല്പുതാകനാ.

എകാദഗീ ച ദശമീ നവമീ ചാഞ്ചലീ പുനഃ
ശരീരപ്രാണിതോപതാ പ്രോക്ഷാ വിദ്വേഷകമ്മ—

[ഓ. 60]

ഓ—എകാദഗീ ദശമീ നവമീ അഞ്ചുമീ ഈ തി
മികളിം ശനിയാളും വൈശ്രാംഖാളും വിദ്വേഷക
മന്ത്രിനാം.

കൂദ്ദി ചതുർജ്യാശ്വമൃഗം ഭാനസുനയതെ യദി
ഉച്ചാടനാവും കമ്മാറു കത്തവും മലസിലഭാവം. 61

ഓ—കൂദ്ദിപക്ഷത്തികൾ ചതുർജ്യാശ്വിയിം അഞ്ചുമീ
യും ശനിയാളും ശനിഖാളും ഉച്ചാടനകമ്മത്രിനാം
മിഥുതാകനാ.

ക്രതംജ്ഞമൃഗം കൂദ്ദിഗതേ അമാവാസ്യാ തദ്ദേശം
ഭാനമനക്കേജാപേതാ സ്ഥംഭമാരണായോഗ്രം ഓ. 62

ഓ—കൂദ്ദിപക്ഷത്തികൾ അഞ്ചുമീയും അമാവാ
സിയും ചൊല്ലാളും ശനിയാളും ശനിയാളും
സ്ഥംഭനത്രിനാം മാരണത്രിനാം ശ്രമാകനാ.

ശസ്തകമ്മത്രിനാം ഒരു പ്രത്യേകവിധി.

ഗ്രൂഡഗ്രഹാദയ കയ്യംദഗ്രൂഡഗ്രഹാദയ
രാജാലക്കമ്മംണി റിക്തരാഹേർ മുത്യുഗ്രഹാഗേ ച മാരണാം.

ഓ—ഗ്രൂഡഗ്രഹാദയങ്ങളിൽ ഗ്രൂഡകമ്മങ്ങളിം അ
ഗ്രൂഡഗ്രഹാദയത്തികൾ അഗ്രൂഡകമ്മവും ശനിയാളും
തിക്തയും ക്രൂരകമ്മത്രിനാം മുത്യുഗ്രഹം മാരണകമ്മ
ത്രിനാം ഗ്രൂഡമാകനാ. വ്യാഴം ഗ്രൂകുൻ ബുധൻ വെള്ള

രത പക്ഷത്തിലെ ചപ്രാം ഇവർ ശ്രദ്ധാജം ഫേഡം അഗ്രഭരാജം ചതുരമി നവചി ചതുര്ഗി ഇവ രീക്ത യുമാകുന്ന.

ശംകമംബാം നക്കത്രനിഘമം.

സ്ഥംബനം മോഹനം ചൈവ വഗൈകരണമുത്തമം.

മാഫേദ്രേ വംഡണാ ചൈവ കത്തവ്യമിം സിഖിം.

ഒ—സ്ഥംബനവും മോഹനവും വഗൈകരണവും മം ഫേദ്രുമണ്ഡലത്തികളും വംഡണമണ്ഡലത്തികളും ചൈയുണം എന്നാംലേ ഫലിക്കേണ്ടിട്ടി.

മാഫേദ്രുമണ്ഡലമെന്നതു പറയുന്ന.

ഓച്ചപ്പും ചൈവോത്തരംജ്ഞാഡം ചംനരാധാ ച രേ—
[ഹിണ്ണി

മംഫേദ്രുമണ്ഡലം ഫേയുതൽ സർവ്വക്കമ്പ്രസിഖിം.

ഒ—തുക്കേട് ഉത്രംബം അനിശം രോഹിണീ ഇം നക്കത്രങ്ങൾ മാരുഫേദ്രുമണ്ഡലസ്ഥിതങ്ങളാകുന്ന. ഇം നക്കത്രങ്ങളിൽ ഏല്ലാ കമ്പങ്ങൾക്കും ശ്രൂമേംകുന്ന.

വാതണമണ്ഡലമെന്നതു പറയുന്ന.

സ്വാഭത്തരാ ഭാദ്രപദാ മുലംഗതാഭീഷം തമം പുഠിംഭാദ്രപദംഫേഡം ജേനയം വംഡണമല്ലുഗാഃ. പുഠിംജാംഡം തു തർക്കക്കമ്പസിഖിം ശംഖനാസ്യതം.

ഒ—ഉത്രക്കാതി മുലം ചതയം പുത്രക്കാതി ആ കില്ലും ഇം നക്കത്രങ്ങൾ വാതണമണ്ഡലസ്ഥിതങ്ങളാകുന്ന.

വിദ്വേദജ്ഞാചൂടനം വഹി വായുദ്ദേശേ ച കാര—
[ദേഹ
സ്വാതീഹസ്താമുഗരാഡം ചിത്രം ചോത്തരമണ്ണമുന്നീ.

പുശ്യം പുനവ്യുഹി മണ്ഡലസ്ഥാഃ പ്രകീർത്തിതം.

ഒ—വിപ്രോഷവം ഉച്ചാടനവം വഹിമണ്ഡല
ക്കുലും വായുമണ്ഡലത്തിലും പ്രവർത്തിക്കാം. ചോരി
ക്കാത്തം മകയിരം ചിത്തിര ഉത്രം ഷുഗം ഷുണർത്തം
ഇം നക്ഷത്രങ്ങൾ വഹിമണ്ഡലസ്ഥിതണ്ണളംകനാ.

അംഗപിനി രേണി ആർദ്രാ ധനിജ്ഞാ ശ്രവണം മഹാം
വിത്രാവം കൃത്തികാ ഷുഖ്യമത്തഗ്രനി രേവതി രാമാ.
വായുമണ്ഡലമല്ലുന്നു തത്തകക്കുപ്രസിദ്ധിം.

ഓ—അംഗപതി രേണി തിരുവാതിര അവിട്ടം
തിരുവേണം മകം വിത്രാവം കാത്തിക ഷുരം രേവതി
ഇതുകൾ വായുമണ്ഡലസ്ഥിതണ്ണളംകനാ.

വദ്യം ഷുഖ്യാഹി മല്ല്യാഹൈ വിപ്രോഷം ഉച്ചാടനം

[തമാ-

ഗാന്തിപ്രജ്ഞി ദിനസ്യംനേത സന്യാകംലേ ച മം—

[രണം. 69]

ഓ—ഷുഖ്യമഹത്തികൾ വദ്യകക്കുവം മല്ല്യാഹ—
ത്തികൾ വിപ്രോഷവം ഉച്ചാടനവം പകലിന്റെ അ
വസന്നത്തികൾ ഗാന്തിപ്രജ്ഞികക്കുങ്കളിം സന്യാകാ
ഘത്തികൾ (സുഖ്യന്റെ അഭ്യാസയം അഭ്യംസ്ഥമയം)
മംറണത്തിനം ശ്രദ്ധമംകനാ.

സുഖ്യം ദയത്തികൾ സമാരണ്യ ഘടികാരങ്ങകം ക്രമാർക്ക്
ജ്ഞവസ്തുവ്യസന്നാഭ്യം അഭ്യാസരാത്രം ദിനേനിനേ.

ഓ— സുഖ്യം ദയത്തികൾ നിന്നാതുടങ്ങാി പത്രി
ആനാഴിക വസന്നാരീകളും യിരിക്കന്ന ജ്ഞത്തുകളും യി
ഡവിക്കാമെന്നാണ്. (വസന്നം ഗ്രീവ്യം ദാദം ശരത്ത്
ഘേരുന്നും ശീരീരം ഇങ്ങനെ ജ്ഞത്തുകൾ ആറു.)

വേദാന്തസ്ഥാപനികേ പ്രോക്ഷണാ
വസന്നതോ വര്യുകമ്മണി
ഗ്രിഗ്രിരം സ്കൂംഡനേ ഫ്രെഞ്ചേ
ഗ്രീങ്ങ് വിലേപ്പ ഇംഗ്ലീഷ്
പ്രാധാന്യച്ചാടനേ ഫ്രെഞ്ചേ -
സ്കൂൾക്കുന്നംരണകമ്മണി.

71

ഒം—ശാന്തികമ്മത്തിനു ഫേരുന്നവും വസ്യകമ്മത്തിനു വസ്തുവും സ്ഥംഭന്ത്തിനു ശിശിരവും വിഭേദം പാതയിനു ശ്രീഹ്യവും ഉച്ചംഗത്തിനു വഷ്ടവും മാരണാത്തിനു ശരാത്തും ശ്രദ്ധമാക്കുന്നു.

ରାଜ୍ୟିକମ୍.

കയ്യം സുംഭവം കമ്മ റായ്റർക്കേഴ്ച പുന്നിക്കോദയേ
ദേപ്പേഷം ചൂടാബീകം കമ്മ കൂളിരേ വാ തുലോദയേ. 72
മേഖകന്ധം യഹമ്മിനെ വസ്യശാന്തികപെണ്ണീകം
മാരണോച്ചംനെ മംസൈ രിപുദ്ദേവിനിറുഹേ.

ഓ—സ്കൂളേനകമ്മത്തിനു ചിങ്ങം രാശിയും ലു
ക്കുകം രാശിയും, വിദ്യേഷ്യവും ഉച്ചാടനവും തുടങ്ങി
യുള്ളതുകൾക്കു കുറ്റകെടുപ്പ് നൽകാം രാശിയും, വ
സ്കൂളിനും ശാന്തിക്കും പ്രസ്തുതിക്കും മേചവും കന്നിയും
യന്നവും മീനവും മാരണകമ്മത്തിനും ഇതുക്കിടത്താണ്
എടുത്തുകൊണ്ടുണ്ട്.

ശ്രമിതാദിവിവരം.

ഗ്രാമങ്ങളും വിലക്കുന്നു സംശയം രോധനം തമാ
യോഗഃപല്ലവ ഇതേപ്രകാരതു വിനൃസ്ഥിതി യാർക്കുകയുണ്ട്.

ഒന്നു—ഗ്രമനം വിഭാഗം സംഘടം രോധനം, യോഹം പല്ലവം ഇരുപ്പിനെ ആരാ പ്രകാരത്തിൽ വിനൃസ്സം ആരാ കമ്മ്ണങ്ങളിലും വിഡിച്ചിരിക്കുന്നു.

മന്ത്രാഖ്യാനത്രിതാൻ ക്ഷും-
നാമവാള്ളാന്മാവിയി
ഗമനം തദ്വിജാനീയാൽ
പ്രസ്തും ശാന്തികമ്പണി.

75

ഭാ—മന്ത്രാക്ഷരവും സാഖ്യനാമംക്ഷരവും ഒരോ
നാ° ഇടയിടും എഴുതുന്നതിനാ ഗമനമെന്ന പേര്.
അതു ശാന്തികമ്പംത്തിനാം നന്നാ°.

മന്ത്രാഖ്യംപ്രദപ്പമല്ലപ്പും സാഖ്യനാമാക്ഷരം ലിവേൽ
വിഭാഗ എഴു വിജ്ഞാനയോ മന്ത്രിഡിവ്യസ്കകമ്പണി. 76

ഭാ—രണ്ട് മന്ത്രാക്ഷരങ്ങളുടെ നട്ടകൾും ഒരു സം
ഖ്യനാമാക്ഷരവും ഇങ്ങിനെ ക്രമേണ എഴുതുന്നതിനു
വിഭാഗമെന്ന പേര്. ഇതുതന്നെ വസ്ത്രക്കമ്പംത്തിനാം.

ആരുവാവനേച മന്ത്രസ്യ നാഭ്രാസൈം സംപട്ടഃസ്തഃ
എഴു സംസ്ഥംഭനേ ശസ്ത്ര ഇത്യുക്തേന മന്ത്രവേബിഡിഃ.

ഭാ—ആഭിയിക്ത മന്ത്രവും പിനെ സാഖ്യനാമ
വും പിനെ മന്ത്രം കീഴുമെലായും എഴുതുന്നതിനു സം
പടമെന്ന പേര്. ഇതു തന്നെ സ്ഥംഭനകമ്പംത്തിനാം.

നാട്ട് ആദ്യന്തമല്ലെങ്കി മന്ത്രഃ സ്വംദ്രോധനം മതം
വിഭേദപ്പണവിധിനേഷ പ്രസ്തുമിഭേരിതം. 78

ഭാ—മന്ത്രത്തിനും മന്ത്ര സാഖ്യനാമവും പി
നെ മന്ത്രത്തിൽ പക്കതിയും പിനെ സാഖ്യനാമവും
പിനെ മന്ത്രാക്ഷരവും പിനെ സാഖ്യനാമവും ഇ
ങ്ങിനെ ചേക്കുന്നതു രോധനം. ഇതുതന്നെ വിഭേദ
പാകമ്പംത്തികലും.

മന്ത്രസ്യംനേ ഭവേന്നാമ
യോഗം പ്രാച്യംനേ മതഃ

അന്നേ നാളോ ഭവേഷണത്രം
പല്ലിവോ മാരണോ മതഃ.: 79

ഓ—മന്ത്രത്തിന്റെ അവസാനത്തികൾ സംഖ്യ
നാമം ചേക്കുത്തിനു ഫോറൈമെന്ന പേര്. അത് ഉ
ചുട്ടന്ത്രിനാം, ഇന്നു സാഖ്യനാമവും ഒട്ടക്കണ്ണ മന്ത്ര
വും ചേക്കുത്തിനു പല്ലിവൈമെന്ന പേര്. ഇതു മാര
ണ്ണത്തിനാം ഉചയ്ക്കത്തിനുകൊണ്ട്.

ഷിക്കമ്പണ്ണിട ഉൽക്കുഴ്ച്ചേഡോ.

പശ്യും സ്കുംഭനമും കുഴ്ച്ചും സ്കുംഭനാനേംഹനം മ—
[മത്ത്]
മോഹനാദേപാശണം ഭ്രൂം ദേപാശംചുട്ടനം വരം.
ഉചുടനാദപി മഹൽ മാരണം സവിത്രേം മഹൽ
മാരണാദയികം കക്ഷം ന ഭ്രതം ന വീഡ്യതി. 81

ഓ—വശ്യൈത്തക്കാം ഉൽക്കുഴ്ച്ചും സ്കുംഭനത്തി
നാം സ്കുംഭനത്തക്കാം മോഹനത്തിനാം മോഹന
ത്തക്കാം വിദേപാശണത്തിനാം വിദേപാശണത്തു
ക്കാം ഉചുടനത്തിനാം ഉചുടനത്തക്കാം മാരണ
ത്തിനാം ശ്രൂക്കാം. മാരണാത്തക്കാം ഉൽക്കുഴ്ച്ചമായ
ഈ കക്ഷം ഉണ്ടായിട്ടുമീലു ഉണ്ടാകയുമീലു.

ഇതി ഷയ്യാദ്ദ୍വാധി.

ഒന്നാമ സപ്തമോദ്ദ୍വാധി:

മനുസിഖി വക്രത്വാന്തം ചെയ്യുന്ന കക്ഷണ്ണിടക
അവസാനങ്ങളിലും രോഗംദ്വാചല്ലവങ്ങളിടെയും ഗ്രഹ
പ്രാംഗങ്ങളിന്റെയും രോഗത്തിനുകൊണ്ടു

ഭാഗം വിധിച്ചിട്ടുള്ളതിനാംത് അതുകളിടെ വിവരം താഴെ പറയുന്നു.

ഭാഗം ചെങ്ങാൻ ഒരു ശ്രൂഢമണിക്കൂർ വിവരം.

ക്രതിഗ്രഹകലോല്പനാൾ സാംഗ്രഹ്യവിഭോമലാൻ സദാചാരത്വത്വിപ്രാൻ ദ്രജ്യാർത്ഥഭോജ്യമുണ്ടെന്നും

പുജ്യംസേ ദേവതാബുദ്ധ്യാ [തെരി: 1]

നമസ്കാര്യാഃ പുനഃ പുനഃ

സന്നതാശ്ച മധുരത്വംകൈകൃ-

ഹിരന്യാദിപ്രഭാന്തരഃ.

2:

അച്ചിരാല്പഭത്തേഡീഷ്ടം

ഗ്രഹീതായാം തദാഗ്രിഷ്ടി.

ഓ—നല്ല കലത്തിൽ ഉത്തവിച്ചവരായും വേദവേദാംഗങ്ങളെ അഭ്യസിച്ചവരായും കളിക്കമില്ലാത്ത മനസ്സുടക്കുടിയവരായും നല്ല ആചാരത്വത്വടക്കുടിയവരായും ഇരിക്കുന്ന ശ്രൂഢമണിക്കൂർ മനോധരങ്ങളും തിരിക്കുന്ന ഭോദ്ധ്യാദിസംധ്യക്കുന്ന ദ്രജിപ്പിച്ചു ദേവന്നുന്ന സംക്ഷിപ്പിച്ചു പുജിച്ചു നമസ്കരിച്ചു മധുരങ്ങളായ വാക്കക്കാളുടെ സ്വന്നംങ്ങളാം ദേവന്നുക്കുന്ന സന്നതാശ്ചിപ്പിക്കുന്നം. അവതെട ആഗ്രഹിസ്സു കിട്ടിയാൽ ക്ഷണിക്കുന്ന അഭീഷ്ടം സദയിക്കുന്നതും ക്ഷുദ്രാംബിചാരം ഭൂതലംഡ സകല ദോഷങ്ങളിൽ അംഗം. അംഗം ശ്രൂഢമണിവംക്യുംകൊണ്ട് നാഗിക്കുന്നതു മാണം.

ഭാഗം ചെങ്ങാൻ ഒരു സ്ഥലങ്ങളിടെയും

വിവസങ്ങളിടെയും വിവരം.

ഗംഗാഭിസ്വർത്തീതേമണ്ഡ ശ്രൂഢമണിവസമേഖം ച

മദ്രസുഞ്ജംപരാഗ്രേഷ്യം സംക്രമിതാം ദർവാസരേ. കി

അയനേ വിഷ്വവേ ചേചവ വ്യതീപാതേ യഗാദിഷ്വ
അനോധി പുണ്യകാലേഷ്വ ദദ്യാൽ ഗോഡാന്തതമം.

ഒ—ഹംഗാ മതലംയ തീർമ്മപ്രദേഹങ്ങളിലും
ആമണാലയങ്ങളിലും ചന്ദ്രസൂര്യഗ്രഹങ്ങളിലും
സംക്രാന്തിയിലും അമംവാസിയിലും ഉത്തരാധ്യാം
ക്ഷീണിയന്നം വിഷ്വവർപ്പുണ്യകാലം വ്യതീപാതം
യഗാദി മതലംയ പുണ്യകംലങ്ങളിലും ഗോഡാനം തു
ടങ്ങിയുള്ളതുകൾ ചെയ്യുന്നതിനും ഉത്തമമാകനു.

ഭാനം ചെയ്യാനുള്ള സപ്തിന്നാലികളിടെ കണക്ക്.

സപ്തരഷ്ണിസംവേദ്യശ്വ സുവണ്ണക്കഷ്ണ
നിക്ഷപ്യ രത്നാബേ സമം സപ്തഘലൈപ്പ്
വിതീണ്ണതാം തേന ഗ്രൂം കരോതി
ചാനിഷ്ടസംഖ്യാപി വഗഃ ക്രിയാംസി. ६

ഓ—ഗ്രഹചാരങ്ങേഷ്യഗാന്തിഞ്ഞും എത്ര ഗ്രഹം
പീശച്ച നില്ലുന്നവോ അതു ഗ്രഹത്തെ ഗണിച്ചു രജ്ഞി
വരുത്തി എത്ര സംഖ്യ വരുന്നവോ അതു സംഖ്യ പ
ലാമോ കഴേന്നോ പണ്മിടയോ സപ്തിന്നതിനേൻ്തു കൊ
രാരോ ഗ്രഹത്തിനു പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന രത്നങ്ങളെല്ലാം
ത്തിട്ടും അതുകളിടെ വിലയും ഭാനം ചെയ്യണം. ഈ
തുക്കരാണും അനിഷ്ടസ്ഥിതനാരാധിരിക്കുന്ന ഗ്രഹ
ങ്ങളിം ഈ ശ്വേതത്തെ കൊടുക്കുന്നതാകുന്നു.

ആദിത്രാലി ഗ്രഹങ്ങളിടെ ഇത്രാരത്നവിവരം
അംഗീക്കേരകതജ്ഞത്തുകൂടുതു ക്രമമംഗലികേതവാഃ
മാണിക്യം മെശക്കികംചം വിച്രമംഗാഞ്ചയം പുനഃ്.
പുണ്യരാഗം ലസദപ്രശ്നം നീലം ഗോമേകേം ഗ്രൂം
വൈഖ്യം. നവരത്നാനി മദ്രംഗതേഃ കല്പയേശ്വരാം.

ഭാ—ഈ തൃതൈ ചന്ദ്രൻ ചൊംബു ബുധൻ ദ്വാരം
ഗ്രഹങ്ങൾ ഗോ രാഹു കേരള ഈ ഗ്രഹങ്ങൾക്ക് ക്രമത്തിൽ
മാണിക്യം ശൗക്തികം വിദ്രോഹം ഗായത്രിയം പുഞ്ചരംഗം
വാഴ, നീലം ഗോമേരകം ഏവയുള്ളം ഇതുകൾ. ആ
ദിത്യരാ മാണിക്യം, ചന്ദ്രരാ ശൗക്തികം, ഇപ്രകാരം.

ഭാഗവിവരം— ദശാനവിധി.

ഗോത്രത്തിലെ ഹിരണ്യാജ്യവംശസംഘാന്ധിയാനിച്ച
അപ്യം ലവണ്യമിത്രാഹ്ലിംഗാനാന്ധിക്രമാർ.

ഭാ—പത്ര എഖ്ഷി^o സപ്ലി^o റൈറ്റു^o വസ്ത്രം ഡാ
ന്യം ശക്തര വെഖ്ഷി (അചം) ഉപ്പ്^o ഇതുകൾ ദശാന
ദ്വൈദാംഖംകൾ.

തിലംലോഹം ഹിരണ്യാജ്യ കാപ്പാസേം ലവണ്യന്തമാ
സപ്താന്ധം ക്ഷീതിഗ്രാവ എക്കെകക്കംപംവനം സ്ഥിതം.

ഭാ—എഖ്ഷി^o ഇതുവു^o സപ്ലി^o പണ്ടതിക്കിയ ഉപ്പ്^o
സപ്താന്ധം ഭൂമി പത്ര ഇതു^o അഞ്ചുംനാലുവ്യാദിം
കൾ.

എത്തേജ്ഞമഹാദാനം മഹംപംതകനാഗ്രഹം

അന്തകാലേ പ്രാതവ്യം ശുണ്ണ തസ്യ ച സത്ത്—
[ഹലം. 10]

ഭാ—മേര്ത്തപരംത ദ്വൈദാംഖം ക്രമമിച്ച ചെയ്യ
നാംനത്തിനു^o അഞ്ചുംനാലുവ്യാദിം പേര്. കാരോംരോ
ദ്വൈദാംഖം പ്രത്യേകമംഡം ചെയ്യുംലും വാപനാഗ്രഹ
മംകൾ. ഈ ദാനം മരണസമയത്തു ചെയ്യുന്നതു^o ഉ
ത്രമഹംകൾ. ഇതുകളിടെ മലഭ്രംഭം വിജ്ഞാശവം
നാൽ കല്പിക്കേണ്ടുട്ടിരിക്കണാ. അതായതു^o:

മമ സേപദസമിത്തതാഃ പവിത്രം സ്ത്രീവിധിംസ്തിലം
ജനസ്തം ദാനവാ ദൈത്യംസ്തുപ്രാണി തിലംനതഃ. 11

ഓ—എഴു എന്നും വിയപ്പീൽ നിന്നാണെന്തും ശ്രദ്ധമായിട്ടുള്ളതുമാകന്നു. അതു മുന്ന വിധത്തിൽ ഉണ്ട്. അതുകൊണ്ടുള്ള ഭാഗത്താൽ അസൃതമായാണും ഒരു വാനായാം മറ്റൊരു തുപ്പിപ്പെട്ടുന്നതാണും.

മുന്ന വിധം എഴു എന്നും വിവരം

തിലംഗ്രേപ്താന്ത്യമാ കൂളി, ദാനേന കപിലാസ്തീലാഃ സംഹരണാി ത്രിഡാ പാഠം വാദംമനഃ കായസഞ്ചി—

[തം. 12]

ഓ—വൈഴ്ത്ത നിരം കവത്ത നിരം കപില നിരം (കട്ടകത്തിന്നും കഴുത്തിലെ രോമത്തിന്നും നിരം പോലെ ഉള്ളനിരം) ഇന്താിനു മുന്ന നിരത്തിലുള്ള എഴുളികൾ കൊണ്ടുള്ള ദാന താൽ കുമേണ വാക്കുകൊണ്ടും മനസ്സുകൊണ്ടും പ്രപൂത്തികൊണ്ടും ഉണ്ടാകുന്ന പാപങ്ങൾ നശിക്കുന്നതാണും.

മുഹമ്മദ് ജീവിയേം ദേവാം ധർമ്മരാജസഭാസഭാഃ സപ്താംനേന സഹൃദായം ഭവന്തി വരദായകാഃ. 13

ഓ—മുഹമ്മദ് തുടങ്ങിയുള്ള ദേവാനായം ധർമ്മരാജസഭാസഭാഃ ലുഖ്മിലുള്ളവരം ജീഷിക്കും സപ്താംനേനം മേരു വായിട്ട് സഹൃദാനായി വരത്തെക്കാട്ടക്കുന്നതാകിന്നു.

കാപ്പാസസ്യ തു ദാനേന ഭ്രതേഭ്രോ ന ഭയം ഭവേത് പദവാം ദീയതേ യച്ച തേന ബനവ ഭയം യമാൽ. അയോലവാനകാപ്പാസ തിലകംബൈനഭാനതഃ ചിത്രഹണ്ടാദയസ്തുഷ്ടം യമസ്യ പുരവംസിനാഃ. 15

ഓ—പത്തിക്കര ഭാനംചവയ്യാൽ ഭ്രതങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള ഭയം നശിക്കം. ഉപ്പുകൊണ്ട യമഭയം നശിക്കം. ഇരുവം ഉപ്പ് പത്തിക്കര എഴു സപ്താം.

ഇത്തുകൾക്കൊടുക്കു ഭാഗം ഫേതുവായിട്ട് ചിത്രമായി
ഇതലായിട്ടുള്ള ദേവനും സന്തോഷിക്കുന്നതാക്കണ.

ഓന്നുക്കുടാട പ്രത്യേകസക്ഷ്മിയോക്കുമെ-
ഗോഭാനം.

യജ്ഞത്തോദ്ദേശം വിശ്വസ്യാഖ്യപ്രണാഹിനി
വിശ്വത്രുപയറോ ദേവഃ പ്രീയതാമനയാ ഗവം. 16
ഗവംമംഗലശ്ച തിജ്ഞന്തി ഭവനംനി ചതുംശ
തസ്മാദസ്യഃ പ്രദാനേന ശാന്തിരസ്ത സദാ മമ. 17
സപ്ലിംഭാനം.

മഹിരണ്യഗംഗംഗംഗം ഫേമബീജം വിഭാവണം
അനന്തപുണ്യഹലമുമതപ്രസ്താന്തിം പ്രയക്ഷം മേ. 18
ആജ്ഞാഭാനം.

കാമയേനസമാർത്ഥതം സവൃക്തതും സംസ്ഥിതം
ദേവംനാമാജ്യമാഹംരമതപ്രസ്താന്തിം പ്രയക്ഷം മേ. 19
വസ്ത്രഭാനം.

ഗൈതവാതേരജ്ഞസംഗ്രാണാം ലജ്ജായാ ലക്ഷ്ണംപരം
ഫേഹംലംകരണം വസ്ത്രപ്രസ്താന്തിം പ്രയക്ഷം മേ. 20
ധാന്ധഭാനം

ധന്യം കരോതി ഭാതാരം ധന്യമത പരത ച
തസ്മാദസ്യ പ്രദാനേന അതപ്രസ്താന്തിം പ്രയക്ഷം മേ. 21
ഇളംഭാനം.

യതേം രണ്ടാം പ്രവർദ്ദ്ധഭദ്രവേക്ഷരണംതദവഃ
തസ്മാദസ്യ പ്രദാനേന അതപ്രസ്താന്തിം പ്രയക്ഷം മേ. 22
അപ്പഭാനം.

ഈത്രണ്ടാം രജതം വിത്തവല്ലം
തസ്മാദസ്യപ്രദാനേന അതപ്രസ്താന്തിം പ്രയക്ഷം മേ. 23

ലവଣଭାଗଂ.

- ରସାଗାମଗୁଜା ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଲବଣୀ ଖଲବଳିଙ୍ଗଂ
ତନ୍ତ୍ରାଭସ୍ୟାପ୍ରତିକରଣ ଅତ୍ୟନ୍ତାନ୍ତିଃ ପ୍ରଯତ୍ନ ମେ. 23
କାହାପାଦାଗଂ.
- କାପ୍ରିଂସଂ ସବ୍ବରେବତ୍ତ୍ଵଂ ନିକ୍ରମଂ ପାପଗଂଧନଂ
ତନ୍ତ୍ରାଭସ୍ୟା ପ୍ରତିକରଣ ଶାନ୍ତିରିଣ୍ଟ ସଭା ମମ. 25
ଶିଳାଗଂ

ସର୍ବସମ୍ପର୍କରୀ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ବରଦହଳା ସମ୍ମଲିତଂ
ତନ୍ତ୍ରାଭସ୍ୟାପ୍ରତିକରଣ ବିଶ୍ଵାସା ପ୍ରୀତିତାଂ ହରି:.
ତିଲଭାଗଂ.

ତିଲଃ କାଶ୍ୟପସଂକ୍ରତା ନିତ୍ୟ ପାପରତ୍ନ୍ତ୍ର ଭଃ
ତିଲଭାଗାଭସମ୍ମୟଂ ମେ ପାପଂ ନାଶ କେବେ. 27
ଅଭିଭିତାଗାମ.

ଯନ୍ତ୍ରାହ୍ଲ୍ଲାଭ୍ୟାପ୍ରତିକରଣ ପିଣ୍ଡାଶଂକ୍ରତାନୀ ଗ୍ରୀଭବଂଚନ
ତନ୍ତ୍ରାଭସ୍ୟା ପ୍ରତିକରଣ ଶାନ୍ତିରିଣ୍ଟ ସଭା ମମ. 28
ଶିଳାପାଦାଗଂ.

କରବନ୍ଧଗେନ୍ତୁଷ୍ଟ କେଷଯତନ୍ତିବିନାଶନ
ତବାଧ୍ୟ ପ୍ରତିକରଣ ଶାନ୍ତିରିଣ୍ଟ ପାପଂ ନାଶ କେବେ. 29
ପରାଗଭାଗଂ.

ଯନ୍ତ୍ରାହାରୋ ହାତି ଯତନୀନଂମଂଗରେତେପନ ବ୍ୟବସମ୍ମି
ତନ୍ତ୍ରାଭସ୍ୟା ପ୍ରତିକରଣ ଶାନ୍ତିରିଣ୍ଟ ସଭା ମମ. 30 [ତଃ
କଂବତ୍ତ ଭାଗଂ.

ଶ୍ରୀପ୍ରୀତିକରଂ ଶ୍ରୀକଂବତ୍ତଂ ଶୌତିବାରଣା
ତନ୍ତ୍ରାଭସ୍ୟା ପ୍ରତିକରଣ ଶାନ୍ତିରିଣ୍ଟ ସଭା ମମ. 31
ପୁଷ୍ପଭାଗଂ.

ଯମ୍ଭତ୍ପଂ ପୁଣୀତ୍ରୁପେଣ ଜଗତରାଜକରକଂ
ଶର ଯ୍ୟ ଶରେତରଯିଷ୍ଟାନଂ ତପ୍ତାନଂ ଶ୍ରୀନ୍ତିରିଣ୍ଟ ମେ. 32

തെതലഘട്ടം.

ഞ്ഞയണ്ണൻ: കൃതയുപദേശ മന്ദിരം ചതുർജ്ജം
ബാണാബാണാസനയരം വഞ്ചേഹം ഭയകരം. 35
ആളുവരമ്പും കെതാനഗ്രഹകാരകം
മൃത്യുംധ്യംത്പരം തെതലപുണ്ണംഘടംബംസ്യംമിക്കിതഃ
പ്രതിഗ്രണ്ണിഷ്ട വില്ലേഖ മൃത്യുപീഡം നീവാരയ.

ക്രൂണാഥാം.

ബുഹമത്യാചാനംബംത്മം ബുഹണാ നിക്കിതം എറം
ക്രൂണാഥം ബഹുബീജംഡ്യമതപ്രാന്തിം പ്രയപ്പേമേ.
ദീപം.

ദീപം ജ്ഞാനപ്രാം ദിവ്യം സ്വർജ്ജജ്ഞാനനിവാരണം
തസ്തംബസ്യ പ്രാന്തന ശാന്തിരസ്തു സദം മമ. 36
സാഷ്ട്രാമഭാം.

സാഷ്ട്രംമഹിലംചക്രേ ഭവനാനി ചതുർഭ്ര
തസ്തംബസ്യ പ്രാന്തന ശാന്തിരസ്തു സദാ മമ. 37
ശിവലിംഗഭാം.

കൈലംസവംസി ശാരീരാ ഗ്രവാൻ ഗ്രന്തു
[മുക്തി
ചരാചരാത്മകഃ പിംഗ്രത്രപീ ദിനതു വാഞ്ഛരിതം. 38
ചങ്ഗഭാം.

ശ്രീവണ്ണാഗതകപ്പുരക്കസ്ത്രീ ക്ഷമാനപിതം
വിലേപനം പ്രയപ്പാമി ത്രഷ്ടിരസ്തു സദാ മമ. 39
മഹഭാം.

മഹം മനോരമമഹം പ്രദാതി സദംഗ്രണം
ചതുരപ്പത്രംബിഘ്രജ്യത്മം ഭാസ്യാമീം ഹരേമ്പുഡേഃ..
താംബുലം.

താംബുലം ശ്രീകരം ഭദ്രം വിജ്ഞപ്പീതികരം ശ്രദ്ധം
തസ്തംബസ്യ പ്രാന്തന ശാന്തിരസ്തു സദാ മമ. 41

മേൽപ്പറഞ്ഞ ഫ്രോക്കൺഡി ഗോഡനം തുടങ്ങി താംബുലാനംവരെ പറഞ്ഞതിരിക്കുന്ന സാധനങ്ങൾ ദണം ചെയ്യുവേംഡി അതാതിനു പ്രത്യേകം ചെംപ്ലി ക്കൊള്ളിണം. ഈ ഫ്രോക്കൺഡി മനുപായങ്ങളിലാണുന്ന ചില ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ വിധിക്കപ്പെട്ടിട്ടും ഉണ്ട്. ദണം യങ്ങനു പ്രായങ്ങിത്തും നദീസ്താനം പ്രതം പൂജ മതലാം യതുകളിടെ ആരംഭത്തിക്കൽ മഹാസകല്പം ചെങ്ങുണ്ടെന്നാണ്: അതിനും വിവരവും മഹാസകല്പവും താഴെ പറയുന്നു.

മഹാഭാഗവത്യു യങ്ങനാഭേ പ്രായങ്ങിത്തേഷ്യ കമ്മസു
കന്ധാദംബനേ നദീസ്താനേ മഹാസകല്പമാചരേത്. 42
കന്ധാദംബനേ നദീസ്താനേ തുലംഭാനഭേഷ്യ പ്രീജഃ
പ്രായങ്ങിത്തേഷ്യയങ്ങനാഭേ പ്രതംഭേഷ്യ വിഗ്രഹതഃ.
ശാന്ത്യാദിഷ്യ ച സവർത്ത മഹാസകല്പമാരോത്ത്
എത്പറം യതു ക്കതരേ കമ്മ തഭേന്നന്ത്യായകല്പതേ. 44

ഭോ—മഹാഭാഗവത്തുളിലും ധാരം തുടങ്ങിയിള്ള ക
മ്മത്തികലും കമ്മവിപാകപ്രായങ്ങിത്തത്തികലും നദീ
സ്താനത്തികലും പ്രതാദികലും ശാന്ത്യാദികലുായിരി
ക്കുന്ന കമ്മങ്ങളിലും പൂജകളിലും മഹാസകല്പം ചെ
ഴ്താൽ അതുകൾക്കുള്ള ഘലം വളരെയുണ്ടംകും.

മഹാസകല്പപ്രാരംഭഃ.

അസ്യ ശ്രീഭഗവതോ മഹാപുത്രഷസ്യംനിവാ-
ഞ്ചീയിസ്യംവിലലോക പരിപാലനപരായണസ്യം-
ദി നംബംയണസ്യ നിത്യനിത്യപമനിരവധികംപ്രമേ
ധമഹിമഹിതകായാശക്ത്യും ഭൂമാണാനാം മഹാജ
ലെണ്ണലുമഖ്യപ്രാപ്തിക്കും ക്രമാദിഗ്രഹണാത്തരെ
രഹ്യജോവായപാകാശംധാരമധാരവ്യക്തംതമക സ
പ്താവരണണഃ പരിവേഷ്ടിതാനാമനൈക്കോടിന്നുമുഖ

ജ്ഞാനാമേകതമേസൂനിന് മഹതി ശ്രൂഹണണ്യമണ്ണാലെ
 ആദിരക്തി കൂടു വരാഹംനണ്ണാപരിംഗ പ്രതിഷ്ഠി
 താനം അതലവിതല്ലുതലതലവംതലരസാതലമഹാ
 തലപ്പറ്റാളാവ്യ സപ്തലോകംനാ മുഖ്പഭാഗേ ദ്വി
 ഷ്ട്രോകസുവഷ്ട്രോകമഹഷ്ട്രോക ഇന്നോലോക തച്ചോലോ
 കസത്യലോകാവ്യഷഡ്യോലോകംനംഡേംഭാഗേ എന്നു
 രാവത ചുണ്ണാരീക വാമനകമുംജനപ്പജ്ജമനസംഘ്
 ഭാമസുപ്രതീകം വ്യാഷ്ട്രഭിഗ്രേതണ്ണയത്രണ്ണാഭണ്ണം
 തന്ത്രഭിതേ അയോല്ലും മധുരാ മായാകംശീകാംപ്രവ്‌
 ന്തിപ്രാരവത്യുശ്രാകവതീ ഭോഗവതീ സിലുവത്യുമ
 രാവതീതേജംവതീസംയമിനീരക്ഷാവതീസിസ്യമ
 തീഗന്ധാവത്യുശ്രാകവതീ യശ്രാവതീ പ്രത്യുതേക റ്റ
 സ്ന്യാപ്തരീവിരംജിതേ ഇന്ത്രാശിയമനിറുതിവങ്ങനവം
 മുക്കബേവരഹാനംവ്യാഷ്ട്രഭിക്ഷപംലപാലിതേ അന
 ഫാനിലപ്രത്യുശ്രാസസമാലുപരദപാപ്രവ്യാംശു
 വസുരാജിവിരാജിതേ സൗംഖ്യംരക്ഷയസ്വൈ
 ഷ്ടൃതിഗ്രൂതിഗ്രൂതിഗ്രൂതിഗ്രൂതിവഗ്രൂതിവഗ്രൂതി
 പാലിതേ ആവഹനിവഹസംവഹംനവഹമല്ലവഹേ
 പ്രചപരിവഹംവ്യ സപ്തമയത്സഞ്ചംരസജ്ജീവിതജീ
 വനികങ്ങാബേ വിസ്യംരസ്യാരസ്യകാരസ്യചംപകം
 രസ്യഗ്രേതംരസ്യ എനമിശ്രാരസ്യ ഏപ്രതംരസ്യഗ്രൂ
 ഹംരസ്യദേവദാതവനേക്ഷവനകളുംികംവനംവ്യാംശം
 രസ്യപരിമണ്ണിതേ റിവശംളപിനംകിറിശഹര
 സ്ഥാംണഭ്രൂംഭരേവ സദാശിവ കപംലീഗ്രേരംബവു
 കാദ്രാതുവിദ്യോംഭിതേ മിത്രാംശുമതപ്പജ്ജുംതുവിവ
 സപ്രവാതണാഭഗാംഭൂമദിപ്ര പജ്ജന്യ വിജ്ഞു പുണ്ണാവ്യ
 പ്രാദശാദിത്യ പ്രകാശിതേ ദിണ്ണിപാല ദണ്ണമഹു
 ണ്ണാംജ്ഞികമുഖംവിത്രകാലരംഗതീ ഉൾണ്ണാം

ജനസ്ഥിതി തോന്തര പരിശ്രദ്ധസമംഘ്ടികക്കുന്നതു രേഖക്കുപ്രംബവംഗമുകൾ ഗതാല്ലീ സീരിയസംഗ്രഹം ശൈഖർമയുവീയാവന പിന്നകാ സീധേനകംസ്ക്രേഖം ഹസ്താക്ഷതവജ്ഞംവ്യദാത്രിംഗമായു മണ്ഡലമണ്ഡി തദോച്ചണ്ണ ശ്രീരംജാമദ്ദ്യുദില്പിപംഗഗയംബാരി ഷാരാഭിന്ദുരീഖിമന്നാത്മതപരമതയയംതി പു ചുഡഗീരമരന്തിവേ സുഹോത്രംവ്യ ഷണ്ഡയശ്രൂപാല പാലിതെ വിശാലംക്ഷീമീനനക്ഷീകംമാക്ഷീ സീം ഹികാംഗരീ കണ്ണീകംമഹംലക്ഷ്മീ തഹംവേവീ തഹം കാളീ പ്രംബ്രതീസുപ്രംഭമരാംബികാവിന്ന്യുവംസി നീ ഫോറിനീമിമത്രപിണ്ണി മാണിക്യവേകംദ്രവ യാ പുണ്ണികാവ്യംജ്ഞാദയപീംദവേവിസമലംകൃതേ യമ നികമംസനപ്രംബായംമലപ്രത്യാഹാര ധ്യാനയംരണ സമാഖ്യജ്ഞംഗയോഗ നിഷ്പത്രിജ്ഞവസിജ്ഞവംലവി ല്യവിശ്രംമിത്രവാനീകി ജമദണിച്യവനഭ്രംസക പാലമേംഗലപ്രകാശ്യിന്നുകര്യപരാർ ഗ്രാഗൗത മംഗരിസദക്ഷ പരാഗരരജേമിനിപത്രജലികണ്ടാ ഒവായംനാഗപ്രലായനകാത്യാ അ ന ദ മ ഹ്യാ യ സാ ചെവഗ്രാഹനാപസ്തംബജംബിമംക്സണ്ണയ മാ ണ്ണവ്യദരംജസനകസനദ്ദീമംസനസ്തു ജം താഗസ്ത്രാഗശാനകംദ്രുവനേകമരിരാജിവിരംജിതേ മല യമഹേദ്രുസഹ്യത്രക്കി മദ്ദക്ഷപദ്ധിന്ന്യുപാരിയാത്രംവ്യ സപ്തകലംചലപാലയതേ ഔദ്യോഗമതംഗകിഞ്ചി സ്ഥാംഭാല്യവശിരണ്ണന്തംഗാവ്യപഞ്ചമഹാനഗസമയി റ്റിതേ ലവണ്ണക്ഷ സുരാസപ്പിംഗ്യിക്ഷീരഗ്രൂഡേംകാ വ്യസപ്തിസമിദ്ധസംപുത്രേ വേദവേദാംഗത്രിമംസാഗമ ന്യാഷകാവ്യാലംകംരനടക്കാന കവിത്രകാമഗ്രാമ്പ പ്രൂതാനെപ്പുണ്ണ ഓഗ്രാംഖാജന്നനാലിപിക്കുമ്പാംപു

കസമസ്തംപദാസപ്രശ്നാസ്യ ശ്രൂതിസാഹിത്യികാ റത്ന
 പരീക്ഷാ സപ്ലിപരീക്ഷാഗ്രപലക്ഷണ ഗജലക്ഷണാമ
 ഷ്വവിഭ്യാപംകക്കമ്മേഡല ഗാസവംഡയംത്രവാദവന്മീ
 വാദസരസവാദഗ്രിസ്തുംജ ലസ്തും ഭ വം യ സ്തും ഭ വ
 ഷ്വസ്തുംഭവഗ്രാകഷ്ണ മോഹനവിദ്വേഷണോച്ചന
 മാരണകാലവഞ്ചിവാണിജ്യ പാത്രപംല്പൃതിഷ്യാസ
 വക്കമ്മലംപുകയുഖമുഗ്രാഹയാതതികൈശരലാ ദ്രുതകരണി
 ദ്രുതകരണി ചിത്രലേംഹപംഷാണമുദ്രാരവണംഹ
 മംംബുരക്കിയം ചേണഞ്ഞുഷ്യധ്യസിഭി മന്ത്രസിഭി
 സപ്തരവഞ്ചനുഷ്ണിവഞ്ചനംജൈനജലസ്യ വന വാ സ്തീ
 ശ്വിശ്വടികാസിഭി പാടകംസിഭിത്രജംലമഹേത്രജം
 ലംവ്യചത്രഷ്ണിഷ്ണിവിഭ്യംനി വേദ്യാധമംന നിരവദ്യ
 വിദ്വേജനവിദ്വ്യാദിതെ അംഗവംഗകലിംഗ കാഴ്ചി
 ര കാംഡാജകമത്രപസ്താവിരസൗരാഞ്ചമഹംരാഞ്ച
 ബംഗംലരെനപംലമലയാല കേരല സിംഹല ചേണ
 ലപാഞ്ചലകോസല കുന്നതജപാലാസംലപ മരയ
 മംഗയ മാലവമത്സ്യവത്സമദ്രംമെമ്പസിന്ധ സൈ
 സ്യവാസ്യഗംഡാരലംവരാട കണ്ണംടലംമിള്ളംവിഡി
 പാണ്ഡ്യ ചുള്ളിനപാരഗ്രീക ബംത്രഹീക ബഞ്ചർ വി
 ഭേദ കേകയ കുങ്കിരാതദഗ്രാണ്ണിഷ്ണാംകണ കെംകണ
 യവന ശ്രൂരസൈനഘുഞ്ജരവിദ്വേഹചേഡി ഭോജാംബ
 ഷ്വാവ്യശ്ചിപഞ്ചാംബേദ്ര സമംലംകുതെ ഭാഗീരമീ
 ടീരമീസരസപതീഗ്രാതമീനമ്മായതനം കുള്ളം
 വണ്ണിവെണാകാതുംഗഭുംബയുംബാഗാ വരണംമലാ
 പാഹാരീകാവേരീകപിലാ കൈണ്ണിനീകൃതമാലംവി
 പംഗംതാപിനി ചുള്ളിമം തംതുപള്ളി വേദവതീ
 പേരമവതീവേദത്രവതീനേത്രവതീ വിശംകാകാഗ്രീകീ
 ഗണ്യകീഗ്രാമവീപിനാകിനി പുണ്ണ്യദാദ്യനേകമഹാ

നദീ വിരാജിതേ വാരാണസിചീംബര ശ്രീഗണ്ഡലാ
 ചോധലവവകടാചല ശ്രീരംഗസൗഖ്യംബുക്കേപ്ര
 മിംഡലോണാചാലാസുഗജംരണ്യഘോക്കണ്ണ് രാമനമ്പ
 പുരാവത്തചുരാനന്തരയന്നമരഗിരിയാവേഗിരി ക
 റിഗിരികക്കൽഗിരിപ്രേതഗിരി നീലഗിരിഗോവലം
 റഗിരി ത്രിക്ഷ്ടഗയ പ്രയാഗംബൈനകപ്പന്യക്കേത്രസം
 യതെ ഹരിശ്ചന്ത്രനളപ്രതക്കർഷപ്രത്യരവസ്സുഗര കാത്ത
 വീഞ്ഞംവ്യ ഷഠചതുവത്തിപരിപാലിതേ ഭ്രാഹ്മിമാ
 ചുദപരീക്ഷമംരീവെജ്ജവിന്റെ വംശമീഹം
 മണ്ണാവ്യസ്തമാതുകാവിരാജിതേ സംവിത്രീസത്യ
 വത്രീമമയന്തീമദയന്തീലോപംമുദ്രം സുകന്ധ്യംക്രൈ
 നീസുഗ്രീലംനസുയംതസ്യതീപ്രഭതീ മഹംപതിലുതാ
 സദേംഹസമലംകൃതേ രമ്യരമണകപ്രഥകാസിംഹ
 ലക്കെവല്യുമലയംഗപ്രദേക്കതുഗോഡിലംവന്യുപജ്ഞ
 രജപ്പരെവതനില്ലാംവന്യുങ്ങമുപംരംവംരംലക്കം
 നെനരക്കുത മാലംവ്യസ്താദേഹപദ്പീപവിരാജിതേ
 പദ്മാഗത്കോടിയേജനവിസ്തിന്നുംസും ഭ്രാഹ്മി
 ലേ സുന്ദരതരചന്നമന്നാരകവിഭാരകചവടപാട
 ലകരവീരകരണ്യകക്കണക്കീ പിപ്പുലകപ്പുരകളേഖില
 അജ്ഞനനറികേലരസംലതമാലതാലഹിന്താല കുതമം
 ലസരലബകലവംജ്ഞള പുനാഗജംബുജംബീരനിംബ
 കംബവസ്സംഗലവംഗതദ്രംക്കേക്കുചു കപവിത്യാദ്രപത്മ
 വിലപഭ്ലംതകസ്ഥുകീബദരീലകചവചംപക കേതക
 ക്രൂലബന്ധുകസിന്തവംര പിചുമനേംഭംബരപലാഞ
 പാരിജാതാദ്യനേകംനോക്കഹനിവഹ നീരന്തര
 നേന്നാഹരചവനവന ഫീഡാവഹക്രീഡാവനവിഹര
 ആവദാനവ ഗതി ഗസ്യർക്കിന്നരകകിന്പുത്തണ സിലി
 സംബുദ്ധവിഭ്യാധര അക്ഷരംക്കസാഡി ദിവ്യജനനിവി

സസമലംകുതേ റൈതാംഗപ്രേഖിന്ത്യക്കമന്ദരകലിം
ഗവൈകംകതമണിശ്ശേലശ്ശുശ്ശേല മഹാകപിം
മഹംശ്ശേല പദ്ധതശ്ശേല ഗ്രജശ്ശേല ഭദ്രശ്ശേല
വസുധാരവസുഭാരകമാരകംലംജര കൈജജര പംബ്യ്
രധാപ്പുരവെള്ളു പാരിയാത്രസഹസ്രിവരമയുരതാ
അംഗരിവാവാസസ്വരസ മംസനാഗകക്കുമകടത്തിള്ളു
കട്ടംവള്ളുമഹാമേഖസുമേഖസുഗസ്യ ഗ്രാമാദന
സുപാർപ്പസുഖണസുപക്ഷകനകവിരാജിതേ കേസ
രഡിവരിവിസരാബുരമേരയരായരസ്യ ദക്ഷിണഭീ
ശാഖര ജംബുപ്പുക്ഷകശരത്തുംവരാകശരാത്തലിപ്പംബ്രാ
വ്യസള്ളപ്പീപാനം മല്ലു ജംബുപ്പീപേ ഭാരതകിന്ത്യ
തഞ്ചഹരിലംപുതഭ്രംഗപ കേരുമാലഹിരണ്യകരചന
ക ക്രയവഞ്ചവ്യനവവഷാം മല്ലു ഭാരതവഞ്ച
ഇപ്പുകംഗങ്ങതാമുറഞ്ഞീ ഘനംഗഗസ്യവ്യസസ്മയവൽ
ണാദരതവ്യ നവവണ്ണാംമല്ലു ഭരതവണ്ണേ നീ
രതിശയജനിനിത്രയനിവില ജനകലുഷനികരതി
മരിവരകിരണ്ണസദ്ധകവേരകന്നുകംക മ നീ യ കുപീ
ധൃവപരിരിച്ചുഭേദമുരമംഗലതരത്തുംഗതരംഗപരപ
രാപരിഗതപരിപ്പുതപവമംന പരിസ്ഥിപരമപാവ
നപ്പരതരനിവിലസസ്യസമുദ്ധിസമേയ മാനമേ
ഒവിശ്ശേഷവിഭ്രാതമാന നീരവദ്യപ്രദ്യജനപോഷ
ണ നീജ്ഞാഗരിജ്ഞക്ലാടജനപദംധിജ്ഞാനസഹ്യാദി
ധാന ശ്രീരിവരിജ്ഞസേസ്യപരിഭ്രാഗൈ ഭണ്യകാരണ്ണേ
സ്ത്രീ പ്രജംപതിക്കേശത്രേസ്യ ഭേദേസ്യക്കേശത്രേ വം
ശംവചതുഗാ ശാർജ്ജനനകാവ്യപദ്ധതമഹായായര
സ്യ ദിവ്യരത്നവചിരകിരീടമഹാരക്ഷയുരസ്ത്രമകര
കണ്ണല പ്രജവല്ലസപരപ്രാർത്ഥ ഭ്രഷണാവലീവിഞ്ഞ
മിതസ്യ ചതുരണനച്ചരന്തപ്രജവനകലസ്വരാണ്ണര

വിസരഗിരസ്സണ്ണിവിരാജ മാന്മകടത്കഫടിതദി
 വ്യരതാമരിച്ചിപരംപരാന്നീരംജിത പാദാന്തചരണാം
 ഭോജനസ്യ നിവിലലേംകാനജീഘ്രക്ഷാ സ്ത്രീക്രതമ
 സ്വീക്ഷിക്കുന്ന വരാചനാരസിംഹവംമന ഭാഗ്യവരാമഗ്രീ
 രാമബാലരാമഗ്രീക്കില്ല ബശഖക്കൂപ്പാദ്യനേകാവത്താര
 വൈഭവസ്യ പ്രജ്ഞാനനാരപേരംഗരപ്പണ്ണരീക വ്യാ
 സംബരീഷ ഗ്രൂക്കശേനകളിഷ്ടദാത്യുത്ഥംഗദാജിഷ്ട
 നവസിഷ്ടവിഭിഷണ ബലീഹനമാവ്യോഗാധ മ
 ഹാഡാഗവത വിമലതര ഓദ്ദേശനരാലനിരന്തരനിര
 ധ്രൂല ഭോലാവിഹര സമംസക്തചിത്തസ്യഗംഗമാ
 ണാകകേംടിശ്രൂഹംണ്ണമണ്ണലസ്യ ഗ്രവതോ ലക്ഷ്മീ
 പത്രന്നംരാധണസ്യ നംഭീസരോജമല്ലുസമർത്തത
 സ്യ ചരംചരാത്മക നിവിലപ്രപഞ്ചനിംബാന ക്രാ
 ടനംടക്കമുത്താരസ്യ ശാരദനീരംഭവാരദ സഭായ
 വാദങ്ങവതാ നിരുദ്ധലനിരന്തരവിഹരണ വിലംസഭ
 വന്നയമാന വദനാരവിദസ്യ സതസതര സാരസ
 നികരഭാസ്തര മാനസസ്രോവരവിഹരണലാലസമാ
 നസരംജഹംസവാഹസ്യ ഗ്രീഗ്രവദാജ്ഞയയംപ്രവ
 ന്ത്രംനസ്യാദ്യശ്രൂഹണഃ പ്രമമപരാഭേം പാത്രംഗദപ
 തിബരേഷാട്ടതീതേഷ്ടപ്രിതീയപതംഭേം പ്രമമവശ്വം പ്ര
 മമമാസേപ്രമമപക്ഷപ്രമമമദിവസേ അഹനി ദ്രീ
 തീയേ യാമേ തുതീയേ മഹ്മത്തലുമമല്ലാണായംമസ
 മായ പംത്മിവക്കുക്കുലയാനന്ദപത്രരംഹശ്രൂ
 ഹസംവിത്രാവ്യസപ്തകല്ലാനാം മദ്ദേശ്യ പഞ്ചമേ ദ്രോ
 തവരാഹകല്ലേ സ്പംയംളവസപ്പംരംചിംഭാതമതാ
 മസരെവത പംക്ഷ്യമാവൈവസപ്തസ്തസ്തസാവണ്ണീയ
 മസംവണ്ണീക്ഷസംവണ്ണീ ഒറുസംവണ്ണീ ശ്രൂഹസാ
 വണ്ണീത്രസംവണ്ണീ വേദസംവർണ്ണാവ്യ ചതുംശമ
 നപ്പന്തരാണാം മദ്ദേശ്യ സപ്തമേവവവസപ്തമനപ്പന്ത

ഒ സപ്പുവിംഗതി മാറ്റംശേഷം തീരുമാനപ്പെട്ടാവിം
തെരി തമേ മഹാജനേ കൃതശ്രദ്ധതപ്രസാദര കലിഞ്ചാ
വൃ ചതുര്യംഗാണാം മദ്ദേശ അജ്ഞാവിംഗതി സമ
ഗ്രോത്തരസപ്പുംഗലക്ഷാബ്ദേ കൃതയുംഗേ ഷണ്മുഖതി
സമഗ്രോത്തരപ്രാദശലക്ഷാബ്ദേ ഭേദതായുംഗേ ചതു
ജ്ഞാജ്ഞിസഹഗ്രോത്തരാജ്ഞലക്ഷാബ്ദേ പ്രാപരയുംഗേ
ച സമതീരേ പ്രാതിംഗതു സഹഗ്രാന്പിതചതുപ്പ്
ക്ഷാബ്ദേ വത്തമാനേകലിയുംഗേ പ്രമമപാദേ ഘയിണ്ണി
വീക്രമഗാലിവാഹന വിജയാഭിനാഭനന്നാകാജ്ഞന
കലിഞ്ചപാവൃതകപ്രത്യജ മദ്ദൈപരിഗണിതരാലിവാ
ഹനനകേ എബാഖാവതാരേ മുഖംബൈവച്ചിത്രപ്രലാ
ജാപത്രബാഹ്നപ്പത്ര എസ്രചംആസംവനനാക്ഷത്ര
മാനാവൃനവമംനമദ്ദൈപരിഗണിതേ നംകുമാനേന
പ്രവർത്തംനേന പ്രഭവാദിനാം ഷജ്ഞിസംവത്സരാണാം
മദ്ദൈമുകസംവത്സരേ കൈണിനായനോത്തരായണാ
ഞാമംഡൈമുകകയനേന വസന്താദി ഷധ്യത്രണാം മ
ദൈമുകപ്രതേശ ചെചത്രാഭിപ്രാദശമാസംനാം മദ്ദൈ
മുകമാനേ ശ്രൂതിജ്ഞിപക്ഷയോമദൈമുകപക്ഷ പ്രതി
പദാദിതിമിമദൈമുകഗ്രൂത്തീമെഴ ഭാനപ്രഭതിവം
സരമദൈമുകവാസരേ അഗ്രപിന്ദ്രാഭിനക്ഷത്രമദൈ
മുകനക്ഷത്രേ വിജ്ഞാഭാദിയോഗമദൈമുകനക്ഷത്രേ
ഒ വാദികരണമദൈമുകകരണേ അസൂക്കി ശ്രൂതമഹ്യത്രേ
ഗംഗാവാലുകാഭിസ്ഥാപ്തപ്രിമണ്ണാലുപാപ്തനാം കൃതരാ
ശേള്ളിവ്യസഹഗ്രാഹംവസാനേ ഏകൈകകവംലുകം
പക്ഷാംഗതുമേണ സവർംഗ്രഹപക്ഷാംഗസമ്മിതകംലേ
ഉഗ്രപ്രവശാംഗാപരേഷാം മദ്ദൈശ്രൂനാം പിന്തു
ണാം മകച സക്രംബനസ്യ നരകാഥത്തീയും ഗാഡാ
തമ്പുമലംകനിവാസസിഖ്യത്മം ഗ്രാധുമേഃ സു
ഞ്ചമണ്ണാലുപാപ്തനാം കൃതരാശേള്ളിവ്യസഹഗ്രാഹംവ

നാനെ എക്കുക്കണ്ടുമാപകഷ്ണങ്ങളേ സർവ്വരാ ശ്രദ്ധകഷ്ണന്മാക്കിതകാലേ ശാശ്വതമൂഹലോകനി വാസസിഖ്യത്മം മംബൈയുടുമണ്ണാല പഞ്ചനം കുതരാഗ്രേച്ചിവ്യസഹശ്രദ്ധവഷ്ഠവസാനേ എക്കുക്ക മംബാപകഷ്ണങ്ങളേ സവർംശ്രദ്ധപകഷ്ണസമി തകാലേ ശാശ്വതമൂഹലോകനിവാസസിഖ്യത്മം സഷ്ഠപെർമ്മുവമണ്ണാലപഞ്ചനം കുതരാഗ്രേച്ചിവ്യസ ഹശ്രദ്ധവഷ്ഠവസാനേ എക്കുക്കസഷ്ഠപാപകഷ്ണ കുമേണ സർവ്വരാശ്രദ്ധപകഷ്ണസമിതകാലേ ശാശ്വതമൂഹലോകനിവാസസിഖ്യത്മം തിലെവൻകുറുക്ക ണ്ണാലപഞ്ചനം കുതരാഗ്രേച്ചിവ്യസഹശ്രദ്ധവഷ്ഠവസാനേ എക്കുക്കതിലപകഷ്ണങ്ങളേ സർവ്വരാശ്രദ്ധപകഷ്ഠ സമിതകാലേ ശാശ്വതമൂഹലോകനിവാസസിഖ്യത്മം തിലെകകൾമുഖാണ്ണാല്പകട്ടവഹാഞ്ചി കുതരാഗ്രേച്ചിവ്യസഹശ്രദ്ധവഷ്ഠവസാനേ എക്കുക്കക്രാണകാപകഷ്ണങ്ങളേ സർവ്വരാശ്രദ്ധപകഷ്ണസമിതകാലേ ശാശ്വതമൂഹലോകനിവാസസിഖ്യത്മം തിരുന്നീകൃതംശിശ്ചാമാതിരാത്രവാജപേയപെണ്ണാഖീക റാജസ്ഥാനരാമധ്യാദി സമസ്തകുറുക്ക ലാവംപ്രസ്തുതിം ഇഹ ജനനി ജനനന്തരേഷു ചാ ബംല്യകൈമാരയൗവനവാല്ക്കേഷു ജാഗ്രത്സപ്രഭുജീഷുപ്പുവസ്ഥാസു മഴനാവാക്കായകമ്മിഡിം അനാനതേപിഞ്ചുനാനതയു കാമതോകാമതയു സ്പതഃ പരമ്പരാണയം വാസംഭാവിതാനം സദ്യം പംപാനംമപനോദനം തിരുന്നീശ്വരതാപ്രിത്യത്മം ധമ്മാത്മകാമമേംകും വ്യവത്തിയപുതശാത്മനിഖ്യത്മം കുമബൈശ്വര്യ വിജയായരാരേംഗ്രാഡ്രംബീനാ മതതരോത്തരംഭി പുഖ്യത്മം തത്തത്തപുരാണോക്ത മഹംഭാനാന്തസ്ത്രീതതരംഭി ത്രാനംഭികമഹംകരിഷ്യു.

മലിഞ്ഞുവരി	അക്ഷരങ്ങൾ
സ്വയംബീജം	വം
ശ്വീജം	ലം
നം	ഹം
പം	ആം
ത്രവാ (രക്തി)	ഗ്രീ ഗ്രീം
ആണി	ക്രൂം
ദ്രിം (ധംസഃ)	സഃ
അഞ്ചും	ഫർബം
വമ്മ	ഡം
അഭ്ലീം	ഉ
ഓപികം	ഉ
ജല	വഃ
ചക്രി	കഃ
മേഖ	ന
സ്പ്രാന്തത	യ
ഭംഗ	മ
ലക്കലീ	ഹ
സംസ്ഥി	സ
അംകം	ക്രൂം
പര	ഗ്രീ
രമം	ഗ്രീ
വിന്റ	അം
ശംഞ്ചി	ന
ക്രൂംയീം	കഃ
ശ്രൂം	ഡം
ശ്രൂംപ്രവം	ഗ്രീം
ഖ്യഹം	ക
സ്പ്രയം	സ്പ്രാഹം
മേതഃ	ക്രൂം
ലോഹിതഃ	പഃ

ബീജങ്ങൾ	അക്ഷരങ്ങൾ
വംക്ര വംക്രംവം	ഏഎം
താത്തിയഃ	സം
നിദ്രം	ഇഃ
പിനാകി	ല
പംവ്രതി	ഗ്രീം
ഭ്രഹ്മഃ	സഃ
ക്രിയം	ലം
വാണി	ഐഎം
ധിണ്ടിം	എം
ഗ്രാവിം	ഇം
മാംസ	ലഃ
ഓമോദര	ചൈഎം
വരദഹ	ഹ
ചണ്ണിം	വ
ജനാദ്രന	റം
ബക്കര	റ
ദീപികം	ഉ
അനന്തഃ	രഃ
വായ	യഃ
അനഗ്രലിം	ഉ
ഗഗന	പി
ലക്ഷ്മീ	ഗ്രീഃ
സിരിസ്തം	ഗ്രീം
കംമ	ക്ലീം
ക്രീഃ	ക്ലൈം

തന്ത്രത്വം സമാപ്തം.

